

Det Veterinære Sundhedsråds Årsberetning 2012

Kolofon

Det Veterinære Sundhedsråd Årsberetning 2012

Denne årsberetning er udarbejdet af Det Veterinære Sundhedsråd.

Ansvarshavende for redaktionen: Lissi V. Karlsen og Mette Hvid Monin

© Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Tlf.: 7227 6900

Websted: www.fvst.dk/DVS

Publikationsnummer: 2014091

Det Veterinære Sundhedsråd:

Det Veterinære Sundhedsråd er oprettet ved kongelig resolution af 8. juni 1851 og er et uafhængigt og uvildigt organ, som afgiver veterinærfaglige udtalelser i enkeltsager på begæring og om generelle forhold enten på begæring eller af egen drift. Rådets opgaver og beføjelser er fastlagt i lov om dyrlæger m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 815 af 14/07/2012.

Rådet udarbejder hvert år en årsberetning, hvor de sager som er forelagt Rådet i årets løb og hvor der foreligger myndighedsafgørelse, fremgår.

Indholdsfortegnelse

1 Det Veterinære Sundhedsråd	2
1.1 Rådets virksomhed	2
1.2 Sager i Rådet 2012	4
2 Udendørs hold af dyr i vinterperioden	5
3 Handelssager	7
4 Ansvarssager	20
4.1 Ansvarssager vedrørende heste	20
4.2 Ansvarssager vedrørende svin	22
5 Dyreværnssager	24
5.1 Dyreværnssager vedrørende heste	24
5.2 Dyreværnssager vedrørende kvæg	32
5.3 Dyreværnssager vedrørende svin	52
5.4 Dyreværnssager vedrørende hunde og katte	82
5.5 Dyreværnssager vedrørende får og geder	101
5.6 Dyreværnssager vedrørende andre dyr	103
5.7 Dyreværnssager vedrørende blandede besætninger	123
6 Sager vedrørende dyrlægers virksomhed	124
7 Høringer	128
8 Andre sager	136
9 Rådets generelle udtalelser	141
10 Fødevarestyrelsens sager	147
10.1 Fødevarestyrelsens sager vedrørende heste	147
10.2 Fødevarestyrelsens sager vedrørende kvæg	156
10.3 Fødevarestyrelsens sager vedrørende svin	162
10.4 Fødevarestyrelsens sager vedrørende hunde og katte	181
10.5 Fødevarestyrelsens sager vedrørende får og geder	186
10.6 Fødevarestyrelsens sager vedrørende andre dyr	188
10.7 Fødevarestyrelsens sager vedrørende blandede besætninger	192
11 Afgjorte sager fra tidligere år	193
12 Register	252

1 Det Veterinære Sundhedsråd

1.1 Rådets virksomhed

Det Veterinære Sundhedsråd er oprettet ved kongelig resolution af 8. juni 1851. Rådets opgaver og beføjelser er fastlagt i lov om dyrlæger m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 815 af 14/07/2012.

Det Veterinære Sundhedsråd består af 5 medlemmer. Rådet nedsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren skal ved sammensætningen af Rådet så vidt muligt sikre, at der blandt Rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der er af særlig betydning for løsning af de opgaver, der er henlagt til Rådet. Ministeren udpeger blandt Rådets medlemmer en formand og en næstformand.

Det Veterinære Sundhedsråd afgiver veterinærfaglige udtalelser i sager, der forelægges Rådet af ministeren. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke myndigheder der over for Rådet kan fremsætte begæring om en udtalelse fra Rådet, og i hvilke sager dette kan ske.

Det Veterinære Sundhedsråd er et uafhængigt og uvildigt organ, som afgiver veterinærfaglige udtalelser i enkeltsager på begæring af offentlig myndighed og om generelle forhold enten på begæring eller af egen drift.

Rådet skal på begæring af de i før nævnte myndigheder inden for disses ressort afgive udtalelser om særlige spørgsmål af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning. Endvidere afgiver Det Veterinære Sundhedsråd udtalelser om veterinærfaglige spørgsmål fra parter i borgerlige sager, hvorunder sådanne spørgsmål opstår.

Rådet kan indhente udtalelser hos særligt sagkyndige eller anmode sådanne sagkyndige om at deltage i sagens behandling eller i behandlingen af det forelagte spørgsmål, når behandlingen af en for Rådet forelagt sag eller et forelagt spørgsmål forudsætter en sagkundskab, som Rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.

[Bekendtgørelse af lov om dyrlæger](#), LBK nr. 815 af 14/07/2012

[Bekendtgørelse om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd og Fødevestyrelsen](#), BEK nr. 120 af 28/02/2005.

Medlemmer for året 2012:

Formand: Dyrlæge Eiliv Svalastoga, dr. med. vet., ph.d., professor i kirurgi og billeddiagnostik.

Næstformand: Dyrlæge Susanne Nautrup Olsen, klinikchef, ph.d., dip. ECEIM,

Øvrige medlemmer:

Dyrlæge Carl Kortbæk Svendsen, ph.d., fagdyrlæge i sygdomme hos hunde og katte.

Dyrlæge Svend Kargo Jensen, fagdyrlæge i svineproduktion og svinesygdomme.

Dyrlæge Asger Lundorff Jensen, institutleder, professor, dr. med. vet, ph.d., Dipl. ECVCP, Dipl. ECVIM-Ca, MPL.

Sekretariatet:

Faglig sekretær: Dyrlæge Lissi Vestergaard Karlsen

Adresse:

Stationsparken 31

2600 Glostrup

Tlf.: 72 27 69 00

Præparater og andet materiale bør inden fremsendelse af sagen til Det Veterinære Sundhedsråd have været sendt til undersøgelse, således at obduktionsattest medfølger sagen. Præparatet sendes efter aftale med professor Henrik Elvang på tlf.: 35 33 31 00 eller helj@life.ku.dk til:

Sektion for Patologi

Institut for Veterinær Sygdomsbiologi

Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet

Københavns Universitet

Ridebanevej 3

1870 Frederiksberg C

Det bør fremgå af det indsendte, at man bl.a. ønsker en vurdering af lidelsens karakter og alder.

1.2 Sager i Rådet 2012

Rådet har i beretningsåret 2012 behandlet 1 handelssag, 8 ansvarssager, 78 dyreværnsager, 2 sager vedrørende dyrlægers virksomhed, 27 høringer og 1 generel udtalelse og 10 andre sager. I alt 127 sager, hvoraf de sager, hvori der foreligger endelig afgørelse, er med i denne årsberetning.

Handels-, ansvars- og dyreværnsager fordeler sig efter dyreart således:

	HANDELSSAGER	ANSVARSSAGER	DYREVÆRNSSAGER	IALT
HESTE	1	6	8	15
KVÆG	0	0	10	10
SVIN	0	2	23	25
HUNDE OG KATTE	0	0	13	13
FÅR OG GEDER	0	0	3	3
ANDRE DYR	0	0	14	14
BLANDEDE BE- SÆTNINGER	0	0	7	7
I ALT	1	8	78	87

2 Udendørs hold af dyr i vinterperioden

Det Veterinære Sundhedsråd og Dyreværnsrådet fremkom den 8. november 2012 med en ny revideret fællesudtalelse om hold af dyr, der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr til erstatning af den tidligere udtalelse. Udtalelsen bidrager til fortolkning af dyreværnslovens § 3, stk. 1, hvoraf det fremgår, at dyr skal sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Efter fremkomsten af den reviderede fællesudtalelse hævdede flere kvægproducenter, at de havde oplevet en ændret kontrolpraksis i forhold til tidligere år, idet kontrolrapporter fra flere besætninger nu modsat tidligere tilkendegav, at dyrene skulle have adgang til læskur. Denne usikkerhed vedrørende tolkningen af den reviderede fællesudtalelse har hos nogle kvægbrugere ført til frustrationer, da kontrolpraksis nu opleves som en stramning i forhold til det tidligere gældende.

Rådet skal med dette Tema til årsberetning 2012 præcisere, at der ikke med fremkomsten af den nye udtalelse er tale om stramninger i forhold til tidligere krav, men tværtimod udelukkende er tale om lempelser og Rådet skal her redegøre for baggrunden for den reviderede udtalelse.

Baggrunden for den reviderede udtalelse er bl. a., at den tidligere udtalelse vedrørende kvæg var baseret på en stabil racedefinition, hvor det i højere grad var racen, der bestemte om kvæg måtte gå ude om vinteren uden adgang til et decideret læskur, end det var en konkret vurdering af dyrene. Hertil kommer, at der jævnligt indføres nye racer eller racekombinationer med lige så robuste egenskaber som de 4 racer, der oprindeligt stod på listen, hvorfor Rådene har vurderet, at den oprindelige racedefinition var alt for snæver. Rådene ønskede derfor at slå fast, at en vurdering af, hvorvidt der kan afviges fra det fortsat gældende generelle krav om, at dyr, der går ude hele døgnet i vinterperioden, skal have adgang til læskur eller bygning, skal baseres på en konkret vurdering af de forhold, hvorunder dyrene holdes og den konstitution de er i, frem for dyrenes race. Det enkelte dyr skal være vænnet til at gå ude, have et kraftigt og tæt hårlag, være ved godt huld og skal tilføres supplerende foder og have permanent adgang til frisk drikkevand.

Vedrørende kvæg er den eneste praktiske ændring, at muligheden for fravigelse af kravet om læskur eller bygning er lempet fra udelukkende at være til stede for 4 kvægracer til nu at være til stede for alle kvægracer. De betingelser som arealer og det enkelte dyr skal opfylde er uændrede.

Vedrørende får er der med den nye udtalelse åbnet op for, at kravet om læskur kan fraviges for alle får, såfremt de er forberedt til vinterperioden og ved godt huld og såfremt de tilses dagligt. Rådene har foretaget denne lempelse, da får generelt vurderes som særligt hårdføre. Dette har i praksis vist sig hos de får, der i stigende grad holdes på arealer med frøgræs med tvivlsom beplantning og uden adgang til læskur i vintertiden og i perioder med vinterlignende vejr.

Det er Rådets vurdering, at en fravigelse af kravet om læskur eller bygning til dyr, der går ude hele døgnet om vinteren og i perioder med vinterlignende forhold i alle tilfælde skal basere sig på en konkret vurdering af de konkrete forhold og de konkrete dyr, så det sikres, at dyrene til enhver tid passes forsvarligt, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Den 7. december 2011 skrev Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd følgende til Fødevarerministeren og Justitsministeren:

”Det er således fortsat Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at kravet om læskur kun helt undtagelsesvis bør fraviges, og at en fravigelse af kravet bør basere sig på de konkrete forhold, hvorunder dyrene holdes, frem for på dyrenes race. Rådene skal på den baggrund opfordre Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt Justitsministeriet til ved lov eller bekendtgørelse at skabe den fornødne hjemmel til en tilladelsesordning eller en tilsvarende ordning, der muliggør, at der først og fremmest lægges vægt på de konkrete forhold, som dyrene holdes under, og dernæst på dyrenes race. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter rådernes opfattelse kun findes ganske få steder i Danmark, hvor de naturlige forhold er af en sådan beskaffenhed, at de opfylder kravene i rådernes udtalelse af 14. december 2001.”

Rådet er stadig af denne holdning og opfordrer til at en sådan hjemmel skabes.

Det Veterinære Sundhedsråd
Juni 2014 København

3 Handelssager

2012-20-03-00008/2010-20-03-00004/2009-20-02-00002/2007-20-02-00035

Skrivelse af 3. maj 2007 fra Retten i Helsingør.

I forsommeren 2004 købte A en kostbar 17 år gammel hest fra Sverige efter at hesten var blevet godkendt klinisk og radiologisk af hendes danske dyrlæge. Der forelå en købsaftale fra 23. juni 2004.

Den 11. juli 2004 blev hesten akut halt på venstre forben og dyrlæge blev tilkaldt, haltheden blev lokaliseret til venstre forkodeled, og den blev behandlet. Ved kontrol 14 dage senere var hesten haltfri og langsom genoptræning blev påbegyndt. Den 4. august var hesten igen halt og leddet præsenterede sig med hævelse og øget varme. Efter yderligere gentagne behandlinger var hesten igen haltfri ultimo oktober, hvorefter den igen konstateredes halt ultimo november. På dette tidspunkt gennemførtes diagnostiske prøver, ultralyd og røntgen undersøgelse. Konklusionen på disse var, at hesten havde kodeledsartrose.

I perioden fra 26. november 2004 til hesten blev aflivet den 16. november 2006 fremgik det af journalmaterialet, at hesten gentagne gange indtil 10. maj 2006 var blevet behandlet for halthed.

Der forelå foto optagelser af kodeledet fra den aflivede hest.

Det var ikke for Det Veterinære Sundhedsråd muligt at få udført en egentlig obduktion af hestens ben, idet fryseren hos dyrlægen brød sammen i vinteren 2007.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

De foreliggende røntgenbilleder bedes beskrevet med hensyn til antal, optagevinkel (projektion) og motiv, alt for så vidt angår de røntgenbilleder, der omfatter forbenenes tåled.

De foreliggende ultrasonografiske optagelser bedes beskrevet med hensyn til motiv og med hensyn til vurdering af ledbruskens tykkelse på de to forbens kodeled.

Svar ad 1:

Der foreligger 2 sæt røntgenbilleder. Det første er mærket "B", optaget 17.06-2004 af C og indeholder 17 billeder, hvoraf 6 er optaget af forbenene og resten af bagbenene.

Hesten havde ringsko på begge forben - bagbenenes beslag kan ikke vurderes specifikt (1).

Det andet sæt billeder består af 8 billeder mærket "D" optaget af Hørsholm Hestepraktis 26.10.2005, viser forbenene og præsenteres på en CD. Hesten havde tilsyneladende ikke beslag på forbenene på dette tidspunkt (2).

1. Det første sæt indeholder 2 billeder af hovsenebenene i specialoptagelse; 2 af tåknoglerne, der er optaget lige fra siden, samt 2 billeder optaget af venstre koderegion skråt fra siden og oppefra, således at kodesenebenene frilægges hver for sig. Optagelserne af venstre tå viser et net påsat hovens ene dragt, således at hovsenebenet ikke er visualiseret i sideoptagelsen.

2. I det andet sæt billeder vises tåknoglerne lige fra siden (2); forfra (2); skråt fra siden, således at kodesenebenene vises hver for sig (4).

I begge sæt af billeder af højre forben ses forkalkninger i de senebånd, som forbinder det mediale (inderste) kodeseneben og kodebenet neden for. Der er ingen forskel i størrelse eller struktur i forkalkningen i de 2 optagelser, som er optaget med 16 måneders mellemrum. Dette må derfor tolkes som værende en afhelet seneskade, som er beliggende uden for kodeledet. Derudover ses ingen uregelmæssige forhold ved forbenets tåknogler og led i nogen af de 2 optagelsesserier.

Desuden findes et billede af ultralyds optagelser mærket "26.11-04, D", optaget af en hestepraktis af et led-område, som meget vel kan være fra et kodeled.

I den ene del af billedet ses bløddelene og bruskområdet regelmæssigt, mens det i den anden del af billedet, hvorunder der står skrevet, at det stammer fra vægtbærende område, er mere uensartet i eccogenisiteten både i bløddele og i bruskområdet. De to billeder har heller ikke samme projektion. Derfor er tykkelsesmålene ikke sammenlignelige.

Sædvanligvis er den del af leddet, som er vægtbærende, tyndere i bruskykkelsen i forhold til den øvrige del af leddets ledbrusk. Optagevinklen er ikke helt den samme for de to områder, hvorfor sikker differentiering ikke er åbenbar. Dette gælder især, når det også tages i betragtning, at der er tale om et enkelt billede af en levende undersøgelse.

Rådet finder, at ultralydsundersøgelser er en meget brugerafhængig undersøgelsesform, som kan give klinikerne, der udfører undersøgelsen, megen information. Det er imidlertid ofte vanskeligt for andre at få denne information fra blot et enkelt billede fra den dynamiske og ofte langvarige ultralydsundersøgelse.

Spørgsmål 2:

Afviger de foreliggende røntgenoptagelser fra juni 2004 med hensyn til motiv og antal fra røntgenbilledserie optaget som led i en røntgenologisk handelsundersøgelse udført efter Den danske Dyrlægeforenings standard? I bekræftende fald ønskes oplyst i hvilket omfang de foreliggende røntgenoptagelser fra juni 2004 med hensyn til motiv og antal afviger fra en røntgenbilledserie optaget som led i en røntgenologisk handelsundersøgelse, udført efter Den Danske Dyrlægeforenings standard?

Svar ad 2:

Ja den afviger fra Den Danske Dyrlægeforenings standard, idet denne angiver at forbenene bør optages forfra sammen med de øvrige optagelser. Derimod er der taget billeder af knæleddene bagfra, og skrå optagelse af det ene bens kodeseneben. På den dorso-palmare optagelse af hovsenbens optagelserne kan man få et vist indtryk af hov- og kronled, men kodeleddene er ikke visualiseret forfra i optagelsesserie af 17.6-04. I den udførte røntgenoptagelse er kodeleddet kun visualiseret i et plan, til gengæld er knæleddene optaget i 2 planer. Denne undersøgelse mangler således optagelser af tærne forfra for at være i overensstemmelse med Den Danske Dyrlægeforenings standard. Det er Rådets opfattelse at de anvendte projektioner vil visualisere alle forandringer som kan iagttages på optagelser i henhold til Den Danske Dyrlægeforenings standard, som indeholder et billede mindre pr. ben.

Spørgsmål 3:

Såfremt det lægges til grund, at hesten i forbindelse med den kliniske handelsundersøgelse i juni 2004 ikke udviste nogen abnormaliteter, bedes det oplyst, om den røntgenologiske handelsundersøgelse er udført korrekt med hensyn til antal og motiv i henhold til Den Danske Dyrlægeforenings standard?

Svar ad 3:

Nej den er ikke udført korrekt med hensyn til antal og motiv i henhold til Den Danske Dyrlægeforenings standard. Som regel ses de væsentligste forandringer i kodeled først i sideoptagelsen, hvorimod optagelsen forfra mere viser om lidelsen har sæde i udvendig eller indvendig side af leddet.

Røntgenbillederne af kodeleddene viser alle den normale variationsbreddes fund bort set fra forkalkningen i HF's indvendige kodesenebens sene. Desuden ses et netværk af høj densitet, som kan være en belægning uden på dragten i venstre forben. Der er ikke oplyst noget om dette forhold og ej heller nogen begrundelse for ringskoene.

Se endvidere svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Var det dyrlægefagligt korrekt, at dyrlæge E godkendte hesten til handel efter gennemsyn af røntgenbillederne fra juni 2004 og derfor vurderede eventuelle røntgenforandringer til at være uden klinisk betydning, såfremt det lægges til grund, at hesten ikke udviste abnormaliteter ved den forudgående kliniske handelsundersøgelse?

Specielt ønskes oplyst, om kodeleddet VF på de i juni 2004 optagne røntgenbilleder er indenfor normal variation?

Svar ad 4:

Som regel ses de væsentligste forandringer i kodeled først i sideoptagelsen, hvorimod optagelsen forfra mere viser om lidelsen har sæde i udvendig eller indvendig side af leddet.

Røntgenbillederne af kodeleddene er alle inden for den normale variationsbredde bortset fra HF, hvor forandringerne er kroniske og derfor formentlig uden klinisk betydning, hvis der har været oplysninger om hestens aktivitet så som stævnedeltagelse i månederne op til handelen.

Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 3 vedr. ringsko og net-skygge i dragten på VF.

Spørgsmål 5:

Kan der ud fra de foreliggende røntgenoptagelser fra november 2004 og ultrasonografiske optagelser fra november 2004 og hestens anamnese, som den fremgår af bilag 3, stilles diagnosen kodeledsartrose VF på hesten?

Det bedes ud fra de foreliggende røntgenoptagelser fra november 2004 og ultrasonografiske optagelser fra november 2004 samt hestens anamnese, som den fremgår af sagens bilag 3, oplyst om spiren til lidelsen kodeledsartrose VF må antages at have været til stede 23. juni 2004?

Besvarelsene bedes begrundet.

Svar ad 5:

Der foreligger ikke røntgenoptagelser fra november 2004.

Hesten må antages med nogen grad af sandsynlighed at have udviklet ledslidigt i venstre forbens kodeled november 2004.

Dette begrundes dels med hestens alder og tidligere aktivitetsniveau og dels ved sygdomsforløbet, hvor hesten siden 11. juli 2004 og frem til november 2004 gentagne gange er diagnosticeret halt fra venstre forkode og hvor det trods gentagne og langvarige behandlinger efterfulgt af langsom genoptræning når hesten var haltfri, ikke har været muligt at gøre hesten brugbar over en længere periode. Forløbet fremgår af journalmaterialet, sagens bilag 6. Ultralydsundersøgelsen (november 2004), som afslører udtynding af brusk, understøtter, at det drejer sig om ledslidigt i kodeleddet.

Ovenstående bekræftes af den udtalelse Det Veterinære Sundhedsråd har indhentet fra professor i patologi (F), idet Rådet anmodede om en vurdering af det fotomateriale som viser det åbnede kodeled (vedlægges). Rådet er opmærksomt på, at disse billeder stammer fra den 16. november 2006.

Artrose/ledslidigt antages at udvikle sig gradvis over måneder og år, hvor de tidlige symptomer bedst kan sammenlignes med gentagne episoder med forstuvning, hvilket giver anledning til akut og forbigående halthed. Senere i forløbet kan tilstanden bedst beskrives som lidt øget ledstivhed, hvor hesten udmærket kan præstere, når den er "varmet op". Men der vil periodevis være symptomer med halthed, og det tager længere tid for hesten at restituere sig. Herefter begynder en periode, hvor halthed i stigende grad dominerer det kliniske billede, og det er karakteristisk, at lidelsen gradvist bliver refraktær overfor medicinsk behandling. Ved udviklingen af ledslidigt er der tale om et progressivt forløb, men progressionen er variabel. Rådet er opmærksomt på, at sygdomsudviklingen er betydelig mere kompliceret end denne forenklede fremstilling af forløbet.

På denne baggrund kan det ikke udelukkes, at spiren til udviklingen af kodeledsartrose/ led slidigt venstre forbens kodeled, var til stede 23. juni 2004.

Skrivelse af 30. april 2009 fra Retten i Helsingør.

Rådet fik stillet supplerende spørgsmål.

Spørgsmål 6:

Med reference til Det Veterinære Sundhedsråds besvarelse af spørgsmål 5 i erklæring af 10. juli 2008 bedes det på baggrund af det nu foreliggende materiale, jf. indledningen til nærværende supplerende spørgetema, oplyst, om Det Veterinære Sundhedsråd anser det for:

mindre sandsynligt,
sandsynligt, eller
overvejende sandsynligt,

at spiren til udviklingen af kodeledsartrose/ledslidigt i venstre forbens kodeled var til stede 23. juni 2004?

Svar ad 6:

Rådet skal indledningsvis oplyse, at røntgenbillederne fra august 2004 ikke har kunnet rekvireres.

Med hensyn til røntgenbillederne er der ikke på noget tidspunkt konklusive tegn på artrose i venstre forbens kodeled (det dorso-palmare billede af venstre forbens kodeled dateret 26.10.2005 kunne mistænkes for en lettere reduktion i ledspalten medially, men billedet er ikke 100 % korrekt i sin positionering og en konklusion er derfor ikke mulig; billedet er endvidere optaget næsten 18 måneder efter købet). Med hensyn til de vedlagte ultralydsbilleder af kodeleddets dorsale komponent er sådanne statiske billeder af en dynamisk ultralyds undersøgelse uhyre vanskelige at vurdere for andre end den dyrlæge som har gennemført undersøgelsen - og kan derfor ikke bekræfte diagnosen. Dette er tidligere omtalt i Rådets udtalelse af d. 10. juli 2008 (Svar ad.1).

Til trods for at fotografierne fra obduktionen af kodeleddet udviser brusk forandringer, som også beskrevet af professor (F) i hans rapport af 28. marts 2008, er disse forandringer ikke så fremskredne, at de ville kunne ses på hverken røntgen eller ultralyds billeder. Da hesten tilsyneladende gentagne gange blev haltfri efter intra-artikulær bedøvelse af leddet samt også indledningsvis svarede positivt på ledbehandlingen, må den logiske konklusion være at smerten i leddet var bløddels relateret og/eller udgående fra det subchondrale knoglevæv umiddelbart under den beskadigede ledbrusk.

Det må antages med nogen grad af sandsynlighed, at hesten har udviklet artrose i venstre forbens kodeled ved undersøgelserne i november 2004. Hestens alder samt tidligere aktivitets- samt belastningsniveau ville gøre det overvejende sandsynligt, da artrose skader ville udvikles i højmobile led som netop kodeleddet. Manglende billeddiagnostisk bekræftelse af diagnosen artrose udelukker heller ikke, at artrose er til stede og kan have været til stede i en længere periode, idet der er en gradvis, men progressiv overgang fra simpel inflammation af leddet til degenerative artrotiske forandringer som resultat af forandringer i brusk- samt knoglematrix.

Rådet finder, at det er overvejende sandsynligt, at spiren til udviklingen af kodeledsartrose / ledslidigt i venstre forbens kodeled var til stede 23. juli 2004. Mindre sandsynligt ville det være, at hesten blev påført en akut beskadigelse af leddet og at en sådan ny skade skulle vise sig at være refraktær overfor den korrekte og meget aggressive ledbehandling, som straks blev igangsat.

Det skal tilføjes, at en eventuel årsag til at en degenerativ artrose ikke var klinisk tydelig ved handelsundersøgelsen kunne være, at hesten for eksempel ikke var i regelmæssig daglig træning på Grand Prix niveau og/eller at det pågældende led eventuelt har været artroskopert og/eller behandlet medicinsk indenfor en periode op til undersøgelsen den 23. juni 2004.

Spørgsmål 7:

Såfremt spørgsmål 6 besvares bekræftende, bedes det med reference til rådets besvarelse af spørgsmål 4 i erklæringen af 10. juli 2008 oplyst, om Det Veterinære Sundhedsråd anser det for dyrlægefagligt korrekt, at dyrlæge E, efter gennemsyn af røntgenbillederne optaget 17. juni 2004 hos dyrlæge C og efter gennemførelse af en sædvanlig klinisk handelsundersøgelse i henhold til Den Danske Dyrlægeforenings vejledende retningslinjer herfor, godkendte hesten til handel?

Det bedes for besvarelsen lagt til grund, at hesten overfor dyrlæge E blev oplyst til at have haft en normal regelmæssig stævneaktivitet forud for undersøgelse, ligesom det bedes lagt til grund, at hesten var klinisk uden anmærkninger i forbindelse med dyrlægens undersøgelse.

Svar ad 7:

Ifølge konkurrence resultaterne for hesten har den ikke konkurreret i en 8 måneders periode fra 20. september 2003 til 28. maj 2004. Prøveridning, klinisk handelsundersøgelse samt røntgenundersøgelse fandt derefter sted indenfor en periode af 2-3 uger af denne ene konkurrence aktivitet i en periode af mere end ¾ år. Om end det fra sælgers side oplystes, at hesten havde været i regelmæssigt arbejde, må dens konkurrenceaktivitet beskrives som værende sparsom, hvorom ingen forklaring tilsyneladende foreligger. Hestens stævneaktivitet kan under ingen omstændigheder dokumenteres som værende ”normal regelmæssig” på købstidspunktet.

Rådet er ikke i besiddelse af hverken klinisk eller røntgenologisk rapport fra dyrlæge E i forbindelse med handelsundersøgelsen og kan således ikke udtale sig om, hvorvidt det var fagligt korrekt af dyrlæge E at godkendte hesten.

Skrivelse af 6. april 2010 fra Retten i Helsingør.

Rådet blev stillet supplerende spørgsmål.

Spørgsmål 8:

Det Veterinære Sundhedsråd anfører ad svar 6, at der på røntgenbillederne ikke på noget tidspunkt er konklusive tegn på atrosi i venstre forbens forled, og at en konklusion derfor ikke er muligt, og at røntgenbillederne derfor ikke kan bekræfte diagnosen.

Det Veterinære Sundhedsråd henviser til rådets udtalelse af den 10. juli 2008 (svar ad 1).

Det Veterinære Sundhedsråd bedes på baggrund af ovennævnte bekræfte, at Det Veterinære Sundhedsråd ikke på baggrund af det forelagte materiale kan konkludere, at hestens senere (11. juli 2008) halthed skyldes artrose/ledslidigt, men kan skyldes en anden halthedslidelse.

Svar ad spørgsmål 8:

Det bekræftes igen, at der ikke er røntgenologisk basis for at stille diagnosen artrose af kodeleddet. Manglende billeddiagnostisk bekræftelse af diagnosen artrose udelukker imidlertid ikke at artrose er til stede, idet der, som tidligere forklaret, er en gradvis, men progressiv overgang fra simpel inflammation af leddet (synovitis) til degenerative, kataboliske forandringer i ledbrusken som er de indledende stadier af artrose.

Eftersom det er klinisk godtgjort at hesten, fra det første tidspunkt den undersøges for halthed, d. 11. juli 2004, lider af en halthed udgående fra kodeleddet og at denne halthed ikke responderer permanent på den korrekte, hastigt instituerede og aggressive ledbehandling, må det konkluderes at lidelsen i kodeleddet sandsynligvis er yderligere fremskreden end en simpel synovitis og må dermed betegnes som artrose, hvilket også senere bekræftes ved de fotografiske billeder af leddet. Dette er derfor mere sandsynligt end at kodeleddets ledbrusk var normal indtil d. 11. juli 2004.

Spørgsmål 9:

Idet der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds svar på spørgsmål 5, hvorefter artrose/ledslidigt antages at udvikle sig gradvis over måneder og år, hvor de tidligere symptomer bedst kan sammenlignes med gentagne episoder ved forstuvning, hvilket giver anledning til akut eller forbigående halthed og senere øget ledstivhed, hvorefter der begynder en periode, hvor halthed i stigende grad dominerer det kliniske billede - anmodes Det Veterinære Sundhedsråd om at bekræfte, om fastsættelsen af tidspunktet for spiren af artrose/ledslidigt beror på en vurdering foretaget på baggrund af konkrete faktuelle oplysninger herunder hestens tidligere aktivitets- og belastningsniveau sammenholdt med hestens faktuelle sundhedsstilstand – på det tidspunkt, hvor lidelsen antages at begynde.

Svar ad spørgsmål 9:

Rådet har ved svar ad spørgsmål 5 anvendt en populærmedicinsk betegnelse ”forstuvning”. Mere korrekt og dækkende for den langsomt udviklende artrose hos heste, er at den udviklende artrose netop ikke nødvendigvis er associeret med akutte episoder af halthed, men snarere, i de indledende stadier, forløber klinisk ubemærket, eventuelt kun i form af ledgalle, som ikke er sjældent forekommende hos en dressurhest på denne alder, men ikke nødvendigvis associeret med halthed.

Det kliniske billede er derfor en balance mellem arbejdsintensitet og graden af inflammation og førstnævnte kan reduceres for at reducere sidstnævnte. På dette grundlag er det overvejende sandsynligt at spiren til hestens problem var til stede ved købstidspunktet.

Spørgsmål 10:

Hvis det kan lægges til grund, at hesten har været i regulær træning og arbejde på Grand Prix niveau i perioden frem til den 23. juni 2004 og hesten ikke har udvist tegn på symptomer, der kan sidestilles med en forstuvning, akut eller forbigående halthed eller øget ledstivhed eller halthed i stigende grad – men at det i stedet kan lægges til grund, at hesten har været haltfri og adræt i hele perioden frem til den 23. juni 2004, samt at det kan lægges til grund som anført i bilag 3, at hesten bliver akut halt på venstre forben den 11. juli 2004, uden den nærmere baggrund for denne akutte halthed kan oplyses, forespørges Det Veterinære Sundhedsråd om det på videnskabeligt grundlag kan fastslås, at hesten med overvejende sandsynlighed har haft kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben eller spiren hertil allerede den 23. juni 2004.

Svar ad spørgsmål 10:

Det er blevet bekræftet af sagsøgte at hesten ikke havde stævneaktivitet i perioden september 2003 frem til maj 2004. Der kan ikke sættes lighedstegn imellem et tre dages stævne tre uger inden købsdato og det at hesten har været i kontinuerlig træning på Grand Prix niveau indtil købstidspunktet. Der foreligger ingen dokumentation for at hesten ikke har været fritaget for træning, eventuelt været halt eller lignende i perioden fra september 2003 til maj 2004 og tilsvarende ingen dokumenteret træningsform til at bekræfte at hesten har været problemfri i denne periode. I Udskrift af retsbogen, beskriver dyrlæge E i sit vidneudsagn at der efter barbering af kodeleddet forelå nogle små ar, der kunne antyde at leddet havde været artroskopert. Med henvisning til svaret på Spørgsmål 9 forbliver det derfor overvejende sandsynligt at hesten har haft spiren til kodeleds artrose ved købstidspunktet.

Spørgsmål A:

Finder Rådet det på baggrund af sagens journal- og attestoplysninger, bilag 6 og bilag 3, samt dyrlæge Es vidneforklaring, overvejende sandsynligt, at årsagen til haltheden VF kodeled 11. juli 2004 var den spirende artrose i leddet, jævnfør Rådets svar i spørgsmål 6?

Svar ad spørgsmål A:

Ja.

Spørgsmål B:

Giver besvarelsen af spørgsmålene 8 og 10 Rådet anledning til at ændre Rådets vurdering, som den fremgår i besvarelsen af spørgsmål 6, næstsidste afsnit?

Svar ad spørgsmål B:

Nej.

Spørgsmål C:

Sagsøgte er af den opfattelse, at hesten har startet tre Grand Prix klasser henholdsvis den (3 datoer), mens sagsøgeren er af den opfattelse, at dressurhesten er startet alle tre Grand Prix klasser den samme dag. Såfremt det under sagen lægges til grund, at hesten blev startet i tre Grand Prix klasser den samme dag, bedes oplyst, om Rådet finder dette forsvarligt.

Svar ad spørgsmål C:

Det anses som værende usandsynligt, omend måske ikke decideret uforvarsomt, at hesten ville kunne starte i alle tre klasser på samme dag; ikke desto mindre er der udskrift af konkurrence resultater der synes at vise at alle tre klasser fandt sted den (dato).

Skrivelse af 24. januar 2012 fra advokatfirma.

Rådet er i det supplerende spørgetema blevet anmodet om følgende:

Idet der især henvises til udskrift af retsbogen af 28. oktober 2010, hvor forklaringerne for retten i Helsingør er gengivet, til domsudskriften af 2. december 2010 fra Retten i Helsingør samt bilagene D og 8, der gengiver en fuldstændig udskrift af dyrlægejournalen for hesten X i As ejertid samt sagens processkrift og bilag i øvrigt, herunder Rådets tidligere udtalelser, Bilag A, udtalelse af 8. maj 2006 fra dyrlæge B, Retten i Hørsholms retsbog af 8. september 2006 med rettens editionskendelse, Retten i Hørsholms retsbog af 15. november 2006, og Bilag E, udtalelse fra dyrlæge B af 16. januar 2007, anmodes Det Veterinære Sundhedsråd om at besvare følgende supplerende spørgsmål:

Spørgsmål I:

Kan Det Veterinære Sundhedsråd bekræfte, at de af Det Veterinære Sundhedsråd tidligere afgivne erklæringer af 4. januar 2010 (spørgsmålene 6 og 7) og af 27. august 2010 (spørgsmålene 8-10) er afgivet med udgangspunkt i de oplysninger, der er meddelt af dyrlæge C, herunder ved dennes vidneforklaring af 15. november 2006 (jfr. særskilt retsbogsudskrift herom)?

Svar ad spørgsmål I:

Tidligere afgivne udtalelser er afgivet med udgangspunkt i de oplysninger som er forelagt Rådet på tidspunktet for besvarelsene.

Spørgsmål II:

Kan Det Veterinære Sundhedsråd bekræfte, at Det Veterinære Sundhedsråds erklæringer, som ovenfor anført, ikke er eller kan begrundes i de foretagne røntgenoptagelser, ultralydsskanninger eller andre objektive fund, som er forelagt Det Veterinære Sundhedsråd til Rådets egen selvstændige bedømmelse, herunder at der på baggrund af disse objektive fund ikke kan konstateres spiren til eller udviklet kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben den 23. juni 2004 (der henvises til spørgsmålene 1, 4, 6, 8, 9 og 10)?

Svar ad spørgsmål II:

Spørgsmålet er uklart og kan derfor ikke besvares.

Spørgsmål III:

Kan Det Veterinære Sundhedsråd bekræfte, at dersom der var foretaget en atroskopi, ville en sådan undersøgelse kunne afklare, hvorvidt hesten led af kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben?

Svar ad spørgsmål III:

Nej, det kan Rådet ikke på baggrund af udviklingsgraden samt lokaliseringen af bruskeforandringerne som beskrevet og illustreret fotografisk i den patologiske rapport.

Spørgsmål IV:

Tidligere atroskopi

Såfremt hesten ikke har været arthroskopet, ønskes det oplyst, om det giver anledning til ændring af Rådets besvarelser?

Svar ad spørgsmål IV:

Nej, det giver ikke anledning til ændring af Rådets besvarelser.

Hestens træningstilstand og tidligere aktivitetsniveau

Spørgsmål Va:

Idet der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds svar 6 og 7 samt 10, bedes Det Veterinære Sundhedsråd bekræfte, at det, således som angivet af indstævnte, har været lagt til grund, at hesten ikke var i en regelmæssig træningstilstand i perioden forud for leveringen?

Svar ad spørgsmål Va:

Ja, idet der ikke foreligger evidens for, at hesten var haltfri samt i fuld og kontinuerlig træning på højeste niveau i perioden forud for leveringen.

Spørgsmål Vb:

Dersom det lægges til grund, således som forklaret af sælgeren, D og E, jfr. udskrift af retsbogen af 28. oktober 2010, og som det også fremgår af dommen, jfr. domsudskriften af 2. december 2010, side 5 øverst, at hesten var i en god og regulær træningstilstand forud for leveringen, forespørges Det Veterinære Sundhedsråd, om det vil svække sandsynligheden for, at hesten allerede havde udviklet kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben den 23. juni 2004?

Svar ad spørgsmål Vb:

Nej, jf. svar ad spørgsmål 8, 9 og 10.

Spørgsmål Vc:

Det bedes herunder oplyst, om det er sandsynligt, hvis det lægges til grund, at hesten ikke tidligere har været halt, at en udtalt degenerativ lidelse som kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben kan opstå på 29 dage på en hest, og som over 3 dage har gennemført 3 Grand Prix-klasser på højt niveau og med et godt resultat.

Svar ad spørgsmål Vc:

Der henvises til svar ad spørgsmål 8.

Hestens tilstand efter leveringen

Spørgsmål VIa:

Er det korrekt forstået, at når Det Veterinære Sundhedsråd i spørgsmålene 5 og 6 m.fl. og dermed på det da foreliggende grundlag, fandt det overvejende sandsynligt, at hesten havde udviklet kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben den 23. juni 2004, jfr. herunder svar af spørgsmål 5, var årsagen hertil:

- i) oplysninger om hestens tidligere træningstilstand forud for leveringen,
- ii) sygdomsforløbet på hesten fra 11. juli 2004 til november 2004, hvor det forudsættes, at hesten gentagne gange er diagnosticeret halt på venstre forbens kodeled, og
- iii) at det trods behandling ikke har været muligt at gøre hesten brugbar (på venstre forben) over en længere periode?

Svar ad spørgsmål VIa:

Ja, det er korrekt. Tidligere besvarelser var baseret på de oplysninger, som var til stede på daværende tidspunkt.

Vedrørende hestens tidligere træningsforhold henvises til de (nye) oplysninger herom, der er anført ovenfor og til svar ad spørgsmål Va ovenfor.

Spørgsmål VIb:

Vedrørende diagnosticeringen af hesten i perioden fra den 11. juli 2004 til november 2004 bedes Det Veterinære Sundhedsråd nærmere gennemgå bilag D og oplyse, om det kan bekræftes:

- at haltheden den 3. september 2004 ikke relaterer sig til kodeleddet, men at der er tale om en desmitis i indvendig kollateral ligament VF/inflammation i sideligament (uden for kodeleddet), og som typisk er udtryk for en akut overanstrengelse,
- at haltheden den 7. oktober 2004 ikke relaterer sig til kodeleddet, men at der er tale om tendinit i udvendig gren i bøjesene ved bifurcation VF/inflammation i overfladisk bøjesene (uden for kodeleddet), og som typisk er udtryk for en akut overanstrengelse,
- at haltheden den 24. november 2004 ikke relaterer sig til kodeleddet, men at der er tale om obs subcarpal skade VF/mistanke om inflammation under fremknæ (uden for kodeleddet), og om det herunder kan bekræftes, at disse 3 diagnoser der ligger i perioden den 11. juli 2004 til den 27. november 2004 ikke har noget med kodeleddet i venstre forben at gøre og dermed kodeledsatrose/ledslidegigt i venstre forben?

Svar ad spørgsmål VIb:

Da hesten blev akut halt d. 11. juli 2004 blev der, i følge dyrlæge Cs kliniske noter, som senere ses bekræftet i resumeet af hans vidneafhøring iflg. udskrift af retsbogen (d. 15. november 2006), foretaget analgesi af venstre forbens kodeled, hvilket eliminerede hestens halthed. Det kunne derfor på dette tidspunkt konkluderes at "haltheden skyldtes kodeleddet".

Kodeleddet behandles iflg. de kliniske noter to gange og d. 9. august 2004 kunne det konkluderes, at hesten var "meget bedre, skal ikke genbehandles lige foreløbig", dvs. at hesten har tilsyneladende "svaret" på behandlingen af leddet.

Der foretages imidlertid ledbehandling igen d. 19. august 2004 og d. 3. september 2004 og i øvrigt igen d. 10. september 2004 og d. 26. november 2004. Der synes derfor ikke at have været tvivl hos den behandlende dyrlæge C om, at det essentielle problem var venstre forbens kodeled.

Ved besvarelse af spørgsmål VIb skal det bemærkes, at det indvendige kollaterale ligament ved kodeleddet kan betragtes som en lednær støttestruktur til kodeleddets kapsel.

"Tendinitis i udvendige gren i bøjesene ved bifurcation" er ligeledes en lednær lidelse i kodeledsområdet. Denne kunne være opstået som en primær lidelse eller sekundært som resultat af problemerne i kodeleddet/kodeledsregionen. Resultatet af undersøgelsen d. 26. november 2004 bekræfter ligeledes, at smerten stadig udgår (udelukkende) fra kodeledsregionen, og patologiske forandringer i kodeledsbrusken bekræftes ultrasonografisk.

De kliniske noter af d. 24. november 2004 beskriver: "obs. subcarpal skade", men dette var tilsyneladende en preliminær arbejdshypotese, idet der ikke beskrives ultrasonografiske forandringer efter senescanning, men derimod fortsættes med ledbehandling 2 dage senere (d. 26. november 2004) efter konfirmering af: "Diagnose: Kodeleds slitage VF med udtynding af ledbrusk".

Spørgsmål VIc:

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om at bekræfte, at det af den som bilag D fremlagte dyrlægejournal kan udledes følgende:

Hesten er akut halt på venstre forben den 24. november 2004. Diagnosen bliver ikke fastlagt eller lokaliseret til kodeleddet selv. Haltheden bliver først ikke-lokaliseret (negativ=ekskluderet) fra hoven (rami-). Derefter bliver en kodeleds-bedøvelse lagt i selve kodeleddet, hvilket kan ses ved, at ledvæsken fra selve leddet bliver observeret og beskrevet, og det samlede antal blokader var 3. Bedøvelsen var negativ ("kodeled-"), eftersom haltheden fortsat var til stede for yderligere bedøvelser ovenfor denne anatomi. Derefter bliver haltheden lokaliseret til nederste pipe og omkring kodeled (ringblok over kode+++)?

Svar ad spørgsmål VIc:

Rådet kan ikke bekræfte, at der af bilag D, fremlagte dyrlægejournal, kan udledes som foreslået i spørgsmål VIc.

Hesten blev d. 26. november 2004 i de kliniske noter beskrevet som: rami:-, ringblok over kode:+++, hvilket kun kan tolkes som tegn på at smerten er lokaliseret i kodeleds regionen. Rådet forstår ikke at "kodeledssynovium: helt tyndt" kan tages som udtryk for en anlagt kodeledsanalgesi. En sådan er ikke beskrevet, og Rådet ser ingen betegnelse af: "kodeled:-" som foreslået i Spørgsmål VIc.

Efter Rådets opfattelse bør dette fund tolkes som en vandig (uviskøs) synovi. Dette kunne være resultat af den progressive artrose-udvikling, hvor smerten da evt. i mindre omfang udgår fra inflammeret synovialmembran (evt. på grund af mange, gentagne anti-inflammatoriske ledbehandlinger) men snarere fra den subchondrale knogle (pga. artrose) samt leddets støttestrukturer.

Spørgsmål VIId:

Det Veterinære Sundhedsråd forespørges, om det, - hvis hestens halthedsvarighed var bedøvet bort med en kodeledsbedøvelse - ville være logisk eller meningsfuldt at gå videre med yderligere bedøvelser ovenfor koden?

Svar ad spørgsmål VIId:

Hvis responset på en eventuel kodeledsanalgesi var svagt, ville det være logisk at fortsætte med en regional analgesi umiddelbart ovenfor kodeledet for at konfirmere, at smertens/smerternes lokalisering stadig var i kodeledsregionen.

Spørgsmål VIe:

Det Veterinære Sundhedsråd forespørges, om det på baggrund af ovennævnte og det i dyrlægejournalen anførte, jfr. bilag D, kan konkluderes, at selve kodeledet blev bedøvet, uden at haltheden kunne lokaliseres til det venstre forbens kodeled?

Svar ad spørgsmål VIe:

Se svar ad spørgsmål VIc.

Spørgsmål VIIf:

Vedrørende forholdet om at gøre hesten brugbar over en længere periode (på venstre forben) henvises til bilagene D og 8, der udgør den totale dyrlægejournal for hesten X fra leveringen den 23. juni 2004 til hesten aflives den 16. november 2006 (en periode på ca. 2½ år), og Det Veterinære Sundhedsråd bedes bekræfte, at hesten ifølge dyrlægejournalen er haltfri på venstre forben fra den 26. november 2004/senest 5. januar 2005 til november 2006, hvor hesten aflives, svarende til en periode på 1 år og 10 måneder?

Svar ad spørgsmål VIIf:

Det skal bemærkes, at dyrlægejournalens data kun omhandler tidspunkterne, hvor hesten er blevet klinisk undersøgt af behandlende dyrlæge. Var hesten evt. fritaget fra arbejde på grund af halthedsvarighed i en 3-måneders periode vil dette ikke nødvendigvis fremgå af dyrlægejournalen.

Af journalen fremgår det, at der blev foretaget ledbehandling igen d. 5. januar 2005, at hesten var 4° halt venstre for d. 18. marts 2005, og at der blev foretaget halthedsundersøgelse, kontrol VF kode d. 26. oktober 2005, hvor en bilateral forbenshalthedsvarighed (dvs. også venstre forben) blev bekræftet og igen bekræftet d. 26. november 2005.

Fra d. 25. januar 2006 og frem til hestens aflivning omhandler alle beskrevne undersøgelser halthedsvarighed udgående fra højre forben og højre bagben.

Spørgsmål VIg:

Kan Det Veterinære Sundhedsråd på baggrund af dyrlægejournalen, jfr. bilagene D og 8, udlede, at hesten alene har været halt på højre forben i 2005 og frem til november 2006, hvor hesten aflives?

Svar ad spørgsmål VIg:

Nej, der beskrives halthed fra venstre forben d. 18. marts 2005 samt d. 26. oktober 2005. Rådet skal bemærke, at fordi hesten primært udviser halthed på højre forben, er dette ikke et sikkert udtryk for, at der ikke samtidig kan eksistere halthed udgående fra venstre forben.

Spørgsmål VIh:

Når der henses til besvarelsener af de ovenfor nævnte spørgsmål vedrørende diagnosticeringen og hestens brugbarhed over en længere periode (på venstre forben), ønskes det oplyst, om disse (nye) oplysninger vil svække sandsynligheden for, at hesten allerede den 23. juni 2004 havde udviklet kode-ledsatrose/ledslidegigt på venstre forben?

Svar ad spørgsmål VIh:

Nej.

Sammenfattende spørgsmål

Spørgsmål VIIa:

Dersom det lægges til grund, at hestens træningstilstand har været god og regelmæssig forud for leveringen, hvor hesten startede i 3 Grand Prix-klasser, at hesten ikke har været artroskopert forud for leveringen, at diagnosen er som gengivet i dyrlægejournalen, jfr. bilag D, at hestens brugbarhed over en periode fra ultimo 2004/primus 2005 til november 2006 eller i en periode på 1 år og 10 måneder ikke var halt på venstre forben, og idet der i øvrigt henvises til besvarelsener på de ovennævnte spørgsmål,

ønskes det oplyst:

Om Det Veterinære Sundhedsråd på baggrund af de nu fremkomne oplysninger kan bekræfte, at det alene med nogen sandsynlighed, men ikke med overvejende sandsynlighed, på videnskabeligt grundlag kan fastslås, at hesten X havde spiren til eller havde udviklet kodeledsatrose/ledslidegigt på venstre forben allerede på leveringstidspunktet den 23. juni 2004?

Svar ad spørgsmål VIIa:

Punkt iv) er ikke korrekt, jævnfør svar ad spørgsmål VI f og VI g.

Efter fornyet overvejelse af de oprindelige oplysninger samt nye oplysninger, ser Rådet ingen grund til at ændre de oprindelige konklusioner med hensyn til tilstedeværelse af spiren til kodeledsatrose/ledslidegigt ved leveringstidspunktet d. 23. juni 2004.

Spørgsmål VIIb:

Såfremt Det Veterinære Sundhedsråd svarer bekræftende på spørgsmål VII a, bedes det oplyst, hvilken/hvilke af de ovennævnte forhold (i-v) der især er afgørende for Det Veterinære Sundhedsråds vurdering, ligesom svaret ønskes uddybet og begrundet.

Svar ad spørgsmål VIIb:

Bortfalder.

Overfor indstævntes supplerende syns- og skønstema ønskes følgende tillægsspørgsmål besvaret:

Tillægsspørgsmål FI:

"Appellanten oplyser, at det ikke skyldes hestens forhold, at denne ikke er startet til Grand Prix i en 8 måneders periode, og Det Veterinære Sundhedsråd anmodes derfor om at tilkendegive, om det af det i sagen foreliggende materiale fremgår, at hesten X ikke kunne være startet i den pågældende 8 måneders periode."

Svar ad tillægsspørgsmål FI:

Der foreligger ingen kliniske eller andre relevante oplysninger til forklaring af hestens manglende stævnersultater i perioden op til handelstidspunktet.

Tillægsspørgsmål GI:

"Appellanten oplyser, at hesten ikke er blevet medicineret forud for hestens levering, og herunder holdt i aktivitet via medicinering og Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om at tilkendegive, om det af det i sagen foreliggende materiale fremgår, at hesten X ved passende medicinering/doping skulle være holdt i aktivitet i en periode forud for leveringen."

Svar ad tillægsspørgsmålet GI:

Nej, se svar ad spørgsmål FI.

Indstævntes supplerende spørgetema af den 13. januar 2012:

Med reference til Det Veterinære Sundhedsråds tidligere besvarelser af 10. juli 2008, 4. januar 2010 og 27. august 2010 samt i tilknytning til appellants supplerende spørgetema III bedes Det Veterinære Sundhedsråd besvare nedenstående supplerende spørgsmål efter bedste evne og overbevisning:

Spørgsmål D:

Med reference til appellants spørgsmål VI, b, bedes det oplyst, om en spirende slidgigt (artrose) i et led typisk viser sig i det omkringliggende støtteapparat (ledbånd, bøjeseener og gaffelbånd), fordi leddets funktionsniveau ændres?

Svar ad spørgsmål D:

Rådet kan vanskeligt svare entydigt sikkert på spørgsmålet men vil fremhæve, at leddet er en kompleks struktur, hvor beskadigelse, og derfor smerte, kan udgå fra mange forskellige strukturer såsom den underliggende (subchondrale) knogle, ledkapslen samt umiddelbart udenfor beliggende støttestrukturer. Generelt set vil de tidligste forandringer være inflammatoriske (i modsætning til degenerative) og primært involvere leddets indre bløddele såsom ledkapslens synoviale begrænsning; dette vil imidlertid gradvist føre til nedbrydning af ledbruskens matrix (grundsubstans) med følgende forandringer i den underliggende støtteknogle. Leddets mekaniske funktion vil ændres (ofte kompensatorisk) og andre strukturer samt funktioner i leddet vil eventuelt inkluderes.

Spørgsmål E:

Med reference til appellants spørgsmål VI, d) og e) spørges, om en patient med de foreliggende bruskforandringer og subchondrale forandringer altid bedøves haltfri ved en ledbedøvelse af det pågældende led, eller skal hele det pågældende område bedøves for at få hesten rengående?

Svar ad spørgsmål E:

Under forløbet af en progressiv artrose (som beskrevet ovenfor) kan det blive nødvendigt at bedøve hele ledområdet, snarere end kun leddets indre, for at opnå haltfrihed.

Spørgsmål F:

Med reference til spørgsmål V bedes det oplyst, om otte måneder er en normal stævnepause for en Grand Prix hest i fuld dressurmæssig træning og konkurrenceaktivitet?

Svar ad spørgsmål F:

Nej, det ville være usædvanligt, og specielt for en ældre hest tillige ufordelagtigt at holde en så lang pause.

Spørgsmål G:

Kan en rutineret Grand Prix hest med spirende artrose over en længere periode med passende pauser fra træning og konkurrencer og passende medicinering holdes i aktivitet over en længere periode?

Svar ad spørgsmål G:

Ja.

Spørgsmål H:

Giver sagen på nuværende tidspunkt i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad spørgsmål H:

Nej.

Afgørelse:

Byretten idømte sagsøgte at betale SEK 450.000 med tillæg af procesrente fra 15. februar 2005 og DKK 80.073,16 med tillæg af procesrente fra 1. november 2006.

Sagsøgte skulle betale 58.330 kr. i sagsomkostninger til sagsøger.

Landsretten stadfæstede byrettens dom.

I sagsomkostninger for landsretten skulle appellanten, betale 50.000 kr. til indstævnte.

Det idømte skulle betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

4 Ansvarssager

4.1 Ansvarssager vedrørende heste

2012-20-04-00034

Skrivelse af 6. juni 2012 fra advokat

A købte for 135.000 kr. en 4 år gammel vallak som blev handelsundersøgt december 2008 af dyrlæge X. Dyrlæge X fandt røntgen forandringer omkring C6-7 hvor facetleddet var forstørret. Dette blev anført i attesten: ”Hestens sundhedstilstand er d.d. ikke uden anmærkning: Disse antages ikke at påvirke den påtænkte brug”.

Knap 2 år efter købet blev hesten tilset af dyrlæge grundet ridemæssige problemer, efterfølgende blev hesten erklæret uanvendelig og blev marts 2012 aflivet. Forsikringssummen 35.000 kr. blev udbetalt og A stævnedes i forbindelse med sagens retslige behandling dyrlæge X for 306.000 kr.

Rådet udtalte:

Spørgsmål AA:

Rådet anmodes om at oplyse, hvad der fremgår af røntgenoptagelserne dateret 17. december 2008 vedrørende facetleddene C6-C7?

Svar ad AA:

Vedrørende røntgenbilleder optaget 17.12.2008 skal Rådet bemærke, at optagelserne er svagt til moderat skrå i forhold til horisontalplanet på alle billeder fra C3 til C7. Dette påvirker vurderingen af facetleddene og også ”højden” af de intervertebrale foramina, idet disse vil synes reducerede. Disse forhold vil være mest udtalt, hvis afvigelsen fra horisontalplanet er sket på en sådan måde, at facetleddene nærmest røntgenkassetten er projiceret øverst.

Med baggrund i ovenstående er det vanskeligt at vurdere, hvorvidt der er en reduktion i ”højden” af det intervertebrale foramen ved C5-6 og C6-7, og om dette er et resultat af forstørrede (remodellerede) facetled.

Ved den øverste rand af facetleddene ved C6-7 ses der en mindre ”transpositioneret” torntap, hvilket ikke er usædvanligt. Forekomsten af en sådan proces må ikke forveksles med nydannet knoglevæv, f. eks som følge af artrose.

Der er imidlertid også nyt knoglevæv ved samme øverste rand af facetleddene. Dette nye knoglevæv har en temmelig uhomogen røntgentæthed og en ujævn fremtoning, hvilket kunne indikere, at det var under aktiv dannelse på daværende tidspunkt. Der er også mistanke om en mulig frakturlinje strækkende sig skråt igennem den bagerste proces af C6 (som danner facetleddet ved C6-7).

Spørgsmål BB:

Rådet anmodes om at oplyse, hvilke anmærkninger røntgenoptagelserne giver anledning til i relation til handelsundersøgelsen og vurdering af hesten på handelstidspunktet, herunder udfyldelse af sundhedsundersøgelseskemaet?

Svar ad BB:

Røntgenologiske forandringer ved facetleddene ved C5-6 og C6-7 er ikke usædvanlige og kan ofte ses hos heste, uden at de giver anledning til kliniske problemer. Med mindre forandringerne er dramatiske, eller der foreligger andre omstændigheder, tillægges de derfor oftest ikke klinisk betydning. Der er rigtig mange undersøgelser, der understøtter dette synspunkt.

Der synes ikke at herske tvivl om, at hesten i 2012 har tydelige kliniske symptomer, som peger på patologiske forandringer ved facetteddet ved C6-7.

Det skal bemærkes, at den kliniske konklusion på købsundersøgellesattesten hverken er underskrevet eller dateret. Rådet anser det for mest sandsynligt, at dette er en ”forglemmelse”, og at dyrlægen ikke havde nogle kliniske bemærkninger til at ”understøtte” de røntgenologiske ”fund” ved C6-7. Idet det fremgår af attesten, at *”De røntgenologiske forandringer anses på baggrund af den kliniske undersøgelse og den påtænkte anvendelse af hesten ikke at kunne få betydning.”*

Det centrale spørgsmål må derfor efter Rådets opfattelse være, hvorvidt røntgenbillederne fra december 2008 var korrekt vurderet, eller om der skulle have været vurderet: *”Det kan ikke udelukkes at de røntgenologiske fund kan få betydning for hestens fremtidige brug”*. Det som er afgørende er dels forandringernes karakter og omfang dels kendskab til hesten.

Forandringerne er i denne sag mere omfattende, for detaljer se svar ad spørgsmål AA de sidste 4 linjer. Yderligere drejer det sig om en meget ung hest, som kun har været i arbejde i kort tid, begge forhold bidrager til at gøre det vanskeligt for dyrlægen at udelukke, at disse forandringer i halsen en dag i fremtiden kunne give hesten problemer.

På ovenstående baggrund er det Rådets opfattelse, at vurderingen: *”Det kan ikke udelukkes at de røntgenologiske fund kan få betydning for hestens fremtidige brug”* ville have været en mere korrekt risikovurdering på grund af røntgenforandringernes aktivitet og udvikling hos en på undersøgelsestidspunktet så ung og utræn hest.

Spørgsmål CC:

Har det Veterinære Sundhedsråd i øvrigt bemærkninger til sagen?

Svar ad CC:

Rådet har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Afgørelse:

Sagen blev forliget.

Forliget lød således:

”Sagsøgte betaler inden 14 dage fra dato til sagsøger en erstatning på 275.000 kr. Der tilkommer ikke beløbet renter, hvis forligsbeløbet er betalt senest den 9. maj 2013. Der tilkommer forligsbeløbet renter, hvis det betales efter den 9. maj 2013 fra og med denne dato og til betaling sker.

Sagsøgte betaler derudover i sagsomkostninger til sagsøger 117.059,50 kr., svarende til:

Retsafgift 4.140,00

Dyrlæger, inkl. moms 49.855,90

Kørsel af hest 1.813,60

Træning af hest, inkl. moms, 5.000,00

Salær til sagsøgers advokat, inkl. moms 56.250,00

Sagsomkostningerne er forfaldne til betaling og skal betales senest den 9. maj 2013. Der tilkommer beløbet renter, hvis det betales efter den 9. maj 2013 fra og med denne dato og til betaling sker.”

4.2 Ansvarssager vedrørende svin

2012-20-04-00036

Skrivelse af 6. juli 2012 fra advokat.

Rådet havde tidligere besvaret spørgsmål i denne sag vedrørende en klage over et foderstoffirmas levering af sofoder til en sobesætning, idet det leverede drægtighedsfoder og diegivningsfoder, der ifølge en indgået kontrakt skulle iblandes 10 % valset byg, indeholdt vekslende mængder af hele eller kun delvis knuste kerner. Dette skulle efter klagers påstand have medført en stigning i antal udsatte eller aflivede og døde søer, idet søerne ikke optog det antal foderenheder, de skulle og derved fik mavesår og skuldresår.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 5:

Det Veterinære Sundhedsråd bedes besvare spørgsmål 2 på ny, ud fra følgende forudsætninger:

1. Såfremt det antages, at det højeste antal kerner i foderblandingen ikke er 200 kg hele kerner i 12.000 kg foder, hvilket svarer til 1,6 %.
Rådet bedes i øvrigt oplyse, hvor i sagen denne oplysning skulle fremgå.
2. Såfremt det antages, at det som anført i replik af 22. januar 2010, side 2 nederst, forholder sig således, at gødningsprøverne (bilag 18) er udtaget 11. maj 2009 efter fodringen med foder fra A (anden leverandør).
3. Der for så vidt angår alderen på udsatte/døde søer henvises til sotavlerne (bilag 20).

Svar ad 5:

Vedr. forudsætning 1:

Rådet skal vedr. forudsætning 1 oplyse, at der i Bilag 10, der består af kopier af besætningsdyrlægens besøgssrapporter, i besøgssrapport af 19-02-2009 under punktet "Farestald" anføres følgende: "Der har (som sædvanlig) været problemer med foderet fra B: Der blev leveret 200 kilo hel hvede i 12 tons foder." Altså 1,6 vægt %.

Ud over denne angivelse har Rådet til sin vurdering i sagen udelukkende kunnet finde angivelse af indhold af mængden af hele kerner i besvarelse af d. 29. august 2010 af spørgsmål 2 i synsmandens skønstema. Laboratoriet C anfører her, at de undersøgte ikke plomberede 7 foderprøver angivet i vægt % indeholdt hele bygkerner, varierende fra 0,3 i prøve nr. 2 og nr. 7 til 2,0 i prøve nr. 4. Dette giver et gennemsnits antal hele kerner angivet i vægt % på ca. 1,0. Denne angivelse er således mindre end den af besætningsdyrlægen ovenfor anførte.

Rådet har ikke i sit første svar ad 2 lagt Cs analyseresultat til grund, da det forhold at plomberne var brudte på alle foderprøver med rette kan så tvivl om deres validitet i bedømmelsen af sagen. Skulle resultaterne afspejle de faktiske forhold og således stå til troende, ændrer dette ikke Rådets besvarelse af spørgsmål 2. Dette anført uagtet, at indholdet ikke er som anført i den indgåede foderkontrakt og som fremgår af indlægsedlerne.

Vedr. forudsætning 2:

Korndelen i svinefoder kan være mere eller mindre formalet. Groft formalet foder udnyttes ringere end fint formalet korn men giver til gengæld færre maveforandringer i form af mavesår. Dette gælder specielt, hvis foderet er presset i piller (pelletteret) modsat rent melfoder. Denne modsatte sammenhæng mellem foderudnyttelse og sundhed gør, at der til sofoder anbefales et mere groft formalet foder end til slagtesvin for at sikre soens holdbarhed og undgå for tidlig udsætning på grund af mavesår. Foderudnyttelsen målt som indholdet af stivelse i gødningen tilstræbes hos søer således at ligge højere end hos slagtesvin, og de målte værdier for stivelse angivet som % stivelse af tørstoffet tilstræbes at ligge mellem 1,5 og 3. Hele kerner i blandingerne, i

de mængder som Rådet finder anført i sagen, kan afhængig af mængde hæve ufordøjet stivelse yderligere, men vil på ingen måde i sig selv påvirke søernes mavesundhed negativt, snarere det modsatte. Dette fremført uagtet, at indholdet ikke er som anført i den indgåede foderkontrakt og som fremgår af indlægssedlerne.

Vedr. forudsætning 3:

Ved granskning af de i sagen værende sokort med notater, søernes alder, udsætningsårsag (død, aflivning eller slagtning) ses, at de fleste søer er ca. 2,5 år, hvilket indikerer, at der ikke er tale om decideret gamle søer.

Lægges de i spørgsmålet anførte 3 forudsætninger til grund giver dette således ikke Rådet anledning til ændringer i besvarelsen af Spørgsmål 2.

Spørgsmål 6:

Det Veterinære Sundhedsråd bedes besvare samme spørgsmål, som stillet under spørgsmål 5, dog således at forudsætning 2 ændres til at lyde på følgende måde:

2. Såfremt det lægges til grund, at gødningsprøverne (bilag 18) er udtaget 11. maj 2009, hvor bilag 18.1. er foder fra B, (bilag 18.2.) er foder leveret fra A, og bilag 18.3. er foder leveret fra B.

Svar ad 6:

En ændring af forudsætning 2 i Spørgsmål 5 til at lyde som anført i Spørgsmål 6 giver ikke Rådet anledning til ændringer i besvarelsen af Spørgsmål 2.

Spørgsmål 7:

Skal Det Veterinære Sundhedsråds besvarelse af spørgsmål 2 opfattes således, at Det Veterinære Sundhedsråd ikke konkret ud fra sagens akter kan angive andre årsager til øget udsætning og overdødelighed blandt søer.

Svar ad 7:

Ja.

Det fremgår af sagsakterne, herunder specielt rapporterne fra besætningsdyrlægen, at der er adskillige andre forhold i besætningen, som kunne forårsage de beskrevne problemer (Influenza, PMWS, travlhed, staldklima m.v.). Da ingen af disse andre forhold er beskrevet indgående har Rådet ikke med en fornøden grad af sikkerhed kunnet udtale sig konkret om, hvilke af disse andre forhold, der har forårsaget problemerne.

Spørgsmål 8:

I bekræftende eller benægtende fald bedes Det Veterinære Sundhedsråd besvare 3.

Svar ad 8:

Rådet forstår spørgsmålet således:

”I bekræftende eller benægtende fald bedes Det Veterinære Sundhedsråd besvare spørgsmål 3”.

Rådets bekræftende svar i svar ad 7 giver ikke Rådet anledning til ændringer i besvarelsen af spørgsmål 3.

Afgørelse:

Inden 14 dage skulle sagsøger betale 45.137,34 kr. til sagsøgte.

Beløbet ville blive forrentet med 15 % p.a. fra den 16. oktober 2009.

Inden samme frist skulle sagsøger betale sagens omkostninger til sagsøgte med 45.500 kr. Omkostningerne blev forrentet efter rentelovens § 8 a.

5 Dyreværnsager

5.1 Dyreværnsager vedrørende heste

2012-20-051-00035

Skrivelse af 21. december 2011 fra politiet i Syd- og Sønderjylland.

En berider blev anmeldt for at bruge hårdhændede metoder i sin træning af heste. Berideren havde tidligere i et andet land fået frakendt retten til at have omgang med dyr i en periode på 2 år. Ved gennemgang af de 5 heste, der var i beriderens varetægt fandtes piskeskader, sår og mærker i mundvigen foreneligt med forkert/hård brug af bidsel, sår/hævelse på siden af kroppen som tegn på forkert brug af sporer samt andre skader. To af hestene havde undvigende/afvigende adfærd ved håndtering. Vidner oplyste, at sigtede spændte hestene ind så de havde mulen 10 cm fra bringen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er der tale om mishandling i henhold til dyreværnslovens bestemmelser herom, såfremt det lægges til grund, at den på dvd'erne nr. 1, 2 og 3 viste måde at dressere en hest på har fundet sted en gang?

Svar ad 1:

Af dvd 1 optaget d. 23. september 2008 fremgår det, at hesten i de 21 minutter som dvd'en varer, bliver longeret overvejende i trav og galop med en radius på ca. 3 m. I starten af videoen under klargøring går hesten i vejret og vender 180 grader i luften. Det kan ikke afgøres hvad dette skyldes, idet det foregår uden for kameraets vinkel. Hesten rykkes jævnlige hårdt i munden via longen også under klargøring, bliver slået med piskeren mere end 100 gange samt longeres i meget kort indspænding, der medfører, at den går under lod (hestens næseryg er under den lodrette linie og afstanden mellem mule og bringe afkortes). Hesten piskes oppefra og ned og nogle gange nedefra og op og af varierende styrke fra hårdt til "let/mildt". Hesten springer i galoppen ofte op i bagparten, når den bliver slået.

Af dvd 2 optaget d. 25. september 2008 fremgår det, at hesten i de 41 minutter som den varer, bliver longeret med enkle skridtpassager og ellers overvejende i galop og trav i en radius på ca. 3 m og ned til ca. 1 m. Under klargøring til longering bliver hesten rykket kraftigt i munden og ved indspænding forsøger hesten at undvige ved at bakke og gå i vejret. Efter kort opvarmning i galop, ca. 1 minut, afkortes indspændinger, og hesten bliver herunder slået i lænderegionen med håndflade/knytnæve, da den ikke står stille. Under longeringen rykkes hesten jævnlige hårdt i munden via longen, bliver slået med piskeren minimum 362 gange oppefra og ned og nogle gange nedefra og op og af varierende styrke fra hårde slag til "lette/milde" samt longeres i meget korte indspændinger, der medfører, at den går under lod. Longeringen afsluttes med, at sigtede har fat i hestens hoved og holder hesten tilbage, mens en medhjælper slår hesten på bagparten for hvert skridt med betydelig kraft med pisk under øvning af piaff. Hesten springer i galoppen ofte op i bagparten, når den bliver slået med piskeren. Hesten ses at være kraftigt svedende, da den trækkes ud.

Af dvd 3 optaget d. 26. september 2008 fremgår det, at hesten i de ca. 37 minutter som den varer, bliver longeret med enkle skridtpassager og ellers i lange galoppassager og i trav i en radius på ca. 3 m og ned til ca. 1,5 m. Under klargøring til longering bliver hesten rykket kraftigt i munden. Under longeringen rykkes hesten jævnlige hårdt i munden via longen, bliver slået med piskeren minimum 282 gange oppefra og ned og nogle gange nedefra og op og af varierende styrke hårdt til moderat. På et tidspunkt vendes piskeren, og der slås med den tykke ende. Hesten longeres i meget korte indspændinger, der medfører, at den går under lod. Hesten springer i galoppen ofte op i bagparten, når den bliver slået med piskeren. Hesten ses meget pustende til sidst, hvor kroppen rokker i takt med respirationen, og hesten er kraftigt svedende, da den trækkes ud.

Rådet finder det sandsynligt, at de beskrevne skader, som fremgår af dyrlægens erklæring i sagens bilag 2, samt nogle af de forelagte fotos i sagens bilag 3 (flere optagelserne er af en kvalitet, så de er uegnede til bedømmelse) samt optagelserne på dvd nr. 4, kan være opstået i forbindelse med den meget hårdhændede og aggressive form for træningsmetode.

Rådet finder, at den pågældende beskrevne træningsform med meget kort indspændinger, hvor hestens mule tvinges tæt på bringen, lille volte 3-1 meter i ca. 20-40 minutter overvejende i trav og galop, med manglende opvarmning og afskridtning og konstante tildelinger af slag af varierende styrke på hesten, ikke foregår under hensyntagen til hestens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder en sådan form for træningsmetode dyreværnsmæssigt uacceptabel og finder, at hesten, såfremt den udsættes for en sådan træningsmetode én gang, har været udsat for højeste grad af smerte lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet vurderer, at hesten herved har været udsat for groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, ønskes en stillingtagen til, hvorvidt der er tale om mishandling i henhold til dyreværnslovens bestemmelse herom, såfremt det lægges til grund, at den på dvd'erne nr. 1, 2 og 3 viste måde at dressere en hest på har fundet sted flere gange?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede som professionel træner ikke har vist evne eller vilje til at anvende dyreværnsmæssigt forsvarlige træningsmetoder i sin træning af heste. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der for bestandig skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalefrafald pga. at pågældende kort tid efter tiltalen havde fået dom i Tyskland, hvor tiltalte blev idømt betinget fængsel i 1 år og 9 måneder for en lignende sag samt frakendt retten til at have med dyr at gøre. Det var anklagerens vurdering, at tiltalte ikke ville have fået en strengere straf, hvis forholdene begået i Danmark havde indgået i dommen. Dertil havde tiltalte ikke været i Danmark siden dommen, og der blev endvidere taget hensyn til, at tiltalte var uhelbredeligt syg.

2012-20-051-00036

Skrivelse af 29. december 2012 fra Nordjyllands Politi.

En dyreværnsorganisation anmeldte kritisable forhold hos en hestehandler, der tillige havde får og grise. Man fandt spor efter, at der havde været foretaget slagting på stedet. Hesteholdet led af mangel på pleje og foder. Staldforholdene var kritisable og udformet så dyrene kunne komme til skade. To heste stod opbundet, og der var mangel på strøelse og dyrene var beskidte med møg. Det så ikke ud til at dyrene kom ud. En af hestene havde et gammelt sår/ar på højre forben, og benet var hævet til dobbelt størrelse. Lugten i stalden var meget dårlig. Organisationen frikøbte 2 heste, et føl og dets mor. Føllet var fyldt med møg og urin og bar præg af ikke at have været håndteret. Hoppen var underernæret, fyldt med utøj og havde sår og bylder på begge bagben.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Hvorvidt dette at A, i tiden forud for den 31. januar 2011 – har undladt at behandle en hest for et sår – er uforsvarlig – mishandling – eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1, 2 og 3.

Svar:

Rådet forstår spørgsmålet således: Hvorvidt dette at A, i tiden forud for d. 31. januar 2011 – har undladt at behandle hoppen frikøbt af en dyreværnsorganisation for et sår – er uforsvarlig – mishandling – eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3.

Det fremgår af dyrlægens attest af d. 7. februar 2011, at der på hoppens venstre bagben fandtes voldsom granulationsvævsdannelse (sårhelingsvæv) midt på tibias dorsale flade, som prominerede ca. 2-3 cm ud fra hudniveau. Multiple ar fra bagknæ og ned til koden. Højre bagben som venstre bagben, men knap så prominente granulationsvævsdannelse.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at sårene er af en sådan karakter, at de ved det daglige tilsyn straks burde have været opdaget og burde have været rensset og behandlet.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Såfremt ejeren af hoppen har undladt at behandle hesten for de beskrevne sår, finder Rådet at hesten ved den manglende behandling har været udsat for smerte, lidelse, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet finder at hesten ved den manglende behandling har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 3.000 kr.

Forvandlingsdommen var fængsel i 6 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-051-00037

Skrivelse af 17. januar 2012 fra politiet i Midt- og Vestjylland.

Ejeren af 2 heste blev anonymt anmeldt for overtrædelse af dyreværnsloven. Ved politiets ankomst sammen med en embedsdyrlæge fandtes den ene hest sygeligt afmagret og uinteresset i sine omgivelser og den anden mager. Der var ikke umiddelbart grovfoder på stedet og kun rester af kraftfoder. Græsmarken hvor dyrene kunne komme ud var helt nedgnavet. Staldområdet hvor dyrene gik var dårligt ryddet for diverse materialer. Ejeren fik påbud om at dyrene skulle tilses af dyrlæge med henblik på eventuel sygdom og med henblik på at få udarbejdet en foderplan. Der forekom en del opfølgende besøg af politiet samt dyrlæger før ejeren fik etableret forhold, der var acceptable for de to heste.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan uforsvarlighedsvurderingen som beskrevet af dyrlæge A i bilag 4 tiltrædes?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens skrivelse af d. 2. september 2011, at han d. 19. august besigtigede 2 heste sammen med politiet. Ved embedsdyrlægens gennemgang af hestene samt deres omgivelser fandtes følgende:

“De 2 heste var opstaldet i et staldområde, der var dårligt ryddet for diverse materialer. Hestene gik frit omkring i stalden. Der var hverken halm eller hø til rådighed for hestene, og der fandtes en tom container med rester af heste foder, samt 4 tomme fodersække med hestemüsli spredt i stalden. Hestene havde adgang til en stor balje med rent vand.

Der var således ikke på kontroltidspunktet adgang til foder, udover hvad der var tilbage af græs på folden. Derudover blev hestene lukket ud på fold bag stalden op af dagen. Folden var ca. 5-600 m² og bestod af stærkt nedgræsset areal med store områder med "hestetoiletter", hvor hestene ikke græsser.”

“Besætningen bestod af 2 magre travheste, hvoraf den mest afmagrede travet ifølge ejers repræsentant, var indkøbt for 3 måneder siden. Den anden travet havde ejer haft på ejendommen det sidste år.

Travhest 1: (foto 1,2,3,4,5 og 9)

Hesten fremstod sygeligt afmagret, med manglende muskelfylde over skulder, ryg, kryds og lår. Der konstateredes synlige fremtrædende ribben, og skarpt markeret rygsøjle, og skarp overgang mellem ribben og ryg, som udtryk for en sygelig afmagring. Baglivet var opknebet, og der konstateredes manglende fylde af bugen. Hofte og krydspartiet fremstod meget skarpt markeret. Hesten virkede nedstemt og sløv, og bevægede sig med en stiv, forsigtig og let slingrende gang da den skulle ud på fold.

Hesten vurderes sygeligt til stærkt afmagret.”

”Travhest 2: (foto 7 og 8)

Mørkebrun travet, vallak, lille stjern, frysemærke X højre side af halsen, Chip nr. Y.

Hesten fremstod mager og i foderstand under middel. Hesten stod med synlige ribben og slunken bug, uden bugfylde. Skulderkam og ryglinie fremstod markeret. Hesten trængte til beskæring især på BF, og VB kodebøjning var sæde for betændelse i huden; karakteriseret som "Muk".

Derudover virkede hesten interesseret og med normal fremtoning. Hesten vurderes i foderstand under middel nærmest mager.”

Efter pålæg blev hestene tilset af anden dyrlæge d. 22. august 2011 med henblik på eventuel forekomst af behandlingskrævende lidelse. Af dyrlægens skrivelse af d. 23. august 2011 fremgår at der ved dyrlægens undersøgelse ikke var kliniske fund, der kunne lægges til grund for, at dyrene havde en huldkarakter på hhv. 1 og 1,5 -2 af 5 mulige. Dyrlægen fandt intet foder på ejendommen, og ingen af dyrene havde vand. Den ene hest blev behandlet for muk, og begge heste fandtes at være forsømt med hensyn til hovpleje.

Af embedsdyrlægens skrivelse af d. 2. september fremgår det endvidere, at der d. 31. august 2011 blev foretaget et opfølgende besøg i forlængelse af modtagelse af dyrlægens erklæring 2011, idet den tilkaldte dyrlæge ved egne undersøgelser havde konstateret, at der ikke umiddelbart var behandlingskrævende sygdomme hos de 2 heste, der kunne forklare deres stærkt afmagrede tilstand.

På denne baggrund vurderedes, at de 2 heste ikke var blevet fodret tilstrækkeligt over en længere periode på ikke under 3 måneder. Ved det opfølgende besøg fandtes den sygeligt afmagrede hest at være yderligere afmagret og fremstod nedstemt og uinteressert. Der var ikke adgang til vand, og hesten havde mulighed for at græsse, men virkede uinteressert, derudover var der ikke adgang til andet foder.

I stalden gik den anden hest. Stalden fremstod rodet, og lige indenfor stalddøren lå en stige, som var stærkt afgnavet. Ligeledes fandtes træplanker og en træpalle i boksene stærkt nedgnavet. Der fandtes ikke foder i

stalden til rådighed for den afmagrede hest, hverken halm eller hø. Vandbaljen indenfor stalddøren var fuldstændig tom og indtørret. De to store hestebokse havde et lag gammelt strøelse opblandet med hestegødning, og var ikke strøet på nogen måde. Hesten virkede lettere nedstemt og fremstod mere afmagret end ved tilsynet d. 19. august, og der var ingen bugfylde.

Pålæg om etablering af en foderplan og derved fodring vurderedes ikke at være opfyldt, idet der ikke var tilgængeligt foder på tilsynstidspunktet, hverken d. 19. august, 23. august eller igen d. 31. august 2011.

Lægges ovennævnte til grund samt medfølgende fotooptagelser finder Rådet, at hestene ved ikke at være tildelt tilstrækkelig med foder i en periode på ikke under 3 måneder, således at dyrene fremstod henholdsvis sygeligt afmagret og afmagret, samt udviste ændret adfærd som følge heraf, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, samt ikke er behandlet omsorgsfuldt herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet at de to heste har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Det Veterinære Sundhedsråds svar?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 7.500 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-051-00038

Skrivelse af 14. februar 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

En embedsdyrlæge konstaterede i et hestehold med 6 ponyer, at 5 af disse var magre, heraf to der var tilsølede i pelsen. Dyrene kunne søge ly og læ i bygninger, der imidlertid ikke ydede passende muligheder for tørt leje, da bunden bestod af halmtilblandet gødning. Der var ingen frisk vand til rådighed for hestene.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling af hesteholdet, og hvorvidt der efter Rådets opfattelse bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse under sagen.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 30. januar 2012 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 30. januar 2012 sammen med politiet aflagde besøg i sigtedes hestehold.

I en indhegning gik 3 shetlandsponyer, heraf en sortbroget hingst i god foderstand samt 2 tilsølede ponyer, hvoraf den ene var mager og følte skarp over ryggen og med fremtrædende ribben. Den anden pony blev vurderet i foderstand under middel. Hestene havde adgang til en bygning, hvor bunden bestod af halm blandet med gødning. Der var en vandbalje i folden, men intet vand, idet der var massiv is i bunden af spanden.

I en anden indhegning gik 2 shetlandsponyer og et føl. Føllet var magert med tydelige ribben, og begge ponyer følte skarpe over ryggen og med tydelige ribben uden fedtaflejringer. Dyrene blev vurderet som magre. De havde adgang til en bygning, hvor en del af bunden bestod af halm blandet med gødning, medens der i en større del af bygningen kun lå gødning. Der var intet stråfoder eller kraftfoder og ingen spande til fodring af dyrene. En vandbalje var tom.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejrlig og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at hestene, ved at være magre og ved at være holdt under vinterlige forhold, hvor til rådighed værende bygninger ikke havde passende tør bund, og ved ikke at have frisk drikkevand til rådighed, har været udsat for en betydelig lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum, hvor dyrene havde adgang til at søge læ og ly i var ikke indrettet på en sådan måde, at dyrenes behov blev tilgodeset, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Rådet finder, at dyrene herved har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rådet finder ikke i sagens akter oplysninger, der indikerer, at sigtede gennem længere tid ikke har vist evne eller vilje til at tilvejebringe dyreværnsmæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette giver således ikke Rådet anledning til overvejelser om, hvorvidt der i sagen bør ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. I øvrigt beror anvendelsen af § 29 på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 4.500 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

2012-20-051-00039

Skrivelse af 27. marts 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

En dyrlæge anmeldte et forhold vedrørende en hest, som havde stået i en gyllekanal i 56 timer. Anmelder var blevet tilkaldt til at behandle hesten efter at man havde fået den op fra kanalen. Han fandt ikke stedet egnet til opstaldning af heste. Sigtede ejer af hesten oplyste, at han tirsdag havde lukket de to heste ind i et par bokse med spaltegulv. Pludselig faldt den ene hest igennem spalterne med højre for- og bagben. Han havde rekvireret Falck. Inden Falck kom, havde han fjernet en spalte så hesten kunne få de ben, der var i klemme, op. Hesten var kommet fri, men faldet i gyllekanalen. Da Falck i første omgang ikke kunne få hesten op, havde ejeren besluttet at fjerne spalterne og bygge en rampe, så hesten selv kunne gå op. Hesten ville ikke gå op ad rampen men smed sig og faldt ned i kanalen igen. Dette forløb tog til onsdag morgen kl. 06. Afhørte

tog en pause på 2½ time, og fik fat i en maskinstation som kom med et læs med sand og murbrokker. Han pumpede gyllen ud af kanalen og kørte derefter sand og murbrokker ned i kanalen. Det gik onsdagen med. Han kunne ikke få hesten til at gå op på fyldet og videre op, og torsdag kl. 19.00 fik han og 6 andre personer hesten op. Han havde under hele forløbet vandet og fodret hesten. Dyrlægen var blevet tilkaldt torsdag aften, hvor hesten blev behandlet med antibiotika og smertestillende. Ved embedsdyrlægens gennemgang om fredagen fandtes hesten, som var faldet i gyllekanalen, at have en håndfladestor hudafskrabning på højre kryds, den var nedstemt og hævet i benene. En hoppeplag stod bundet i et reb i en gammel kreaturstald med spaltegulv. Den var ikke vant til at stå bundet, og havde under kæben et sår, der var fremkommet ved, at den havde presset på en skarp kant på pladen foran sig. Ejeren oplyste at han ingen folde havde til de to heste.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling af hestene, og hvorvidt der efter Rådets opfattelse bør nedlægges påstand om rettighedsfrekendelse under sagen.

Svar ad 1:

Det fremgår af sagens akter, at hesten A efter at være gået gennem et spaltegulv stod i en gyllekanal i 56 timer før ejeren fik hesten op af gyllekanalen. Falck var blevet tilkaldt den første dag, men kunne ikke få sin maskine ind gennem stalddøren, og ejeren besluttede derfor, at han selv ville få hesten op og ikke behøvede Falcks hjælp, hvilket først skete efter 56 timer. Hesten stod det første døgn i 30 cm gylle, hvorefter der blev pumpet gylle op af kanalen, så der kun var 10 cm tilbage. Da hesten blev reddet op af hullet blev der tilkaldt dyrlæge, som fandt, at hesten ikke havde de store skader, men fandt, at stedet var uegnet til opstaldning af heste.

Følgende fremgår af embedsdyrlægens skrivelse af d. 26. november 2011:

“Hesten A, en brun vallak på 8 år var behandlet dagen før af en dyrlæge fra B Dyrehospital med smertestillende midler og antibiotika.

A havde en håndflade stor hudafskrabning på højre kryds. Den var hævet i seneskedden, kode og kodeled på alle fire ben, den var nedstemt og bevægede sig med stor uvilje.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at hestens situation straks burde have været afhjulpet, hvilket bedst ville have været sket ved at have fået yderligere professionel hjælp, således at hesten samme dag kunne have været kommet op af gyllekanalen. Rådet finder, at hesten ved at have stået i gyllekanalen i op til 10-30 cm gylle i 56 timer har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe. Rådet finder, at hesten herved har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Følgende fremgår endvidere af embedsdyrlægens skrivelse:

“En hest A stod i en tom garage som var lukket af med et 1 meter høj forværk til spalteboks forstærket med en massiv plade.” “Den var strøet med halm og tilbudt hør af en dårlig kvalitet. Der var ingen vand i garagen.”

“C en hoppeplag på 2 år stod bundet i et reb i en gammel bindestald til kraturer med spaltegulv. Den var taget ind fra indhegningen for nogle dage siden og var ikke vant til at stå bunden. Den havde et 4 cm stort sår under kæben fremkommet ved at presse sig op ad en skarp kant på pladen foran sig. Ingen af hestene havde adgang til friskt vand i tilstrækkelige mængder.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i

overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de to heste ved at være opstaldet under de ovennævnte forhold, samt ved ikke at blive fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe. Rådet finder, at de to heste herved har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 og 2.

Rådet kan ikke med baggrund i sagsakterne udtale sig om, hvorvidt ejeren viser evne til at tilvejebringe dyreværnsmæssigt forsvarlige forhold for sit dyrehold og kan således ikke udtale sig om hvorvidt der burde ske helt eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side.

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 11.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

5.2 Dyreværnsager vedrørende kvæg

2012-20-052-00044

Skrivelse af 10. januar 2012 fra Sydøstjyllands Politi.

Ved en vejkontrol af dyretransporter blev en lastbil med 48 kalve bragt til standsning på en rasteplads. Chaufføren oplyste, at vognmanden havde foretaget pålæsningen af dyrene. Kalvene var tidligere på dagen indsamlet fra forskellige besætninger. Ved kontrol af dyrene konstaterede dyrlægen, at to af kalvenes navler ikke var fuldstændigt afhelede og kalvene var derfor ikke transportegnede. Kalvene havde en meget aktiv sutteadfærd. Begge kalve var på inspektionstidspunktet 20 dage gamle. De to kalve blev aflivet. Det var chaufførens opfattelse, at når bare navlestrengen var indtørret, var det ok at køre med kalven, og han var derfor ikke enig i dyrlægens vurdering.

Rådet udtalte:

Sagens oplysninger, som forudsættes at kunne lægges til grund ved besvarelsen:

To kalve blev d. 7. april 2011 transporteret. Kalvene var begge 20 dage gamle. Begge havde en indtørret navlestreng hængende under bugen. Der henvises til foto nr. 4 og 5 i bilag til Veterinærrejsesholdets skrivelse af d.15. april 2011.

Veterinærrejsesholdet har beskrevet kalvene således:

Kalv nr. 1 havde ca. 5 cm indtørret navlestreng hængende fra navlestedet, navlestrengen var under begyndende afstødning, idet ca. 3/4 af strengen var adskilt fra den oprindelige fasthæftning til huden. Ca.1/4 af strengen sad stadig fast i huden. På navlestedet var der et ca. 1 cm i diameter stort sår med rød, blank overflade (arvævsdannelse). Sårfladen var ikke dækket af skorpe. Kun på den yderste rand på ca. 1 mm var der skorpe. Navlestedet var en smule ømt og let fortykket. Der var ikke tydelige tegn på betændelse.

Kalv nr. 2 havde en ca. 15 cm indtørret navlestreng hængende fra navlestedet. Der var ingen åben sårflade, idet navlestrengen ikke var skilt fra huden, men hang fast i hele sin omkreds. Navlestedet var en smule ømt og let fortykket. Der var ikke tydelige tegn på betændelse.

Det Biovidenskabelige Fakultet har haft de afskårne navleområder til undersøgelse og udtaler: Ved den histologiske undersøgelse fandtes resterne af navlestrengen i begge tilfælde at være helt igennem nekrotisk. Ved navlestrengens indmunding i bugvæggen fandtes hos begge, at den centrale del af navlestrengen ved basis bestod af bindevæv. Mod hudoverfladen var navlestrengens basis dækket af nekrotisk væv, altså sæde for ulceration. Uden for dette område var der i begge tilfælde etableret normalt, flerlaget pladeepitel. De profunde områder fra navleområdet var, bortset fra enkelte mineraliseringer i et tilfælde, uden forandringer af patologisk karakter.

Konkluderende kan det udtales, at navlerne i begge tilfælde er under normal afheling, hvor der ved basis (indmunding i bugvæggen) fandtes ulceration i form af ikke epitelbelagt nekrotisk væv overliggende vitalt bindevæv.

Spørgsmål 1:

Hvis ovenstående lægges til grund, er det da Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at de to kalves navler kan antages at være fuldstændig helede?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 14. april 2011 at kalv nr. 1 havde ca. 5 cm indtørret navlestreng hængende fra navlestedet, navlestrengen var under begyndende afstødning, idet ca. 3/4 af strengen var adskilt fra den oprindelige fasthæftning til huden. Ca.1/4 af strengen sad stadig fast i huden. På navlestedet var der et ca. 1 cm i diameter stort sår med rød, blank overflade (arvævsdannelse). Sårfladen var ikke dækket

af skorpe. Kun på den yderste rand på ca. 1 mm var der skorpe. Navlestedet var en smule ømt og let fortykket. Der var ikke tydelige tegn på betændelse.

Kalv nr. 2 havde en ca. 15 cm indtørret navlestreng hængende fra navlestedet. Der var ingen åben sårflade, idet navlestrengen ikke var skilt fra huden, men hang fast i hele sin omkreds. Navlestedet var en smule ømt og let fortykket. Der var ikke tydelige tegn på betændelse.

Det fremgår af attest af d. 14. juni 2011 fra Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige Fakultet, j.nr. X, at præparaterne omfattede det afskårne navleområde fra 2 kalve. Begge præparater målte ca. 11 x 12 cm, og i begge tilfælde var der centralt i præparaterne en indtørret, sort reminiscens af navlestrengen. Længden af navlestrengen var henholdsvis ca. 5,5 og 6,0 cm. Ved basis af begge navlestrengene fandtes et hårløst hudområde med moderat rødme.

Ved den histologiske undersøgelse fandtes resterne af navlestrengen i begge tilfælde at være helt igennem nekrotisk. Ved navlestrengens indmunding i bugvæggen fandtes hos begge, at den centrale del af navlestrengen ved basis bestod af bindevæv. Mod hudoverfladen var navlestrengens basis dækket af nekrotisk væv, altså sæde for ulceration. Uden for dette område var der i begge tilfælde etableret normalt, flerlaget pladeepitel. De profunde områder fra navleområdet var, bortset fra enkelte mineraliseringer i et tilfælde, uden forandringer af patologisk karakter. Konkluderende kan det udtales, at navlerne i begge tilfælde er under normal afheling, hvor der ved basis (indmunding i bugvæggen) fandtes ulceration i form af ikke epitelbelagt nekrotisk væv overliggende vitalt bindevæv.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at begge navler er under afheling og således ikke fuldstændigt afhelet.

Spørgsmål 2:

Er det Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at de omhandlede kalve ville blive udsat for væsentlig ulempe ved at blive transporterede?

Svar ad 2:

Kalve med ikke helt afhelede navlesteder skønnes af dyreværnslemmernes hensyn uegnede til transport. Lægges dette til grund samt svar ad 1, finder Rådet, at kalvene ved at blive transporteret har været udsat for væsentlig ulempe samt risiko for smerte, lidelse og varigt mén og ikke er blevet behandlet omsorgsfuldt.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet at de to kalve ved at blive transporteret, inden navlestedet var fuldstændig afhelet, har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte (landmand) blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte (vognmand/chauffør) blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Disse tiltalte skulle betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

Tiltalte (chauffør) frifandtes.

Det offentlige skulle betale sagsomkostninger vedrørende denne tiltalte.

2012-20-052-00045**Skrivelse af 5. februar 2012 fra Fyns Politi.**

En slagter skød en limousine kvie i nakken i stedet for i panden med en bolt pistol. Slagteren oplyste, at han ledte kvien fra opstaldingsboksen og ud på gangen, dette foregik lidt friskt, idet den løb hen ad gangen og kom ind i slagteboksen som normalt, hvor han fik lågen bag den lukket. Inde i slagteboksen gik kvien i panik, da den ikke kunne komme ud. Den prustede og forsøgte at vende sig rundt i boksen, hvilket ikke kunne lade sig gøre, og den fik hovedet drejet om på sin venstre side. Forbenene gled ud til højre på det skrå gulv og kvien kom i klemme. Den var nu kilet fast, stående på bagbenene med hovedet ned mod gulvet og drejet ind mod boksvæggen i venstre side. Kvien blev mere angst/panikagtig, idet den nu kæmpede for at blive rejst/drejet rundt. Han fandt, at det var en dårlig situation for kvien og tog en hurtig beslutning og valgte af hensyn til kvien at skyde den i nakken med bolt pistolen. Det var ikke muligt at hjælpe kvien inden i boksen og ikke muligt at skyde den i panden, idet den lå med hovedet inde i væggen. Han havde følt, at han var nødt til at aflive kvien på denne måde for at skåne kvien bedst muligt for lidelse og den angst, som var forbundet med den situation kvien var kommet i. Han var klar over, at han havde pligt til at aflive dyrene så hurtigt og smertefrit som muligt. Hvilket han efter bedste overbevisning havde gjort i gældende situation. Efter skuddet i nakken lå kvien helt stille, og han var ikke i tvivl om, at den var død. Umiddelbart efter afblødte han dyret. Det havde været forbundet med meget stor risiko for liv og helbred, hvis han havde forsøgt at komme ind i boksen til kvien.

Rådet udtalte:Spørgsmål 1:

Skønnes forholdet at være uforsvarligt/groft uforsvarligt eller mishandling af dyr?

Svar ad 1:

Rådet har anmodet om at få det nedfrosne præparat undersøgt med henblik på afklaring af, hvilke områder af dyret, der er blevet læderet efter bedøvelse med bolt pistolen. Dette har ikke været muligt, idet det af Fødevarerstyrelsen er blevet oplyst, at præparatet er bortkommet.

Det fremgår af sagen, at sigtede slagter har aflivet en fastsiddende kvie ved skud med bolt pistol i nakken efterfulgt af stikning i stedet for skud med bolt pistol i panden som foreskrevet.

Et såkaldt "nakkeskud" ved aflivning af kvæg (og andre dyr) kan udføres enten som et såkaldt occipital-skud, hvor boltten fra bolt pistolen med momentant tab af bevidsthed og bedøvelse til følge trænger ind i hjerne på dyret, eller som et såkaldt rygmarvs-skud, hvor kun rygmarven læderes, med lammelse af dyrets krop uden tab af bevidsthed eller bedøvelse til følge.

Det er Rådets vurdering, at et skud med bolt pistol i panden hos kvæg, hvis det udføres efter forskrifterne, i alle tilfælde medfører tab af bevidsthed. Dette opnås også oftest efter det såkaldte occipital-skud, men anvendelsen af denne metode hos kvæg kan i enkelte tilfælde resultere i, at kun rygmarven bliver læderet, hvilket således er årsagen til, at der i bekendtgørelse nr. 585 af 6. juni 2007 om slagtning og aflivning af dyr er indsat en bestemmelse om, at det hos hornkvæg er forbudt at placere indskuddet i nakken af dyret.

Lægges dette til grund, finder Rådet, at såfremt det kan eftervises, at kvien udelukkende ved skuddet har fået læderet rygmarven, og således været ved fuld bevidsthed under stikningen, har kvien været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, hvilket Rådet vil karakterisere som groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13, stk. 1, 1. pkt.

Det fremgår af sagsakterne, at den vilde limousinekvie, efter at være kommet ind i slagteboksen, gik helt i panik, og efter et umuligt forsøg på at vende sig om skred ud med forbenene og blev kilet fast med hoved og forpart ned mod gulvet og drejet ind mod boksvæggen, og kæmpede for at få sig rejst/drejet rundt, hvilket ikke lykkedes. Det oplyses, at det dels ikke var muligt at skyde kvien i panden, dels var forbundet med meget stor risiko for eget liv og helbred, hvis sigtede havde forsøgt at gå ind i boksen, og dels vurderedes det, at

kvien havde brug for hurtig hjælp. På dette grundlag vurderede sigtede, at han var nødt til at aflive kvien ved nakkeskud, for at skåne den bedst muligt.

Efter skuddet i nakken lå kvien helt stille, og umiddelbart herefter blev den afblødt.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at der i det konkrete tilfælde har været tale om en force majeure-situation, og at sigtede i den givne situation har handlet ud fra, hvad der i situationen var hensigtsmæssigt, både dyreværns- og sikkerhedsmæssigt. På denne baggrund vil Rådet nære betænkelighed ved at udtale, at dyret har været behandlet uforsvarligt.

Spørgsmål 2:

Hvad ville have været den korrekte måde at behandle dyret på, hvis man på stedet skønnede, at det var umuligt at skyde kreaturet i panden?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Opnår slagteriet nogen fordel ved at skyde dyret i nakken?

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Sigtelse blev opgivet. Der var tale om en force majeure situation, hvor tiltalte handlede hensigtsmæssigt.

2012-20-052-00047

Skrivelse af 22. april 2012 fra Nordjyllands Politi.

En tidligere klovbeskåret ko blev leveret til slagteriet. Ved det levende syn haltede koen stærkt og tog næsten ingen støtte på et bagben. Efter politianmeldelse blev det omhandlede ben efterfølgende i sagens forløb indsendt til obduktion. Der påvist status efter klovbeskæring, hvor ca. 2/3 af sålefladen var bortskåret.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder Rådet, at koen – med det i obduktionsattesten konstaterede – forud for transporten har befundet sig i en sådan tilstand,

- a) at det dyreværns-mæssigt vil være forsvarligt at lade koen gå gennem mindst 14 dage uden at lade denne tilse/behandle af en dyrlæge eller en anden med tilsvarende sagkyndig viden?
- b) at det dyreværns-mæssigt vil være forsvarligt at gøre koen klar til transport, eventuelt med en forbinding omkring benet?

Svar ad 1:

Det fremgår af obduktionsattesten af d. 15. april 2011, at der ved obduktionen af højre bagben konstateredes bløddelshævelse i kronranden, og at begge kloves baller var sæde for moderat forrådnelse. På yderkloven fandtes en ca. 7 x 3 cm stor defekt, hvor det meste af sålehornet var bortskåret. Defekten fortsatte ca. 4 cm ind i klovspalten. I sålehornet omkring defekten sås tydelige tegn på beskæring og i bunden af denne fandtes nekrotisk væv, betændt læderhud og fibrin. Gennemsavning af yderkloven viste, at spidsen af klovbenet var sæde for nekrose (vævsdød) og med dannelse af et sekvester (dødt knoglefragment) som målte ca. 25 mm i diameter og omgivet af et 5 mm tykt lag granulationsvæv (nydannet bindevæv). Ved mikroskopi af sålen fandtes omfattende kronisk, non-purulent betændelsesreaktion i læderhuden, der især var udtalt i den forreste del af kloven i nærheden af nekrosen, men aftagende bagtil. På grundlag af fundene stilledes diagnoserne

kronisk, nekrotiserende osteitis (knoglebetændelse) i klovbenet samt kronisk non-purulent pododermatitis (betændelse i klovens læderhud) og moderat balleforrådnelse. På baggrund af mængden af granulationsvæv omkring nekrosen konkluderedes, at der var tale om kroniske forandringer, der havde været mindst 14 dage om at udvikle sig, men forandringerne kunne være flere uger gamle.

Af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 31. august 2009 fremgår, at denne ved indsyningen af koen på slagteriet d. 18. august 2009 konstaterede, at koen var halt i drivgangen, hvorfor den straks blevet taget ud til nærmere undersøgelse. Koen viste sig svært støttehalt på højre bagben og tog kun nødtigt støtte på benet, idet den øjensynligt havde stærke smerter under bevægelse. I hvile tog koen samme bagben ind under kroppen og stod med krum ryg og sænket hoved.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at koen igennem nogen tid har været udpræget og tydeligt halt som følge af de i obduktionsattesten beskrevne diagnoser. Det fremgår, at koen tidligere er blevet tilset af en dyrlæge og behandlet med smertestillende medicin og antibiotika for lidelsen. Rådet finder, at da behandlingen af dyret ikke havde den fornødne effekt, burde dyrlægen på ny have været tilkaldt med henblik på en ny vurdering af klovens tilstand samt med eventuelt yderligere understøttende behandling f.eks. ved anlæggelse af klovsko på den raske inderklov samt med antibiotika- og smertestillende behandlinger eller ved aflivning. Med den konstaterede grad af halthed finder Rådet, at koen ikke var transportegnet, men i stedet burde have været aflivet før transporten til slagteriet.

Idet der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds Redegørelse om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr af d. 17. februar 2009 skal Rådet udtale, at det overordnet er koens generelle tilstand og grad af halthed, der bør være grundlag for en vurdering af koens eventuelle transportegnhed. En anlæggelse af forbindelse på en dybt læderet klov anses ikke umiddelbart som en sufficient og dyreværns mæssig forsvarlig behandling som klargøring til en transport.

Spørgsmål 2:

Finder Rådet, at koen – med det i obduktionsattesten konstaterede – er

- a) egnet til transport?
- b) lettere egnet til transport, således at transportreglernes bestemmelser om transport af lettere tilskadekomne dyr finder anvendelse? eller
- c) er koen ganske uegnet til transport – selv om dette er sket i adskilt rum, dog gående sammen med enkelte andre løse dyr?

Svar ad 2:

Se svar 1.

Spørgsmål 3:

Er det muligt for Rådet at udtale sig om, hvorvidt klovbeskæringen – der efter det foreliggende er sket 13. august og dermed 3 dage før koen sendes til slagting – har

- a) været årsag til de fund som obduktionsattesten fremviser?
- b) haft indflydelse på / eller forværring af de fund som obduktionsattesten fremviser? Og i givet fald på hvilken måde?
- c) eller er klovbeskæringen helt uden betydning for tilstedeværelse af fundene i obduktionsattesten?
- d) såfremt ovenstående spørgsmål 3 c) besvares bekræftende, er det da muligt for Rådet at fremkomme med et kvalificeret bud på, hvad årsagen til knoglebetændelsen må vurderes at være?

Svar ad 3:

Med henvisning til obduktionsresultatet i svar ad 1 finder Rådet, at klovbeskæringen d. 13. august 2009 – altså 5 dage før slagtingen – ikke har været årsag til de konstaterede fund eller har haft væsentlig indflydelse på fundene. Rådet finder det ikke muligt på baggrund af sagens oplysninger at give et kvalificeret bud på årsagen til den konstaterede knoglebetændelse.

Spørgsmål 4:

Såfremt ovenstående forhold lægges til grund, har koens konstaterede lidelser (der skønnes at være mindst 14 dage gamle) da været kendelige/tydelige for henholdsvis besætningsejeren og den pågældende chauffør, der forestår transporten? og i givet fald på hvilken måde?

Svar ad 4:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 5:

Såfremt ovenstående forhold lægges til grund, har koen da, henholdsvis 1) i dagene forud for transporten, 2) umiddelbart op til dagen før transporten og 3) under og/eller i forbindelse med selve transporten, da været udsat for unødigt smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe? herunder påført yderligere lidelser i form deraf?

Svar ad 5:

Rådet finder, at koen på et tidligere tidspunkt under opholdet i besætningen burde have været nærmere undersøgt og yderligere behandlet for sin klovlidelse. Koen har ved undladelse heraf i besætningen og i forbindelse med samt under transporten været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 6:

Finder Rådet, at der ved den pågældende behandling i besætningen, herunder kloveskæring af koen, i dagene forud for transporten er udvist en adfærd, der i dyreværnsmæssig henseende kan karakteriseres som

- a) et uforsvarligt forhold? eller
- b) et groft uforsvarligt forhold?

Svar ad 6:

Se svar ad 5.

Spørgsmål 7:

Finder Rådet, at der ved den konkrete transport og/eller tilrettelæggelse heraf af koen fra besætningen til slagteriet af henholdsvis leverandøren eller chaufføren er foretaget en adfærd, der i dyreværnsmæssig henseende kan karakteriseres som

- c) et uforsvarligt forhold? eller
- d) et groft uforsvarligt forhold?

Svar ad 7:

Se svar ad 5.

Spørgsmål 8:

Når kloveskæreren i retten giver udtryk for, at han i forbindelse med kloveskæringen kunne konstatere en svampeinfektion – en digital dermatitis – er der så noget i sagens materiale, der bestyrker denne antagelse, og i givet fald, hvilken indflydelse har dette på besvarelsen af ovenstående spørgsmål?

Svar ad 8:

Rådet skal udtale, at digital dermatitis er en betændelse i huden omkring klovene oftest forårsaget af en bakterieinfektion. Den i obduktionsattesten angivne balleforrådnelse fandtes udenfor relevans for sagen.

Spørgsmål 9:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til at fremkomme med bemærkninger?

Svar ad 9:

Nej.

Forsvaret har stillet følgende supplerende spørgsmål:

Spørgsmål A1:

Det fremgår af sagen, at koen blev sendt til slagtning d. 18. august 2009. Obduktionsattesten er dateret d. 15. april 2011. Har det efter Rådets opfattelse betydning for obduktionsresultatet, at obduktionen først har fundet sted 1 år og 8 måneder efter slagtningen?

Svar ad A1:

Rådet finder, at den i forhold til sagen sene obduktion ikke har haft nogen betydning for selve resultatet heraf.

Spørgsmål A2:

Har det efter Rådets opfattelse betydning for obduktionsresultatet, hvorledes kloven har været opbevaret i perioden fra slagtningen d. 18. august 2009 til obduktionen d. 15. april 2011?

Svar ad A2:

Rådet antager, at det omhandlede præparat har været opbevaret optimalt på frost fra slagtningen d. 18. august 2009 og indtil obduktionen d. 15. april 2011. I modsat fald ville et præparats eventuelle uegnethed til obduktion med stor sikkerhed have været beskrevet i obduktionsattesten.

Spørgsmål B:

I sagen fremlægges der tilbageholdelsessedler for X dateret 6. august og 7. august 2009. Den i sagen omhandlede ko er i tilbageholdelsessedlerne angivet ved ko nr. 1 i tilbageholdelsessedler dateret 6. august 2009 og med nr. 1 i tilbageholdelsessedel af 7. august 2009. Rådet bedes oplyse om behandlingen 6. august og 7. august med antibiotika og smertestillende medicin kan anses for at være sammenfaldende med sygdommens opståen, jfr. diagnoserne i obduktionsattesten?

Svar ad B:

Rådet finder, at de omtalte behandlinger er sket på baggrund af koens tilstand, som var en følge af den tidligere opståede betændelsestilstand i yderklovens klovben og omgivelserne dertil. Rådet konstaterer, at koen tilsyneladende er sendt til slagtning inden tilbageholdelsesfristens udløb, der angiver en tilbageholdelsesfrist for slagtning på 15 dage ved behandlinger med det smertestillende middel Metacam d. 6. og 7. august 2009.

Spørgsmål C:

Finder Rådet, at det var en dyreværnsmæssig korrekt beslutning at sende koen til slagtning den 18. august 2009 under hensyntagen til obduktionsattestens diagnoser og konklusion?

Svar ad C:

Nej, se svar ad 1.

Skrivelse af 14. november 2012 fra Nordjyllands Politi.

Rådet fik forelagt supplerende spørgsmål:

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1 (fra adv. A):

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om at udtale sig om, hvorvidt koens halthed, der den 18. august 2009 blev konstateret på drivgangen i slagteriet i Århus, først kan have vist sig på drivgangen, efter at koen havde gået op ad aflæsningsrampen på slagteriet med dennes betonkanter og riller. Der vedlægges udskrifter af fotos, der viser denne aflæsningsrampe.

Svar ad 1:

Det fremgår af sagens akter, at embedsdyrlægen i Aalborg Ret forklarede i lighed med hans anmeldelse af d. 31. august 2009, at da han så koen første gang, befandt den sig midt i drivgangen, hvor den haltede og var tydeligt gangbesværet. Han kunne se, at den var svært støttehalt og tydeligt smertepreget på højre bagben samt at den nødtigt ville støtte på benet både i gang og i hvile.

Af Rådets besvarelse af d. 16. juli 2012 (J.nr. 2012-20-052-00047), jf. svar ad, 1 fremgår, at Rådet finder, at koen igennem nogen tid har været udpræget og tydeligt halt som følge af de i obduktionsattesten beskrevne patoanatomiske fund, ligesom det af sagens akter fremgik, at koen tidligere var behandlet med smertestillende medicin og antibiotika.

Det vedlagte fotomateriale viser slagteriets drivgang, hvor betonunderlaget har skråt forløbende riller.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet det usandsynligt, at det viste betonunderlag skulle give anledning til halthed, hvorimod de allerede beskrevne patoanatomiske forhold med sikkerhed ville give anledning til halthed. Rådet vurderer ikke, at koens halthed først har vist sig i slagteriets drivgang efter at koen var gået op ad denne.

Afgørelse:

Tiltalte (besætningsejer) blev straffet med bøde på 13.000 kr.

Tiltalte (chauffør) blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

De tiltalte skulle betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

2012-20-052-00048

Skrivelse af 1. maj 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Under et opfølgende kontrolbesøg konstaterede en embedsdyrlæge sammen med politiet en halt ko med haseledsbetændelse samt dyr, der gik mellem diverse inventar med skarpe og spidse kanter, ligesom flere dyr ikke havde mulighed for at finde tørt leje. Ved to senere kontrolbesøg fandtes situationen for dyrene stort set uforandret.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling af dyrene og hvorvidt der efter Rådets opfattelse bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse under sagen.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 2. februar 2012, at denne sammen med politiet d. 1. februar 2012 aflagde et kontrolbesøg i sigtedes kvægbesætning. Herunder blev der i en ladebygning blandt 14-15 kreaturer i forskellige aldersklasser konstateret en ko, der var halt på venstre bagben på grund af haseledsbetændelse.

I ladebygningen samt omkring denne færdedes 8-10 kalve og kvier frit omkring mellem inventar, væltede jerngitre, skarpe metalplader og med en brækket jerngreb stikkende op fra underlaget. De beskrevne genstande udgjorde en fare for, at dyrene kunne beskadige sig på disse.

I bindestalden var gyllekanalen bag dyrene fyldt, og flere af de lejer, hvor dyrene kunne lægge sig, var våde som følge af mangelfuld strøelse. Flere af dyrene havde fugtig pels og lårkager af gammel gødning.

I bindestalden og i et afsnit ved siden af ladebygningen var kalve opstaldet i ikke nærmere beskrevne bokse, der ikke ydede kalvene passende plads.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådet finder, at koen med haseledsbetændelse ved ikke at være undersøgt og behandlet af en dyrlæge samt ved ikke at have været opstaldet i passende sygesti har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Ligeledes har kalvene og kvierne, der var opstaldet blandt diverse inventar og metalgenstande, været udsat for en betydelig grad af ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

De rum og arealer, hvor dyrene var opstaldet var ikke indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. De kreaturer, der i bindestalden lå på ikke tørre lejer har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De båse, hvor dyrene var opstaldet var ikke vedligeholdt på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere de beskrevne forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 22. februar 2012, at der ved et opfølgende kontrolbesøg sammen med politiet s.d. blev konstateret 2 ungdyr, der gik frit rundt i ladebygningen blandt farligt inventar som landbrugsmaskiner med spidse og skarpe kanter, som udgjorde en fare for dyrene. Endvidere opholdt 9 ungdyr sig i to bokse sammensat af gammelt inventar, hvor flere jerntræmmer manglede og var erstattet af forhåndenværende materiel som brædder og bindegarn. Boksene var ikke muget ud i lang tid, hvorved dybstrøelsen var så høj i siderne, at dyrene nemt kunne hoppe ud af boksene.

Rådet finder, at de i alt 11 ungdyr under de beskrevne opstaldningsforhold har været udsat for en betydelig grad af ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene var opstaldet var ikke indrettet på en

måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere dette forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 4. marts 2012, at der ved endnu et opfølgende kontrolbesøg sammen med politiet d. 1. marts 2012 konstateredes, at den tidligere beskrevne ko med haseledsbetændelse var i live, uanset sigtede ved kontrolbesøget d. 22. februar 2012 oplyste, at koen var slagtet. Koen fandtes i ladebygningen liggende med en mere fremskreden infektion i haseleddet.

Rådet finder, at den beskrevne ko med haseledsbetændelse på et langt tidligere tidspunkt burde have været undersøgt af en dyrlæge og behandlet eller aflivet, samt at den ved ikke at have været anbragt i passende sygesti har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke er passet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2.

Tilstanden for ungdyrene i boksene i laden og de fritgående dyr var uændrede i forhold til det beskrevne under kontrolbesøget d. 22. februar 2012, hvorved dyrene fortsat var opstaldet under forhold, der udgjorde en væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene var opstaldet var ikke indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere dette forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side?

Svar ad 2:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med en bøde på 30.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Tiltalte frakendtes retten til i en periode på 3 år at eje kvæg.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-052-00049

Skrivelse af 8. august 2012 fra Nordjyllands Politi.

Slagtekroppen af en ældre kvie, som var blevet nødslagt i besætningen, blev indtransporteret til slagteriet. Ejeren af kvien havde til dyrlægen, som foretog det levende syn af kvien, oplyst, at skaden var akut. På slagteriet konstateredes en hævelse i albueregionen. Ved indsnit sås arvæv på underarmsbenet. På overarmen fandtes et indkapslet kompliceret brud med flere løse benstumper. Arvævskapslen var op til 3 cm tyk som tegn på at skaden var af ældre dato. Centralt var vævet med benstumperne blodigt som tegn på, at der var aktivitet i området som følge af bevægelser i brudområdet. Ejeren oplyste, at det først var inden slagtingen,

den viste tegn på at være halt og at det var hans opfattelse, at det var en akut skade, hvorfor der blev tilkaldt dyrlæge. Dyrlægen oplyste, at kvien gik i en dybstrøelsesboks hos landmanden, da han foretog det levende syn af kvien. Kvien kodede over på forbenet og sprang rundt i boksen. Han var overbevist om, at det var en akut skade, som det var oplyst af landmanden, som tillige var en landmand, der tilkaldte dyrlæge, hvis der var problemer.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder Rådet, at kvien med den konstaterede diagnose (kronisk splintringsbrud af overarmsbenet) gennem sit ophold i besætningen i tiden frem til den 3.maj 2011 har været udsat for unødigt smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe (dyreværnslovens § 1) og / eller dermed udsat for manglende omsorgsfuld behandling (dyreværnslovens § 2)?

Svar ad 1:

Det fremgår af Sektion for Patologis obduktionsattest af 12. juli 2012, j.nr. X, at præparatet bestod af en del af venstre forben fra en okse omfattende underarmsben, overarmsben og en del af skulderbladet med tilhørende muskulatur. Materialet stammede fra en kvie med CKR-nr. 1. Præparatet blev undersøgt d. 22. juni 2012. Overarmsknoglen var sæde for splintringsbrud (komminut fraktur), der omfattede det meste af knogle-skaftet (diaphysen). Brudenderne og knoglestykkerne lå i en kaverne, der også indeholdt en del størket blod og var omgivet af muskelvæv med bindevævs- og knoglenyannelser. Bindevævslaget omkring kavernen var op til 20 mm tykt på det tykkeste sted. Derudover fandtes der nydannet bindevæv mere spredt i muskulaturen og mellem musklerne på overarmen. Flere steder fandtes der nydannet knoglevæv omkring kavernen. Knoglevævet lå som konkave plader i bindevævet, især i nærheden af brudenderne. Knoglepladerne var for det meste ca. 10 mm tykke, men dannede flere steder op til 30 mm lange udløbere, der var dækket af arvæv (granulationsvæv: bindevæv med store mængder blodkar) og strakte sig ind i kavernen. Den regionale lymfeknude (Ln. axillaris proprius) var stærkt forstørret. Ved mikroskopisk undersøgelse blev de makroskopiske fund bekræftet. Det blev konkluderet, at læsionen var et kronisk splintringsbrud (komminut fraktur) af overarmsknoglen, og at mængden af bindevæv og nydannet knoglevæv viste, at læsionen var opstået flere måneder før slagtingen.

Kviens situation burde således for længst have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at aflive den. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halvhed. Under det lange sygdomsforløbet i besætningen er kvien ikke blevet behandlet og passet omsorgsfuldt, og har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, varigt mén og væsentlig ulempe.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte samt fremsendte sagsakter til grund, finder Rådet, at kvien under det lange sygdomsforløb med et splintringsbrud på overarmsknoglen, samt ved ikke at være behandlet/aflivet, ikke er blevet behandlet omsorgsfuldt og har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Burde landmanden (sigtede) i god tid forinden den 3.maj 2011 havde opdaget, at kvien havde pådraget sig et sådant brud (splintringsbrud) under dens ophold i besætningen? Altså med andre ord er den opståede skade på kvien kendelig for landmanden?

Svar ad 2:

Rådet finder, at skaden var erkendelig umiddelbart efter kvien pådrog sig denne.

Spørgsmål 3:

Er det muligt at udtale sig noget om, i hvor langt tid forud for den 3.maj 2011, at denne skade er kendelig for landmanden - eventuel besvaret i dage ' uger?

Svar ad 3:

Se svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, burde landmanden (sigtede) i givet fald så straks at have sørget for at kvien kom under kyndig behandling /undersøgt af dyrlæge?

Det er anklagemyndighedens vurdering, at der i så fald tillige kan blive tale om overtrædelse af Lov om beskyttelse af landbrugsdyr § 5 (hvorefter alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, omgående skal have en passende behandling. Hvis et dyr ikke kommer sig hurtigt af denne behandling, skal dyret enten aflives straks, eller også skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt).

Svar ad 4:

Rådet finder, at dyrlægen burde have været tilkaldt med henblik på diagnosticering af læsionens karakter, og i dette tilfælde burde kvien derefter være aflivet eller nødslagt.

Spørgsmål 5:

Finder Rådet, at der ved kvien ophold i besætningen med det konstaterede kroniske splintringsbrud i overarmsbenet i tiden forud for den 3. maj 2011 fra landmandens side (- sigtede) og som tilsyneladende ikke er undersøgt af dyrlæge før den 3. maj 2011 - er udvist en adfærd, der i dyreværnsmæssig henseende kan karakteriseres som:

- a) Et uforsvarligt forhold? eller
- b) Et groft uforsvarligt forhold, eller
- c) Mishandling af dyr?

Svar ad 5:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 6:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til at fremkomme med bemærkninger?

Svar ad 6:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-052-00050

Skrivelse af 26. september 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Efter en anmeldelse aflagde politiet besøg i en besætning, hvor det konstateredes, at kreaturerne stod i et lag af gødning, urin og strøelse, som nåede dem til bugen. En embedsdyrlæge blev tilkaldt og konstaterede det samme. Ved et efterfølgende besøg var der muget ud og rengjort, hvorved det konstateredes, at flere kreaturer havde lange og snabelskoformede klove.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt den adfærd, der er nærmere beskrevet, indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt en mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 6. oktober 2012, samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet ved et besøg i sigtedes besætning d. 16. september 2012 konstaterede, at 10 kreaturer, der var opbundne i halsremme i bindestald, stod i et lag af egne ekskrementer og urin blandet med sparsom strøelse, som nåede nogle af dyrene til bugen. Dyrene kunne ikke flytte benene, men kunne alene rejse og lægge sig. Dyrene var rolige og fremstod i normal foderstand. Sigtede oplyste, at der nok ikke var rensset ud hos kreaturerne de seneste 3-4 måneder, samt at dyrene blev fodret og vandet i krybben 2 gange dagligt.

Embedsdyrlægen inspicerede igen besætningen sammen med politiet d. 19. september 2012, hvor det konstateredes, at hovedparten af dyrene stod med forvoksede klove, heraf i særlig grad ko nr. 14 og 21. Ko nr. 14 havde tillige stærkt hævede forknæ og underben, samtidigt med at forbenene var fejlstillede krumme, idet forknæene ikke kunne rettes helt ud. Hævelserne var hårde og af kronisk karakter. Flere dyr stod og trippede og virkede ømbenede. Yderligere et dyr havde et hævet forknæ og flere stod med understillede bagben uden påviselig årsag. Alle dyrene var lettere usikre på benene, og nogle havde udstående skuldre.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lægges ovenstående til grund finder Rådet, at de beskrevne kreaturer ved at stå i et lag af gødning, urin og strøelse, der nåede flere til bugen, således at de var unddraget mulighed for et tørt og rent leje, igennem længere tid (måneder) har været udsat for en høj grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, passet og ydet klovpleje under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De staldforhold, hvorunder dyrene blev holdt, var ikke indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med en bøde på 20.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig med produktionsdyr i 3 år.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-052-00051

Skrivelse af 8. november 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi

Ved det levende syn på et slagteri observeredes en ko at have et stort åbent sår på midten af halen. Den nederste del af halen nedenfor såret var ”atrofieret/dødt”. Såvel ejer som chauffør blev anmeldt. Besætningseje-

ren erkendte forholdet og oplyste, at koen var kommet til skade 14 dage tidligere. Fodermesteren havde lagt forbindelse på da skaden blev erkendt. Besætningsejeren havde selv passet køerne de næste 14 dage. Han fandt at forbindingen var for stram og havde taget den af. Han vurderede at skaden var helet fint og fandt, at den uden problemer kunne sendes til slagtning. Chaufføren oplyste, at han ikke havde set skaden og havde heller ikke fået oplyst at den var skadet. Der var ikke blevet påpeget noget på slagteriet før dagen efter.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Idet Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling af koen, og hvorvidt der efter Rådets opfattelse bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse under sagen?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens skrivelse af 12. oktober 2012, at der ved det levende syn, samt ved kontrol af slagtekroppen, blev konstateret: "Følgende er konstateret ved det levende syn i stalden: Koen med CKR-nr 1 fra ovennævnte besætning havde et stort åbent sår på midten af halen. Den nederste halvdel af halen under såret var atrofieret/dødt.

Ved efterkontrollen fandtes følgende: De øverste 10 cm over sårranden af halen var domineret af friske blødninger, granulationsvæv (arvævs dannelse) og nekrotiske områder (dødt væv). Hele den nederste hale, ca. 40 cm, var fuldstændig død og atrofieret/indsvundet. Ved nærmere undersøgelse viste det sig, at såret skyldtes et gammelt inficeret brud på halen. Den nederste halvdel af halen hang kun fast med en rest af et tyndt stykke hud."

Det fremgår endvidere af sagsakterne, at besætningsejeren har oplyst, at koen ca. 14 dage før transport til slagteriet var kommet til skade på halen, samt at bandagering af halen havde været forsøgt.

Koens situation burde ved de daglige tilsyn og ved inspektion, samt palpation af den beskadigede hale, have været erkendt og afhjulpet på et tidligere tidspunkt. En dyrlæge burde have været tilkaldt til diagnosticering og eventuel behandling eller nødslagtning. De påviste læsioner har under sygdomsforløbet medført en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koen i besætningen har været udsat for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rådet finder, at koen med den beskrevne læsion, ved at blive transporteret levende til slagtning, har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe. Rådet finder, at koen ved at blive transporteret levende til slagtning har været udsat for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

I øvrigt henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Lægges ovennævnte samt sagsakterne til grund finder Rådet ikke, at sigtede udviser manglende evne eller vilje til at tage hånd om dyrene, således at frakendelse af rettigheden til at beskæftige sig med dyr bør overvejes. Dette beror imidlertid på en juridisk vurdering, som alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side?

Svar ad 2:

Rådet finder, at ejeren af koen burde have oplyst til chaufføren, at koens hale var beskadiget. Rådet finder ikke nødvendigvis, at chaufføren burde have opdaget, at koen havde en læsion på halen.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 13.000 kr.

2012-20-052-00052

Skrivelse af 10. december 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

En ko blev transporteret i særskilt rum til slagteriet, hvor det konstateredes, at den haltede og var tydeligt skæv i krydset. Efter slagtingen påvistes et ældre afhelet bækkenbrud, der var årsag til skævheden i krydset og til muskelatrofi af den omgivende muskulatur.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller eventuelt mishandling af dyr i den konkrete sag.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 30. oktober 2012 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved modtagelsen af en slagteko på slagteriet observerede en iøjnefaldende ko, der var skånetransporteret i en boks for sig selv, som følge af halthed i højre bagben. Chaufføren oplyste, at han havde fået at vide, at det var en gammel skade, og koen var ikke særlig halt. Embedsdyrlægen vurderede, at koen kunne gå i skydeboksen udenom drivgangen. Efter slagtingen blev det konstateret, at koen havde et fuldstændigt, ældre bækkenbrud i bækkenbunden (Corpus ossis pubis). Bruddet havde bevirket en voldsom forsnævring af bækkenåbningen. Der fandtes ikke længere blødning omkring bruddet, der var vokset fuldstændigt sammen og var stabilt. Lårbenshovedet i højre side var slidt, og der var blødninger i bunden af leddet. Embedsdyrlægen angav, at muskulaturen omkring venstre hofte/bækkenside var delvis atrofieret. (Af billederne fremgår, at det rettelig er muskulaturen omkring bækkenet i koens højre, der er atrofieret).

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at koen på et langt tidligere tidspunkt i tilslutning til skadens opståen burde have været undersøgt af en dyrlæge og efterfølgende aflivet/slagt i besætningen. Koen har ved at gennemgå ophelingen af det påviste brud og ved den efterfølgende skævhed i bækkenet været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Embedsdyrlægen har i anmeldelsen oplyst, at koen burde have været tilset af en dyrlæge med det samme efter at ulykken var sket og efterfølgende aflivet i besætningen. Er Rådet enig i denne vurdering.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side.

Svar ad 3:

Rådet skal henvise til Rådets udtalelse af 17. marts 2003 om transport af slagtedyr med bækkenbrud og/eller hofteskred samt redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 17.500 kr.

2012-20-052-00053

Skrivelse af 3. december 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Embedsdyrlæge, praktiserende dyrlæge og politi konstaterede ved flere inspektioner af dyreholdet, at mange dyr blev betegnet som magre, og dyrene gik udendørs på markområder, der hovedsageligt var mudrede og indendørs under forhold, hvor dyrene ikke kunne finde tørt leje. Enkelte tydeligt svækkede og syge dyr var ikke undersøgt eller behandlet for tydeligt erkendbare lidelser.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt den nærmere beskrevne adfærd indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt en mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 17. juni 2010, at denne sammen med politiet inspicerede sigtedes dyrehold. Det konstateredes, at der i stalden lå en væltet mur og murbrokker spredt i dybstrøelsen, og det vurderedes, at dyrene kunne komme til skade på murbrokkerne. I en anden stald gik en stor tyr i normal foderstand sammen med en meget mager kvie, som hostede og ved inspektion fremstod med svækket almentilstand. På marken gik ca. 60 kreaturer i en flok. En ko og en ungtyr var magre, og tyren stod for sig selv og virkede nedstemt.

Af politirapporten og det ledsagende billedmateriale samt af den praktiserende dyrlæges attest fremgår, at denne d. 3. oktober 2011 af politiet blev tilkaldt til sigtedes fold på adresse A, hvor en ko sad fast i noget mudder. Ved ankomsten var koen trukket fri af Falck. På marken var der flere store områder med mudder, og midt i området med mest mudder stod et tomt fodertrug, hvorved koen havde siddet fast. Ved undersøgelse af koen fandtes denne mager med indsunkne øjne og uden mærkbart fedt på kroppen samt med betydeligt tab af muskelmasse. Koens huld tydede på et vægttab over en periode på flere uger.

Af embedsdyrlægens erklæring af d. 10. oktober 2011 fremgår, at denne sammen med politiet inspicerede sigtedes dyrehold. På marken ved ejendommen gik ca. 70 kreaturer, hvor hovedparten var under middel i foderstand, hvoraf mindst 20 dyr blev betegnet som magre og ca. 20 dyr i normal foderstand. Der var vand i et kar på marken, men intet foder og intet græs. For at komme ind i stalden skulle dyrene passere et mudderkul samt en væg på ca. 50 cm.

Af embedsdyrlægens erklæring af d. 8. november 2011 fremgår, at denne sammen med politiet igen inspicerede sigtedes dyrehold. På marken ved ejendommen gik ca. 60 kreaturer i en stor flok. Mindst 10 dyr blev betragtet som magre. Der var vand i et kar på marken samt rester af fuldfoderblanding i et trug. Marken var trådt op, hvorved både myndighedspersonerne samt dyrene sank 20-30 cm ned på hovedparten af marken. En ko (nr. 1), som antageligt havde kælvet for nylig, var mager og havde en stor væskeansamling på højre flanke strækkende sig fra midten af bugen til foran yveret. Ansamlingen blev anslået til 10-20 liter og hæmmede koens gang, idet denne måtte føre højre bagben ud til siden under gang.

Af embedsdyrlægens udtalelse af d. 3. januar 2012 samt af det ledsagende billedmateriale fremgår, at denne sammen med politiet d. 23. december 2011 endnu en gang inspicerede sigtedes dyrehold. De fleste af dyrene gik i løsdriftsstald, hvor der ikke fandtes mulighed for, at de voksne dyr og ungdyr kunne finde tørt leje, medens kalvene, der kunne passere fanggitteret, kunne finde tørt leje på den strøede fodergang, hvor de også blev fodret og vandet separat.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at kreaturerne i sigtedes dyrehold igennem lang tid (fra tiden før d. 17. juni 2010 og til d. 23. december 2011) har været unddraget passende muligheder for tørt leje; dyrene har gået under forhold, hvor de har gået i mudder på en stor del af markområdet og i blød, ustrøet bund i staldområdet, mange dyr har ikke været fodret til passende foderstand til at opholde sig udendørs, og flere tydeligt svækkede dyr har ikke været passende plejet, undersøgt eller behandlet for åbenbar sygdom. Dyrene har under de beskrevne forhold været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene var holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde fornøden bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet finder, at de uacceptable dyreværns-mæssige forhold i dyreholdet, der stod på fra d. 11. juni 2010 til d. 23. december 2011, langt tidligere burde være bragt til ophør ved påbud og opfølgende tilsyn.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 20 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte frakendtes retten til eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med produktionsdyr i 3 år.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

Sagen blev anket til landsretten.

Landsretten stadfæstede byrettens dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

2012-20-057-00018

Skrivelse af 7. maj 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Efter en anmeldelse fra den kommunale miljøkontrol inspicerede en embedsdyrlæge sammen med politiet en kvægbesætning. Det konstateredes, at flere kreaturer ikke havde muligheder for at søge tørt leje samt flere, der opholdt sig udendørs uden passende ly og læ samt tørt leje. En del af kreaturerne blev uden nærmere veterinærfaglig beskrivelse betegnet som meget magre, helt mager og og foderstand under middel. Trods endnu to efterfølgende kontrolbesøg ændredes forholdene for dyrene sig ikke væsentligt.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt den beskrevne adfærd indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt en mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk.1.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 16. januar 2012 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 11. januar 2012 inspicerede sigtedes kvægbesætning.

I bindestalden konstateredes, at 19 kreaturer stod opbundne i båse, der ikke var rensset og strøet om morgenen. Dyrene stod derfor i daggammelt møg og havde ikke adgang til vand. Ejeren oplyste, at de blev vandet morgen og aften. Dyrene udviste ikke tegn på væskemangel. Af dyrene var 4 kvier og 9 køer meget magre.

I en tilstødende stald gik 2 køer og 2 kvier i en boks, hvor der ikke var tørt leje for dyrene, ligesom de ikke havde adgang til vand.

I en indhegning ved siden af stalden gik 11 kreaturer uden adgang til læ og ly for vind og nedbør. De havde ikke adgang til frisk vand, men blev vandet i et kar. En af køerne blev betegnet som meget mager og 4 køer som magre.

I en mindre rundbuestald gik 6 køer og 2 kalve uden adgang til vand.

I en fold bag ejendommen gik 8 kreaturer med adgang til ly og læ i et hjørne af maskinladen, hvor lejearealet var vådt overalt og dermed ikke gav tørt leje for dyrene. Forbindelsesarealet mellem folden og huset var meget mudret, hvilket bevirkede, at flere dyr sank i til bugen, og flere havde besvær med at komme frem.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådet finder, at de beskrevne dyr ved at være opstaldet eller gående under forhold, der ikke ydede muligheder for tørt leje, samt at flere ved ikke at være fodret sufficient til et passende huld har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum eller arealer, hvor dyrene var holdt har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse

af foder og drikke og ved hvile. Dyrene har endvidere ikke været sikret mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådet vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 7. marts 2012 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 1. marts foretog et opfølgende besøg i sigtedes kvægbesætning.

I stalden stod 19 kreaturer, hvoraf 10-12 dyr blev betegnet som meget magre, og der kunne ikke konstateres forbedringer af dyrenes huld siden besøget d. 16. januar 2012. I en tilstødende stald gik de tidligere beskrevne 4 kreaturer i en boks, alle magre og i dårlig trivsel samt med store lårkager af gødning.

I indhegningen ved siden af stalden gik 6 voksne kreaturer og 2 kalve, hvoraf 2 voksne blev betegnet som meget magre. Dyrene havde ikke adgang til læ eller ly for blæst og nedbør.

I folden bag ejendommen opholdt sig 9-10 kreaturer, hvoraf de fleste stod inde i laden, hvor der var strøet med halm. To af dyrene blev ligesom 2 dyr, der stod udenfor laden, betegnet som meget magre. Dyrene havde adgang til marken/folden, men adgangsvejen var mere mudret end ved besøget d. 16. januar 2012. Der var tydelige tegn på, at dyrene havde slæbt bugen mod det mudrede underlag for at komme på fast grund, ligesom flere af dyrene var tilsølede af mudder på ben, bug og hoved.

Rådet finder, at de beskrevne dyr har været opstaldet under forhold, der ikke ydede passende muligheder for tørt leje, samt at flere ved ikke at være fodret sufficient til et passende huld har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

De rum eller arealer, hvor dyrene var holdt har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyrene har endvidere ikke været sikret mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådet vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 24. april 2012 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 27. marts foretog endnu et opfølgende besøg i sigtedes kvægbesætning.

I stalden stod 15 bundne dyr og 3 kalve samt en kvie. Flere dyr blev i lighed med de tidligere besøg betegnet som meget magre, nogle som magre, og nogle under middel i foderstand. Generelt var dyrene stærkt tilsølede med lårkager.

I en sidebygning gik en mager ko med en nyfødt kalv i en boks og i en anden boks 2 magre ungkreaturer.

I en indhegning ved stalden gik 6 køer og to kalve, hvor køerne var i foderstand under middel. De havde ikke adgang til vand.

I rundbuestalden gik 4 køer og 3 ungdyr, hvoraf 2 køer havde massivt hårtab over hele kroppen.

I flokken af dyrene på marken skilte 3 magre dyr sig ud, medens de øvrige dyr var under middel i foderstand. En ikke yderligere veterinærfagligt beskrevet helt afmagret ko, der var nedstemt og bevægede sig langsomt og usikkert af sted, blev indstillet at skulle aflives straks, hvilket ejer var enig i.

Rådet finder, at de beskrevne afmagrede dyr ved at gå under de fortsat mangelfulde forhold har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum eller arealer, hvor dyrene var holdt har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk.1.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

5.3 Dyreværnsager vedrørende svin

2012-20-053-00078

Skrivelse af 13. december 2011 fra Østjyllands Politi.

Efter konstatering af flere dyreværns-mæssige uforsvarlige forhold under et velfærdskontrolbesøg i en sobesætning tilkaldte kontrollører fra Plantedirektoratet en embedsdyrlæge fra Fødevarestyrelsen. Herefter blev der konstateret flere søer med ubehandlede skuldersår, springhalte og støttehalte søer og polte som følge af sår, betændelser og ledbetændelser, hvoraf flere skyldtes afrevne biklove. De fleste påviste lidelser var ikke behandlet, ligesom dyr med sår og trykninger ikke havde lindring i form af blødt underlag.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt beskrivelsen af de enkelte grise i erklæringen af 26. maj, punkt 1-24 og 25. august 2011, punkt 1-16, samt opfølgning punkt 1-23 fra embedsdyrlægen lægges til grund, skal der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der er tale om uforsvarlig /groft uforsvarlig behandling eller behandling med karakter af mishandling jf. dyreværnslovens § 28, 1. punkt, jf. 2. og 3. punkt, at lade grisene opholde sig i besætningen og her undlade at behandle, sørge for tilsyn og behandling af dyrlæge eller undlade aflivning af grise med nævnte lidelser.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 26. maj 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne på foranledning af teknikere fra Plantedirektoratet d. 3. maj 2011 blev tilkaldt til sigtedes svinebesætning på baggrund af konstaterede fund i besætningen under et uanmeldt velfærdskontrolbesøg. Følgende forhold blev konstateret:

Farestalden:

1. En farende (fødende) so (A) var springhalt på venstre forben, hvor der ud for skulderbladet var en stor knogletilvækst af ældre dato. På højre skulder sås et 4-5 cm stort åbent skuldersår med krateragtig hævelse, flåd og vævstab. Soen blev aflivet, hvorefter venstre skulderled fandtes stift og ubevægeligt med knoglenydannelse omkring leddet. Venstre forben blev indsendt til nærmere undersøgelse på Sektion for Patologi ved Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU LIFE. Ved sektion fandtes området omkring skulderleddet at være fast og hævet (ca. 20x10x15 cm). Efter gennemsavning og åbning af skulderleddet fandtes ledhulen udfyldt af pus, hvori der var enkelte knoglestykker og alt ledbrusk var borte. Omkring ledhulen var der et ca. 1 cm tykt nydannet bindevæv, der igen var omgivet af op til 4-5 cm tykt nydannet knoglevæv. Det konkluderedes, at venstre skulderled var sæde for en kronisk, nekrotiserende ledbetændelse med bruskdestruktion og periartikulær (omkring leddet) fibrosering (bindevævsdannelse) og knoglenydannelse, der havde en alder på flere uger.
2. En so (B) havde en kronisk betændelsestilstand og sår dannelse omkring venstre bagkode som følge af en afrivning af yderbikloven.
3. So (C) havde en ca. 15 cm i diameter, varm og spændt byld forrest i venstre yverside og et ældre delvis afhelet ca. 5 cm i diameter skuldersår med granulationsvæv og hævelse på venstre skulder, vurderet som mindst grad 3. Soen var under middel i huld med synlig ryggrad.
4. So (D) havde et ca. 10 cm i diameter stort åbent sår ud for haseleddet på højre bagben. Soen var ikke halt og ikke behandlet.
5. So (E) havde et ca. 5 cm i diameter stort skuldersår på højre side. Ved palpation fandtes knoglenydannelse og adhærence af huden til det underliggende væv. Såret vurderedes til at være af svær grad (mindst grad 3) og af ugers varighed.

6. So (F) var mager med synlige skulderblade og ribben og havde 4 bylder på rygraden. Soen var springhalt og havde en hævelse omkring haseleddet. Soen blev aflivet, og ved en efterfølgende undersøgelse fandtes venstre bagbens yderklov afrevet med sæde for betændelse. Omkring leddet var der sår og hudafskrabninger med opbrud fra leddet.

7. So (G) havde et delvis afhelet ca. 6 cm i diameter stort skulderris på højre side, hvor der var granulationsvæv og hævelse samt begyndende adhærencer til underliggende væv samt pusudsvingninger. Såret vurderedes til at være af svær grad (mindst grad 3).

8. So (H) havde delvis afhelede skulderris på begge sider, hvor såret på højre side var ca. 3 cm i diameter og såret på venstre side havde begyndende opbrud fra et gammelt sår. Sårene vurderedes at være af middelsvær grad (grad 2).

9. So (I) var en utrivelig so, der havde ligget ned længe. Højre forben var hævet ved skulderen, og soen var svært støttehalt på benet. Soen var endvidere springhalt på venstre bagben, hvor den havde et 7 cm stort sår på låret, som vurderedes at være et liggesår.

Sygeafdeling:

10. So (J) var lam i bagparten og kunne ikke rejse sig. Det blev oplyst, at skaden var sket to dage tidligere.

11. Polt (K) var lam i bagparten. Det blev oplyst, at tilstanden havde været i 3 uger uden bedring.

12. Polt (L) havde en kronisk betændelsestilstand omkring højre kodeled og var støttehalt på venstre forben.

13. Polt (M), der opholdt sig i en sti sammen med en anden polt, var springhalt på venstre forben og havde en stor hævelse omkring albueleddet. Det blev oplyst, at tilstanden havde været i ca. 2 uger uden bedring. Polten blev aflivet, hvorefter det konstateredes, at albueleddet var næsten ubevægeligt med knoglenydannelse omkring leddet.

14. So (N) var springhalt på venstre forben, hvor der ingen bevægelighed var i albueleddet tydende på et gammelt benbrud eller en kronisk ledbetændelse med ankylose (sammenvoksning af leddet). Soen blev aflivet.

15. So (O) var støttehalt på venstre forben. Det blev oplyst, at den havde været i sygesti i 10 dage.

16. Polt (P) var hævet og øm omkring højre haseled. Polten var springhalt med tydelige tegn på smerte. Det blev oplyst, at den havde været i antibiotikabehandling 3 uger tidligere inden indsættelse i sygestien.

17. So (Q) lå døende, apatisk med blålig hudfarve i en sygesti. Soen var mager med synlige skulderblade og ryghvirvler. Det blev oplyst, at soen havde været i sygestien i 4 uger.

Løbeafdeling:

18. So (R) havde status efter endetarmsprolaps, hvor prolapsen var faldet af på grund af vævsdød efterladende granulationsvæv og betændelse omkring såret.

19. So (S) havde et kronisk sår med hævelse omkring venstre bagben, hvor bikloven var afrevet. Soen var ikke halt på benet.

20. So (T) havde kroniske sår på begge bagben på grund af afrevne biklove samt en hævelse på højre bagben. Soen var halt på højre forben og bagben.

21. So (U) havde en hævelse omkring højre forknæled og var støtتهalt på benet. Det blev oplyst, at soen ikke var i behandling.

Klimastald:

22. En gris på ca. 40 kg var springhalt på højre bagben. Det blev oplyst, at grisen havde været behandlet en måned tidligere.

23. 2 grise med hjernebetændelse lå i samme sygesti, der manglede overdækning og varmekilde.

24. En gris på ca. 40 kg havde ca. 5 cm store åbne sår med begyndende betændelse på begge sider af bugen.

Slagtesvinestald:

25. En gris var utrivelig, mager og lille af vækst og havde en stor byld i lysken.

Det fremgår af embedsdyrlægens supplerende udtalelse af d. 25. august 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 15. august 2011 sammen med politiet deltog i et opfølgende besøg i sigtedes besætning. Følgende forhold blev konstateret:

Farestald:

1) So (V) havde et skuldersår på begge sider, og sårene var begge større end 5 cm i diameter. De fandtes ved palpation at være forskydelige i forhold til underliggende væv. De vurderedes begge som værende skuldersår af svær grad (grad 3). Soen havde ikke nogen form for aflastning i stibunden, og der var ingen tegn på aktiv sårbehandling.

2) So (W) havde skuldersår på begge sider, hvor såret på venstre side på ca. 4 cm i diameter var forskydeligt i forhold til underliggende væv. Såret vurderedes til at være af grad 2, medens såret på højre side vurderedes som grad 1. Soen havde ingen form for aflastning i stibunden.

3) So (X) havde et skuldersår på højre side, der var større end 5 cm med hævelse omkring sårrende og adhærence (uforskydelighed) til underliggende væv. Såret vurderedes af svær grad (mindst grad 3). Soen var endvidere støtتهalt på højre forben. En gummimåtte i bunden var gledet bagud, hvormed denne ikke ydede aflastning for soen.

4) So (Y) havde et skuldersår på mindre end 5 cm (grad 2) på højre side. Den havde ingen gummimåtte, og der var ingen tegn på lokal sårbehandling.

5) So (Z) havde et skuldersår på over 5 cm og hævelse omkring sårrenden med granulationsvævsdannelse. Såret vurderedes som mindst grad 3. Der var ingen gummimåtte i stien eller tegn på lokal behandling.

6) So (Æ) havde et skuldersår mindre end 5 cm uden hævelse på højre side.

7) So (Ø) havde et skuldersår på højre side med hævelse omkring, som vurderedes til at være af grad 2-3. Der var ingen gummimåtte i stien.

8) So (Å) var støtتهalt på højre forben samt havde et skuldersår af svær grad (grad 3) på venstre side. Soen blev aflivet, hvorefter der ved obduktion påvistes et skuldersår af grad 3 på venstre skulder samt en kronisk ledbetændelse i højre forbens albueled, som havde gjort leddet stift og ubevægeligt. Soen havde ikke været i behandling.

9) So (AA) lå ned og ville ikke rejse sig. Efter at være gennet op ved løft i halen var soen slinger med ukoordinerede bevægelser og kunne ikke støtte på bagbenene. Den havde desuden et skuldersår på venstre side med hævelse omkring (grad 2-3). Soen blev aflivet.

10) So (AB) var springhalt på højre bagben. Den havde en afrevet yderbiklov og betændelse i benet fra klove og op til haseled. Benet var varmt, hævet og ømt. Soen var indsat i sygesti 4 dage forinden og sidst behandlet 14 dage tidligere.

11) So (AC) var støttehalt på højre bagben. Soen var ikke behandlet og havde efter det oplyste opholdt sig i sygestien i 3 uger uden bedring.

Drægtighedsstald:

12) So (AD) havde en afrevet biklov på højre bagben, hvor området omkring denne var hævet og ømt. Soen var ikke i behandling.

13) Flere søer havde lange klove og biklove, hvilket vurderedes at være til gene, når dyrene færdedes i løsdriftsstald. Ca. 3-4 søer havde afrevne biklove.

Klimastald:

14) En sygesti til små grise havde ingen overdækning eller varme, ligesom der var mørkt i dette hjørne af stalden.

15) En gris havde et stort navlebrok med sår på broksækken. Grisen gik sammen med andre grise i en almindelig sti med spalter.

Det fremgår af embedsdyrlægens supplerende udtalelse af d. 25. august 2011, at denne d. 15. august 2011 sammen med politiet foretog en opfølgning på de dyreværns-mæssige uforsvarlige forhold, der blev konstateret ved besøget d. 3. maj 2011 (udtalelsens afsnit II, punkt 1 – 21). Opfølgningen består af gennemgang af besætningens medicinoptegnelser med angivelser af medicinering af enkelt dyr eller grupper heraf.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne søer, polte og grise ved gå under de beskrevne forhold med de beskrevne lidelser på et langt tidligere tidspunkt burde have været underkastet en sufficient undersøgelse af en dyrlæge med henblik på diagnose, prognose og behandling eller aflivet.

Ved at have pådraget sig skuldersår i varierende grader uden at disse har været behandlet eller lindret med blødt underlag, gået med halvheder som følge af hhv. afrevne biklove, ledbetændelser og sår uden at have modtaget behandling, hvor en so med endetarmsprolaps, en so med yverbetændelse og en døende afmagret so samt søer, der ikke ved egen kraft kunne rejse sig, har været ubehandlede, hvor søer blev konstateret med for lange klove og biklove og hvor mindre grise med hjernebetændelse, springhalthed, stort navlebrok med sår og et slagtesvin med utrivelighed og bylledannelse gik ubehandlede blandt de øvrige dyr, finder Rådet, at disse dyr med de beskrevne lidelser igennem længere tid har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil samlet karakterisere de beskrevne forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Endvidere anmodes om en vurdering af, hvorvidt der bør ske rettighedsfrakendelse jf. dyreværnslovens § 29.

Svar ad 2:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede igennem længere tid ikke har sørget for at tilvejebringe dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold, herunder udarbejdelse af forebyggende tiltag til at modvirke dannelse af skulderrår samt tidlig og sufficient behandling af tydeligt skadede eller syge dyr. Dette kan efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Sagen blev henlagt. Det var ikke muligt at få en begrundelse for henlæggelsen.

2012-20-053-00090

Skrivelse af 7. juni 2012 fra Midt- og Vestsjællands Politi.

Ved et svinevelfærdskontrolbesøg konstateredes flere svin med alvorlige halebid, en gris, der var lam i bagparten samt halte svin. Ved et opfølgende besøg konstateredes tilsvarende forhold. I besætningen var der ikke tilstrækkeligt med rode- og beskæftigelsesmateriale i alle stier.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt det lægges til grund, at forholdene i svinebesætningen den 17. november 2011 var som beskrevet i Fødevarestyrelsens anmeldelse af 13. januar 2012 (forhold 1, bilag 2) med tilhørende fotodokumentation (forhold 1, bilag 3), kan de da betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 13. januar 2012 samt af det ledsagende fotomateriale, at denne d. 17. november 2011 gennemførte et svinevelfærdskontrolbesøg i sigtedes slagtesvinebesætning.

I en sti med ca. 37 grise var der mindst 5 grise med alvorlige halebid, hvor halerne var bidt ned til ryggen, og hvor sårene blev holdt ved lige af stifællers vedvarende bid og sutten.

I afsnit 5 konstateredes et svin, der var lam i bagparten. Grisen blev aflivet. I en anden sti var der halebidte grise, hvoraf en var bidt helt ned til haleroden. Der var ikke taget initiativ til at standse halebideriet.

I afsnit 7 gik et svin med et ca. 25 cm i diameter stort navlebrok sammen med øvrige stifæller. Huden på undersiden af broksækken var slidt og med et sår på ca. 6 cm i diameter. Svinet blev aflivet straks.

I afsnit 8 gik et svin med halebid, hvor halen var bidt ned til roden. Svinet havde endvidere ledbetændelse i haseleddet på venstre bagben. I en anden sti gik et svin på ca. 60-70 kg, som var springhalt på højre bagben. Desuden gik et svin, der var halt på begge bagben.

I afsnit 10 gik et svin på ca. 40 kg, som var springhalt på venstre forben, der var voldsomt hævet på grund af ledbetændelse. Efter aflivning konstateredes et ca. 20 cm i diameter stort hudløst område på bugen.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne svin med ubehandlede halebid, med ledbetændelser og med et større navlebrok, der var slidt mod underlaget, alle har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Såfremt det lægges til grund, at forholdene i svinebesætningen den 8. februar 2012 var som beskrevet i Fødevarestyrelsens skrivelse af 22. februar 2012 vedrørende opfølgende kontrolbesøg (forhold 2, bilag 3) med tilhørende fotodokumentation (forhold 2, bilag 2), kan de da betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling?

Svar ad 2:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 22. februar 2012 samt af det ledsagende fotomateriale, at denne sammen med politiet foretog et opfølgende besøg i sigtedes slagtesvinebesætning.

I smågrisestalden konstateredes en gris, der var bagud i tilvækst i forhold til stifællerne. Den havde vanskeligt ved at gå og var utrivelig. Grisen blev aflivet.

I afsnit 5 med 16 stier var 5 stier helt uden rode- og beskæftigelsesmateriale.

I sygestalden lå en mager utrivelig gris med stærkt udspilet bug (ballongris). Den kunne ikke rejse sig. Grisen blev straks aflivet. Et svin gik på forknæene i en opsamlingssti.

I afsnit 7 med 16 stier var 7 uden rode- og beskæftigelsesmateriale.

I afsnit 8 med stier var 6 stier uden rode- og beskæftigelsesmateriale. Her lå et dødt svin på gangen, der var skudt med bolt pistol, men ikke afblødt.

I afsnit 9 med 16 stier var 12 stier helt uden rode- og beskæftigelsesmateriale. Her var der 4 svin med store brok, hvoraf et tillige havde en byld på venstre forknæ. Svinene var ikke anbragt i sygesti. Et svin havde et halebid, hvor halen var bidt ned til roden. På staldgangen lå et svin, der var skudt med bolt pistol, men ikke afblødt.

I afsnit 10 med 16 stier var 12 stier uden rode- og beskæftigelsesmateriale. Her konstateredes 3 svin med navlebrok, hvoraf et, med et brok større end 15 cm i diameter, 1 havde hudafskrabning på broksækken.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at svin i stier uden rode- og beskæftigelsesmateriale, svinet, der var utrivelig og ikke kunne gå, de beskrevne svin med større brok og halebid og ledlidelser samt de døde svin, der var aflivet alene med bolt pistol og uden efterfølgende afblødning, alle har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 20.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-053-00079

Skrivelse af 23. januar 2012 samt mail af 26. januar 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Plantedirektoratet konstaterede under kontrol af dyrevelfærd i en svinebesætning et større antal syge og tilskadekomne svin, der gik i stier i slagtesvinestalden sammen med raske stifæller. Kontrollanten tilkaldte embedsdyrlæger fra Fødevarestyrelsen for en nærmere beskrivelse af de syge og tilskadekomne svin.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder Det Veterinære Sundhedsråd, at der på baggrund af sagens akter er tale om uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr, jf. Dyreværnsloven?

Svar ad 1:

Det fremgår af Plantedirektoratets anmodning om efterforskning af d. 6. oktober 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at direktoratet d. 22. september 2011 aflagde et kontrolbesøg med henblik på kontrol af dyrevelfærd i sigtedes besætning. Ved kontrolbesøget konstateredes 44 syge og tilskadekomne svin, som gik i stier sammen med raske svin og uden adgang til blødt leje. Skaderne omfattede bl.a. store brok, halebid samt led- og benproblemer. Ved besøget konstateredes, at der manglede blød bund i samtlige sygestier, som var etableret til søerne, i fravænningsstalden samt i slagtesvinestalden.

For en nærmere beskrivelse af de syge og tilskadekomne svin tilkaldtes embedsdyrlæger fra Fødevarestyrelsen.

Af embedsdyrlægens erklæring af d. 23. september fremgår, at 2 embedsdyrlæger deltog i tilkaldelsen d. 22. september 2011 til sigtedes besætning. I slagtesvinestalden gik mange syge og tilskadekomne svin, der ikke var behandlet for deres lidelser, sammen med andre svin. Ved gennemgang af slagtesvinene blev 26 svin taget fra, hvorefter besætningsejeren på opfordring fra Fødevarestyrelsen valgte at aflive de værst tilskadekomne og syge, medens resten blev placeret i sygestier. Følgende konstateredes:

En tynd gris med en hævelse på venstre forben kunne ikke rejse sig.

Et svin, der var halt på højre bagben, blev aflivet.

Et svin med en hævelse på højre forben og halt blev aflivet.

Et svin med en byld på venstre forben kunne ikke støtte på benet og blev aflivet.

Et svin, der var støtthalt på venstre forben, blev aflivet.

9 svin var halte, 8 svin havde større brok, heraf et med sår, 2 svin havde betændte halebid og 2 svin havde hhv. en byld på et forben og en byld på underkæben.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr hol-

des, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovenstående til grund, finder Rådet, at de ikke nærmere veterinærfagligt beskrevne lidelser hos svinene på et langt tidligere tidspunkt burde have medført, at svinene var taget ud af holdene, anbragt i sygesti og behandlet for deres lidelser. Hvis de herved ikke umiddelbart var blevet raske skulle de have været undersøgt og diagnosticeret af en dyrlæge eller aflivet. Ved unladelsen af dette har svinene været udsat for mindst en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De stier, hvor svinene opholdt sig, var ikke indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til andre eller yderligere bemærkninger?

Svar ad 2:

Rådet skal anføre, at såfremt beskrivelsen af de store antal syge og tilskadekomne svin havde omfattet en nærmere veterinærfaglig, patoanatomisk beskrivelse af de konstaterede lidelser, herunder eventuelt obduktion af et eller flere svin, havde Rådet haft mulighed for en præcis vurdering af graden af uforsvarlighed. Rådet skal endvidere henvise til Rådets meddelelse af d. 17. februar 2009 vedrørende dyrlægers anmeldelse af dyreværns-mæssige uforsvarlige forhold.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 30.000 kr.

2012-20-053-00080

Skrivelse af 31. januar 2012 fra Sydsjælland og Lolland-Falsters Politi.

Fødevarestyrelsen fandt i en sobesætning under et velfærdskontrolbesøg store problemer med skulderrør. I farestalden fandtes 8 søer, der under påmonterede skulderveste havde større alvorlige svære skulderrør. I løbestalden fandtes 2 og i drægtighedsstalden fandtes 4 søer med svære skulderrør. Kun 3 søer så ud til at være under behandling med zinksalve, og ingen af søerne var sat i sygestier.

Ejeren anmeldtes for forholdet og fik samtidig påbud om, at alle 14 søer umiddelbart efter besøget skulle sættes i sygesti, hvilket konstateredes udført under et opfølgende kontrolbesøg 3 dage senere.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder Det Veterinære Sundhedsråd, at der på baggrund af sagens akter er tale om uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr jfr. Dyreværnsloven?

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne, at Fødevarestyrelsen under et uanmeldt svinevelfærdskontrolbesøg i en sobesætning fandt problemer med skulderrør hos 14 søer, hvoraf ingen var sat i sygesti, og kun 3 var i behandling med zinksalve.

I sagsakterne indgår 20 farvefotos af god kvalitet af de fundne skulderrør.

I farestalden fandtes i farestierne 8 søer med alvorlige skuldarsår, der vurderedes som grad 3-4. Sårene havde alle gennembrud af huden og opbrud efter infektion. Sårene havde en diameter på mellem 5 og 10 cm. Alle disse 8 søer havde skulderveste på, men havde trods dette alvorlige skuldarsår.

I løbestalden fandtes 2 søer med dobbeltsidige alvorlige skuldarsår, der vurderedes som grad 3-4. En af disse var svært støttehælt på venstre forben.

I drægtighedsstalden fandtes 4 søer med alvorlige skuldarsår, der vurderedes som grad 3-4.

Det vurderedes, at alle 14 søers skuldarsår var så alvorlige, at søerne på et langt tidligere tidspunkt burde have været flyttet i sygeboks med blød bund og forbedrede forhold. Der blev ved besøget udstedt påbud om at få dette iværksat, hvilket konstateredes udført ved et opfølgende besøg 3 dage senere.

Dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og skal behandles omsorgsfuldt, herunder fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Rum og arealer, hvor dyr holdes, skal være indrettet på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Dette indebærer, at alle dyr, når det under det daglige tilsyn konstateres, at de er syge eller tilskadekomne, omgående skal have en passende behandling og om fornødent isoleres i et passende rum med blød bund og tør bekvem strøelse. Kommer de sig ikke umiddelbart af denne behandling skal de straks aflives eller tilses af en dyrlæge.

Alvorlige skuldarsår kan forebygges og afhjælpes tidligt i forløbet ved rettidig indgriben fra staldpersonalets side inden forholdet udvikler sig til et forhold af dyreværns-mæssig betænkelig karakter. Lægges dette til grund, vil Rådet karakterisere det forhold, at ejeren ikke har afhjulpet de 14 søers situation straks sårdannelsen begyndte, altså længe inden tilstanden udviklede sig til grad 3 eller grad 4 skuldarsår, som mangel på omsorg for søerne. De burde straks, det ved det daglige tilsyn observeredes, at tilstanden begyndte som grad 1 skuldarsår, have været behandlet, hvilket bedst kunne være sket ved, at man havde tilbudt dem et blødere underlag samt behandling af sårene. Såfremt sårene ved denne behandling ikke umiddelbart bedredes og helede op, skulle søerne have været aflivet eller have været tilset af en dyrlæge.

Dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe ligesom de skal behandles omsorgsfuldt og huses og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Det er Rådets vurdering, at søerne under det beskrevne sygdomsforløb i besætningen har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil samlet karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af søerne, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 samt Bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 5.

Spørgsmål 2:

I øvrigt vil det være ønskeligt, såfremt Rådet vil finde anledning til andre eller yderligere bemærkninger til sagen.

Svar ad 2:

Det fremgår af sagsakterne, at de fleste af de søer, der havde alvorlige svære skuldarsår stod med påmonterede skulderveste. Det er Rådets vurdering, at dette i denne besætning kan have været med til at sløre skuldarsårsproblemet, idet det har hindret det daglige tilsyn og den daglige behandling af søer med skuldarsår.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2012-20-053-00081

Skrivelse af 2. februar 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Under et kontrolbesøg i en svinebesætning konstaterede en embedsdyrlæge et skuldersår vurderet som grad 3 hos en so. En anden so havde en kronisk ledbetændelse i en has, og 2 grise med større navlebrok opholdt sig i stier blandt øvrige dyr. En lammet gris med et ældre halebid, der kun bevægede sig rundt med forbenene, opholdt sig ligeledes blandt stifæller.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 15. december 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 6. december 2011 foretog et kontrolbesøg i sigtedes svinebesætning. Ved besøget konstateredes en so (nr. 1) med et 4 x 5 cm stort skuldersår på venstre skulder. Såret var uforskydeligt fra den underliggende struktur. Det vurderedes, at underhud og bindevæv og muligvis den underliggende knogle var medinddraget, og såret virkede ømt ved berøring. I såret sås der granulationsvæv og betændelse. Såret vurderedes til at være et skuldersår i minimum grad 3. Soen var ikke aflastet på nogen måde, men opstaldet på et betongulv med spalter.

En so (nr. 2) ville nødigt rejse sig. Soen viste sig kraftigt støttehalt på højre bagben, som havde en større hævelse omkring haseleddet, sandsynligvis en kronisk ledbetændelse. Soen havde været ømbenet i ca. 1 måned og var ikke aflastet og var tidligere, men ikke aktuelt, behandlet med antibiotika.

Blandt de fravænnede grise konstateredes 2 grise med større navlebrok (15 cm i diameter) opstaldet blandt øvrige dyr uden mulighed for blødt leje i stier, der var overfyldte. Endvidere konstateredes 2 grise med symptomer på hjernebetændelse, hvoraf den ene var sat ud på gangarealet, medens den anden blev fundet blandt øvrige dyr i en sti. De 2 grise blev aflivet, da der ikke var mulighed for at indsætte dem i sygestier.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne dyr med beskrevne skuldersår, kroniske betændelser og større navlebrok igennem længere tid har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

I en klimasti fandtes en lammet gris med et ældre halebid. Grisen var ude af stand til at rejse sig og bevæge sig rundt alene med forbenene. Grisen var behandlet tidligere. Rådet finder, at denne gris på et langt tidligere tidspunkt burde have været anbragt i en sygesti, undersøgt og behandlet af en dyrlæge eller aflivet. Grisen har igennem længere tid været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere dette forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

I anmeldelsen beskrives flere søer som henholdsvis forholdsvis magre, med huldkarakter under middel og magre i varierende grader. Af det ledsagende billedmateriale fremgår det ikke tydeligt om søerne kan beskri-

ves som uacceptabelt magre, hvorfor Rådet ikke finder det muligt med sikkerhed at udtale sig om en eventuel uforsvarlighed af forholdet.

Ved kontrolbesøget blev det endvidere konstateret, at en gris på ca. 20 kg havde et skudhul i panden efter brug af bolt pistol, men grisen var ikke afblødt. Rådet finder, at aflivning med bolt pistol alene ikke er forsvarligt, idet der derved er risiko for, at grisen i kortere eller længere tid har livsfunktioner såsom puls og åndedræt, og at den kan komme til bevidsthed igen. Et skud med bolt pistol skal hurtigst muligt efterfølges af afblødning, hvilket bedst sker ved overskæring af halspulsårerne. Rådet vurderer, at grisen, der alene er aflivet ved skud med bolt pistol har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke er behandlet omsorgsfuldt i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere dette forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Kan uforsvarlighedsvurderingen, som beskrevet af embedsdyrlæge X i bilag 2, tiltrædes?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 25.000 kr.

2012-20-053-00085

Skrivelse af 29. marts 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Efter anmeldelse fra to tidligere ansatte medarbejdere i en svinebesætning for dyreværnsmæssigt kritisable forhold aflagde Fødevarestyrelsen sammen med politiet et besøg i 2 svinebesætninger med samme ejer. I sobesætningen fandtes en alvorlig gylleoversvømmelse i flere af staldene, og i mange stier kunne dyrene ingen steder finde tørt leje. I en stald var ventilationsanlægget defekt. Der var i ingen staldafsnit adgang til rode- og beskæftigelsesmateriale i stierne. Inventaret var defekt i flere stier med fare for at søerne kunne komme til skade. Syv søer var så store, at de ikke kunne lægge sig og rejse sig uden besvær, ligesom de, når de lå, måtte hvile hovedet på krybben og havde bagparten presset mod lågen bag dem. I klimastalden var der overbelægning og kun 1 drikkekop pr. sti. I farestaldene og drægtighedsstaldene var der søer med skuldersår. Den ene farestald var meget nedslidt med store huller og fordybninger i gulvet i stierne så søerne lå med forparten i vand. I løbeafdelingen var der i 2 ud af 3 ornestier på lidt under 6 m², udover ornen også opstaldet 3 søer i hver sti. Der var slet ikke indrettet sygestier i besætningen.

I slagtesvinebesætningen fandtes foderanlægget defekt, hvorfor der fodredes på gulvet, der var meget beskidt. Der opmærkedes 29 slagtesvin, som enten skulle aflives eller sættes i sygesti og behandles for deres lidelser. En gris manglede kloven og det nederste af benet og havde sår og hævelse af resten af benet. Endvidere var der tale om svin med store navlebrøk, halebid, ørebid, hjernebetændelse, halthed eller store bylder. Ejeren fik påbud om straks at få udbedret gyllesystemet, så dyrene kunne ligge tørre ligesom gyllen i flere afsnit skulle fjernes. Overbelægninger skulle afhjælpes, overskydende søer i ornestierne skulle fjernes, de store søer i de for små bokse skulle fjernes eller ombyttes med små søer. De opmærkede dyr skulle straks flyttes til sygestier og behandles eller aflives, ligesom der skulle etableres adgang til rode- og beskæftigelsesmateriale.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling af svinebesætningen, og hvorvidt der efter Rådets opfattelse bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse under sagen.

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne, herunder adskillige fotos, at:

- Der var overbelægning i 2 stier ved slagtesvin/polte og 2 stier hos klimagrisene.
- 50 til 80 polte/slagtesvin, halvdelen af søerne i løsdriftsstalden, ca. 1/3 af søerne i den boksfikserede drægtighedsstald og knap 1/4 af søerne i løbeafdelingen havde ikke adgang til tørt og rent leje på grund af en alvorlig gylleoversvømmelse. Det fremgår af anmeldelse og besøgsrapport fra besætningsdyrlægen, at gylleoversvømmelsen har stået på i mange måneder.
- Der var defekt inventar i drægtighedsstalden, og søerne i den gamle farestald lå på et ujævnt og rugulv hvor vandet ophobedes således, at dette var medvirkende til at flere af søerne fik skuldarsår. Stalden vurderedes uegnet til opstaldning af dyr.
- De 7 store søer var opstaldet i så små bokse, at de havde svært ved at rejse sig eller ligge i boksene.
- Der var flere syge og tilskadekomne dyr, der skulle have været isoleret og behandlet eller aflivet eller tilset af en dyrlæge, når deres sygdom blev kronisk.
- Der var ingen steder i besætningerne indrettet sygestier med blød bund og varmekilde. Da der i besætningerne blev udpeget adskillige dyr, som burde have været sat i sygesti og behandlet eller aflivet vurderes mangelen på faciliteter til syge eller tilskadekomne dyr som alvorligt brud på reglerne om hold af svin.
- Der var ikke noget rodemateriale i stierne, og kun i enkelte klimastalde var der ophængt lidt beskæftigelsesmateriale så højt, at grisene ikke kunne nå det.
- Indretningen af ornebokse var mangelfuld, idet disse var under 6 m², og tilligemed var der i 2 af dem ud over ornen også 3 søer i stien.
- Der blev foretaget halekupering indenfor det første levedøgn.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovenstående til grund, finder Rådet, at følgende forhold er dyreværnmæssigt kritisable:

- 1) Mange søer og grise har ikke over længere tid haft adgang til tørt og rent leje på grund af en alvorlig og længerevarende gylleoversvømmelse.
- 2) Mange syge og tilskadekomne søer og grise skulle have været isoleret og behandlet eller aflivet eller tilset af en dyrlæge, når deres sygdom blev kronisk.
- 3) Ingen af de syge og tilskadekomne grise og søer har været anbragt i sygesti isoleret fra deres raske stifæller, idet der ingen steder i besætningerne var indrettet sygestier med blød bund.
- 4) Overbelægning i flere stier.
- 5) Defekt inventar og gulve.
- 6) 7 store søer i for små bokse.
- 7) Ikke tilstrækkelig rodemateriale.
- 8) Orne sammen med 3 søer i sti, der i forvejen var for lille.
- 9) Halekupering i første levedøgn.

Rådet finder, at de dyr, der i besætningerne har været udsat for ovenstående punkter 1, 2 og 3 har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og ikke er passet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere forholdene 1, 2 og 3 som groft uforsvarlig behandling af dyrene, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet finder, at de dyr, der i besætningerne har været udsat for ovenstående punkter 4 - 9 har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og ikke er passet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere forholdene 4 - 9 som uforsvarlig behandling af dyrene, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet finder ikke i sagsakterne oplysninger, der giver anledning til overvejelse om, at der skal hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med en bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale 2/3 af sagens omkostninger, mens statskassen skulle betale 1/3 af omkostningerne.

2012-20-053-00098

Skrivelse af 2. august 2012 fra Sydøstjyllands Politi.

Ved et kombineret medicin- og velfærdskontrolbesøg konstaterede en embedsdyrlæge 5 grise, der var anbragte i sygestier med hhv. navlebrøk og endetarmsprolaps, ørebid, lungelidelser og lammelse bagpart.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1.1:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 havde en broksæk på størrelse med en grapefrugt og i bunden af broksækken fandtes et 5-krone stort sår, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan vurdere, hvor længe lidelsen har stået på og i bekræftende fald hvor længe?

Svar ad 1.1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 16. juli 2010 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 1. juni 2010 aflagde et kombineret medicin- og velfærdskontrolbesøg i besætningen. Ved besøget konstateredes en gris (gris 1), der vejede ca. 30 kg, at have et navlebrøk på størrelse med en grapefrugt med et 5-krone stort sår på bunden af broksækken. Endvidere havde den et endetarmsfremfald på ca. 10 cm med betændelsesreaktion og begyndende vævsdød. Den var 2-3 dage forinden anbragt i en sygesti. Grisen blev aflivet.

Besætningsdyrlægen obducerede d. 2. juni 2010 gris 1, som fandtes at veje 23 kg, der udover et appelsinstort navlebrøk med en ca. 1-kr stor hudafskrabning havde en 2 cm frisk rektalprolaps, hvor der ingen tarm var i udposningen, men ca. 20 ml væske og bindevævsinfiltration. Grisen var ikke behandlet for endetarmsfremfald eller behandlet på anden måde, men var anbragt i sygestien for at afvente, at endetarmsprolapsen faldt af. Grisen skød ryg og havde understillede bagben.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres,

vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund vurderer Rådet, at grisen med stor sandsynlighed har haft det beskrevne navlebrok i længere tid. Grisen burde tidligere ved det daglige tilsyn være taget fra og anbragt i sygesti, undersøgt nærmere, behandlet kirurgisk for sin lidelse eller aflivet. Ved at være holdt under de beskrevne forhold har grisen været udsat for en betydelig grad af lidelse, smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 1.2:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 havde en broksæk på størrelse med en grapefrugt og i bunden af broksækken fandtes et 5-krone stort sår, er det så Rådets vurdering, at gris 1 burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt end 2-3 dage forinden kontrolbesøget?

Svar ad 1.2:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.3:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 1 på baggrund af broksækken burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.3:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.4:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 havde en broksæk på størrelse med en grapefrugt og i bunden af broksækken fandtes et 5-krone stort sår, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have været blevet behandlet for brok, og i bekræftende fald, hvilken behandling vurderer Rådet, at grisen burde have haft?

Svar ad 1.4:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.5:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisen burde have været behandlet for brok, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være behandlet for brok har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.5:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.6:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 havde et endetarmsfremfald på ca. 10 cm med betændelsesreaktion og begyndende vævsdød, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan vurdere, hvor længe lidelsen har stået på og i bekræftende fald hvor længe.

Svar ad 1.6:

En rektalprolaps (endetarmskrængning/udskudt endetarm) kan opstå momentant eller over kortere eller længere tid afhængigt af den til grund liggende styrke af stærke trængninger med bugpressen.

I anmeldelsen af d. 16. juli 2010 beskriver embedsdyrlægen prolapsen til at være på ca. 10 cm med betændelsesreaktion og begyndende vævsdød (nekrose). Den praktiserende dyrlæge obducerede ved et besøg i besætningen d. 2. juni 2010 en gris på 23 kg, der udover et appelsinstort navlebrok med en ca. 1-kr stor hudafskrabning havde en 2 cm frisk rektalprolaps, hvor der ingen tarm var i udposningen, men ca. 20 ml væske og bindevævsinfiltration.

Rådet kan på baggrund af det beskrevne ikke med sikkerhed vurdere alderen på endetarmsfremfaldet.

Spørgsmål 1.7:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 havde et endetarmsfremfald på ca. 10 cm med betændelsesreaktion og begyndende vævsdød, er det så Rådets vurdering, at gris 1 burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt end 2-3 dage forinden kontrolbesøget?

Svar ad 1.7:

Rådet skal udtale, at en gris med endetarmsfremfald straks skal indsættes i sygesti og snarest undersøges og behandles medicinsk og/eller kirurgisk for sin lidelse eller aflives.

Spørgsmål 1.7.1:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 1 på baggrund af endetarmsfremfald burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.7.1:

Rådet kan ud fra det beskrevne ikke med sikkerhed vurdere om gris 1 med begrundelse i endetarmsfremfaldet har været udsat for en grad af uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 1.8:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 havde et endetarmsfremfald på ca. 10 cm med betændelsesreaktion og begyndende vævsdød, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have været behandlet for endetarmsfremfald, og i bekræftende fald, hvilken behandling vurderer Rådet, at grisen burde have haft?

Svar ad 1.8:

Se svar ad 1.7.

Spørgsmål 1.9:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisen burde have været blevet behandlet for endetarmsfremfald, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være behandlet for endetarmsfremfald har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.9:

Se svar ad 1.7.1.

Spørgsmål 1.10:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 ved obduktion havde en appelsinstor udposning centralt på maven med en 1-krone stor hudafskrabning på udposningen, og at udposningen kunne tolkes som navlebrok, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan udtale sig om, hvor længe lidelsen har stået på og i bekræftende fald, hvor længe.

Svar ad 1.10:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.11:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 ved obduktion havde en appelsinstor udposning centralt på maven med en 1-krone stor hudafskrabning på udposningen, og at udposningen kunne tolkes som navlebrok, er det så Rådets vurdering, at gris 1 burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt end 2-3 dage forinden kontrolbesøget?

Svar ad 1.11:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.12:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 1 på baggrund af broksækken burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.12:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.13:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 ved obduktion havde en appelsinstor udposning centralt på maven med en 1-krone stor hudafskrabning på udposningen, og at udposningen kunne tolkes som navlebrok, er det så Rådets vurdering, at grisen burde være blevet behandlet for brok, og i bekræftende fald, hvilken behandling vurderer Rådet, at grisen burde have haft?

Svar ad 1.13:

Se svar ad 1.1.

Spørgsmål 1.14:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisen burde have været behandlet for brok, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være behandlet for brok har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.14:

Samme spørgsmål som spørgsmål 1.5. Se svar ad dette.

Spørgsmål 1.15:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 ved obduktion havde en 2 cm frisk rektalprolaps, at der ingen tarm var i udposningen, at der var ca. 20 ml væske og resten var bindevævsinfiltration, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan udtale sig om, hvor længe lidelsen har stået på, og i bekræftende fald, hvor længe?

Svar ad 1.15:

Se svar ad 1.6.

Spørgsmål 1.16:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 ved obduktion havde en 2 cm frisk rektalprolaps, at der ingen tarm var i udposningen, at der var ca. 20 ml væske og resten var bindevævsinfiltration, er det så Rådets vurdering, at gris 1 burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt end 2-3 dage forinden kontrolbesøget?

Svar ad 1.16:

Se svar ad 1.6.

Spørgsmål 1.17:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 1 på baggrund af endetarmsfremfald burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.17:

Se svar ad 1.6.

Spørgsmål 1.18:

Hvis det lægges til grund, at gris 1 ved obduktion havde en 2 cm frisk rektalprolaps, at der ingen tarm var i udposningen, at der var ca. 20 ml væske og resten var bindevævsinfiltration, er det så Rådets vurdering, at grisen burde være blevet behandlet for endetarmsfremfald og i bekræftende fald, hvilken behandling vurderer Rådet, at grisen burde have haft?

Svar ad 1.18:

Se svar ad 1.6.

Spørgsmål 1.19:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisen burde have været behandlet for endetarmsfremfald, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være behandlet for endetarmsfremfald har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1.19

Samme spørgsmål som spørgsmål 1.9. Se svar ad dette.

Vedrørende gris 2:

Spørgsmål 2.1:

Hvis det lægges til grund, at gris 2 havde ørebid, hvor begge ører var bidt til blods, og op mod halvdelen af ørerne manglede, og der var betændelse og nekrose i sårrendene, ligesom grisen var skarprygget, strithåret, utrivelig at se på og pustede, og at grisen var behandlet med Soludox 13 dage forinden, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have haft en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt?

Svar ad 2.1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 16. juli 2010, og af det ledsagende billedmateriale, at der ved kontrolbesøget d. 1. juni 2010 konstateredes en gris på ca. 15 kg med ørebid, som var anbragt i en sygesti, der dog var våd og tilsvinet. Begge ører var bidt til blods, og ca. halvdelen af ørerne manglede, og der var betændelsesreaktion og vævsdød i sårrendene. Grisen var skarprygget, strithåret og utrivelig at se på, ligesom den pustede. Det blev oplyst, at grisen var behandlet 13 dage tidligere.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at gris 2, der udviste utrivlighed, symptomer på lungelidelse og havde ørebid i begge ører med betændelsesreaktion og vævsdød i sårrendene, på et tidligere tidspunkt burde have været undersøgt af en dyrlæge og behandlet eller aflivet.

Spørgsmål 2.2:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 2 burde have haft en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at have fået en anden behandling eller eventuelt at have været blevet aflivet har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 2.2:

Rådet finder, at gris 2 ved ikke på et tidligere tidspunkt at have fået opfølgende nærmere undersøgelse, behandling eller være blevet aflivet har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2.3:

Hvis det lægges til grund, at gris 2 havde ørenekroser, hvor 40 % af ørespidserne var nekrotiseret væk, at der ikke var tegn på klinisk infektion i brysthulen, at mavesækken var fyldt med foder, og at grisen var blevet behandlet med Soludox 13 dage forinden, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have haft en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt?

Svar ad 2.3:

Se svar ad 2.1.

Spørgsmål 2.4:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 2 burde have haft en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at have fået en anden behandling eller eventuelt at have været blevet aflivet har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 2.4:

Samme spørgsmål som spørgsmål 2.2. Se svar ad dette.

Vedrørende gris 3 og 4:

Spørgsmål 3-4.1:

Hvis det lægges til grund, at gris 3 og 4 havde lungebetændelse og diarré, at grisene var afmagret, strithårede og nedstemte, at såvel rygsøjlen som ribben kunne erkendes visuelt, at grisene var behandlet forebyggende for diarré og lungesyge 1-2 dage efter indsættelse og atter blevet behandlet med Soludox 3 dage forud for kontrolbesøget, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan udtale sig om, hvor længe lidelsen har stået på og i bekræftende fald, hvor længe.

Svar ad 3-4.1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 16. juli 2010 og af det ledsagende billedmateriale, at der ved kontrolbesøget d. 1. juni 2010 konstateredes 2 grise med symptomer på lungebetændelse og diarré. Det blev oplyst, at grisene var indsat i sygesti 3 dage forinden og behandlet med Soludox. Grisene var afmagrede, tilsølede på bagparter, strithårede og nedstemte ligesom rygsøjle og ribben kunne erkendes visuelt.

Rådet finder det på det angivne grundlag ikke muligt med sikkerhed at vurdere lidelsernes varighed. Grisenes foderstand på billedmaterialet tyder dog på, at grisene igennem nogen tid (dage – uger) har været utrivelige.

Spørgsmål 3-4.2:

Hvis det lægges til grund, at gris 3 og 4 havde lungebetændelse og diarré, at grisene var afmagret, strithårede og nedstemte, at såvel rygsøjlen som ribben kunne erkendes visuelt, at grisene var behandlet forebyggende for diarré og lungesyge 1-2 dage efter indsættelse og atter blevet behandlet med Soludox 3 dage forud for kontrolbesøget, er det så Rådets vurdering, at grisene burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt end 3 dage forinden kontrolbesøget?

Svar ad 3-4.2:

Rådet finder, at de beskrevne afmagrede, tilsølede på bagparter, strithårede og nedstemte grise sammenholdt med den på billedmaterialet viste foderstand med tydelige ribben og rygsøjle på et tidligere tidspunkt burde have været underkastet en nærmere undersøgelse, behandling og anbragt i sygesti eller aflivet.

Spørgsmål 3-4.3:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 3 og 4 på baggrund af deres lidelse burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisene ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3-4.3:

Rådet finder, at grisene ved ikke på et tidligere tidspunkt at have været underkastet nærmere undersøgelse, behandling eller aflivet har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3-4.4:

Hvis det lægges til grund, at gris 3 og 4 havde lungebetændelse og diarré, at grisene var afmagret, strithårede og nedstemte, at såvel rygsøjlen som ribben kunne erkendes visuelt, at grisene var behandlet forebyggende for diarré og lungesyge 1-2 dage efter indsættelse og atter blevet behandlet med Soludox 3 dage forud for kontrolbesøget, er det så Rådets vurdering, at grisene burde have fået en anden behandling – og i bekræftende fald hvilken – eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt?

Svar ad 3-4.4:

Se svar ad 3-4.2.

Spørgsmål 3-4.5:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisene burde have haft en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisene ved ikke at have fået en anden behandling eller eventuelt være blevet aflivet på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3-4.5:

Se svar ad 3-4.3.

Vedrørende gris 5:

Spørgsmål 5.1:

Hvis det lægges til grund, at gris 5 var lam i bagparten, at den var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, og at der ved kontrolbesøget ikke var tvivl om, at grisen var uhelbredelig, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan udtale sig om, hvor længe lidelsen har stået på og i bekræftende fald, hvor længe.

Svar ad 5.1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 16. juli 2010, at der ved kontrolbesøget konstateredes en gris, der var lam i bagparten. Grisen vejede ca. 30 kg og var anbragt i sygesti sammen med en gris med hjernebetændelse. Det blev oplyst, at grisen var behandlet i to dage mod ledbetændelse. Den praktiserende dyrlæge obducerede jf. besætningsrapporten af d. 2. juni en gris på 26 kg, hvor det konstateredes, at der omkring højre knæled var en infektion med stærk pusdannelse, men ingen forandringer i ledflader.

Rådet finder på det angivne grundlag, at det ikke er muligt med sikkerhed at vurdere lidelsernes varighed udover, at en infektion med pusdannelse er dage om at udvikle sig.

Spørgsmål 5.2:

Hvis det lægges til grund, at gris 5 var lam i bagparten, at den var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, og at der ved kontrolbesøget ikke var tvivl om, at grisen var uhelbredelig. Hvis det er Rådets vurdering, at gris 5 på baggrund af dens lidelse burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5.2:

Rådet finder, at grisen med de angivne symptomer på lammelse burde have været underkastet en nærmere undersøgelse af en dyrlæge, behandlet eller aflivet. Den praktiserende dyrlæge obducerede jf. besætningsrapporten af d. 2. juni en gris på 26 kg, hvor det konstateredes, at der omkring højre knæled var en infektion med stærk pusdannelse, men ingen forandringer i ledflader. Såfremt grisen har været lammet i flere dage samt haft en pusdannende infektion omkring højre knæled uden nærmere undersøgelse og behandling eller aflivning, har den været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere et sådant forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 5.3:

Hvis det lægges til grund, at gris 5 var lam i bagparten, at den var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, hvor den lå sammen med gris 6, der havde hjernebetændelse, og at der ved kontrolbesøget ikke var tvivl om, at grisen var uhelbredelig, er det så Rådets vurdering, at gris 5 burde have været anbragt alene i sygestien?

Svar ad 5.3:

Rådet finder på baggrund af det beskrevne, at det ikke er muligt med sikkerhed at udtale sig om, hvorvidt det var en nødvendighed, at grisen skulle anbringes alene i en sygesti.

Spørgsmål 5.4:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 5 burde have været anbragt alene i sygestien, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt alene i sygestien har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5.4:

Se svar ad 5.3.

Spørgsmål 5.5:

Hvis det lægges til grund, at gris 5 var lam i bagparten, at den var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, og at der ved kontrolbesøget ikke var tvivl om, at grisen var uhelbredelig, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have fået en anden behandling – og i bekræftende fald hvilken – eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt?

Svar ad 5.5:

Se svar ad 5.2.

Spørgsmål 5.6:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisen burde have fået en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at have fået en anden behand-

ling eller eventuelt være blevet aflivet på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5.6:

Se svar ad 5.2.

Spørgsmål 5.7:

Hvis det lægges til grund, at obduktionen af gris 5 viste, at knæleddet på højre bagben var inficeret med stærk pusdannelse, at infektionen var lokaliseret omkring leddet, at der ikke var forandringer i ledfladerne, at grisen var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, bedes Rådet oplyse, om Rådet kan udtale sig om, hvor længe lidelsen har stået på og i bekræftende fald, hvor længe.

Svar ad 5.7:

Se svar ad 5.1.

Spørgsmål 5.8:

Hvis det lægges til grund, at obduktionen af gris 5 viste, at knæleddet på højre bagben var inficeret med stærk pusdannelse, at infektionen var lokaliseret omkring leddet, at der ikke var forandringer i ledfladerne, at grisen var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have været anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt end dagen forinden kontrolbesøget?

Svar ad 5.8:

Se svar ad 5.2.

Spørgsmål 5.9:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 5 på baggrund af dens lidelse burde have været anbragt i sygestien på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt i sygesti på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5.9:

Se svar ad 5.2.

Spørgsmål 5.10:

Hvis det lægges til grund, at obduktionen af gris 5 viste, at knæleddet på højre bagben var inficeret med stærk pusdannelse, at infektionen var lokaliseret omkring leddet, at der ikke var forandringer i ledfladerne, at grisen var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, hvor den lå sammen med gris 6, der havde hjernebetændelse, er det så Rådets vurdering, at gris 5 burde have været anbragt alene i sygestien?

Svar ad 5.10:

Se svar ad 5.3.

Spørgsmål 5.11:

Hvis det er Rådets vurdering, at gris 5 burde have været anbragt alene i sygestien, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at være anbragt alene i sygestien har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5.11:

Bortfalder.

Spørgsmål 5.12:

Hvis det lægges til grund, at obduktionen af gris 5 viste, at knæledet på højre bagben var inficeret med stærk pusdannelse, at infektionen var lokaliseret omkring leddet, at der ikke var forandringer i ledfladerne, at grisen var blevet behandlet med Streptocillin for ledbetændelse i to dage og anbragt i sygestien dagen før kontrolbesøget, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have fået en anden behandling – og i bekræftende fald hvilken – eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt?

Svar ad 5.12:

Se svar ad 5.2.

Spørgsmål 5.13:

Hvis det er Rådets vurdering, at grisen burde have fået en anden behandling eller eventuelt burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt, er det så Rådets vurdering, at grisen ved ikke at have fået en anden behandling eller eventuelt være blevet aflivet på et tidligere tidspunkt har været udsat for uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5.13:

Samme spørgsmål som i spørgsmål 5.6. Se svar ad dette.

Spørgsmål 6:

Giver sagen Rådet anledning til yderligere bemærkninger?

Svar ad 6:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 30.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 14 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-053-00099

Skrivelse af 11. juni 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Ved Natur og Erhvervstyrelsens kontrolbesøg i en svinebesætning fandtes et svin, der gik i sti sammen med 15 andre svin, som var kommet alvorligt til skade. Den havde en ca. 30 cm lang og 10 cm bred flænge og ifølge embedsdyrlægen, som blev tilkaldt under besøget, gik såret helt ind til knoglerne. Ifølge ejerens vurdering var skaden sket på en lodret jernstang, lige ved siden af foderautomaten, der var slidt over, derved kunne svinene komme igennem der. Ejeren fjernede årsagen til skaden øjeblikkeligt. Ejeren oplyste, at han havde opdaget skaden ca. en uge før. Han erkendte forholdet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om at komme med en udtalelse om, hvorvidt der i den konkrete sag foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller om der eventuelt er tale om mishandling af dyr.

Svar ad 1:

Det fremgår af NaturErhvervstyrelsens skrivelse af 14. juni 2012, at der ved et kontrolbesøg i svinebesætningen 8. maj 2012 gik et svin i en sti sammen med 15 andre svin. Dyret var kommet alvorligt til skade. Det havde en ca. 30 cm lang og 10 cm bred flænge. Det fremgår endvidere, at Fødevarestyrelsens embedsdyrlæge blev tilkaldt.

Ved skrivelse af 31. maj 2012 fra Fødevarestyrelsens embedsdyrlæge fremgår det, at ved dennes ankomst til besætningen var svinet blevet aflivet af besætningsejeren.

Ved embedsdyrlægens undersøgelse af svinet fandtes følgende: "en gris på ca. 30 kg, foderstand middel. På dyret sås en ca. 30 cm lang flænge, strækkende sig fra området øverst på højre lår lateralt for haleroden, i cranial retning til op midt på ryggen ud for rygsøjlen. På midten af flængen gabte sårrandene ca. 10 cm. Ved palpation dybt i såret kunne det konstateres, at rygsøjleknogler var blotlagt. Der sås fortykkede sårrande og nekrose (vævsdød) i dele af den beskadigede muskulatur. Der var tegn på infektion i såret i form af pus, ligesom der udgik en putrid lugt fra såret. Disse fund indikerer, at der var tale om en læsion, som grisen havde pådraget sig for flere dage siden.

Inden aflivningen havde grisen gået i en ordinær sti med 15-16 andre grise. Grisen havde ikke modtaget nogen form for behandling. Ifølge besætningsejeren selv havde han bemærket, at grisen var kommet til skade ca. en uge tidligere."

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Lægges ovennævnte samt fremsendte sagsakter med foto til grund, finder Rådet, at det tilskadedkomne svins situation i besætningen for længst burde have været afhjulpet, hvilket burde være sket straks skaden ved det daglige tilsyn blev erkendt enten ved at den blev isoleret i sti med passende strøelse samt tilkaldelse af en dyrlæge med henblik på behandling, eller ved at den blev aflivet.

Rådet finder at svinet ved at have pådraget sig de beskrevne læsioner i besætningen samt ved ikke at være behandlet herfor har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet finder at svinet har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2012-20-053-00089

Skrivelse af 23. april 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Et slagtesvin med medfødt mangel af normale klove på tre af benene blev leveret til slagteriet. Svinet havde ved aflæsningen svært ved at følge med flokken af øvrige slagtesvin. Svinet var smertepåvirket og kunne ikke bevæge sig normalt, idet den stak benene ud til siden eller kravlede på forknæene.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om en udtalelse om, hvorvidt Rådet er enig i, at transporten har været groft uforsvarlig som anført af embedsdyrlæge X, jf. sagens bilag 1/3.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 8. august 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved modtagelsen på slagteriet d. 4. august 2011 konstateredes et slagtesvin, der skilte sig ud ved at have en stikkende gang, ligesom det havde svært ved at følge med flokken. Ved nærmere eftersyn viste det sig, at slagtesvinet kun havde klove på højre bagben, og at øvrige tæer var uden klove eller med frynsede rester af klove. Svinet var smertepåvirket og bevægede sig ikke normalt, idet det for at afhjælpe smerterne stak benene ud til siden eller kravlede på forknæene. Ved indsættelse i sygefald lagde det sig hurtigt ned med benene ud til siden. Efter slagtingen viste en nærmere undersøgelse, at der tilsyneladende var tale om en medfødt tilstand.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at svinets situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at aflive det.

Rådet finder endvidere, at slagtesvinet, der med de beskrevne medfødte defekter i klove ikke var fuldt i stand til at gå normalt, ved at være transporteret sammen med øvrige svin til slagteriet har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Der henvises endvidere til skrivelser dateret d. 13. april 2012 fra Svine Rådgivning Vest, jf. sagens bilag 1/8. Rådet anmodes i den forbindelse om en udtalelse om, hvorvidt tiltalte har ret i sin antagelse om, at der ikke har været tale om et sygt eller tilskadekommet dyr, men et dyr med en medfødt deformitet.

Svar ad 2:

Rådet er enig i, at de beskrevne deformiteter på slagtesvinet er medfødte. Rådet finder imidlertid, at svinet på et tidligere tidspunkt burde være udfriet fra de gener, som mangel på normale klove har givet anledning til. Hermed vurderer Rådet ligeledes, at svinet har haft vanskeligt ved at gå normalt under opholdet i besætningen.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 12.000 kr.

2012-20-053-00097

Skrivelse af 4. august 2012 fra Nordjyllands Politi.

Fem slagtesvin med flænger i skinkerne blev transporteret levende til slagteriet. Dyrene var ikke adskilt fra de andre dyr under transporten. To svin blev taget fra til nærmere undersøgelse i sygesti. Det ene havde en dyb flænge der var 21 cm lang og det andet svin havde en 10 cm lang flænge. Ved den slagtemæssige efterkontrol kunne det konstateres, at de fem slagtesvin havde dybe flænger, og at de var af forskellig dato. Chaufføren oplyste, at han ikke havde bemærket de skadede slagtesvin ved læsningen, hvis det havde været tilfældet var de ikke blevet taget med. Først ved aflæsningen så han dem. Politiet undersøgte efterfølgende gården hvorfra svinene kom, og kunne derved konstatere, at den mest sandsynlige årsag hertil var at der ved leverandøren, i hans udslusningsgang, hvor svinene blev gennet frem til lastbilen, fandtes nogle gamle - afslæbne - hængsler, der fremtrådte med meget skarpe kanter, således at disse nærmest virkede som "knivskær". Der var i sagen ikke oplyst noget omkring indretningen af transportmidlet som muligt årsag til skaderne mm.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Embedsdyrlægen udtaler her, at tilstedeværelsen af arvæv (nekrose) i disse betinger en udviklingstid på ikke henholdsvis 10 dage og 18 dage.

Den foretagne histologiske undersøgelse peger på en alder på flere døgn.

Er det muligt for Det Veterinære Sundhedsråd at præcisere dette nærmere? og i givet fald hvorledes?

Svar ad 1:

I læderet muskulatur vil der ses nekrose af vævet indenfor det første døgn. I et ikke inficeret sår med tætliggende rande vil der makroskopisk ses granulationsvævsdannelse inden for 6-8 dage.

Det fremgår af Sektion for Patologis attest af 26. juli 2012, at der d. 5. juli 2012 blev modtaget fem præparater fra slagtesvin til patoanatomisk undersøgelse. "Præparaterne, der var frosne ved modtagelsen, omfattede hudstykker fra skinkeområdet med underliggende muskulatur og varierede i størrelse fra ca. 8-25 cm i bredden til ca. 20-33 cm i længden. Tre af hudstykkerne var nåletatoveret med nr. A, og to var nåletatoveret med utydelige tal. Samtlige præparater var slagtemæssigt behandlede.

Ved inspektion af præparaterne fandtes der flænger (1-3 stk.) i samtlige hudstykker. Flængerne varierede i længde fra ca. 5,5 cm til ca. 20 cm. I tre af præparaterne strakte flængerne sig gennem overhuden og ned i det underliggende spæklag (subcutis), mens de i to af præparaterne strakte sig ned til den underliggende muskulatur eller lidt ned i muskulaturen. På samtlige præparater var der rødme langs randen af flængerne. Nogle af flængerne gabte (op til 7 cm), og i 2 af hudstykkerne (dem med utydelige nåletatoveringer) fandtes nekrose af sårkanter og -bund. I disse to hudstykker fandtes der desuden udbredt rødme af den omkringliggende hud. I de tre præparater med tydelig nåletatovering fandtes der ud over flængerne stregformede afskrabninger (ekskoriationer) langs med flængerne. Disse havde længder varierende fra ca. 2,5 cm til ca. 21 cm. Endvidere fandtes lommedannelse under huden i forbindelse med enkelte af flængerne. Med henblik på histologisk undersøgelse blev der fra samtlige læsioner udtaget vævsprøver.

Ved den histologiske undersøgelse fandtes fibroplasi (proliferation af bindevævsceller) strækkende sig ned i subcutis i samtlige præparater. I de to præparater med utydelige nåletatoveringer strakte fibroplasien sig endvidere stedvis ned i den underliggende muskulatur og med begyndende granulationsvævskarakter. I forbindelse med disse læsioner fandtes desuden nekrose af sårrandene med infiltration af neutrofile granulocytter. De observerede forandringer er forenelige med at være opstået traumatisk. De seneste læsioner (præparaterne med tydelige nåle-tatoveringer) vurderes at have en alder på ca. 24 timer og de ældre læsioner (præparaterne med utydelige skinketatoveringer) en alder på flere døgn ud fra de reparatoriske reaktioner i vævet."

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de ældre læsioner har en alder på flere dage og er mindre 5-6 dage gamle.

Spørgsmål 2:

Er det muligt for Det Veterinære Sundhedsråd at udtale sig nærmere om, hvorvidt disse ældre læsioner kan skyldes samme "årsag" som de friske skader, hvor alt peger i retning af de konstaterede skarpe metal-beslag?

Det bemærkes i denne forbindelse at den histologiske undersøgelse alene udtaler "at forandringerne er forenelige med at være opstået traumatisk."

Svar ad 2:

Det hænder, at slagtesvin, der er sat ud i udslusningsgangen, ikke medtages på transporten af forskellige grunde og derfor flyttes tilbage i besætningen. Disse må derfor blive ekstra tid i besætningen inden de bliver medtaget til slagteriet. Dette kan være forklaringen, men hvorvidt dette er tilfældet, kan Rådet ikke udtale sig om.

Spørgsmål 3:

Har de 2 svin med ældre læsioner under deres ophold i besætningen fra leverandørens (landmandens) side været udsat for unødigt smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe?

Svar ad 3:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres,

vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Lægges svar ad 1 vedrørende de ældre læsioner samt fremsendte sagsakter med foto til grund, finder Rådet, at de to svins situation i besætningen burde have været afhjulpet enten ved at tilkalde en dyrlæge med henblik på behandling, eller ved at de blev aflivet.

Rådet finder, at dyrene ved at have pådraget sig de beskrevne læsioner i besætningen samt ved ikke at være behandlet herfor har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Spørgsmål 4:

Finder Det Veterinære Sundhedsråd, at der ved denne konkrete adfærd fra leverandørens side i dyreværnmæssig henseende er udvist en adfærd, der kan karakteriseres som:

Uforsvarlig forhold? eller

Grovere uforsvarlig forhold?

Svar ad 4:

Lægges svar ad 1 og 3 til grund, finder Rådet, at de to grise har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1 og 2 og § 3, stk.1, 1. pkt.

M.h.t. sagen generelt:

Spørgsmål 5:

Det fremgår direkte af sagens oplysninger, at der er transporteret 5 grise med såvel friske som ældre læsioner, og at de friske læsioner (præparater med tydelige nåletatoveringer) i givet fald kan henføres til, at grisene umiddelbart forud for pålæsninger har passeret forbi de skarpe metalbeslag, og efter al sandsynlighed derved har pådraget sig disse friske læsioner.

Er det herved Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at de pågældende grise ved påførslen af flængerne derved bliver uegnet til transport?

Eller er grisene trods tilstedeværelsen af flængerne lettere egnet til transport, om end under visse nærmere fastsatte betingelser, eks. ved udstedelse af dyrlægeattest - særskilt rum m.m.?

Svar ad 5:

Rådet finder at dyr med alvorlige åbne sår ikke er egnet til transport. Lægges svar ad 1 samt embedsdyrlægens anmeldelse af d. 23. august 2011 til grund, finder Rådet, at sårene er alvorlige og dyrene derfor ikke er transportegnet.

Spørgsmål 6:

Såfremt ovenstående forhold (at mindst 3 af grisene er påført friske læsioner umiddelbart forud for pålæsningen) har leverandøren (= landmanden) da udsat disse 3 grise for smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe?

Svar ad 6:

Rådet finder, at de 3 grise ved at have pådraget sig de i svar ad 1 vedrørende de "seneste læsioner" og de af embedsdyrlægen beskrevne læsioner i besætningen, har været udsat for betydelig grad af smerte lidelse, angst, og varigt mén eller væsentlig ulempe.

Spørgsmål 7:

Såfremt ovenstående forhold (at mindst 3 af grisene er påført friske læsioner umiddelbart forud for pålæsningen) har grisene da i forbindelse med transporten været udsat på uødvendig smerte, lidelse, angst, varigt

mén eller væsentlig ulempe ?

Svar ad 7:

Ja.

Spørgsmål 8:

Finder Det Veterinære Sundhedsråd, at der ved den konkrete transport af de 3 grise med friske læsioner fra leverandøren til slagteriet er udvist en adfærd, der i dyreværns-mæssig henseende kan karakteriseres som:

- a) et uforsvarligt forhold? eller
- b) et groft uforsvarligt forhold?

Dette spørgsmål bedes venligst besvaret set ud fra såvel 1) leverandørens side som ud fra 2) chaufførens side.

Svar ad 8:

Rådet finder, at dyrene ved at blive transporteret til slagteriet med store åbne sår har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 9:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til at fremkomme med bemærkninger?

Svar ad 9:

Rådet skal henvisse til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte blev tildelt en udenretlig bøde på 15.000 kr.

2012-20-053-00091

Skrivelse af 8. juni 2012 fra Københavns Politi.

En tv-station blev af en seer anmeldt til politiet for i en underholdningsudsendelse at have brugt to smågrise i en udsendelse, hvor de på tid skulle indfanges af to personer udklædt i bæverdragter.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det bedes oplyst, hvorvidt smågrisene i udsendelsen:

- a. Er behandlet forsvarligt.
- b. Er beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.
- c. Er blevet påført væsentlig ulempe i forbindelse med brug i en tv-udsendelse.
- d. Har været behandlet forsvarligt eller uforsvarligt.

Svar ad 1:

Det fremgår af udsendelsen, at 2 personer udklædt i bæverkostume og uden fodtøj fik til opgave at indfange 2 smågrise, der vejede ca. 8 kg stykket, og skønnedes at være 5-6 uger gamle. Grisene var i et studie indsat i en ca. 1,5 m x 15 m stor sti, hvis bund var belagt med halmstrå og tørvestrøelse. Begge de udklædte personer skulle enkeltvis, efter først at have slået til en klokke, på tid forsøge at indfange en gris.

Den første gris blev, efter at være jaget 4-5 gange frem og tilbage i stien, indfanget efter ca. 30 sekunder. Under indfangningen skreg grisen flere gange, og var tydeligt ikke tryk ved den fremmede situation. Den anden gris blev indfanget efter ca. 20 sekunder, men først efter at den bæverudklædte person, under forsøg på at nå klokken, næsten faldt ned over grisen i et hjørne af stien.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe.

Rådet finder, at grisene under den viste udsendelse ved at være jaget som ovenfor beskrevet har været udsat for en betydelig grad af angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 17.

Spørgsmål 2:

Det bedes oplyst, om det af besvarelsen af de netop angivne spørgsmål har betydning, at de pågældende smågrise har været trænet til at medvirke i film, Tv-shows m.v.

Svar ad 2:

Rådet finder ikke, ud fra det i udsendelsen fremviste samt ud fra smågrisenes skønnede alder, at disse har været trænet til det specifikke formål. Såfremt en træning har fundet sted, finder Rådet ikke, at en eventuel sådan har bibragt smågrisene fortrolighed med udsendelsens formål og det, de skulle udsættes for, ligesom Rådet vurderer, at en træning af smågrisene også burde have omfattet træning sammen med de implicerede personer.

Spørgsmål 3:

Det bedes oplyst, hvorvidt indfangningen af smågrise i udsendelsen adskiller sig fra den indfangningsmetode, der foregår af smågrise i landbrugsindustrien.

Svar ad 3:

Flytning af grise foregår i landbrugsindustrien normalt ved drivning med plader gennem drivgange til grisenes næste opstaldning. Hvor grisene ved fravænningsen fra soen udtages af farestien, foretages dette ligeledes som hovedregel ved drivning med drivplade. Såfremt de indfanges, tages grisene normalt med hænderne ud i en vogn. En faresti er af en størrelse og indretning, hvorfra de enkelte grise uden unødigt jagt kan tages med hænderne – eventuelt fra deres skjul i et hjørne af stien.

Spørgsmål 4:

Det bedes oplyst, hvorvidt sagen i øvrigt giver anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Rådet finder det uheldigt, at dyr inddrages på den viste måde alene i underholdningsøjemed. Generelt anser Rådet det ligeledes betænkeligt, at der p.t. konstateres en trend med at inddrage dyr i underholdningsudsendelser, herunder også situationer, hvor dyr aflives af ikke særligt uddannede personer.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 7.500 kr.

2012-20-053-00096/2011-20-053-00077

Skrivelse af 28. november 2011 fra Østjyllands Politi.

På et slagteri fandtes ved efterkontrollen 12 slagtesvin fra samme levering at have slagmærker. Dyrene blev leveret til slagteriet ca. kl. 20.55. Dyrene var afhentet fra besætningen kl. ca. 18.30 og dyrene slagtet i tids-

rummet 23. 40 til 23.53. Besætningsejeren havde været på ferie og to medhjælpere havde passet besætningen. Den ene medhjælper oplyste, at sammendrivningen af grisene til læsserampen den pågældende dag skete i tidsrummet 15 -17.30, hvorefter de havde forladt ejendommen. Der var 2010 grise, som skulle til slagting fra bedriften. Drivningen af grisene skete på normal vis og der blev anvendt et drivbræt. Grisene var kommet ud uden problemer. Den anden medhjælper kunne bekræfte dette. Chaufføren oplyste, at han ikke havde bemærket noget usædvanligt ved afhentningen og grisene blev drevet op uden problemer. Han havde ingen drivredskaber på bilen, var der et problem brugte han drivbrættet på stedet.

Rådet udtalte:

Af politiets skrivelse fremgår, at følgende kan lægges til grund:

”for overtrædelse af dyreværnslovens § 1, ved den 5. juli 2011 at have tildelt 12 slagtesvin slag på ryggen. Der henvises til anmeldelse af 7. juli 2011 fra Fødevarestyrelsen.

Besætningsejeren var på ferie på det pågældende tidspunkt.

Landbrugsmedhjælperne A og B forestod sammendrivningen til læsserammerne den pågældende dag, hvilket skete i tiden mellem kl. 15 og 17.30, hvorefter de forlod ejendommen. De nægter at have tildelt grisene slag.

Chauffør C hentede grisene den pågældende dag. Der var planlagt afhentning kl. 19-01, men grisene blev nok hentet ca. 30 minutter før. Han bemærkede ikke, at nogen af grisene havde slagmærker. Grisene blev drevet ud uden problemer. Han medbringer ikke drivredskaber. Ved ankomst til slagteriet blev grisene optalt og registreret uden bemærkninger. Han nægter således at have tildelt grisene slag.

Grisene er modtaget på slagteriet kl. 20.55, og der er sket aflivning tidligst 23.40 og senest kl. 23.52.

Der er foretaget obduktion af frossent præparat fra 2 hudstykker. Af erklæring af 10. oktober 2011 fra Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet, fremgår det, at blødningerne, der er forenelige med at være påført traumer, vurderes til at være påført ca. 4-5 timer før aflivning.”

Spørgsmål 1:

Såfremt ovennævnte lægges til grund skal jeg spørge om, om det kan lægges til grund, at traumerne ikke er påført i tiden inden kl. 17.30, hvor landbrugsmedhjælperen forlod ejendommen.

Svar ad 1:

Det fremgår af attest af fra Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige Fakultet for Fødevarer, Veterinærmedicin og Naturressourcer, Københavns Universitet, at der er blevet indsendt to præparater, hudstykker, til patoanatomisk undersøgelse. Hudstykkerne målte hhv. 9,5 x 90 cm og 9,5 x 95 cm og stammede fra ryggen af en gris. Ved undersøgelsen fandtes multiple tydelige læsioner (kontusioner) lokaliseret til hele ryggen. Læsionerne antog jernbanesporskonfiguration med perifer blødning og centralt mere normalt udseende væv. Der fandtes ca. 23 læsioner af varierende længde, ca. 11-17 cm, alle ca. 1 cm brede, hvorved det formodedes, at læsionerne var mærker efter samme type redskab. Der fandtes tydelig blødning i underhuden (subkutis) og i enkelte tilfælde affektion af den underliggende muskulatur. Ved histologisk undersøgelse fandtes i fedtvævet under huden perivaskulær blødning samt stedvis infiltration af neutrocytære celler. Yderligere sås i muskulaturen under huden perimysielt ødem (væskeansamling) samt enkelte døde (nekrotiske) muskelfibre. Det blev konkluderet, at blødningerne er forenelige med at være påført ved traumer og vurderes til at være påført ca. 4-5 timer før aflivning.

Det fremgår endvidere af sagsakterne at aflivningen er foregået i tidsrummet 23.40-23.53. Lægges dette samt ovenstående til grund, vurderer Rådet at traumerne er påført i tidsrummet 18.40-19.50.

Rådet vurderer således, at traumet ikke er påført i tidsrummet inden kl. 17.30.

Spørgsmål 2:

Jeg skal endvidere spørge om, om det kan lægges til grund, at traumerne er påført efter kl. 18.30, hvor grisene har været i chaufførens varetægt?

Svar ad 2:

Lægges svar ad 1 til grund, vurderes traumerne at være påført i tidsrummet 18.40-19.50, idet dyrene er slagtet i tidsrummet 23.40-23.53.

Spørgsmål 3:

Jeg skal endvidere spørge om, hvorvidt det at tildele slag som beskrevet i fødevarestyrelsens anmeldelse af d. 7. juli 2011 og i udtalelse af d.10. oktober 2011 fra Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet, er uforsvarlig, eller grov uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. pkt.

Svar ad 3:

Det fremgår af Fødevarestyrelsens anmeldelse af d. 7. juli 2011, at der ved den rutinemæssige kødkontrol fandtes 12 slagtesvin med slagmærker på ryggen. Der sås blødninger i huden og det underliggende spæklag. Af obduktionsattesten af d. 10. oktober fremgår det, ved sektion af præparatet, at der er blevet påført op til ca. 23 slagmærker med blødning i underhuden til følge og visse steder gående ned i den underliggende muskulatur.

Dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og skal behandles omsorgsfuldt, herunder passes under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Ved at blive påført utallige traumer, op til ca. 23, med dybtgående blødninger til følge har grisene været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og er ikke passet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere behandlingen af grisene som groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Nej.

Skrivelse af 25. juni 2012 fra Østjyllands Politi.

Rådet fik stillet supplerende spørgsmål i sagen (gammelt j.nr 2011-20-053-00077).

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det bedes oplyst, hvorvidt transport af grise, der under læsning er påført adskillige slag med der af følgende skader som beskrevet i forelæggelsen af 28. november 2011 er uforsvarlig eller groft uforsvarlig behandling af dyr jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt.

Svar ad 1:

Idet der ikke forefindes en ante mortem (levende syn) beskrivelse af grisenes tilstand, finder Rådet det ikke muligt at udtale sig om, hvorvidt grisene var egnet til transport.

Afgørelse:

Tiltalte (chauffør) blev straffet med bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

5.4 Dyreværnsager vedrørende hunde og katte

2012-20-054-00038

Skrivelse af 13. januar 2012 fra Nordjyllands Politi.

En beagle tæve blev syg under et længerevarende ophold i en hundepension under ejerens bortrejse. Ved afhentning af hunden efter ca. en måneds ophold i pensionen konstaterede ejeren, at hunden var meget syg, blødte kraftigt fra sin livmoder, havde tabt sig meget - ca. 6 kg - og at den næsten ikke kunne stå på sine ben. Personalet på hundepensionen havde ikke reageret på hundens tilstand. Hunden blev efter afhentningen hurtigt bragt til dyrlæge, der diagnosticerede livmoderbetændelse. Ved den efterfølgende operation blev livmoderen fjernet; den var stærkt forstørret og vejede ca. 1 kg.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Under henvisning til indholdet i vedlagte politirapport med bilag, anmodes hermed om en udtalelse om:

Hvorvidt dette at indehaveren af dyrepensionen, i tiden fra d. 25. oktober 2011 til d. 24. november 2011, har behandlet en hund - en beagle - uforsvarlig eller grovere uforsvarlig – ved at undlade at lade hunden behandle af en dyrlæge, jfr. Dyreværnslovens § 1 og 2.

Svar:

Det fremgår af attest af d. 25. november 2011 fra dyrlæge B, Y Dyrehospital, bl.a.:

”Vedrørende Beagle 8 år. Tæven har været i pension den sidste måned, ejer kommer hjem igår. Hunden har tabt sig voldsomt, fra 21 til 16 kg. Hun vil ikke spise, drikker voldsomt, blege slimhinder, meget afkræftet og blodigt flåd fra skeden. Ved scanning konstateres en meget udfyldt livmoder. Hunden lægges på drop og opereres. Livmoderen er meget forstørret ca 1 kg, højre horn har adhærence til omentet (dvs langvarig infektion) samt højre horn rumperet (siver med pus til bughulen), omentet er helt misfarvet gråt. Uden behandling ville hun sandsynligvis ikke have overlevet weekenden. Hunden har under pensionsophold været i behandling hos anden dyrlæge (d. 29.10) for tarmbetændelse og blod i afføringen. Der er ikke fra pensionens side blevet fulgt op / reageret på manglende bedring efter behandling.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen. I tilfælde af sygdom eller tilskadekomst hos en hund i pension skal virksomheden sikre, at hunden om fornødent isoleres og at pleje iværksættes. Ved alvorlig lidelse, eller hvis hunden ikke hurtigt bedres, skal en dyrlæge straks tilkaldes.

Lægges ovenstående oplysninger i dyrlægens attest til grund, har det under hundens ophold i pensionen været tiltagende tydeligt, at hunden var syg. Den har haft et afvigende spise- og drikkemønster og et markant vægttab. Dette burde langt tidligere i forløbet have foranlediget hunden undersøgt af dyrlæge igen. Ved at undlade dette har hunden været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3, 1. punktum samt § 9, stk. 2 i Bekendtgørelse nr. 1466 af 12/12/2007 om erhvervmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundeejendomme.

Skrivelse af 29. oktober 2012 fra Nordjyllands Politi.

Rådet fik stillet supplerende spørgsmål i sagen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er et vægttab på 2 kg over 1 måned, for en 8-årig Beagle tæve i pension, indikation på sygdom hos tæven?

Svar ad 1:

Et vægttab på 2 kg over en måned for en 8 årig beagle tæve i pension kan skyldes en række forhold, så som stress i pensionen og savn af ejeren, medførende nedsat appetit og fødeoptagelse, samt et øget kalorieforbrug. Sygdom alene eller i kombination med de ovenfor nævnte faktorer kan ligeledes føre til vægttab.

Spørgsmål 2:

Er et vægttab som beskrevet i spørgsmål 1 synlig for en ikke dyrlæge?

Svar ad 2:

Beaglehunde varierer meget i vægt, huld, størrelse og kropsbygning. Ikke-dyrlægers forudsætninger for vurdering af vægttab hos hunde er meget forskellig og spørgsmålet kan således ikke besvares med nogen grad af sandsynlighed.

Spørgsmål 3:

Kan et vægttab som beskrevet i spørgsmål 1 skyldes andet end sygdom?

Svar ad 3:

Ja. Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Er den af dyrlæge B konstaterede infektion (bilag 4) en infektion, der opstår i forbindelse med, at tæven har været i "løbetid"?

Svar ad 4:

Livmoderbetændelse er en infektion i tævens livmoder, der oftest opstår et par måneder efter endt løbetid.

Spørgsmål 5:

Er det en infektion, der jævnlig opstår hos ældre tæver?

Svar ad 5:

Ja. Hunde over 4-6 år rammes hyppigst.

Spørgsmål 6:

Ud fra livmoderens tilstand, som beskrevet af dyrlæge B (bilag 4), bedes det, hvis muligt, beskrevet, hvor længe infektionen må antages at have bestået?

Svar ad 6:

Det fremgår af attest af d. 25. november 2011 fra dyrlæge B, at livmoderen hos beaglen ved operationen vejede 1 kg. Det kan derfor antages, at der har været sygelige forandringer i livmoderen i mange dage til flere uger.

Spørgsmål 7:

Vil der ved en infektion i livmoderen altid straks være synlige tegn herpå i form af blodigt eller ikke blodigt udflåd?

Svar ad 7:

Nej.

Spørgsmål 8:

Hvis ikke, bedes det oplyst, om det kan være rigtigt, at der, som forklaret af tiltalte (bilag 12 side 3 midt) først kunne konstateres blodigt udflåd onsdag den 23. november?

Svar ad 8:

Ja.

Spørgsmål 9:

Vil en antibiotikabehandling med "Canicur Pro" mod en tarminfektion, ordineret den 28. oktober, have nogen indflydelse på udviklingen af infektionen i livmoderen?

Svar ad 9:

Rådet forstår ikke spørgsmålet, idet "Canicur Pro" indeholder probiotika og prebiotika, men "Canicur Pro" er ikke et antibiotikum.

Det fremgår af sagsakterne med journaloplysninger af d. 28. oktober 2011 fra dyrehospitalet, at beaglen blev behandlet for tarmbetændelse med Canicur Pro 1 ml, medicinindsprøjtning uden nærmere angivelse, og efterbehandling med smertestillende medicin, antibiotikum og Canicur. Det er Rådets opfattelse, at denne behandling ikke har haft nogen indflydelse på udviklingen af infektionen i livmoderen frem til d. 24. november 2011, hvor hunden blev opereret.

Anklagemyndigheden ved Nordjyllands Politi ønsker herved tillige at stille følgende spørgsmål til Rådet:

Under hensyn dels til besvarelsen af ovenstående spørgsmål 1 – 9 og dels under henvisning til Rådets tidligere udmelding i skrivelse af 29.marts 2012 ønskes det oplyst

Spørgsmål 10:

Hvorvidt det nu fremkomne giver anledning til en (mulig) ændret opfattelse hos Det Veterinære Sundhedsråd, herunder særligt

a) hvorvidt der fortsat foreligger en adfærd, der i dyreværnmæssig henseende kan karakteriseres som værende uforsvarlig behandling? og

b) giver sagen i øvrigt Det veterinære Sundhedsråd anledning til at fremkomme med bemærkninger, og da hvilke?

Svar ad 10 a:

Det nu fremkomne giver ikke Rådet anledning til en ændret opfattelse. Rådet vil således fortsat anse forholdet for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3, 1. punktum samt § 9, stk. 2 i Bekendtgørelse nr. 1466 af 12/12/2007 om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundehoteller.

Svar ad 10 b:

Rådet har noteret sig, at der forekommer forskellige vægtangivelser af beaglehunden ved indledningen til hundens pensionsophold. Mens ejeren angiver, at hunden tabte sig fra 21 kg til 16 kg under opholdet, anføres det i journaludskrift af d. 28. oktober 2011 fra Y Dyrehospital, at hunden ved behandlingen for tarmbetændelse vejede 18 kg.

Afgørelse:

Tiltalte blev frifundet.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00039

Skrivelse af 26. januar 2012 fra Midt- og Vestsjællands Politi.

Tre Dalmatiner hunde gik indendørs i deres egne efterladenskaber og uden vand og mad. Ejendommen, hvor de gik, var tilsyneladende ubeboet. Hundene blev bragt til dyreinternat. En dyrlæge konstaterede efterfølgende, at de var stærkt afmagrede.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan forholdene i As hundehold d. 10. november 2011 betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne med politirapporten og fotos, at de tre hunde var indespærret i et rum i en barak uden vand og foder. Stedet var ikke beboet af mennesker. Der var et forfærdeligt rod i barakken, idet rummene var fyldt op med gammelt ragelse, ligesom det var svært at komme igennem barakken på grund af ting, der lå og flød. Gulvet hos hundene var overfyldt med hundelorte og der var meget uhumsk på stedet. Der var ingen vand eller fast føde til hundene i rummet. Alle tre hunde var afmagrede.

Det fremgår af attest af d. 11. november 2011 fra dyrlæge B:

”Dags dato tilså undertegnede dyrlæge 3 ukastrerede Dalmatiner hanhunde med henblik på udtalelse i dyreværns sag j. nr.: X. På Cs Dyreinternat har de 3 hunde, disse interne journal numre: Æ, Ø og Å.

Kun den ene af disse hunde (Æ) var mærket med mikrochip nr. XX. Af dansk hunderegister fremgår det at den er født d. 4/7 2005. Ved en sundhedsundersøgelse fandtes hunden stærkt undervægtig (16 kg), og med små sår på ørene og med tandsten. Temperamentsmæssigt virkede hunden nogenlunde velbalanceret og tryk over for mennesker.

Hunden Ø var hverken mikrochippet eller øretatoveret. Ligeledes fandtes denne hund ved sundhedsundersøgelse kraftig undervægtig (18 kg) og med tandsten. Aldersmæssigt vurderes den til at være yngre voksen, dvs 2-5 år. Af temperament var denne mere usikker og snappede i luften, uden dog at vise tegn på aggressivitet.

Den sidste hund (Å) var ikke mikrochippet eller øretatoveret. I lighed med de andre havde også denne småskrammer og tandsten. Denne hund var ekstrem afmagret og vejede kun 12,5 kg. Temperamentsmæssigt virkede denne hund underdanig uden dog at være bange. Aldersmæssigt vurderes den til at være yngre voksen, dvs 2-5 år.

Sammenfattende var alle 3 hunde i varierende grad kraftig undervægtige, men udstående ribben, markeret ryggrad, udstående hoftehjørne, markerede crista sagittalis externe (knoglekam på toppen af kraniet hvor tyggemusklernes hæfter), indfald af væv rundt halerod og anus, samt gnavsår på siden af tæer fra naboklo som følge af afmagring. Ingen af dem virkede bange eller aggressive over for mennesker.

En gennemsnitlig normalvægtig Dalmatiner hanhund vejer 29 kg. Det vil sige at de tre hunde vejede mellem 1/3 og 1/2 af hvad der er normalt for denne race, og det burde være åbenlyst for enhver at disse hunde ikke er holdt på en dyreværns mæssigt forsvarlig måde.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Lægges ovenstående til grund, har de tre hunde ved:

1. at gå i de beskrevne uhumske omgivelser uden daglig kontakt til mennesker,
2. ikke at blive tilbudt tilstrækkelig foder og vand og
3. over lang tid at være unddraget tilstrækkeligt foder resulterende i en udtalt afmagring,

ikke været behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har ved den beskrevne behandling været udsat for en høj grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. og 2. punktum og stk. 3, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 7.500 kr.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr i 3 år.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00042

Skrivelse af 24. februar 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

En rottweiler var i længere tid efterladt alene i et hus, som var uegnet til beboelse. Hunden blev tilset ca. en gang om ugen.

Rådet udtalte:

Sigtede er sigtet for overtrædelse af dyreværnsloven, ved i en længere periode, formentlig siden foråret 2010, under nedennævnte omstændigheder, at have holdt en rottweiler hund:

- sigtedes far havde, indtil sin død i foråret 2010, ejet hus og hund. Efter faderens død overtog sigtede (søn) hus og hund. Sigtede oplyser, ved afhøring, at han ikke boede i huset, men tilså hus og hund cirka 1 gang ugentlig (bilag 1/2).

- vedrørende hundens tilstand på anmeldelsestidspunktet, henvises til sagens bilag 4, X Dyrehospitals erklæring om hundens kliniske tilstand.

På grundlag af X Dyrehospitals erklæring (sagens bilag 1/4) samt på grundlag af sagens akter i øvrigt, anmodes om en udtalelse om:

Spørgsmål 1:

Hvorvidt det oplyste indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jævnfør dyreværnslovens § 1, § 28 stk. 1 og § 29 stk. 1

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med afhøring af sigtede, at hunden A gik alene på adresse B. Afhørte boede ikke selv på adressen, som var hans afdøde fars bopæl. Han havde ladet hunden blive på bopælen for at passe på huset. Han tilså hunden ca. en gang ugentligt.

Det fremgår af attest vedr. d. 15. februar 2011 fra dyrlæge C, X Dyrehospital:

”Navneskilt: A, adresse B. Intakt han.

Øretatoveret : XX

Født feb 2002 (oplyst i Hunderegisteret)

Indleveret kl 10.45 af Falck (rapportnummer XY).

Politiet i Næstved har rekvireret Falck. Samtale med D fra politiet, her oplyses at hunden er tilknyttet et dødsbo og sønnen kommer forbi ca ugentligt og sætter mad til hunden. Den er fundet liggende på vådt græs i dag og gik frivilligt op i falckbilen oplyser E fra Falck.

Klinisk undersøgelse: Halsbåndet er for stort. Hunden er slinger, synker sammen og andre gange vælter, hvis den ikke holdes i bevægelse. Den virker mentalt deprimeret, dvs. har nedsat bevidsthedsniveau. Knurrer ved håndtering.

T 37,8, P 100/min, R16/min. Vægt 35,5 kg. Muskelmassen svundet ind, specielt udtalt på lårmuskulaturen samt ved triceps på forparten.

Bløder let fra læsion på næseryggen, som er ca 4x4 mm, desuden hudafskrabning nederst på fodrodsknogle nr. 5 på venstre bagben ca 5x5 mm.

Undersøgelse af nervesystemet: Proprioception forsinket på alle 4 ben (poterne vendes én ad gangen med oversiden mod underlaget, ved intakte nervebaner vil hunden umiddelbart herefter vende poten korrekt uden at kigge ned på poten), patellarefleks (ledbånd til knæskal, tjek af lokal refleksbue i lænderegionen) til stede, dyb smertesans til stede. Ingen hinkerefleks (vælter), ingen withdrawalrefleks (tilbagestrækningsrefleks). De neurologiske udfald virker til at skyldes afkræftethed snarere end egentlig nerverelateret lidelse men ikke entydigt pga. hundens mentalstatus.

Auskultation brystkasse (der lyttes til brystkassen med stetoskop): intet unormalt, femoralpuls i begge bagben er normal af styrke og har samme styrke for hvert pulsslæg.

Bughulen: ingen unormale udfyldninger.

Hunden spiser og drikker, da den tilbydes vådkost (a/d) og vand. Den har dog kastet det op igen efter 5 min i buret. Vil derpå intet have.

Efter 1 time spiser hunden på ny noget vådkost (a/d) som den kaster op umiddelbart herefter. Den ligger apatisk hen i buret og knurrer ved berøring.

Obs pro diagnoser: cancer, neurologisk/centralnervøs lidelse, organlidelse. Yderligere udredning ville være nødvendigt for at kunne behandle denne patient.

Konklusion: Hundens tilstand ved ankomst til dyrehospitalet er så dårlig, at den vurderes ikke at have været behandlet forsvarligt, og det vurderes, at den ikke har været beskyttet tilstrækkeligt mod smerte og lidelse. Dens sundhedsmæssige behov vurderes ikke at have været tilgodeset i tilstrækkeligt omfang.

Hunden aflives kl. 15 pga. sin dårlige almentilstand og ringe fremtidsudsigt (prognose). Aflivningen sker i henhold til dyreværnslovens § 20.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Ved som beskrevet ovenfor at gå i mange måneder (formentlig fra foråret 2010 til februar 2011) alene på adressen B med kun et tilsyn ca. en gang om ugen og ved pga. utilstrækkelig pasning at blive bragt i en dårlig almentilstand har hunden ikke været passet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har ved den beskrevne behandling været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

- hvorvidt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 5.000 kr.

2012-20-054-00046

Skrivelse af 3. juli 2012 fra Midt- og Vestsjællands Politi.

En rottweiler tæve med 8 hvalpe blev angiveligt holdt permanent i et kolonihavehus. Hundene gik under stærkt uhygiejniske forhold, hvalpene havde i deres indelukke ikke adgang til foder eller vand, og tæven havde ikke adgang til vand.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt det lægges til grund, at forholdene for sigtedes hunde på adressen A samt hundenes tilstand generelt var som beskrevet i anmeldelsesrapport af 9. januar 2012 (bilag 1), fotodokumentation (bilag 3 og bilag 5) og dyrlæge Bs udtalelse af 19. januar 2012 (bilag 4), kan de da betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med fotos og af anmeldelsesrapport af d. 28. marts 2012 fra Fødevarestyrelsen, at en rottweiler tæve med 8 hvalpe angiveligt blev holdt permanent i et kolonihavehus. Hundene gik under stærkt uhygiejniske forhold, hvalpene havde i deres indelukke ikke adgang til foder eller vand, og tæven havde ikke adgang til vand.

Det fremgår af anmeldelsesrapport af d. 28. marts 2012 fra Fødevarestyrelsen vedr. forholdene for hundene d. 9. januar 2012, at:

Af sagens akter fremgår følgende:

”Januar 2012: Fotos vedlagt. Rottweiler tæve med 8 hvalpe holdes angiveligt permanent i kolonihavehus. Politiet oplyser, at tæven er utryg. Hvalpene gemmer sig, men kommer siden frem. Hvalpene har adgang til et aflukke ca. 1x2 m i huset. I aflukket er en madras, som er indsmurt i lort og mudder, og der er ikke tørt leje til hvalpene. Hvalpene har hverken adgang til vand eller foder. Tæven har adgang til hele huset, hvor der ligger en ekstra madras. Tæven har adgang til foder, men ikke til vand. Politiet beskriver, at da det begynder at regne, slikker tæven på blade i haven for at få vand. Hundene flyttes til Cs Hundeinternat. Cs Hundeinternat beskriver såvel tæven som hvalpene som værende under normal foderstand.”

To af hvalpene blev efterfølgende undersøgt af dyrlæge B, og af erklæring fra hende af d. 19. januar 2012 fremgår:

”To hvalpe er 19/1 2012 tilset på Cs internat af undertegnede dyrlæge.
Klinisk undersøgelse: hvalpene er under undersøgelsen vågne og opmærksomme, de trykker sig lidt på bordet under undersøgelsen. Tandsæt: mælketænder til stede.
Slimhinder: normale i farve og fugtighed. Normal microcirkulation.
Øjne, ydre øre, næse, lymfeknuder, hud/hårslag, led, hjerte/lunger, navle/lyske, poter/kløer, hale: normale forhold fundet ved undersøgelsen.
Rektal temperatur: 38,6 og 38,4.
Ernæringstand: Vægt: 3,4 kg hver. Skarpe over ryggen, ribbenene er tydelige både at se og mærke. Der er sparsom muskelfylde og ingen fedtdepoter. Hvalpene er vommede. Begge hvalpe er underernærede.
Alder: Det er ikke muligt at vurdere en præcis alder på hvalpene. Jeg mistænker, på baggrund af vægt og størrelse, at hvalpene på undersøgelsesdagen ikke er 8 uger gamle.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges det til grund, at tæven ikke har haft konstant adgang til vand under opholdet i kolonihavehuset, finder Rådet, at den herved har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe.

Det kan lægges til grund, at hvalpene i kolonihavehuset ikke har haft adgang til tørt leje, at hvalpene har gået under stærkt uhygiejniske forhold overalt i deres indelukke og at de ikke har haft adgang til foder og vand under opholdet i indelukket. De er ved den utilstrækkelige fodring blevet bragt i en underernæret tilstand. Ved den beskrevne behandling har hvalpene været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Samlet finder Rådet, at forholdene for sigtedes tæve og hvalpe kan betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. og 2. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00047

Skrivelse af 15. juni 2012 fra Københavns Politi.

En politipatrulje blev sendt til en lejlighed pga. lugtgener. I lejligheden blev der fundet to labradorhunde. Den ene var underernæret og afkræftet. Hundene havde hverken adgang til foder eller vand. Lejligheden fremstod uhygiejnisk med hundelorte, hundetis og affald overalt.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Har dyrene været behandlet forsvarligt og herunder beskyttet bedst muligt imod smerte, lidelse og væsentlig ulempe.

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med fotos, at hundene opholdt sig i en lejlighed i et uhygiejnisk svineri og uden adgang til foder eller vand. Det fremgår ligeledes af politirapporten med fotos, at hunden A var underernæret, afkræftet og stærkt afmagret.

Det fremgår af udateret erklæring fra dyrlæge B:

”A (Chip: X) er indleveret af politiet tirsdag d. 5/6-2012.

A er undersøgt af undertegnende og fundet ekstrem kakektisk (underernæret). Ved den kliniske undersøgelse er der ikke fundet nogen umiddelbar sygdom, udover vægttabet. Det ekstreme vægttab kan skyldes manglende næring eller underliggende lidelse (højest sandsynlig forkert eller manglende næring).

Hvis A ikke kan fodres op til normalvægt er det anbefalet af få taget en blodprøve for at få diagnosticerede eventuelle sygdomme som kunne være skyld i vægttabet.

Ejer har ikke formået at varetage hundens fysiologiske behov herunder fodring og hunden burde have været tilset af en dyrlæge for længe siden (måned).

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Det kan lægges til grund, at hundene har gået i en ildelugtende lejlighed under uhygiejniske og rodede forhold uden adgang til foder eller vand. De er således ikke behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har under de beskrevne forhold været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe. Rådet vil anse dette forhold for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Det kan lægges til grund, at hunden A under de ovenfor beskrevne forhold har udviklet en tilstand af ekstrem afmagring og afkræftelse. Dersom det lægges til grund, at hundens tilstand skyldes underforsyning med fo-

der og vand, er den ikke behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med dens behov. I den lange periode, hvor den har udviklet sin afmagrede tilstand, har den været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet vil anse dette forhold for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Har dyrene været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger.

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00041

Skrivelse af 15. februar 2012 fra Nordsjællands Politi.

En hundehvalp blev forsøgt aflivet ved at give den kulilte med udstødningsgas fra bilen i en pose, men posen gik i stykker.

Herefter blev hvalpen druknet i en spand ved, at dens hoved blev holdt nede med en mindre spand. Hvalpen var en halv time gammel.

Den, der udførte aflivningen, erkendte forholdet og forklarede, at han ikke var klar over, at det var ulovligt at aflive en hundehvalp ved drukning.

Rådet udtalte:

Beskrivelse af forhold:

Søndag den 8. juli 2011 fødte sigtedes samleverskes hund 7 hvalpe, hvoraf den ene hvalp ved fødslen var vanskabt, idet den havde 4 bagben.

Sigtede prøvede først at aflive hundehvalpen ved at give den kulilte med udstødningsgas fra bilen i en pose, men posen gik i stykker.

Herefter druknede han hvalpen i en spand ved at holde hundens hoved nede med en mindre spand.

Hvalpen var en halv time gammel.

Sigtede erkender forholdet og har forklaret at han ikke var klar over at det var ulovligt at aflive en hundehvalp ved drukning.

Spørgsmål 1:

Indebærer den ovenfor beskrevne tilstand, at hunden har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1 og § 2?

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med afhøringsrapport af sigtede, at sigtede erkender at have forsøgt at aflive hvalpen med udstødningsgas. Da dette mislykkedes, blev hvalpen aflivet ved drukning i en spand ved, at dens hoved blev holdt nede med en mindre spand, som passede ned i den større spand. Hvalpen var kun ca. ½ time gammel.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning ved drukning må ikke finde sted.

Ved at blive aflivet på den ovenfor beskrevne måde har hvalpen været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13.

Spørgsmål 2:

Giver det Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev frifundet, idet retten ikke fandt bevis for, at hvalpen var i live efter gasningen, da tiltalte druknede den.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00043

Skrivelse af 6. marts 2012 fra Nordsjællands Politi.

En hundeejer anmeldte sin nabo for at have slået hendes to gravhunde ihjel, en henholdsvis sort og rød gravhund. Den sorte gravhund var blevet skudt med en luftbøsse to gange, hvorefter den løb hjem og var afgået ved døden ca. 12 timer senere. Den røde gravhund blev slået med et jernrør og rusket, hvorefter den afgik ved døden. Naboen havde advaret hundeejeren om, at hun ville skyde hendes hunde med det kraftigste luftgevær, hun havde, næste gang de trængte ind på naboens grund. Hundeejerens i alt 4 gravhunde havde ved flere lejligheder igennem flere år været inde på naboens grund, hvor de havde jaget og dræbt flere af naboens katte.

Rådet udtalte:

Den 23. oktober 2011 anmeldte A, at hendes nabo, B, havde slået hendes to gravhunde ihjel, en henholdsvis sort og rød gravhund.

Den sorte gravhund var blevet skudt med en luftbøsse to gange, hvorefter den var afgået ved døden ca. 12 timer efter.

Den røde gravhund blev slået med et jernrør og rusket, hvorefter den afgik ved døden.

Hundene blev efterfølgende undersøgt hos X Dyr læger, hvor det konstateres, at der i den sorte gravhund fandtes 2 friske huller, dels på undersiden af halsen og dels på bugen. Efterfølgende fandt man, ved røntgenfotografering, 2 luftbøssehagl placeret ved skulderbladet og i bughulen.

Det konstateres, at den røde gravhund blev indbragt med hoved vredet/bøjet opad/bagover. Hunden blev røntgenfotograferet. Der fandtes ikke forandringer, som afveg fra det normale.

Spørgsmål 1:

Indebærer det overanførte, at hundene har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1 jf. § 1 og 13?

Svar ad 1:

Følgende oplysninger, som også er erkendt af sigtede, fra politirapporten med fotos og fra attest af d. 15. november 2011 fra dyrlæge C kan lægges til grund:

1. Den sorte gravhund blev skudt med en luftbøsse to gange på Bs grund, hvor den jagtede hendes katte; efter det andet skud løb den hjem. Vidner hørte hunden hyle efter hvert skud. Den afgik ved døden i hjemmet ca. 12 timer senere. En efterfølgende røntgenundersøgelse påviste to luftbøssehagl i hundens krop.
2. Den brune gravhund jagtede katte i en garage. Her blev den slået kraftigt over ryggen med et jernrør. Derefter blev den grebet i halsbåndet og rusket kraftigt og derefter kylet ud af garagen. Kort efter blev den konstateret død. Hunden blev bragt til dyrlægeundersøgelse med hovedet vredet/bøjet opad/bagover. Røntgenundersøgelse af hunden viste ikke forandringer, der afveg fra det normale.
3. Det fremgår bl. a. af attest af d. 15. november 2011 fra dyrlæge C:

”Den kliniske undersøgelse:

Sort gravhund: mærket XX fandtes 2 friske runde huller (ca 4-5 m.m. i diameter) - 1 på undersiden af halsen - 1 på undersiden af bug. Hunden blev efterfølgende røntgenfotograferet og der fandtes 2 luftbøssehagl: 1 placeret ved skulderblade - 1 i bughulen.

Rød gravhund: mærket YY. Hunden blev indbragt med hovedet vredet/bøjet opad/bagover. Hunden blev røntgenfotograferet. Der blev ikke konstateret forandringer, som afviger fra det normale.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved den ovenfor beskrevne behandling er de to hunde ikke behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har begge været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet for begge hunde som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13, stk. 1, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver det i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalen blev opgivet, da videre forfølgning af sagen ikke ventedes at kunne føre til straf. Der er ikke givet nærmere begrundelse fra Nordsjællands Politi.

2012-20-054-00045

Skrivelse af 14. juni 2012 fra Midt- og Vestsjællands Politi.

En hundeejer lejede et værelse ud til en mand, som en dag skar hundens hals over med en 25 mm stanleykniv, fordi han var træt af, at hunden knurrede og gøede ad ham. Hunden overlevede skaden på halsen, og blev efterfølgende behandlet hos dyrlæge. Denne konstaterede et ca. 15 cm dybt sår på tværs af halsen, der bl. a. omfattede en overskæring af luftrøret i sin helhed lige neden for strubehovedet, mens spiserøret og halspulsårerne var millimeter fra at være skadet. Dyrlægen suturerede skaderne og hunden overlevede.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt det lægges til grund, at hunden den 7. februar 2012 er blevet behandlet og tilføjet skader som beskrevet i bl.a. anmeldelsesrapporten (bilag 1) samt skrivelse af 6. marts 2012 fra dyrlæge A (bilag 5b) med tilhørende fotodokumentation (bilag 5c), kan denne behandling af hunden da betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med fotos, at sigtede d. 7. februar 2102 skar hundens hals over med en 25 mm stanleykniv, fordi han var træt af, at hunden knurrede og gøede ad ham.

Det fremgår bl. a. af dyrlægerapport af d. 6. marts 2012 fra dyrlæge A:

”Tirsdag d. 7. feb. kl. ca. 16 blev der indbragt en hund til klinikken, som iflg. ejeren, der kom med hunden, havde ”fået halsen skåret over af en logerende”. Ejeren A, adresse X, havde ikke oplevet selve episoden, men ”gerningsmanden” havde selv fortalt det til ham — han var træt af, at hunden gøede af ham.

Hunden, en ca. 1½ år gl. gold. ret. blandings tæve, var ved ankomsten indsmurt i blod foran og ned af benene, men skaden taget i betragtning, forbavsende frisk. På halsen havde den et. ca. 15 cm. dybt sår på tværs, efter ejerens oplysning, påført hunden med en hobbykniv, hvilket stemmer meget godt med sårets karakter: rent snit, foretaget i et eller to bevægelser. Efter bedøvelse af hunden og lejring i rygstilling, fremgik det tydeligt, at hunden var millimeter fra at have fået spiserøret og de to store halspulsårer skåret over, hvilket sandsynligvis ville have været fatalt for den. Derimod var luftrøret skåret over i sin helhed lige neden for strubehovedet og hang kun fast bagerst i lidt væv. I øvrigt fremgår skaderne af de medsendte billeder. Luftrør, underliggende væv og hud blev herefter sutureret (jf. billeder) og hunden blev behandlet med antibiotika og smertestillende. Til kontrol næste dag var hunden forbavsende frisk og ejeren oplyste, at hunden havde drukket lidt.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved at blive holdt fast og få halsen skåret over som beskrevet ovenfor og i politirapporten, har hunden ikke været behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har ved den beskrevne behandling været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13, stk. 1, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 20 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr i 2 år. Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00049

Skrivelse af 16. august 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

En 7 år gammel dansk/svensk gårdhund, tæve, blev aflivet af tre personer. Den ene fastholdt hunden, der ikke gjorde modstand, mens den anden tildelte hunden 2-3 slag i hovedet med en skovl. Den tredje var hundens ejer. Efterfølgende fik hunden et ekstra slag for at sikre, at den var død. Hunden blev lagt i en affaldssæk og smidt i en å, men senere genfundet og obduceret.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er Det Veterinære Sundhedsråd enig i, at de forefundne skader på hunden kan være fremkommet ved slag på hovedets højre side? I bekræftende fald bedes Det Veterinære Sundhedsråd oplyse, hvorvidt det er muligt at sige, hvor mange slag hunden er blevet tildelt.

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med vidneudsagn, at hunden blev slået 2-3 gange i hovedet med en skovl og yderligere en gang efterfølgende for at være sikker på, at hunden var død.

Det fremgår af obduktionsattest af d. 14. november 2011 fra Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, Københavns Universitet:

”Materiale:

Sektion for Patologi modtog den 10. november 2011 kadaveret af en tævehund med henblik på patoanatomisk undersøgelse. Ifølge de ledsagende oplysninger drejede det sig om en hund, der blev fundet i en affaldssæk i adresse A.

Der ønskedes en udtalelse om

- 1) Årsagen til hundens død
- 2) Evt. tidsrum/-punkt for hændelsen
- 3) Hundens alder

I forbindelse med en radiologisk undersøgelse af kadaveret blev der fundet en mikrochip, som ved aflæsning viste nummeret B.”

”Beskrivelse:

Hunden vejede 8,4 kg og var i normal foderstand. Den var sæde for moderat kadaverose. Overhuden var faldet af, især på lemmerne, men de indre organer var velbevarede.

Lungerne var luftholdige, og der fandtes ingen tegn på druknedød. Efter afhudning fandtes blødninger i underhuden i nakkeregionen og foran højre øre. Dissektion af muskulaturen viste dybtliggende blødninger mellem tindingemuskulaturen og kraniet i begge sider, samt mellem nakkebenet (os occipitale) og nakkemuskulaturen. Fritlæggelse af kraniet viste omfattende brud af hjernebaksken med separation mellem issebenet (os parietale) og nakkebenet samt mellem issebenet og begge tindingeben (os temporale). Øreknoglerne (os petrosus og tympanicum) i højre side var frit forskydelige i forhold til resten af kraniet, og højre kindbensbuen (arcus zygomaticus) var brækket foran øret.

Ved åbning af hjernebaksken fandtes omfattende blødninger omkring den bagerste del af hjernen.

Diagnoser:

Akut fraktur af kraniet med sekundære hjerneblødninger.

Konklusion:

Hunden er død som følge af slag (et eller flere) på hovedets højre side.

På grund af mangel på referenceværdier, hersker der stor usikkerhed omkring tilbagedatering af dødstidspunktet hos hunde. Den observerede løsning af overhuden tyder på, at hunden har været død i adskillige dage.”

Rådet kan tilslutte sig den opfattelse, at de forefundne skader på hunden kan være fremkommet ved slag på hovedets højre side. Som det fremgår af obduktionsrapporten er det muligt at konkludere, at hunden døde som følge af slag, et eller flere, på hovedets højre side. Det er ikke muligt ud fra obduktionen at afgøre nøjagtigt, hvor mange slag hunden er blevet tildelt.

Spørgsmål 2:

Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, om tildeling af slag til hunden med de ovenfor beskrevne skader til følge må karakteriseres som værende uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Svar ad 2:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Det fremgår af politirapporten med vidneudsagn, at hunden blev fastholdt af en person med begge hænder rundt om hundens mave mellem for- og bagben. Ved at tildele en således fikseret hund slag mod hovedet med en skovl er det ikke muligt at tilsikre en så hurtig og smertefri aflivning som muligt. Hunden er under den beskrevne aflivningsmetode ikke behandlet forsvarligt eller i overensstemmelse med dens behov, og den har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13, stk. 1, 1. pkt.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte 1 blev straffet med fængsel i 30 dage.

Tiltalte 2 blev straffet med fængsel i 30 dage.

Tiltalte 3 blev straffet med fængsel i 30 dage.

Straffene skulle ikke fuldbyrdes, hvis de tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte 3 skulle betale en tillægsbøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 8 dage.

Alle de tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med hunde i en periode på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte skulle hver for sig betale de sagsomkostninger, der vedrørte dem.

2012-20-054-00048

Skrivelse af 30. juli 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Et redningsselskab blev sigtet for overtrædelse af dyreværnsloven ved at have været ansvarlig for, at ansatte transporterede 19 hunde til et internat over en strækning på ca. 64 km i en kassevogn, hvor hundene med en glideløkke om halsen var bundet med hver sin snor fastgjort til en træliste ca. 90 cm over gulvniveau. Som følge af det anførte var en hund død ved ankomsten, mens to andre var bevidstløse. Løkkerne om hundenes halse var så stramme, at rebene var vanskelige at fjerne fra hundene. Det blev konkluderet, at den ene hund var død som følge af, at den havde hængt sig selv, og at de to andre hunde var bevidstløse som følge af iltmangel. Den ene af de to bevidstløse hunde døde kort efter ankomsten til internatet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det i forbindelse hermed oplyste indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1.

Svar:

Det fremgår af politirapporten dateret d. 21. februar 2011, at ansatte i X i forening havde transporteret 23 hunde fra adresse A til dyreinternat B, under sådanne forhold, at de kunne komme til skade eller blive påført unødigt lidelse og uden at sikre sig, at dyrenes behov opfyldtes under transporten, idet 19 af hundene blev anbragt i bilernes lastrum forsynet med et nylonreb med glidelykke om halsen, hvilket bevirkede, at der ved ankomsten til internatet var 1 hund død på grund af kvælning, og 2 hunde var bevidstløse på grund af iltmangel. Den ene af disse hunde døde efterfølgende.

Det fremgår bl. a. af anmeldelse af d. 23. juni 2010 fra en dyreværnsorganisation:

”X ankom d. 10. juni 2010 til adresse A med en transportvogn, 2 redningsvogne samt 3 reddere. X havde ikke medbragt transportkasser til hundene. Hundenes ejer lånte X to marsvine-bure, hvor der kunne være to hunde i hvert bur. Disse to bure blev transporteret i en servicevogn.

De resterende 19 hunde blev transporteret i transportvognen. Hver hund fik et stykke nylonreb med en glide-løkke om halsen, og herefter blev hundene bundet til vognens sider. Internatsleder C, der tog imod hundene i

D, har forklaret til undertegnende, at hundene var bundet på en sådan måde, at når man trak i rebet strammedes løkken om halsen på hundene.

Da transporterne ankom til internatet i D, var 1 hund død og to hunde var bevidstløse, de resterende var i samme tilstand, som da transporten blev indledt. De tre omtalte hunde var alle i transportvognen og var dermed bundne som før beskrevet. Løkkerne om hundenes halse var så stramme, at rebene var vanskelige at fjerne fra hundene. Det oplyses i øvrigt, at den ene af de to hunde, der var bevidstløse ved ankomst, døde senere samme aften.

Internatsleder C vurderede ved hundenes ankomst til internatet, at den ene hund var død som følge af, at den havde hængt sig selv, og at de to hunde var bevidstløse som følge af iltmangel.

En dyreværnsorganisation har d. 23. juni 2010 modtaget en redegørelse fra X om forløbet, hvori det vurderes, at den ene hund sandsynligvis er død ved kvælning.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de 19 hunde i transportvognen ikke har været behandlet forsvarligt eller været beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. De tre hunde, der blev stranguleret i rebene om halsen, har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, og for disse tre hunde vil Rådet betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

De tiltalte blev frifundet.

Retten fandt det ikke med tilstrækkelig sikkerhed bevist, at transporten til dyreinternatet var årsagen til, at en af hundene afgik ved døden. Retten lagde herved afgørende vægt på, at den afdøde hund ikke blev obduceret eller på anden måde veterinærfagligt undersøgt efter sin død. Retten lagde endvidere vægt på, at der på den afdøde hund ifølge tiltalte ikke var objektive kendetegn som efter strangulation.

Hertil kom, at hundene forinden transporten var i utilfredsstillende stand, ligesom en af de øvrige hunde af helt uoplyste årsager afgik ved døden samme nat på internatet.

Herefter, og som sagen i øvrigt forelå oplyst, herunder navnlig udtalelsen fra Det Veterinære Sundhedsråd, fandt retten det ikke bevist, at de tiltalte havde overtrådt dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 1, jf. Rådsforordning nr. 1/2005 af 22. december 2004, artikel 3, litra a eller c.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-054-00040

Skrivelse af 7. februar 2012 fra Nordsjællands Politi.

En katteejer blev anmeldt for overtrædelse af dyreværnsloven i forbindelse med, at hun fraflyttede sin bopæl og efterlod 3 katte på adressen. Den ene kat blev af en nabo indbragt til dyrlæge, fordi katten havde store sår i hovedet. Katten blev aflivet.

Sigtede forklarede, at hun efterlod kattene i lejligheden med vinduet på klem, og at hun har været ved dem ca. hver anden dag og fodret, vandet og skiftet kattebakke.

Hun fraflyttede lejligheden primo august.

Den omtalte kat med sår blev efterfølgende aflivet d. 16. august.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Der anmodes af hensyn til sagens videre behandling, herunder spørgsmålet om rettighedsfrakendelse, om en udtalelse om, hvorvidt de beskrevne forhold må betegnes som uforsvarlig behandling eller groft uforsvarlig behandling af dyret, ligesom eventuelle øvrige bemærkninger til sagen udbedes.

Svar:

Det fremgår af politirapporten med vedlagte fotos, at sigtede er fraflyttet en lejlighed og her har efterladt sine tre katte. Den ene kat blev efterfølgende aflivet pga. store sår i hovedet og på kroppen. Sigtede forklarede, at hun tilså og fodrede kattene hver anden dag. Under disse besøg vaskede hun katten med sår med rent vand for at se, om det blev bedre. Dette stod på i ca. 2 uger.

Det fremgår bl.a. af attest af d. 13. december 2011 fra dyrlæge X, Y Dyreklinik:

”Klinisk undersøgelse

A kommer med denne kat til aflivning da den er blevet efterladt af sin ejer, og tydeligvis mistrives og render rundt med store sår i ansigt og på kroppen, naboer mener den har været bidt af rotter.

Der ses store dybe sår symmetrisk i ansigt og på forben samt over ryggen og lænd, disse sår ses typisk i forbindelse med allergi. Sådanne sår kan hurtigt blive meget store og dybe, da de er til stor ubehag for katten, som derfor slikker og kradsler i dem.

Det er svært at vurdere hvor længe katten har været plaget, men det er sandsynligt at de har været der i mindst 2-3 uger pga. deres størrelse og udbredelse på kroppen.

Sårene vurderes at være til stor gene og ubehag for katten, der derfor aflives.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling.

Ved ikke at blive tilset, passet, fodret og vandet hver dag har de tre katte ikke været passet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har herved været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte dette forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. punktum.

Katten med de omfattende sårddannelser på hoved og krop burde langt tidligere i forløbet være bragt til dyrlæge for udredning af lidelsen eller aflivning, da dens symptomer forværredes trods forsøg på behandling med sårvaske. Ved at gå flere uger med de omfattende sårddannelser har katten været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte dette forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

5.5 Dyreværnsager vedrørende får og geder

2012-20-055-00013

Skrivelse af 5. marts 2012 fra Sydøstjyllands Politi.

En praktiserende dyrlæge konstaterede under tilsynsbesøg får, der var magre og ved et efterfølgende besøg stærkt afmagrede. Herefter blev forholdet anmeldt til politiet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om Rådets veterinærfaglige udtalelse om, hvorvidt de af dyrlæge X beskrevne faktiske forhold på græsningsarealerne vedrørende adgangen til føde og vand, samt den beskrevne tilstand som fårene var i ved besigtigelsen, kan siges at udgøre uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 29, stk. 1 og § 28, stk.1.

Svar ad 1:

Det fremgår af den praktiserende dyrlæges besøgsrapport af d. 26. august 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at en flok får var behandlet for leverikter og orm ca. 14 dage forinden. Obduktion havde vist tegn på løbe-/tarmorm. Fårene blev vurderet lavt i huld varierende fra under 1,5 til ca. 2,75, men med hovedparten under 2,0 – 2,25. Græsset i området var sparsomt.

Fårene på område A var generelt ringere end dyrene på område B. Vandforsyningen bestod i en balje, hvor indholdet af vand var blandet med blandt andet alger. Besøgsrapporten indeholder flere forebyggende tiltag vedr. fodring, vand og behandling for endoparasitter.

Af den praktiserende dyrlæges besøgsrapport af d. 22. september 2011 fremgår, at der på et område gik 23 får. På området lå der rester af et dødt får, hvor der kun var knogler, skind og uld tilbage. Ved et træ lå endnu et dødt får, der havde ligget der i flere dage. Drikkevandet var tilsvarende det konstaterede ved besøget d. 26. august. Fårene fremstod stærkt afmagrede og havde tabt sig siden det forrige besøg. Huldet lå mellem 1 og 1,5. Som følge af det konstaterede kontaktede dyrlægen politiet. Sammen med politiet blev fårene på område B tilset. Fårene havde tabt sig siden d. 26. august og blev vurderet i huld 1-2. Fårenes drikkevand kom fra brandhaner og bestod af overfladevand, og drikkekarrene havde ikke været rengjorte længe. Fårene på område A var i huld 1 – 1,5, og disse var beskidte, idet de havde lagt sig i en åben container uden strøelse.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen. Dette gælder dog ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Sådanne dyr skal dog tilses jævnlige.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne får igennem længere tid ved ikke at være fodret sufficient til et passende huld samt ved ikke at have haft adgang til frisk drikkevand ligesom der ikke har været foretaget et tilstrækkeligt tilsyn har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passeret under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 2:

Rådet finder, at de i sagen veterinærfaglige beskrivelser er mangelfulde og at der burde have været foretaget obduktion af de dødfundne dyr. Rådet finder, at en sådan yderligere belysning af sagen muligvis kunne have skærpet Rådets vurdering af uforsvarligheden.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 14 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte blev frataget retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med får i en periode på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

5.6 Dyreværnssager vedrørende andre dyr

2012-20-056-00032

Skrivelse af 25. januar fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

En jæger anmeldtes for efter at have skudt på en kronhjort, så den, efter i første omgang at have lagt sig på jægerens jagtgrund, efterfølgende rejste sig, passerede et skel og stod ca. 30 meter inde på anden persons jagtgrund. Her stod den i 5-10 minutter, hvorefter den igen lagde sig ned med hovedet oppe. Efter godt en times venten uden at jægeren foretog sig nogen foranstaltninger til at afkorte dyrets lidelser, lagde hjorten hovedet ned, og jægeren regnede med, at den var død. Senere på dagen tilegnede han sig den døde hjort uden at underrette naboen. Hjorten slæbtes videre over naboens grund over til en vej, hvor han brækkede dyret (tog indvoldene ud) i udkanten af naboens skov og kørte hjem med hjorten efterladende indvoldene et stykke inde i naboens skov.

Jægeren anmeldtes for overtrædelse af dyreværnsloven, idet han i over en time observerede den anskudte og lidende kronhjorts nødstedte situation uden at tage aktion til så hurtigt som muligt at udfri hjorten fra dens lidelser, hvorefter hjorten døde af sig selv.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Politiets skrivelse,

”Vedlagt fremsendes akterne i en sag hvor A, adresse B er sigtet for bl.a. overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt. jf. § 1 og § 13, stk. 1, idet jeg skal anmode Det Veterinære Sundhedsråd om en udtalelse i anledning af, at A efter de i sagen foreliggende forklaringer, under jagt den 2. oktober 2011, har skudt en kronhjort som han, efter egen forklaring, godt kan se er dårligt ramt – formentligt et leverskud. Hjorten fortrækker til anden mands jagtområde og lægger sig ned med hævet hoved. Efter en time lagde hjorten hovedet ned hvorefter sigtede regnede med den var død, hvilket også viste sig, at være tilfældet.

Idet jeg skal bemærke, at et forsøg på at nærme sig dyret med henblik på aflivning, efter det oplyste om skuddets placering, havde medført en nærliggende risiko for at dyret var blevet skræmt og var stukket af, hvilket muligt havde forlænget tiden frem til fundet af dyret, selvom det utvivlsomt ikke havde ført til forlængelse af dyrets pinsler, skal jeg anmode om Det Veterinære Sundhedsråds vurdering af, hvorvidt det skitserede handlingsforløb, i lyset af risikoen for dyrets flugt og heraf følgende forsvinden, kan karakteriseres som

- uforsvarlig behandling af dyr
- grovere uforsvarlig behandling af dyr
- mishandling af dyr”

Svar:

Det fremgår af sigtedes forklaring, at han var på jagt d. 2. oktober 2011, og at han kl. ca. 07.30 om morgenen på sit eget jagtområde skød til en kronhjort, der gav et ”spjæt” og efter et par minutter lagde sig ned med hovedet oppe. Sigtede var straks klar over, at hjorten ikke var truffet med et perfekt skud, idet han regnede med, at han havde ramt den i leveren. Efter ca. 5 minutter rejste hjorten sig igen og gik ca. 30 meter ind på nabogrunden, hvor sigtede ikke var jagtberettiget. Her stod den i 5-10 minutter, hvorefter den igen lagde sig ned med hovedet oppe. Efter godt en times venten lagde hjorten hovedet ned, og sigtede var nu sikker på, at den var død.

Sigtede var fra starten klar over, at hjorten havde fået et ”dårligt” skud men angiver, at han ikke havde mulighed for at skyde yderligere på grund af den lette tåge, og at han ikke var sikker på kuglefanget.

Rådet finder, at enhver der vil aflive et dyr, skal sikre sig at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt, jf. dyreværnslovens § 13, stk. 1 og at ingen må drive jagt på en måde, der udsætter vildtet for unødige

lidelser, jf. Lov nr. 269 af 6. maj 1993 om jagt og vildtforvaltning, § 22, stk. 1 ligesom aflivning af nødstedt vildt skal foregå så smertefrit og så hurtigt som muligt, jf. Bek. nr. 417 af 27. april 2007 om eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt, § 5, stk. 1.

Det er Rådets vurdering, at sigtede straks efter, at hjortens sårede situation var erkendt, burde have truffet de nødvendige foranstaltninger til at afkorte dyrets lidelser. Det kunne efter Rådets vurdering bedst være sket ved - uagtet at hjorten lå på anden persons jagtgrund - i nødværge at have forsøgt at aflive dyret med et nyt og denne gang dødeligt placeret riffelskud og så samtidig efterfølgende straks tage kontakt til ejeren eller den jagtberettigede på naboreviret.

Hvis dette ikke var muligt eller sikkert, burde sigtede straks have taget kontakt til ejer eller jagtberettigede på naboreviret, så disse kunne aflive dyret, eller straks have rekvireret en lokal hundefører fra schweisshunderegisteret, da disse netop til dette formål af Naturstyrelsen har bemyndigelse til med schweisshund på egen eller anden mands grund at opspore og aflive anskudt og nødstedt vildt.

Rådet finder, at sigtede, ved på den beskrevne måde uden nogen tvingende gyldig grund i over en time at have observeret den erkendt nødstedte kronhjorts situation uden at tage aktion til så hurtigt som muligt at udfri hjorten fra dens lidelser, har udsat hjorten for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af hjorten, jf. dyreværnslovens § 1, stk. 1 og § 13, stk. 1 og jf. Lov nr. 269 af 6. maj 1993 om jagt og vildtforvaltning, § 22, stk. 1 og jf. Bek. nr. 417 af 27. april 2007 om eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt, § 5, stk. 1.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 1.500 kr.
Forvandlingsstraffen var fængsel i 6 dage.
Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-056-00034

Skrivelse af 14. februar 2012 fra Fyns Politi.

Under et tematiseret kontrolbesøg i en minkbesætning konstaterede en embedsdyrlæge fra Veterinærrejseholdet ved gennemgang af 1000 mink 9 mink, der pga. diverse lidelser blev aflivet. 7 mink havde sår i hhv. hoved eller ved hale og 2 mink havde urinvejsinfektioner med urinløb og urinætsninger omkring kønsåbninger og nedad lår.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der ønskes en udtalelse om, hvorvidt forholdet skønnes at være uforsvarlig, groft uforsvarlig eller mishandling af dyr.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 17. oktober 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 20. september 2011 udførte et tematiseret kontrolbesøg i sigtedes minkbesætning. Under besøget blev der set ca. 1000 dyr på farmen, og alle dyr, der var opstaldet i sygeafdelingen, blev set, hvorunder det konstateredes, at 9 mink havde skader i et omfang, der ville medføre unødigt lidelse, såfremt de skulle leve videre. De 9 mink blev aflivet, hvoraf 5 (mink 1 – 5) blev medtaget for yderligere undersøgelse og eventuel senere patologisk undersøgelse på KU-LIFE.

Mink 1, der var i normal foderstand, havde et 6 x 6 cm stort skorpebelagt sår på venstre side af hovedet, der involverede venstre øre. Under den tykke sårskorpe var såret inficeret med betændelsesflåd samt med rigeligt

granulationsvæv (reparationsvæv). Da sårskorpen blev løftet af, faldt venstre øre af. Øret var væk ned til ørebasis, og øregangen var fyldt med pus. Det blev vurderet, at minken havde haft lidelsen i mindst 1 – 2 uger. Efter indfangning af minken blev såret sprayet med sårpray. Dyret var ikke tidligere dokumenteret behandlet for sin lidelse.

Mink 2, der var i normal foderstand, var indsat i sygeafdelingen dagen forinden og havde et åbent ca. 3 cm i diameter stort halesår, hvorfra nekrotiske haleknogler stak ud i ca. 2 cm længde. Der var dannelse af granulationsvæv på såret, der var behandlet med sårpray. Det blev vurderet, at minken havde haft lidelsen i mindst 1 – 2 uger.

Mink 3 var lidt under middel i foderstand og havde et ca. 3 cm i diameter stort sår på venstre bagben strækkende sig fra hoften og til knæet. Såret var skorpebelagt, fugtigt og med rådagtig lugt. Pelsen omkring såret var tilsmudset af sårsekret og betændelse. Huden var undermineret i en diameter på ca. 2 cm, og lårmuskulaturen på venstre lår var belagt med et lag betændelsessekret. Minken var ikke behandlet og vurderedes at have haft lidelsen i mindst 1 – 2 uger.

Mink 4 var i normal foderstand og ikke anbragt i sygeafdeling. Den havde en sår dannelse fra halespids og ca. 6 cm op ad halen samt et ca. 5 cm langt sår fra halerod og ned ad halen. Der var granulationsvæv i sårene, og en nekrotisk halehvirvel stak op af såret ved haleroden. Det vurderedes, at minken havde haft lidelsen i mindst 1-2 uger.

Mink 5 var i normal foderstand og indsat i sygeafdelingen dagen forinden samt behandlet med sårpray. Den havde et ca. 5 cm i diameter stort sår fra halerod og ned ad højre bagben. Såret flød med sårsekret, og huden omkring såret var undermineret 1- 2 cm. Det vurderedes, at minken havde haft lidelsen i mindst 1 uge.

Af de øvrige 4 aflivede mink havde 2 urinvejslidelser, der medførte urinløb og urinætsninger af huden omkring kønsåbningen og ned ad bagbenene. 2 mink havde ophelende halebasissår med granulationsvævsdannelse og hårløse partier. Huden var sammenvokset med sårkanter.

De 4 mink var ikke behandlet, og det vurderedes, at de havde haft lidelserne i mindst 1 uge.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at mink 1-5 med de beskrevne sår i mindst 1-2 uger med de beskrevne lidelser har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de øvrige 4 mink i mindst 1 uge med de beskrevne lidelser har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Skønnes der endvidere at være overtrædelse af bkg. om mindstekrav til landbrugsdyr?

Svar ad 2:

Rådet skal anføre, at Rådet kun har kompetence til at udtale sig om forhold af veterinærfaglig karakter. En vurdering af, hvorvidt der er sket overtrædelse af regler i lovgivningen, ligger uden for Rådets kompetence, idet denne beror på juridiske overvejelser.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2012-20-056-00043

Skrivelse af 5. oktober 2012 fra Midt- og Vestsjællands Politi.

Fødeveststyrelsens Veterinærrejseshold aflagde et tematiseret kontrolbesøg i en minkbesætning med ca. 13000 mink. Der konstateredes 3 mink med bidsår, der involverede dybereliggende væv samt et øje på et af dyrene. Tre andre mink med bidsår blev vurderet at skulle tilses af en dyrlæge.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt det lægges til grund, at forholdene i A's minkbesætning den 23. september 2011 var som beskrevet i Fødeveststyrelsens anmeldelse af 21. oktober 2011 (forhold 11, bilag 2) med tilhørende fotodokumentation (forhold 11, bilag 2,3), kan det da betegnes som uforsvarlig behandling af dyr, groft uforsvarlig behandling af dyr eller groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 21. oktober 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at Fødeveststyrelsens Veterinærrejseshold d. 23. september 2011 aflagde et uanmeldt kontrolbesøg i sigtedes minkfarm. Ved kontrollen blev ca. 22 mink i bure i sygeafdelingen samt ca. 3.000 af de i alt ca. 13.000 mink gennemgået. I sygeafdelingen fandtes 3 mink med alvorlige bidskader, som blev anmodet aflivet.

De 3 aflivede mink blev undersøgt og medtaget som bevis i sagen:

En mink havde et stort bidsår ved haleroden, strækkende sig op ad ryggen og ud på halen i en længde på 7-8 cm. Såret var dybt og involverede det underliggende bindevæv, muskulatur og muligvis dybereliggende væv såsom knoglerne ved halebasis. I såret var der betændelsessekret samt områder med granulationsvæv, som havde en tykkelse på ikke under 2 mm. Sårets alder blev vurderet til at være mindst en uge. Minken virkede nedstemt.

En mink havde et bidsår i hovedet involverende det venstre øje. Såret, der var dækket af sårskorpe, var 3 x 3 cm og involverede venstre øje, der var betændt og med et ødelagt øjeæble. Skaden vurderedes at være flere dage gammelt.

En mink havde et 4 x 5 cm stort bidsår ved haleroden med flossede sårrende og betydelig granulationsvævsvækkelse, hvoraf såret vurderedes at være mindst en uge gammel.

De aflivede mink blev efterfølgende indsendt til patoanatomisk undersøgelse på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi.

Ved sektion af de frosne mink konstateredes, at de alle var i foderstand indenfor normalområdet. To mink havde aflange sårddannelser strækkende sig fra den bagerste del af ryggen og ned over haleroden, Sårene målte henholdsvis 3 x 4,5 cm og 3 x 7,5 cm med skorpedannelse i randen af læsionerne, som strakte sig i dybden ned i fedtlaget under huden. Der var ingen affektion af muskulatur, benhinde eller knoglevæv. Hos den tredje mink fandtes et irregulært aflangt område omgivende venstre øje med hårtab, fortykkelse og rødme. Der blev foretaget histopatologisk undersøgelse af mikroskopi af væv fra de tre mink. Undersøgelserne konkluderede, at huden i halerodsregionen hos en mink var sæde for en kronisk sårddannelse og hos den anden mink sæde for en akut sårddannelse. Huden omkring øjet hos den tredje mink var sæde for lokalt udbredt kronisk pyodermi (pusdannende betændelse i huden).

I sygeafdelingen fandtes endvidere 3 mink med bidskader, som blev vurderet at skulle tilses og behandles af en dyrlæge eller aflives.

En mink havde et 3 x 3 cm stort sår mellem ørerne. Såret var dækket af sårskorpe med tegn på infektion i sårrande.

En mink havde et 3 x 3 cm stort sår ved haleroden med rødme og væskende flåd samt granulationsvævsvandelse.

En mink havde et 3 x 3 cm stort sår ved haleroden, der var betændt og involverede det underliggende væv.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de tre aflivede mink med kroniske og et akut sår på et tidligere tidspunkt burde have været underkastet en nærmere undersøgelse og diagnosticering samt behandling af en dyrlæge eller aflivet. Ved unladelsen heraf har dyrene været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

De tre mink, der blev vurderet at skulle tilses af en dyrlæge eller aflivet, burde på et tidligere tidspunkt være underkastet en nærmere undersøgelse og behandling eller aflivet. Ved unladelsen heraf har dyrene været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte 1 (besætningsansvarlig) blev straffet med en bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte 2 (besætningsansvarlig) blev straffet med en bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Besætningsejeren blev frifundet.

De domfældte skulle betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

2012-20-056-00044

Skrivelse af 18. oktober 2012 fra Fødevarerministeriets Klagecenter.

En minkbesætning blev kontrolleret af Fødevarerstyrelsens Veterinærrejseshold, hvorunder besætningsejeren blev påbudt at aflive to mink med henholdsvis et bidsår bag det venstre øre samt en mink, der havde ataksi af bagparten. Besætningsdyrlægen blev tilkaldt og beskrev ligeledes bidsåret. Efter aflivning af minken blev denne undersøgt på Veterinærinstituttet. Den praktiserende dyrlæge konstaterede, at minken med ataksi, der var fundet af ejeren om eftermiddagen forud for kontrolbesøget, kunne bruge begge bagben samt at denne

havde ædt sit foder og vurderedes for fra start at være behandlingseget. Der var altid blødt materiale i redekassen (halm, Easystrø).

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Klagecentret ønsker en udtalelse om, hvorvidt de pågældende 2 mink har været behandlet forsvarligt, og om de er blevet beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens kommentar af d. 11. juni 2012 til klagen, at denne sammen med en kollega udførte et tematiseret kontrolbesøg i en minkbesætning d. 4. oktober 2011, hvorunder der blev givet påbud om aflivning af 2 mink.

En vildtfarvet minktæve var opstaldet i sygeafdeling med et øresår, der var belagt med en tør skorpe i et område med en størrelse på 2-2,5 cm i diameter. Øret var ikke at genfinde i såret. Ejeren oplyste, at såret var behandlet med sårpray i 3 dage maksimalt en uge forinden. Efterfølgende blev det oplyst, at minken efter opdagelse af såret var isoleret i sygeafdelingen og i nogle dage var blevet behandlet med Clamoxyl prolongatum som injektion og lokal behandling med sårpray med antibiotika. Minken blev aflivet, hvorefter skorpen blev løsnet, og øret kunne fortsat ikke genfindes, medens der under skorpen fandtes et gulligt betændelsessekret.

Af den praktiserende dyrlæges udtalelse af d. 13. oktober fremgår, at denne blev tilkaldt efter, at ejeren af minkbesætningen havde fået påbud om aflivning af de to mink. Den vildtfarvede mink havde et 2-2,5 cm stort sår på venstre side af hovedet. Minken var isoleret og behandlet i 3 dage med sårpray, var trivelig og åd og drak normalt. Da sårskorpen blev fjernet, var der gulligt pus og begyndende granulationsvævsdannelse omkring såret.

Minken blev efter aflivningen indsendt til undersøgelse på Veterinærinstituttet, hvor det konstateredes, jf. laboratoriesvar af d. 24. februar 2012, at venstre ydre øre manglede. 5 mm over den ydre øregang sås en sår dannelse, der var delvist dækket af en løsnet sårskorpe på 1,5 x 1,5 cm. Sårskorpen hang kun fast i den ene side. Hårlaget omkring sårskorpen var sammenklisset af eksudat (2,5 x 2,5 cm). Under den løsnede sårskorpe sås et åbent sår, der målte 8 mm i diameter. Der var granulationsvæv i bunden af såret, som var ca. 2 mm dybt og strakte sig til det øverste lag af dermis (læderhuden). Den resterende ørebrusk var ikke blottet, og der var ikke tegn på bylde dannelse i området. En mikrobiologisk dyrkning fra såret viste, at der ikke kunne dyrkes bakterier fra såret (steril). I sår og omgivende væv sås tegn på sårheling (kontraktion, dannelse af granulationsvæv, løsning af sårskorpe). Undersøgelse for antibiotikaindhold bekræftede målbare mængder af ampicillin i lever og nyre som tegn på, at minken var behandlet med antibiotika.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Dette indebærer, at alle dyr, når det under det daglige tilsyn konstateres, at de er syge eller tilskadekomne, omgående skal have en passende behandling, og om fornødent isoleres i et passende rum med tør bekvem strøelse. Kommer de sig ikke umiddelbart af denne behandling, skal de straks aflives eller tilses af en dyrlæge, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 samt Bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 5.

Det fremgår af sagsakterne, at der er fokuseret på, at der under den indtørrede sårskorpe fandtes et gulligt sekret, og at dette skulle tages som tegn på, at der var en aktiv betændelse i såret.

Det er Rådets vurdering, at dette gullige sekret kan genfindes under sårskorper hos helende sår hos mink under det meste af helings- og især afstødningsprocessen uden at dette skal tages som bevis for, at der er en aktiv betændelse til stede i såret.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at minken med det beskrevne sår bag det venstre øre er behandlet på forsvarlig vis, idet den, da tilstanden blev opdaget ved det daglige tilsyn, blev isoleret i sygeafdeling og efterfølgende i flere dage fik behandlinger med antibiotika som injektion og spray indeholdende antibiotika på såret. Såret er efterfølgende ved de daglige tilsyn vurderet og fundet under normal afheling, hvilket obduktionen også bekræfter.

Rådet finder således efter det forelagte, at ejerens behandling af den tilskadekomne mink har været passende og dyreværnsmessigt fuldt forsvarlig.

Af embedsdyrlægens kommentar til sagen fremgår, at en silverfarvet hanmink var opstaldet i sygeafdeling med alvorlig ataksi af bagparten. Dyret ville nødtigt bevæge sig, men kunne provokeres dertil, hvorved det så gik svajende med bagparten. Dyret var tilsmudset på begge bagben og bagkrop.

Ejeren oplyste, at minken var fundet dagen før og stod til vurdering angående aflivning ved næste gennemgang den efterfølgende dag. Minken kunne bruge begge bagben og fremstod ved godt huld. Ejeren besluttede at behandle minken med Clamoxyl Prol. (et langtidsvirkende bredspektret antibiotikum).

Besætningens praktiserende dyrlæge konstaterede, at minken havde ataksi af bagbenene, hvilket gjorde den slinger, men at den kunne bruge begge bagben. Minken var isoleret med henblik på en revurdering den efterfølgende morgen, hvilket endnu ikke var sket inden kontrolbesøget kl. 8.30. Minken var fodret på redekassen og havde ædt sit foder fra dagen før.

Lægges ovennævnte sparsomme kliniske oplysninger til grund, finder Rådet det ikke muligt at udtale sig om minkens tilstand, om varigheden af denne eller den foretagne konkrete behandling. Rådet kan således ikke med en fornøden grad af sikkerhed vurdere, om minken med de beskrevne symptomer ved ikke straks at være aflivet har været udsat for en uforsvarlig behandling.

Afgørelse:

FKC lagde Fødevarestyrelsens vurdering til grund, og fastholdt deres påbud om aflivning.

2012-20-056-00045

Skrivelse af 18. oktober 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Under et kontrolbesøg i en pelsdyrfarm konstaterede NaturErhvervstyrelsens kontrollant flere mink med større sår samt mink, der var lammede i bagparten. Der blev tilkaldt en embedsdyrlæge til en veterinærfaglig vurdering af skaderne.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det (under A) beskrevne indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller evt. en mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1

Svar ad 1:

Det fremgår af NaturErhvervstyrelsens kontrollants erklæring af d. 1. november og af embedsdyrlægens udtalelse af d. 13. oktober 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at der d. 11. oktober 2011 blev foretaget et kontrolbesøg i sigtedes pelsdyrfarm, hvor embedsdyrlægen blev tilkaldt som veterinærfaglig assistance.

Af NaturErhvervstyrelsens erklæring fremgår, at 4 mink blev fundet med alvorlige skader. To mink havde begge et stort og dybt sår på bagparten og halen manglede på den ene mink. Mink 3 havde ligeledes et stort halesår, og denne mink gik sammen med 2 raske dyr i buret.

Mink 4 var lammet i bagparten og havde et stort sår.

Flere andre mink blev fundet med skader, hvoraf flere havde sår op til 5 cm i diameter. Ingen af minkene var isoleret, og de fleste gik i bure med en ikke nærmere beskrevet overbelægning. Udover de først beskrevne fire mink blev yderligere 9 mink aflivet på grund af skader.

Af embedsdyrlægens udtalelse fremgår, at af de 4 mink, som han var tilkaldt for at vurdere, var 2 mink indsat i fælder. De var lammet i bagparten og ude af stand til at bruge bagbenene, som de slæbte efter sig, når de vendte rundt i fælderne. En mink, der sad i et bur var tydeligt halt og svag i bagparten, men den kunne dog bruge sine ben. De tre mink havde store sår på bagparten. Den fjerde mink sad i et bur og var lammet i bagparten, hvor den også havde et stort sår. Dette viste sig at omfatte hele det ene lår, og midt i såret var der rester af lårbensknogle, der var blotlagt. Muskler og hud manglede stort set fra hoften og nedefter. Det blev vurderet, at sårene på de fire mink var mere end 2 dage gamle.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne fire mink, der alle havde større sår, og hvoraf de tre var lammede i bagparten, heraf en mink med blotlagt lårbensknogle, alle har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

De ni mink, der blev fundet med sår op til 5 cm i diameter, har ved ikke at være sufficient plejet, passet og isoleret i sygeafdeling været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 30.000 kr.

2012-20-056-00035

Skrivelse af 22. marts 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Under et tematiseret kontrolbesøg i en minkbesætning konstaterede en embedsdyrlæge fra Fødevarestyrelsens Veterinærrejseshold 2 mink, der havde lammelser i bagparten. Minkene kunne kun bevæge sig rundt ved at slæbe bagparten efter sig. Ved obduktion blev der konstateret medfødte deformiteter i rygsøjler, der havde medfødt prædisponering for en eller flere diskusprolaps.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder Rådet på baggrund af sagens akter, at der er tale om uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling eller groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr, jfr. dyreværnsloven?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 29. september 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 15. september 2011 foretog et tematisk kontrolbesøg i sigtedes minkfarm. En del af besætningen blev gennemgået, herunder dyr i sygeafdelingen. Ved kontrollen konstateredes:

Mink 1: En hanmink, brun, var tydeligt lam i bagparten og havde stærkt nedsat bevægelse i bagbenene. Den slæbte bagbenene efter sig rundt i buret og redekassen. Den kunne ikke stå på bagbenene. Der var tydelig atrofi af muskulaturen på begge bagben, og på oversiden af disse var der tydelige slidmærker og sår som følge af, at minken havde slæbt bagbenene efter sig. Det blev vurderet, at minken havde været lam i bagparten igennem flere uger.

Mink 2: En hanmink, hvid, med lammelse i bagparten og stærkt nedsat bevægelighed i bagbenene. Den kunne ikke stå på bagbenene. Den kunne kravle ud af redekassen og rundt i buret, men slæbte bagparten efter sig. Omkring penis på undersiden af bugen samt omkring endetarmsåbningen og bagbenene var pelsen tilsmurt med gødning og urin som tegn på, at minken ikke kunne urinere og afsætte gødning normalt. Bagbensmuskulaturen havde nedsat muskelfylde som tegn på, at dyret i en længere periode ikke havde kunnet bruge bagbenene normalt.

De to mink var tidligere tilset af besætningens rådgivningsdyrlæge, og der var udleveret antibiotika til deres behandling. Ejeren oplyste, at han uanset dyrlægens ordination ikke havde behandlet de to mink.

De to mink blev aflivet og senere indsendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, KU LIFE.

Mink 1, der var i normal foderstand, havde en udtalt deformitet af rygsøjlen, der omfattede den bagerste del af brystvirvler og den forreste del af lændevirvlerne (ca. T8-L3). Der sås sidelæns og ventral deviation (skoliose og lordose). Der var henholdsvis 14 og 15 ribben i højre og venstre side.

Mink 2 havde deformation af de forreste brystvirvler med sidelæns og dorsal deviation i området omkring T2 (den anden brystvirvel), og der fandtes henholdsvis 15 og 13 ribben i højre og venstre side.

Der blev foretaget histopatologisk undersøgelse af præparater fra de 2 mink. Det konkluderedes, at deformationerne af rygsøjlerne hos de 2 mink var medfødte, og de degenerative forandringer har medført en forværring af tilstanden i form af en eller flere diskusprolapper. I betragtning af de omfattende rygmarvsforandringer var graden af muskelatrofi i bagpart beskeden. Da denne muskelatrofi som følge af nedsat nervefunktion udvikles hurtigt, må muskelfundene, sammenholdt med rygmarvsforandringerne, tolkes som et tegn på at den nedsatte nervefunktion på bagparten har haft et relativt kort forløb – formentlig nogle få uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de to mink med lammelser i bagpart ved ikke på et langt tidligere tidspunkt at have været behandlet for deres konstaterede lidelser eller aflivet igennem uger har været udsat for en høj grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Finder Rådet anledning til andre eller yderligere bemærkninger til sagen?

Svar ad 2:
Nej.

Afgørelse:

Tiltalte modtog et udenretligt bødeforelæg på 5.000 kr.

2012-20-056-00036/2011-20-056-00028

Skrivelse af 11. oktober 2011 fra Nordsjællands Politi.

Sagen drejer sig om en skægagame, hvor man havde undladt at søge dyrlægefaglig bistand for en unormal førlighed i venstre bagben og hvor venstre bagben og bækkenområde var voldsomt betændt og der var mange områder med henfaldet dødt væv samt udsivning af pus og blod, hvilket medførte, at skægagamen måtte aflives.

Rådet udtalte:

Beskrivelse af forhold:

Onsdag den 20. juli 2011 indleveres en øgle af racen skægagame til dyrlæge. Det konstateredes, jf. sagens bilag 9, at skægagamen ikke havde normal førlighed i venstre bagben. Ligeledes var både venstre bagben og bækkenområde voldsomt betændt (profund pyodermi) og der var mange områder med henfaldent dødt væv (multiple nekrotiske områder) samt udsivning af blod og pus.

Der vedlægges foto af skægagamen, bilag 10, side 2.

Det fremgår af afhøringsrapport af 22. juli 2011 af A, bilag 7, at han i april 2011 erfarede, at der var noget galt med skægagamens venstre bagben, idet han konstaterede, at der var en hævelse.

Det kan således lægges til grund at der har været en situation med venstre bagben i perioden fra april 2011 til den 20. juli 2011.

Spørgsmål 1:

Indebærer den ovenfor beskrevne tilstand, at skægagamen har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1 og § 2?

Svar ad 1:

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af d. 22. juli 2011 af A, bilag 7, at han i april 2011 erfarede, at der var noget galt med skægagamens venstre bagben, idet han konstaterede, at der var en hævelse. Det kan således lægges til grund, at der har været en situation med venstre bagben i perioden fra april 2011 til d. 20. juli 2011.

Det fremgår af dyrlægeudtalelse af d. 27. juli 2011 fra dyrlæge B, at:

”Skægagamen blev undersøgt på undertegnede klinik 20/7-11.

Ved konsultationen havde skægagamen ikke normal førlighed i venstre bagben. Ligeledes var både venstre bagben og bækkenområdet voldsomt betændt (profund pyodermi) og der var mange områder med henfaldent dødt væv (multiple nekrotiske områder) samt udsivning af blod og pus.

Skægagamens tilstand må antages at have været flere uger undervejs og har været den til væsentlig gene og ulempe. Det må betragtes som groft uforsvarligt at lade tilstanden progrediere så voldsomt samt nægte dyret hjælp eller aflivning hos dyrlæge.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Det lægges til grund, at skægagamen fra april 2011 til d. 20. juli 2011 har gået med en tilstand i sit venstre bagben, der har medført nedsat førlighed og som over flere uger har udviklet sig til en tilstand, hvor venstre bagben og bækkenområdet var voldsomt betændt (profund pyodermi) og der var mange områder med henfaldet dødt væv (multiple nekrotiske områder) samt udsivning af blod og pus. Skægagamen har under disse omstændigheder ikke været behandlet forsvarligt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har under den beskrevne tilstand været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver det i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Skrivelse af 3. april 2012 fra Nordsjællands Politi.

Rådet blev stillet supplerende spørgsmål.

Sagen drejer sig om en skægagame, hvor man havde undladt at søge dyrlægefaglig bistand for en unormal førlighed i venstre bagben og hvor venstre bagben og bækkenområde var voldsomt betændt og der var mange områder med henfaldet dødt væv samt udsivning af pus og blod, hvilket medførte, at skægagamen måtte aflives. Sagen blev fremsendt på ny, idet der blev fremlagt oplysninger om, at skægagamen var blevet behandlet med penicillin for en infektion i venstre bagben næsten 12 uger før agamen blev bragt til dyrlæge til behandling af den ovennævnte tilstand.

Rådet udtalte:

Under henvisning til vedlagte brev fra advokat A af 12. januar 2012 fremsendes sagens akter med henblik på fornyet forelæggelse, idet A har påpeget faktiske oplysninger i sagen, der ikke fremgik af anklagemyndighedens skrivelse af 11. oktober 2011 til Fødevarestyrelsen.

Det Veterinære Råd fremkom med en udtalelse i sagen den 22. december 2011.

Jeg skal anmode rådet om svar på følgende spørgsmål:

Beskrivelse af forhold:

Onsdag den 20. juli 2011 indleveres en øgle af racen skægagame til dyrlæge. Det konstateredes, jf. sagens bilag 9, at skægagamen ikke havde normal førlighed i venstre bagben. Ligeledes var både venstre bagben og bækkenområde voldsomt betændt (profund pyodermi) og der var mange områder med henfaldent dødt væv (multiple nekrotiske områder) samt udsivning af blod og pys.

Der vedlægges foto af skægagamen, bilag 10, side 2 samt kopi af dvd'en optaget den 20. juli 2011.

Det fremgår af afhøringsrapport af 22. juli 2011 af B, bilag 7, at han i april 2011 erfarede, at der var noget galt med skægagamens venstre bagben, idet han konstaterede, at der var en hævelse. Han tog skægagamen til en dyrlæge, den 29. april 2011, hvor han fik udleveret penicillin "Streptocillin Vet" jf. bilag 10 til behandling af øglen. Behandlingen skulle have hjulpet, men øglen blev dårlig igen i forbindelse med hamskifte i juli, hvorfor B forsøgte igen med den udleverede penicillin. Behandlingen hjalp ikke denne gang, hvorfor man tog kontakt til en dyrlæge.

Det kan således lægges til grund, at der har været en situation med venstre bagben i perioden fra april 2011 til den 20. juli 2011, og at man den 29. april 2011 fik udleveret penicillin til behandling af øglen.

Spørgsmål 1:

Var det påkrævet at søge dyrlæge bistand forud for den 20. juli 2011 og i bekræftende fald, hvornår skulle dyrlægen have været opsøgt.

Svar ad 1:

Det fremgår bl.a. af dyrlægeudtalelse af d. 27. juli 2011 fra dyrlæge C, D Dyreklinik, at:

”Skægagamen blev undersøgt på undertegnede klinik 20/7-11.

Ved konsultationen havde skægagamen ikke normal førelighed i venstre bagben. Ligeledes var både venstre bagben og bækkenområdet voldsomt betændt (profund pyodermi) og der var mange områder med henfaldent dødt væv (multiple nekrotiske områder) samt udsivning af blod og pus.

Skægagamens tilstand må antages at have været flere uger undervejs og har været den til væsentlig gene og ulempe.”

Rådet lægger til grund, at skægagamen fra april 2011 til d. 20. juli 2011 har gået med en tilstand i sit venstre bagben, der har medført nedsat førlighed og som over flere uger frem mod d. 20. juli 2011 har udviklet sig til en tilstand, hvor venstre bagben og bækkenområdet var voldsomt betændt (profund pyodermi), misfarvet og fortykket, og der var mange områder med henfaldet dødt væv (multiple nekrotiske områder) samt udsivning af blod og pus.

Rådet vurderer, at det var påkrævet at søge dyrlægehjælp en til flere uger før d. 20. juli 2012. Sagsakterne indeholder ikke oplysninger til støtte for en sikker vurdering af, hvornår agamens symptomer var så tydelige, at lægmand burde have reageret ved at søge dyrlægehjælp. Rådet kan således ikke svare på, hvornår i det ovenfor angivne tidsinterval på en til flere uger dyrlægen skulle have været opsøgt.

Spørgsmål 2:

Indebærer den ovenfor beskrevne tilstand, at skægagamen har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1 og § 2?

Svar ad 2:

Skægagamen har under den ovenfor beskrevne sygdomsudvikling ikke været behandlet forsvarligt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har under den beskrevne tilstand været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3:

Giver det i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev frifundet.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-056-00038

Skrivelse af 6. marts 2012 fra Købehavns Politi.

Et dyrehold i en kolonihave med natalmus og forskellige papegøjer blev anmeldt for utilstrækkeligt tilsyn og mangelfuld pasning, vanding og fodring. Ved politiets besøg på stedet på en dag med udetemperaturer omkring 10 grader frost manglede der foder og vand i burene. Ejeren oplyste, at dyrene blev tilset hver anden dag. En bjerglori lå død i det ene af burene. En efterfølgende obduktion af denne fugl viste læsioner i kirtelmaven foreneligt med ”stress gut”, som er karakteriseret ved en pludseligt opstået mave-tarmblødning, der kan forløbe dødeligt. De udløsende faktorer for ”stress gut” kan være hårdt vejrlig, ændring af pasningsrutiner eller mangel på foder eller vand.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Hermed fremsendes sag vedrørende hold af natalmus og forskellige papegøjer i kolonihave og, hvor det konstateredes under kontrollen, at der i burene ikke var vand og foder til dyrene.

Ejer har oplyst, at der blev ført tilsyn med dyrene hver anden dag og, at de ikke behøvede at blive fodret hver dag. Papegøjer spiser først det de kan lide og tager andet/resten senere, der er spredt af dem selv, når de igen bliver sultne.

Under hensyn til vedlagte sag skal Politiet hermed venligst forespørge, hvorvidt det er i overensstemmelse med den i dag videnskabelige viden på området, at tilse dyrehold hver anden dag ligesom det ønskes oplyst, hvorvidt denne i politirapporten nærmere beskrevet adfærd med tilsyn af dyrehold hver anden dag, som oplyst af ejer og i samme forbindelse manglende vand og foder i burene er uforsvarlig behandling af dyreholdet særligt under hensyntagen til, at det på kontroltidspunktet samtidigt var meget koldt med udetemperaturer forud og under kontrollen på omkring minus 10 grader Celcius.

Svar:

Det fremgår af anmeldelse fra dyreorganisationen og politirapporten, begge vedr. d. 4. februar 2012, at der ved besøg i kolonihaven denne dato blev fundet 8 levende papegøjefugle. To af fuglene opholdt sig i et bur indendørs, de andre i fire bure udendørs. I det ene bur udendørs lå der en død bjerglori, som delte buret med en levende. Temperaturen indendørs var 5 plusgrader, udendørs 14 minusgrader.

Ingen af fuglene havde adgang til vand eller foder. Det vand, der var hos fuglene udendørs, var bundfrosset, og flere steder bar vandkopperne præg af, at fuglene havde forsøgt at gnave i isen. Der var intet foder til stede, kun tomme frøskaller.

Der blev ved besøget yderligere fundet 4 natalmus indendørs i et bur uden mad og vand.

Det fremgår af obduktionsrapport af d. 17. februar 2012 vedr. den døde bjerglori:

”Fuglen har en normal fjerdragt og har ingen tegn på ydre skader. Der er ingen asymmetrier eller tegn på brækkede knogler.

Foderstanden er normal, bedømt ud fra muskelfylden i brystmuskulaturen.

Ved obduktion af hoved og halsregionen fandtes intet unormalt. Der var ikke foder i kroen.

Hjerte, lever, nyrer og milt fandtes normale.

Ved gennemgang af tarmsystemet fandtes der i kirtelmaven en cirkulær hævelse i slimhinden (ca. 4 mm i diameter) hvortil der har været kraftig blodtilstrømning. Der fandtes en hævelse yderligere (5x2 mm) med mindre kraftig blodstrømning. Det kan ikke umiddelbart afgøres om der har været blødning fra en eller begge hævelser.

Tarmindeholdet i den resterende del af tarmen var sparsomt og karakteriseret ved at være meget mørkt. Det kan ikke udelukkes at der er tale om delvist fordøjet blod.

Der er udtaget vævsprøver fra hjerte, lever, nyrer, brystmuskulatur, bagtarmen, samt de afsnit af kirtelmaven, hvor der fandtes læsioner. Undersøgelse af vævsprøverne kan foretages på rekvisition.

Konklusion

Fuglen er formodentlig død sfa de fundne læsioner i kirtelmaven med heraf følgende forblødning. Fugle som lorier kan udvikle det der populært kaldes "stress gut", som er karakteriseret ved en pludselig opstået mave-tarm blødning der godt kan medføre døden. De udløsende faktorer kan være hårdt vejrlig, ændring af pasningsrutiner eller mangel på foder eller vand. Den undersøgte fugl har ikke lidt i længere tid (flere dage), da den ikke er afmageret eller viser andre tegn på mistrivsel."

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Ved at blive holdt på den ovenfor beskrevne måde i meget kolde omgivelser og uden dagligt tilsyn og uden konstant adgang til foder og vand er natalmusene og papegøjefuglene ikke behandlet forsvarligt, og de er ikke passet, fodret eller vandet i overensstemmelse med deres behov. De har ved den beskrevne adfærd været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet for uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 og stk. 3, 1. punktum.

Rådet er ikke umiddelbart bekendt med videnskabelig forskning til støtte for en tilsynshyppighed med dyrehold på hver 2. dag. Rådet finder, at nærværende sag er et godt eksempel på det hensigtsmæssige krav i den danske dyreværnslovgivning om dagligt tilsyn med dyrehold.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 3.000 kr.

2012-20-056-00039

Skrivelse af 10. juli 2012 fra Københavns Politi.

En svane fløj mod en ledning over en vej og faldt ned på kørebanen. Flere personer kom til og en hjalp svanen ind på fortovet. Den var kommet lettere til skade med det ene ben og kunne selv gå tilbage ud på kørebanen, hvor den lagde sig. En ung mand kom forbi i sin bil og så oprippet. Han mente, svanen led og ville aflive den. Han forsøgte først at brække halsen på den, men da dette ikke var nok til at aflive svanen, trampede han den i hovedet. Svanen døde kort efter, men havde inden da ligget og basket med den ene vinge.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Under henvisning til Deres mail af 5. juli 2012 til Københavns politi, der d. 25.januar 2012 anmodede Det Veterinære Sundhedsråd om en udtalelse i anledning af en anmeldelse om aflivning af en svane, skal jeg herved præcisere spørgsmålet:

Anser Det Veterinære Sundhedsråd aflivning af en beskadiget svane ved (efter først forgæves at have forsøgt at aflive den ved at dreje halsen om på den) at trampe på dens hoved/hals til den dør som en så hurtig og smertefri aflivning som mulig?

Svar:

Det fremgår af politirapporten med flere samstemmende vidneudsagn og ligeledes af sagens persons udsagn til rapporten, at sagens person først forsøgte at aflive svanen ved at brække halsen på den. Dette blev gjort ved at dreje halsen om på svanen flere gange. Da dette ikke havde nogen aflivende effekt på svanen, trådte sagens person på svanens hoved, først med en fod og derefter med begge fødder. Svanen lå herefter og baskede med den ene vinge og døde kort efter.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved at blive aflivet på den ovenfor beskrevne måde er svanen ikke aflivet så hurtigt og så smertefrit som muligt. Den har ved den beskrevne handling været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 13, stk. 1, 1. punktum.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 5.000 kr.

2012-20-056-00040

Skrivelse af 28. juni 2012 fra Københavns Politi.

En borger fandt at hummere i butikker og på restauranter blev behandlet dyreværnsmæssigt uforsvarligt og indgav en anmeldelse/klage, hvor man bad politiet håndtere problemet. Rådet fik forelagt generelle spørgsmål i forhold til problemstillingen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der i teori eller i praksis er taget stilling til, om kogning af levende hummere er en overtrædelse af dyreværnsloven, om Det Veterinære Sundhedsråd finder, at det må lægges til grund, at en sådan behandling ikke kan siges at beskytte hummeren bedst muligt mod smerte, lidelse, eller angst, samt om denne aflivningsmetode sikrer, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt.

Svar ad 1:

Rådet skal indledningsvis oplyse, at Rådet ikke tager stilling til, hvorvidt et forhold er en overtrædelse af dyreværnsloven. Rådet udtaler sig udelukkende om veterinærfaglige spørgsmål. En vurdering af hvorvidt et forhold er en overtrædelse af dyreværnsloven er udelukkende en juridisk vurdering.

Rådet har til brug for besvarelsen af sagen anvendt ekstern sagkyndig bistand. Af svaret fremgik blandt andet følgende:

Selvom hummeres nervesystem ikke er så veludviklet/komplekst som pattedyrs, og man derfor må antage, at de kan have en anden smerteopfattelse end f.eks. mennesker, så er der forskning, som tyder på, at krebsdyr kan føle ubehag og potentielt også smerte i en eller anden form. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at koge en hummer levende, da det må antages at være en stressfyldt, ubehagelig og potentielt smertefyldt oplevelse for dyret. Hvor hurtigt dyret dør, når det nedsænkes i kogende vand, er svært at sige præcist. Når en eller flere hummere kommer ned i vandet, så går det let af kog, og det vil tage længere tid inden dyrene dør. Det anbefales, at man før kogningen afliver dyret ved at stikke en spids, skarp genstand (kniv eller syl) ned gennem hovedet midt bag øjnene, lige hvor halen begynder – herved dør dyret øjeblikkeligt, idet hjernen (kaldet supraoesophageal ganglia hos hummere) gennembøres. Denne måde at aflive dyret på er hurtig og human og kræver ikke udstyr, som er vanskeligt at skaffe.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, med den nuværende tilgængelige viden, at hummere ved at blive kogt levende indtil døden indtræder, ikke bliver aflivet så hurtigt og smertefrit som muligt, samt at de derved ikke bliver beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 13.

Spørgsmål 2:

For så vidt angår spørgsmålet om fodring og opbevaring af hummere i akvarier, skal jeg ligeledes anmode om at få oplyst, om der findes oplysninger om, hvor tit hummere skal fodres og om hvilke arealkrav der måtte være for at imødekomme den fornødne bevægelighed, når det tages i betragtning, at de må formodes at være i et akvarium i kortere tid.

Svar ad 2:

Af den sagkyndiges svar til Rådet fremgik bl.a. følgende:

Hummere er, ligesom alle andre krebsdyr, ektoterme – dvs. at deres kropstemperatur er den samme som den temperatur deres omgivelser har. Dette er i modsætning til endoterme dyr såsom f.eks. pattedyr, som oprettholder en konstant (høj) kropstemperatur, uafhængigt af omgivelsernes temperatur. Hvor længe en hummer kan klare sig uden føde, afhænger derfor af vandtemperaturen, som har en direkte indflydelse på hummerens stofskifte (energiforbrug) og dermed dens fødebehov, som alt andet lige stiger med stigende vandtemperatur. I naturen kan hummere godt overleve perioder på op til flere uger uden føde, specielt om vinteren hvor fødetilgængeligheden kan være lav. Derfor er hummerens fysiologi ”gearet” til at kunne klare dette. Det betyder, at hvis bare vandtemperaturen holdes lav (under 10 °C), så kan hummere godt gå uden føde i et par uger, uden at det skader dem. Det anbefales derfor, at hummere opbevares i koldt vand. Hvis de slås i akvariet og skader/bider hinanden, er det ikke sikkert, at det er fordi de er sultne, men mere sandsynligt fordi de bliver stressede af at gå tæt sammen.

Hvis praktiske foranstaltninger umuliggør at hummerne holdes i koldt vand, eller at de holdes mere end et par uger i koldt vand, så anbefales det, at dyrene fodres et par gange om ugen.

Af dyreværnsloven fremgår det, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Endvidere skal enhver der holder dyr, sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

På baggrund af ovenstående samt øvrige litteraturstudier finder Rådet det ikke muligt at komme med et endegyldigt svar på, hvor tit hummere skal fodres, for at hummeren holdes forsvarligt, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2. Der findes Rådet bekendt ikke på området undersøgelser/studier, der viser, hvor ofte en hummer skal fodres for at dens tilstand er uforenelig/forenelig med dyreværnsloven. Rådet finder dog på baggrund af den sagkyndiges bidrag, at en hummer som minimum vil kunne holdes uden foder i en uge under de ovenfor anførte betingelser.

I ”The good practice Guide to handling and storing Live Crustacea” forfatter Marcus Jacklin, Jason Combes, anbefales følgende s.95.... “A ration of 7% body weight has been found to be effective, feed twice a week in the summer and once a week in the winter”.

For at opretholde betingelser, der er dyreværns-mæssigt forsvarlige for hummere i akvariet, anbefales det at:

- 1) sikre tilstrækkeligt iltindhold (eksempelvis > 60 % mætning) i hele akvariet. Her kan cirkulation i akvariet sikre ensartede iltforhold,
- 2) etablere individuelle skjul, refugier og/eller øge heterogeniteten på bunden af akvariet (eksempelvis delvis overdækning eller mulig adskillelse ved brug af rør eller skillerum),

- 3) sikre tilpas vandudskiftning med hensyntagen til pH, saltholdighed og ammonium/ammoniakindhold, og at
- 4) arealet af akvariet skal være af en størrelse, så dyrene ikke skal ligge i lag.

Afgørelse:

Sagen er henlagt. Anmelder trak anmeldelsen tilbage.

2012-20-056-00041

Skrivelse af 6. juli 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

En dyreværnsorganisation fik oplysning om, at nogle børn havde observeret døde duer i et dueslag. Efter besøg på stedet blev sagen politianmeldt. Politiet konstaterede flere døde duer på gulvet og i en rede i anmeldte dueslag. Efter indsendelse af 3 duer til patoanatomisk undersøgelse konstateredes, at duerne med stor sandsynlighed var døde som følge af mangelfuld fodring og vanding. Duerne var ikke dræbt af kat eller andet dyr eller ved aflivning ved omdrejning af hals.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om at komme med en udtalelse om, hvorvidt der efter Rådets opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller eventuel mishandling af dyr i den konkrete sag.

Svar ad 1:

Det fremgår af sagens akter, at dyreværnsorganisationen d. 25. maj 2012 fik en henvendelse fra en person, der bekymrede sig om et dueslag, hvor vedkommende kunne oplyse, at nogle børn d. 13. maj havde observeret, at alle duer lå døde på gulvet og i reder i dueslaget. Der var hverken foder eller vand at se. Dyreværnsorganisationen tilså, jf. anmeldelsesskrivelse af d. 28. maj 2012, tirsdag d. 25. maj 2012 dueslaget, som bestod af en voliere og et skur på ca. 1 x 1½ m. Der var lukket mellem skuret og volieren, således at duerne ikke havde mulighed for at flyve ud i volieren. Både skur og voliere fremstod misvedligeholdte. Inde i skuret, hvor der var et tomt fodertrug og en tom skål, der sandsynligvis havde været et vandtrug, lå ca. 10 døde rødbrogede duer. Der var reder i skuret, hvor der i en rede var to æg og i en anden en død due.

Forholdet blev anmeldt til politiet, som d. 1. juni 2012 foretog en undersøgelse på gerningsstedet. Her konstateredes 12 døde duer, hvoraf de 11 lå på gulvet, mens den sidste lå i en rede, og i flere reder sås der æg. Duerne var indtørrede, hvorfor det formodedes, at de havde været døde i længere tid. Tre døde duer blev indsendt til patoanatomisk undersøgelse på KU-LIFE sammen med et spørgetema. Af besvarelsen af d. 13. juni 2012 fremgår, at det ikke var muligt at fastslå, hvornår duerne var døde samt, at duerne var stærkt afmagrede, hvorfor mangel på foder kan have spillet en rolle som dødsårsag. Duernes tilstand umuliggjorde en vurdering af hydreringsgrad og nyrenes tilstand. Der blev ikke påvist traumer eller læsioner på duerne, som tydede på, at duerne var dræbt af kat eller andet dyr, ligesom duerne ikke havde fået drejet halsen rundt, og der var intet tegn på, at de var slået mod hård genstand.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at duerne med stor sandsynlighed er døde som følge af mangelfuld fodring og vanding, hvorved duerne har været udsat for den højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra Rådets side.

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalen blev opgivet, da videre forfølgning af sagen ikke ventedes at kunne føre til straf. Der blev lagt vægt på, at sigtede nægtede forholdet, og at det ikke med sikkerhed kunne godtgøres, hvordan duerne døde.

2012-20-056-00042

Skrivelse af 13. august 2012 fra Østjyllands Politi.

To personer kørte omkring midnat i bil ind på en mark, hvor de jagede og påkørte en kronkalv. Kalven døde ikke af påkørslen, men blev efterfølgende aflivet med flere slag med en ratlås. En efterfølgende obduktion viste, at kalven ikke døde øjeblikkeligt af slagene.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt det ligges til grund, at sigtede under almindelig kørsel på vej med bil, har ramt og såret en kronkalv, kan det betegnes, som uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyret, eller har det karakter af mishandling jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt. eller 3. pkt.?

Svar ad 1:

Rådet forstår spørgsmålet således, at der er tale om et trafikuheld uden forsætlig påkørsel af kronkalven. Lægges dette til grund, finder Rådet, at forholdet falder uden for rammerne af dyreværnslovens bestemmelser. Rådet kan således ikke besvare spørgsmålet.

Spørgsmål 2:

Såfremt det ligges til grund, at sigtede under almindelig kørsel på vej med bil, har ramt og såret en kronkalv, hvorefter sigtede i bil, er kørt ind over marker efter dyret og igen har ramt dette med bilen, kan det betegnes som uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller har det karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. pkt. eller 3. pkt.?

Svar ad 2:

Såfremt det lægges til grund, at sigtede er kørt ind på en mark efter en skadet kronkalv for at jage den og efterfølgende påkøre den igen, da har kalven ikke været behandlet forsvarligt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den har ved den beskrevne handle måde været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse dette forhold for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 3:

Såfremt det ligges til grund, at sigtede under kørsel med bil, har kørt ud over en mark, hvor der opholdt sig en rudel kronvildt, og der kørt rundt og har ramt en kronkalv med bilen, kan dette betegnes som uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling af dyret eller har det karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. pkt. eller 3. pkt.?

Svar ad 3:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Dersom Rådet skal forstå spørgsmålet således, at der er tale om et trafikuheld uden forsætlig påkørsel af kronkalven, finder Rådet, at forholdet falder uden for rammerne af dyreværnslovens bestemmelser. Rådet kan således ikke besvare spørgsmålet.

Dersom Rådet skal forstå spørgsmålet således, at sigtede er kørt ind på en mark efter en kronkalv for at jage den og efterfølgende påkøre den, har kalven ikke været behandlet forsvarligt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den har ved den beskrevne handle måde været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil i så fald anse forholdet for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 4:

Er aflivning af en kronkalv efter påkørsel, ved slag med en ratlås, som den på foto 18 i bilag 14 til forhold 1 afbillede, mod hovedet uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling af dyret eller har det karakter af mishandling? jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt. eller 3. pkt.? – jeg henleder her Rådets opmærksomhed på udtalelsen i bilag 10 til forhold 1.

Svar ad 4:

Det fremgår af obduktionsattest af d. 23. januar 2012 fra Laboratorium for Veterinær Patologi, Københavns Universitet:

”Materiale:

Hoved og forreste del af halsen fra en kronkalv. Ifølge de ledsagende oplysninger blev kronkalven angiveligt påkørt af personbil og efterfølgende slået i nakke og hoved med en ratlås.

Der ønskedes en undersøgelse af præparatet med henblik på:

- en beskrivelse af de skader dyret er blevet påført,
- om en eller flere af de påførte skader har været dødelige og
- om der kan angives et tidsforløb fra slagene er påført til døden er indtrådt.

Beskrivelse:

I panderegionen sås et sår, hvor udtrædende hjernemateriale var synligt. På venstre kind fandtes et 2x2 cm stort perforerende sår, omgivet af blødninger.

Ved palpation fandtes abnorm konsistens af kraniet og stærkt øget bevægelighed af dets knogler. Overkæben var bevægelig i forhold til kraniet, venstre underkæbe var brækket i flere stykker og hovedskallen var meget blød.

Ved afhudning af hovedet fandtes omfattende brud af hovedskallen (foto), således at hjernen kunne iagttages direkte gennem et 8x10 cm stort hul (foto, markeret med pile). Resterne af hjerneskalen bestod af et stort antal knoglefragmenter (foto, markeret med *). Overkæbens knogler, især i venstre side, var sæde for omfattende brud med løsning af kindtænder.

Hjernen var stærkt læderet og udfyldte lidt over halvdelen af hjerneboksen, der også indeholdt store mængder blod. Desuden fandtes omfattende blødninger i forbindelse med de observerede knoglebrud.

Diagnoser:

Akut fraktur af kraniet, maxillen og mandiblen med omfattende blødninger og svær beskadigelse af hjernen.

Konklusion:

Kalven er død som følge af svær beskadigelse af hjernen.

Skaderne er blevet påført ved flere slag mod kalvens hoved. Det kan ikke afgøres med sikkerhed, hvor lang tid dødsforløbet har varet, men de omfattende blødninger viser, at døden ikke er indtrådt momentant.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved aflivning af en 33 kg stor kronkalv ved slag mod hovedet med en ratlås er det ikke muligt at sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved at blive aflivet efter påkørsel ved slag mod hovedet med en ratlås, hvorved kalven ikke afgik ved døden momentant, således som det også fremgår af obduktionsrapporten, er den ikke behandlet forsvarligt eller beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den har ved den beskrevne handlemåde været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 1 og § 13, stk. 1, 1. punktum.

Spørgsmål 5:

Er aflivning af en kronkalv, ved slag med en ratlås, som ovenfor nævnt, mod hovedet uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling af dyret eller har det karakter af mishandling? jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt. eller 3. pkt.? – jeg henleder her Rådets opmærksomhed på udtalelsen i bilag 10 til forhold 1.

Svar ad 5:

Se svar ad 4.

Spørgsmål 6:

Såfremt sagen giver anledning til yderligere bemærkninger bedes disse indeholdt i Rådets udtalelse.

Svar ad 6:

Rådet har ikke til yderligere bemærkninger.

Afgørelse:

Tiltalen blev opgivet, da videre forfølgning af sagen ikke ventedes at kunne føre til straf. Der er ikke givet nærmere begrundelse fra Østjyllands Politi.

5.7 Dyreværnssager vedrørende blandede besætninger

2012-20-057-00016

Skrivelse af 24. februar 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

I en stald på en forladt og ubeboet ejendom konstaterede politiet sammen med en praktiserende dyrlæge en dværgged, der havde været død i mindst 2 måneder. Der var intet spor af vand eller foder til dyret.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse om hvorvidt det oplyste indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28 stk.1 og § 29 stk. 1.

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten af d. 31. august 2011 (rettet d. 12. september 2011) samt af den praktiserende dyrlæges erklæring af d. 1. september 2011, at politiet og dyrlægen d. 1. september 2011 på en forladt og ubeboet ejendom konstaterede et kadaver af en voksen dværgged. Geden var mumificeret i en grad, hvor indvendige organer var væk og kønsorganer ikke erkendelige, hvorved det blev anslået, at geden havde været død i mindst to måneder. I indelukket, hvor geden havde opholdt sig uden mulighed for at komme ud, fandtes intet spor af hverken vand eller foder. Dødsårsagen vurderedes at være sult og tørst.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, såfremt geden levende har været efterladt igennem længere tid i en stald uden vand og foder, at den har været udsat for den højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere et sådant forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Sigtelsen blev opgivet efter reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2. Der er ikke givet nærmere begrundelse fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

6 Sager vedrørende dyrlægers virksomhed

2012-20-07-00013

Skrivelse af 16. marts 2012 fra Nordsjællands Politi.

En dyrlæge receptordinerede eller udleverede alene på baggrund af en gødningsundersøgelse antiparasitære lægemidler til heste over hele landet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er det veterinærfagligt forsvarligt at stille diagnosen behandlingskrævende orm på heste alene på grundlag af en indsendt gødningsprøve, der viser $EPG \geq 200$, spole- eller bændelorm?

Svar ad 1:

En veterinærfaglig forsvarlig diagnose kan baseres på en faglig forsvarlig klinisk undersøgelse, som en dyrlæge selv har foretaget. Herudover kan den baseres på en gennemgang af sygdommens symptomer og forløb med dyrets ejer, eller den der på dennes vegne tager vare på dyret, eller efter en laboratorieundersøgelse af repræsentativt materiale fra et eller flere dyr.

Det forudsættes dog, såfremt diagnosen baseres på henholdsvis en gennemgang af sygdommens symptomer og forløb med dyrets ejer, eller den der på dennes vegne tager vare på dyret eller efter en laboratorieundersøgelse af repræsentativt materiale fra et eller flere dyr, at dyrlægen endvidere har et kendskab til et dyreholds helbredstilstand samt til ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene.

Rådet finder på baggrund af ovenstående, at en diagnose af behandlingskrævende orm på heste stillet alene på baggrund af en undersøgelse af en gødningsprøve ikke er veterinærfagligt forsvarlig.

Spørgsmål 2:

Er anvendelsen af antiparasitære lægemidler under disse omstændigheder den veterinærfagligt korrekte reaktion på en analyse af en gødningsprøve, der viser, at hesten har diagnosen behandlingskrævende orm?

Svar ad 2:

Anvendelse af antiparasitære lægemidler fordrer en veterinærfaglig vurdering af bl.a. opstaldningsforhold, afgrænsningsforhold, besætningsstørrelse og -sammensætning, fodring, forebyggende procedurer m.m. sammenholdt med en eventuel laboratorieundersøgelse af repræsentativt materiale.

Spørgsmål 2a:

Er det veterinærfagligt forsvarligt at ordinere antiparasitære lægemidler til heste alene på baggrund af en diagnose stillet på baggrund af en analyse af en gødningsprøve?

Svar ad 2a:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Kan diagnosen behandlingskrævende orm (Cyathostomiae Strongyloides, Parascaris Equorum og Anoplocephala Perfoliata) stilles alene på grundlag af en klinisk undersøgelse af en hest?

Svar ad 3:

Ja, i visse tilfælde, hvor orm påvises direkte i gødningen sammenholdt med kliniske symptomer, men diagnosens specificitet kan øges betydeligt med en laboratorieundersøgelse af repræsentativt materiale.

Spørgsmål 4:

Giver den forelagte del af sagen i øvrigt anledning til bemærkninger?

Svar ad 4:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 50.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 20 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-07-00014

Skrivelse af 29. marts 2012 fra Sydøstjyllands Politi.

Et stort slagtesvin på 230 kg og med et 40 cm stort brok blev leveret til slagtning. Grisen var under transporten adskilt fra de andre grise. En dyrlæge havde undersøgt grisen og havde ikke fundet, at den var bevægelsehæmmet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er det Rådets opfattelse, at dyret burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt og er dette af en karakter, så det vil være omfattet af dyreværnslovens §§ 1 og 2 og § 5 i bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 10. november 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved det levende syn på slagteriet d. 3. november 2011 blev modtaget en gris, der var transporteret adskilt fra andre grise. Grisen var ledsaget af en attest vedrørende transport af brokgrise udstedt d. 1. november 2011. Ved modtagelsen var grisen hæmmet i sine bevægelser, idet dens brok pendulerede meget, og bagbenene stødte imod brokket, hver gang den ville føre dem fremad. Grisen bevægede sig med højt løftede bagben, som ved hvert skridt førtes udad for ikke at ramme brokket, hvis broksæk var meget tæt på underlaget og maksimalt 5 cm over dette. Brokket var minimum 40 cm i diameter. Grisen blev anslået til at veje 230 kg, hvor den normale vægt for slagtesvin er ca. 115 kg.

Efter slagtning konstateredes, at tarmene efter ophængning var faldet tilbage, hvorfor brokket ikke synede så stort som i levende live. Nederst på broksækken var der ardannelse. Ved åbning til bughulen sås kronisk bughindebetændelse (med fibrosering (bindevævsdannelse) på tarme og i bughule) samt ødem i broksækkens væg.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den beskrevne gris med et stort brok på minimum 40 cm i diameter med ardannelse på broksæk samt symptomer på kronisk bughindebetændelse igennem længere tid har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt. Grisens lidelse burde på et langt tidligere tidspunkt have været afhjulpet ved behandling, nødslagtning i besætningen eller ved aflivning. Rådet vil karakterisere forholdet som ufor-svarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende er der da tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyret?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Er det Rådets opfattelse, at svinet burde have været transporteret til slagteriet og er svinet ved transporten udsat for en behandling, som omfattet af dyreværnslovens §§ 1 og 2 samt forordning nr. 1/2205 art.3, litra b og artikel 8, pkt. 1, kapitel 1, punkt 1 og 2 i transportforordningen.

Svar ad 3:

Det fremgår af Rådets generelle udtalelse af d. 2. december 2008 om svin med store/komplicerede navle- eller lyskebrok, at grise med store brok, der medfører tydelig bevægelseshæmning straks skal aflives. Ligeledes anser Rådet, at slagtesvin, med store brok med sår dannelse på broksækken, grise med bevægelseshæmning samt grise med påvirket almentilstand eller tegn på komplikationer i form af indeklemning og bughindebetændelse, er uegnede til transport.

Rådet finder, at grisen under transporten – uanset adskillelse fra øvrige slagtedyr - har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, er der da tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling?

Svar ad 4:

Se svar ad 3.

Spørgsmål 5:

Vil afgivelse af attest den 1/11 2011 om dyrets egnethed til transport være i overensstemmelse med kravet om omhu og samvittighedsfuldhed, som omfattet af lov om dyrlæger § 8?

Svar ad 5:

Det fremgår af sagens akter, at det omhandlede svin havde en anslået levende vægt på 230 kg og en slagtet vægt på 162 kg. Rådet finder, at alene brokkets størrelse sammenholdt med svinets størrelse og dets bevægelser, hvor bagbenene stødte ind i brokket samt ardannelse nederst på broksækken burde have medvirket til at betegne svinet som uegnet til transport.

Af dyrlægens forklaring fremgår følgende ”... foregik dette ved at være inde i den slagtesvinesti, der er om-dannet til sygesti og på grund af grisens og broksækkens størrelse foregik denne kontrol dels ved at ligge nede på knæ for at inspicere broksækken, en handling der ikke er lige nem, da grisen absolut ikke ville stå stille men løb omkring mig. Således kravlende rundt med en 210 - 230 kgs gris løbende omkring mig synes jeg at jeg havde fået et særdeles godt indtryk af grisenes evne til at bevæge sig. Jeg havde ikke på noget tidspunkt indtrykket af at grisen var bevægelseshæmmet.” Det fremgår endvidere af anden skrivelse fra dyrlægen ”.. Den løb fint rundt i sygestien under undersøgelsen, og jeg fandt bestemt ikke grisen bevægelseshæmmet. Det kan ikke undgås at med broksække af den størrelse vil der ved noget bevægelse være kontakt mellem broksæk og ben, dette anser jeg ikke for at være et udtryk for bevægelseshæmning.”

Lægges dette til grund samt svar ad 1, finder Rådet - når den praktiserende dyrlæge efter undersøgelse af svinet udstedte en attest vedrørende transport af brokgrise - at dette er sket på baggrund af et fejlskøn. Rådet finder, at slagtesvinet ved at være transporteret med det beskrevne brok har været udsat for en betydelig grad

af smerte, lidelse og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt. Rådet vurderer, at slagtesvinet herved har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte (ejer) blev straffet med bøde på 10.000 kr.

Tiltalte (dyrlæge) blev straffet med bøde på 8.000 kr.

Forvandlingsstraffen for dyrlægen var fængsel i 10 dage.

De tiltalte skulle hver betale sin del af sagens omkostninger.

7 Høringer

2012-20-08-00060

Høring af udkast til forvaltningsplan for mink

Det Veterinære Sundhedsråd finder formålet, at minimere skadevirkningerne af en invasiv dyreart på den danske natur yderst relevant.

Rådet finder, at fældernes virkning på de indfangede mink er central i vurderingen af de dyreværns-mæssige aspekter ved elimination af mink i den danske natur. Rådet efterspørger følgelig en nærmere beskrivelse af slagfældernes drabsmetode og en statistik på drabseffektivitet, hvilket ikke fremgår af teksten.

Endvidere bør gives anbefalinger på hvorledes de indfangne mink ved levende fangst aflives dyreværns-mæssigt forsvarlig.

Rådet finder det betænkeligt, at anvende slagfælder til at aflive mink, og kun lave tilsyn 1 gang pr. uge.

Rådet finder SMS-teknologien til fælderne interessant.

Afgørelse:

[Forvaltningsplan for mink udarbejdet.](#)

2012-20-08-00061

Høring af udkast til ny bekendtgørelse om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring af udkast til ny bekendtgørelse om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder.

Afgørelse:

[Bek. 374 af 27. april 2012.](#)

2012-20-08-00062

Rådets sag A 1531 om nordisk udbytte av information om djuruppfödra som har belagts med djurförbud.

Det Veterinære Sundhedsråd hilser forslaget velkommen, og støtter op om forslaget fra Mittengruppen.

Rådet finder, at forslaget vil have betydning for sikring og højnelse af dyrevelfærd i de aftaletiltrædende lande.

Rådet anser forslaget for yderst relevant i denne globaliserede verden og særligt med det øgede og lette samkvem vi nu om dage har med de nordiske lande.

Afgørelse:

Sagen er afskrevet – se link

<http://www.norden.org/da/nordisk-raad/sager/a-1531-naering>

2012-20-08-00063

Høring over delrapport om avl af svin.

Det Veterinære Sundhedsråd hilser tiltaget til nedbringelse af pattegrisedødeligheden velkommen.

Rådet har ikke yderligere bemærkninger til udtalelsen.

Afgørelse:

http://fvm.dk/fileadmin/user_upload/FVM.dk/Nyhedsfiler/Avl_af_svin_delrapport_jan_2012.pdf

2012-20-08-00064

Høring om udkast til forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin (Ændring af revisionsbestemmelse).

Det Veterinære Sundhedsråd finder det forståeligt og acceptabelt, at forskningen kommer på plads før yderligere revision af loven.

Rådet har ikke yderligere bemærkninger til udtalelsen.

Afgørelse:

[Lov nr. 528 af 28. maj 2013.](#)

2012-20-08-00065

Høring af to forslag stillet af Europa-Kommissionen om henholdsvis ikke-kommerciel transport af selskabsdyr samt samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring af Kommissionens forslag til forordning om ikke-kommerciel transport af selskabsdyr samt forslag til ændring af direktiv 92/65/EØF

Afgørelse:

http://old.eu-lex.europa.eu/smartapi/cgi/sga_doc?smartapi!celexplus!prod!CELEXnumdoc&lg=da&numdoc=313L0031

2012-20-08-00066

Høring om bekendtgørelse om salmonella hos svin.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring om bekendtgørelse om salmonella hos svin.

Afgørelse:

[Bek. 404 af 8. maj 2012.](#)

2012-20-08-00067

Evaluerings af lov om hold af heste.

Det Veterinære Sundhedsrådet finder, at de sager der forelægges Rådet bekræfter at der er brug for loven.

Herudover finder Rådet, at der er behov for loven, idet der herved er officielle retningslinier.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen yderligere bemærkninger til evaluering af lov om hold af heste.

Afgørelse:

[Lbk. 251 af 8. marts 2013.](#)

2012-20-08-00068

Høring af udkast vedrørende harmoniserede EU mål for reduktion af Salmonella Enteritidis og Salmonella Typhimurium i kalkunflokk.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring af udkast vedrørende harmoniserede EU mål for reduktion af Salmonella Enteritidis og Salmonella Typhimurium i kalkunflokk.

Afgørelse:

[Bekendtgørelse om bekæmpelse af salmonella i rugeægproducerende høns og kalkuner samt opdræt hertil.](#)

2012-20-08-00069

Høring bekendtgørelse om uddannelse for personer der beskæftiger sig med aflivning af dyr og dermed forbundne aktiviteter.

Rådet har følgende kommentarer til ovenstående høring:

I bekendtgørelsen bør det defineres hvilke dyrearter, der omfattes af bekendtgørelsen, herunder hvorvidt bekendtgørelsen udelukkende omfatter landbrugsdyr/produktionsdyr.

Rådet finder, at det uklart, hvorvidt det er muligt at opnå kompetancebevis på de i § 3, stk. 2 anførte vilkår, såfremt der er tale om aflivningssituationer, hvilket opstår indenfor erhverv såsom bla. landmand, falckred-der mm. Bilag 3 og 4 synes alene at vedr. slagteoperationer og pelsdyr.

Afgørelse:

[Bek. 902 af 4. september 2012](#) og [365 af 8. april 2013.](#)

2012-20-08-00070

Høring over bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring over bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger.

Afgørelse:

[Bek. 895 af 30. august 2012.](#)

2012-20-08-00071

Høring over bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til Høring over bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger.

Afgørelse:

[Bek. 897 af 30. august 2012 \(historisk\).](#)

[Bek. 544 af 29. maj 2013.](#)

2012-20-08-00072

Høring over Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til Høring over bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger.

Afgørelse:

[Bek. 897 af 30. august 2012 \(historisk\).](#)

[Bek. 545 af 29. maj 2013.](#)

2012-20-08-00073

Høring - forslag til lov om ændring af lov om fødevarer og lov om hold af dyr.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring - forslag til lov om ændring af lov om fødevarer og lov om hold af dyr.

Afgørelse:

[Lbk. 250 af 8. marts 2012 om fødevarer.](#)

[Lbk. 873 af 29. juni 2013 om hold af dyr.](#)

2012-20-08-00074

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring om Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

Afgørelse:

[Bek. 366 af 9. april 2013.](#)

2012-20-08-00075

Høring over udkast til bekendtgørelse om miltbrand

Det Veterinære Sundhedsråd savner retningslinjer i bekendtgørelsesudkastet for, hvordan personer på bedriften beskytter sig mod selv at blive smittet, ud over, hvad der er nævnt i § 7, stk. 2, 3. punktum og § 8.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen yderligere bemærkninger til høring over udkast til bekendtgørelse om miltbrand.

Afgørelse:

Bekendtgørelsen blev ikke til noget.

2012-20-08-00076

Høring over forslag til ændring af lov om forbud mod slagtning og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Denne skrivelse erstatter Rådets skrivelse af 2. oktober 2012 vedrørende ovennævnte.

Det Veterinære Sundhedsråd finder det fornuftigt at fjerne kravet om udskæring af fostre inden aflivning af moderdyret. Fostre er bevidstløse som følge af det lave iltindhold i blodet indtil de efter fødslen selv begynder at trække vejret.

Henset til tidligere udtalelse, j.nr. 2007-20-02-00031 (vedlagt) imødeser Rådet med glæde, at lovens §§ 2, stk. 2 og 3 ophæves.

Afgørelse:

[Lbk. 258 af 8. marts 2013.](#)

2012-20-08-00077

Ny høring om kapitler til OIE's Terrestrial Animal Health code

Det Veterinære Sundhedsråd finder overordnet, at dokumentet er udtryk for et prisværdigt initiativ, der søger at sætte rammer og måleparametre op for visse dyrearter (kvæg, fjerkræ og forsøgsdyr).

Man kunne dog ønske sig flere og mere detaljerede måleparametre, men de anførte synes hensigtsmæssige som proxy-mål for dyrevelfærd. Med tiden kunne det være ønskværdigt at udbygge listen af måleparametre.

Det Veterinære Sundhedsråd bemærker desuden, at teksten bør kigges efter for steder, hvor ordet "should" burde erstattes af "must" - 3 eksempler vedlagt i kommenteret udgave af draft vedr. Beef cattle. (f.eks. bør der stå skrevet, at det er en veterinær, der udfører ovariektomi, i stedet for, som skrevet står, at ovariektomi bør foretages af en veterinær).

Ydermere bemærker Sundhedsrådet, at dyrevelfærden beskrives i meget generelle vendinger, og at mange af de tilladte forhold ved nærlæsning ikke lever op til hverken dansk eller europæisk standard.

Eksempler på dette:

- Kastrationer tilladt både kirurgisk, ischæmisk og ved knusning og alle uden anæstesi eller analgesi.
- Afhorning: både brænding og kemisk ætsning tilladt. Alt uden anæstesi eller analgesi. Nævnes kun vedr. større dyr og hvis dyrlægen tilråder det.
- Halekupering på kvæg: ikke forbudt, men det anføres at mere plads til dyrene gør det mindre nødvendigt.
- Brændemærkning, sterilisation og andet alt sammen tilladt uden bedøvelse. Der står endda et par steder, at man for at undgå for meget stress skal tilstræbe at få så mange indgreb overstået på een gang som muligt, så man ikke skal have fat i dyrene flere gange.
- Vedr. fjerkræ: mange problematiske forhold remses op men ingen krav opstilles eller grænser sættes.

Det Veterinære Sundhedsråd anerkender, at OIE er verdensomspændende og derfor tager mange hensyn og dækker mange kulturer, men finder det vanskeligt at kommentere yderligere på forhold, der ligger så langt fra danske forhold.

Afgørelse:

Høringssvaret dannede sammen med andre danske høringssvar grundlag for den danske holdning ved møder i EU-Kommissionen om koordination af EU's holdning til OIE's standarder vedr. emner/dyrearter.

2012-20-08-00078

Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger ud over, at Rådet finder det fornuftigt, at tælle alle sår med, når de relevante besætninger besøges.

Afgørelse:

[Bek. 897 af 30. august 2012 \(historisk\).](#)

[Bek. 545 af 29. maj 2013.](#)

2012-20-08-00079

Høring vedrørende bekendtgørelse om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til ovenstående høring.

Afgørelse:

[Bek. 1207 af 14. december 2012.](#)

2012-20-08-00081

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugs-ejendomme og lov om dyrlæger.

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til udkastet.

Afgørelse:

[Lov nr. 527 af 28. maj 2013.](#)

2012-20-08-00082

Bekendtgørelse om slagtning og aflivning af dyr.

Det Veterinære Sundhedsråd finder ikke, at slagtere bør nævnes under § 4, stk. 2 i forbindelse med aflivning af hunde og katte, medmindre aflivning af hunde og katte indgår som en del af uddannelsen til slagter.

Afgørelse:

[Bek. 1302 af 17. december 2012.](#)

2012-20-08-00083

Ny høring fra Fødevarestyrelsen revideret udkast fra EU-Kommissionen vedrørende vejledning om formuleringen "tydeligt forurenede" ("obviously contaminated") i relation til parasitter i fiskevarer.

Det Veterinære Sundhedsråd har følgende kommentarer til revideret udkast fra EU-Kommissionen vedrørende vejledning om formuleringen "tydeligt forurenede" ("obviously contaminated") i relation til parasitter i fiskevarer:

Rådet finder at der bør medfølge en tilberedningsvejledning til aftageren af fisk der har haft synlige parasitter og som efterfølgende findes egnet til konsum.

Afgørelse:

Kommissionen har oplyst, at vejledningen er færdig, men den er ikke offentliggjort endnu.

2012-20-08-00084

”Høring over bekendtgørelse om dyreforsøg”

Det Veterinære Sundhedsråd ser positivt på forslagene og finder dem relevante. Især finder Rådet oprettelsen af dyrevelfærdsorganer interessant.

I afsnit ”2.4.4.2. Socialisering” nævnes for killinger, at de skal have social kontakt fra 2 til 8 uger. Rådet skal henlede opmærksomheden på Bktg. nr. 1025 af 29-10-2009 om overdragelse af kattekillinger, hvorefter overdragelse først må ske, når killingerne er over 12 uger gamle, med mindre killinger plus moder overdrages samlet.

I Bekendtgørelse om Dyreforsøg § 76, stk. 2 a) står: ”dyrenes muligheder for at tilfredsstille deres fysiologiske og etologiske behov begrænses **mest** muligt”. Dette synes at harmonere dårligt med paragraffens øvrige indhold, der går på at afhjælpe gener så meget og hurtigt som muligt. Det Veterinære Sundhedsråd foreslår, at ”mest muligt” udskiftes med ”mindst muligt”.

Bilag 2 – Pasning og opstaldning af forsøgsdyr: Afsnittene 2.3.4.1 vedr. fritter, 2.4.4.1 vedr. katte og 2.5.4.1 vedr. hunde indledes alle med: ”Nykonstruktion eller ændring af opstaldningsforhold for *..relevant dyreart..(fritte, hund eller kat)* skal ske i overensstemmelse med opdaterede, anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer om *dyreartens (fritte, hunde eller kat)* fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.” Alle øvrige tilsvarende afsnit (2.1.4.1, 2.2.4.1 og 2.6.4.1 til 2.11.4.1) anfører ikke denne relevante retningslinje.

Bilag 2 igen: I næsten alle afsnit om ventilation sluttes med, at rygning ikke er tilladt i lokaler, hvor der er opstaldet forsøgsdyr, blot ikke i afsnittene om padder, krybdyr og fisk.

Derudover bemærker Rådet, at det bør anføres, hvad der menes med forsøg, og eventuelt præciseres, hvad der ikke henregnes til forsøg.

Aflivningsmetoderne bør desuden revurderes og være i overensstemmelse med nutidig praksis. Ifølge bilag 3 ”metoder til aflivning af dyr”, tabel 3 er elektrisk aflivning en adækvat måde at aflive bl.a hunde, katte, fritter, ræve og store pattedyr på.

Afgørelse:

[Bek. 88 af 30. januar 2013.](#)

2012-20-08-00085

Høring om bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.

Rådet ser med tilfredshed at taksten for Fødevarestyrelsens årlige kontrol af dyrlæger nedsættes. Rådet har ingen yderligere bemærkninger.

Afgørelse:

[Bek. 366 af 9. april 2013.](#)

2012-20-08-00086

Høring om Udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr (dyrehandlere) (udskydelse af frist for krav om udlevering af pasningsvejledninger).

Det Veterinære Sundhedsråd har ingen bemærkninger til udkastet.

Afgørelse:

[Bek. 1198 af 13. december 2012.](#)

8 Andre sager

2012-20-09-00019

Skrivelse af 19. januar 2012 fra NaturErhvervstyrelsen.

Det Veterinære Sundhedsråd blev ved skrivelse fra NaturErhvervstyrelsen anmodet om en præcisering af Det Veterinære Sundhedsråd og Dyreværnsrådets fælles udtalelse af 14. december 2001 om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

NaturErhvervstyrelsen har hidtil anlagt den praksis, at dyr, der går ude om vinteren uden adgang til læskur, for at opnå en høj grad af ly og beskyttelse mod nedbør, skal kunne ”gå ind” i beplantningen, forstået som, at dyrene skal kunne finde ly til beskyttelse mod nedbør.

NaturErhvervstyrelsen henviser til, at der ved dom afsagt af retten i Helsingør den 9. november 2011 er lagt til grund, at kravet om, at dyrene skal kunne gå ”ind i” beplantningen ikke ses at fremgå klart af den fælles udtalelse af 14. december 2001 fra Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd.

NaturErhvervstyrelsen har desuden anlagt den fortolkning, at løvfældende træer ikke yder tilstrækkelig beskyttelse, men at ikke-løvfældende træer kan yde en tilstrækkelig grad – om end ikke fuldstændig beskyttelse mod nedbør.

Af den omtalte dom fremgår yderligere, at ”beplantning i sagens natur yder en begrænset beskyttelse mod nedbør (hvis det regner på beplantningen, vil det begynde at dryppe)”.

NaturErhvervstyrelsen har noteret sig, at rådene den 7. december 2011 har fremsat en supplerende udtalelse, hvoraf det fremgår, at der efter rådenes opfattelse kun findes ganske få steder i Danmark, hvor de naturlige forhold er af en sådan beskaffenhed, at de opfylder betingelserne i rådenes udtalelse af 14. december 2011. Rådene anbefaler, at der først og fremmest lægges vægt på de konkrete forhold, som dyrene holdes under.

Set i lyset af dommens formulering skal NaturErhvervstyrelsen anmode om, at rådene præciserer, hvilke forhold, der vil kunne tænkes at leve op til kravene om høj beskyttelse, herunder om dyrene skal kunne gå ”ind i” beplantningen, i tilfælde hvor udegående dyr ikke har adgang til læskur.

Svar:

Det Veterinære Sundhedsråd skal indledningsvis henviser til Rådenes reviderede ”Fællesudtalelse om hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr af d. 8. november 2012”, der erstatter udtalelsen af 14. december 2001.

Det fremgår af den reviderede udtalelse, at hvad angår får, er disse, såfremt de i udtalelsens punkt 2 anførte betingelser er opfyldte, fritaget for kravet om læskur eller bygning m.v., når de går ude om vinteren eller i perioder med vinterlignende forhold.

Rådet finder således, at dyr, der er udegående hele døgnet i vinterperioden, bortset fra får, skal have mulighed for at søge ly og læ på et tørt leje. Dette kan opnås, såfremt dyrene har adgang til læskur eller bygning, hvor alle dyr samtidigt kan hvile på et tørt, strøet leje.

Skal kravet om læskur fraviges, skal dyrene holdes på arealer, hvor de naturlige forhold i vidt omfang kan give dyrene en tilsvarende beskyttelse. Dette kan opnås, såfremt der er en passende tæthed af bevoksning, der, sammenholdt med landskabsforhold og jordbundsforhold, sikrer dyrene mod vejr og vind og giver adgang til, at alle dyrene samtidigt kan hvile på et passende tørt leje.

Det Veterinære Sundhedsråd skal anføre, at skrivelsen af d. 7. december 2011 til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, samt Justitsministeriet, er en opfordring til de to ministerier om at skabe et regelsæt, der muliggør, at grundlaget for en fravigelse af krav om læskur skal baseres på en konkret vurdering af de forefundne naturforhold sammenholdt med dyreracer og den konkrete viden om deres hårdførhed og egnethed til at klare sig dyrevelfærdsmæssigt og fysiologisk ukompliceret udendørs i vinterperioder og under vinterlignende forhold. Ligeledes anføres det, at der efter Rådenes opfattelse kun findes ganske få steder i Danmark, hvor de naturlige forhold er af en sådan beskaffenhed, at de opfylder kravene i Rådenes udtalelse af d. 14. december 2001, der senere altså er revideret i ”Fællesudtalelse om hold af dyr der går ude hele døgnnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr af d. 8. november 2012”.

På baggrund af NaturErhvervstyrelsens anmodning kan Det Veterinære Sundhedsråd anføre følgende præcisering:

Kravet om læskur eller bygning kan fraviges under naturlige forhold, hvor tætheden samt arten af bevoksningen på det areal, hvor dyrene opholder sig, jordbunden og dennes beskaffenhed sammen med naturlige niveauforskelle og skråninger yder mulighed for, at de udegående dyr har mulighed for at finde tilstrækkelig læ for vind og ly for nedbør på passende tør bund.

For at disse forhold kan være til stede, er det Rådets vurdering, at dyrene, bortset fra får, skal kunne gå ”ind i” en beplantning i tilfælde, hvor udegående dyr ikke har adgang til læskur. Rådet finder ikke, at en randbeplantning alene opfylder forudsætningerne for en høj grad af læ for vind og beskyttelse mod nedbør. Rådet vurderer, at en randbeplantning – ofte benævnt som et læbælte – kun yder læ fra bestemte vindretninger samtidigt med, at den ikke yder passende beskyttelse mod nedbør.

Rådet skal præcisere, at kravet om veldrænet bund og en beplantning, som yder en høj grad af både læ og beskyttelse mod nedbør, ikke kan adskilles, idet det er Rådets vurdering, at det ”tørre leje” skal være til rådighed, hvor der samtidigt er ”læ og beskyttelse mod nedbør”.

Rådet finder, at løvfældende træer ikke alene kan yde tilstrækkelig mulighed for passende ly og læ, medens særlige naturlige forhold med passende tæthed og bevoksning af nåletræer (gran, fyr, enebær og lignende), sammenholdt med øvrige landskabsforhold (hældninger, skråninger og niveauforskelle), samt jordbundsforhold, kan yde dyrevelfærdsmæssige og fysiologisk tilstrækkelige forhold. Det forudsættes tillige, at dyrene har let adgang til at søge ly, læ og passende tørt leje i/under/på/ved de beskrevne særlige naturforhold. Rådet finder under tilstedeværelse af disse nævnte særlige forhold sammen med opfyldelse af øvrige krav om supplerende fodring, vandtilførsel og tilvæning for dyrene til forholdene, at dette kan yde grundlag for en fravigelse af krav om adgang til læskur eller bygning for visse dyrearter og racer.

2012-20-09-00022

Skrivelse af 11. juni 2012 fra Fødevarestyrelsen.

På baggrund af en afsagt dom vedrørende udegående dyr stillede Fødevarestyrelsen spørgsmål om fortolkningen af beplantning og tørt leje.

Rådet udtalte:

Af fremskrivelsesbrevet fra Fødevarestyrelsen fremgår følgende:

Vedlagt sendes en udskrift af dombogen fra retten i Helsingør, hvor der den 9. november 2011 blev afsagt dom i en sag, der blandt andet vedrørte udendørs hold af kreaturer og får i vinterperioden.

Det fremgår, at der blandt andet var rejst tiltale efter Dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1.pkt., jf. § 2 og § 3, stk.1, sidste punktum, for at have behandlet hhv. 214 stk. Skotsk Højlandskvæg, 167 stk. Skotsk Højlandskvæg og ca. 38 får uforsvarligt, ved at have undladt at sikre dyrene mod vind og vejr i overensstemmelse med deres behov og i strid med økologisk jordbrugsproduktion, idet dyrene befandt sig udendørs uden mu-

lighed for ly og læ for vind og nedbør, idet der kun var spredt beplantning på markerne og ingen læskure. For fårenes vedkommende indbefattede tiltalen også, at fårene ikke havde adgang til vand.

Det fremgår, at Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds fælles udtalelse af 14. december 2001 om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr er indgået i domstolens behandling af sagen.

For så vidt angår kravet om at sikre dyrene mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, fandt retten det ikke tilstrækkeligt bevist, at de tiltalte var skyldige i denne del af tiltalen. Retten anfører i den forbindelse blandt andet:

- ”For så vidt angår kravet om ”veldrænet bund” er dette ikke omfattet af anklageskriftet, og efter forklaringerne er kravet tilsyneladende opfyldt, idet dyrene har haft ”øer” af halm, som de har revet ud fra de udlagte rundballer”, samt: ”Det er rettens vurdering at det på det foreliggende grundlag er betænkeligt at statuere, at kravet om læbeplantning mod vind er overtrådt. Kravet om, at dyrene skal kunne gå ”ind i” beplantningen ses i øvrigt ikke at fremgå klart af den nævnte fælles udtalelse fra Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd. Kravet om beplantning som ly mod nedbør ses ikke opfyldt, men det er rettens vurdering, at kravet om beplantning som ly mod nedbør næppe kan stå alene, da beplantning i sagens natur yder en begrænset beskyttelse mod nedbør (hvis det regner på beplantningen, vil det begynde at dryppe)”

samt:

- ”Tiltalen angår overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, om uforsvarlig behandling af dyr og ikke blot § 28, stk. 2 om den formelle overtrædelse af kravet i § 3, stk. 1. sidste punktum om læbeplantning. Set i lyset af, at der som nævnt ikke har været konstateret problemer med dyrenes generelle sundheds- eller foderstand finder retten det ikke tilstrækkeligt bevist, at tiltalte er skyldig i denne del af tiltalen”.

På baggrund af ovenstående, samt på baggrund af oplysninger fra forskellig side om, at får i stigende grad holdes på frøgræsarealer med tvivlsom beplantning og uden adgang til læskur i perioder med vinterlignende vejr og i vinterperioden, finder Fødevarestyrelsen anledning til at anmode Det Veterinære Sundhedsråd om en præcisering af de krav, som Rådet mener, skal lægges til grund, hvis det skal accepteres at fravige kravet om læskur for i udtalelsen anførte hesteracer, kvægracer og får. Fødevarestyrelsen skal især anmode Rådet om en vurdering af følgende:

Spørgsmål 1:

Er det Rådets opfattelse, at ”øer” af halm, som dyr selv har revet ud af rundballer, opfylder forudsætningen om ”en særlig veldrænet bund”, som anført i ovennævnte udtalelse? Ballerne er opstillet for at give dyrene adgang til grovfoder, og det må antages, at der er en del færdsel af dyr til og fra ballerne.

Svar ad 1:

Rådet skal indledningsvis henviser til Dyreværnsrådets og Det veterinære Sundhedsråds reviderede ”Udtalelse om hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr” af d. 8. november 2012, der erstatter udtalelsen af 14. december 2001. Det fremgår af den reviderede udtalelse, at hvad angår får, er disse, såfremt de i udtalelsens punkt 2 anførte betingelser er opfyldte, fritaget for kravet om læskur eller bygning m.v., når de går ude om vinteren eller i perioder med vinterlignende forhold.

Rådet finder, at udegående dyr hele døgnet i vinterperioden, bortset fra får, skal have muligheder for at søge ly og læ på et tørt leje. Dette kan opnås, såfremt dyrene har adgang til læskur eller bygning, hvor alle dyr samtidigt kan hvile på et tørt, strøet leje.

Skal kravet om læskur fraviges, skal dyrene holdes på arealer, hvor de naturlige forhold i vidt omfang kan give dyrene en tilsvarende beskyttelse. Dette kan opnås, såfremt der er en passende tæthed af bevoksning,

der sammenholdt med landskabsforhold og jordbundsforhold sikrer dyrene mod vejr og vind og giver adgang til, at alle dyrene samtidigt kan hvile på et passende tørt leje. Et sådant tørt leje kan systematisk etableres på steder, hvor der kan holdes tørt, og vedligeholdes med passende strøelse af frisk halm eller tilsvarende strøelse. Rådet finder ikke, at tilfældigt udrevne totter af halm fra halmballer, som er opstillet som tilbud af grovfoder, samtidigt kan opfylde behovet for de udegående dyrs mulighed for samtidigt at kunne finde tørt leje.

Spørgsmål 2:

Er det Rådets opfattelse, at randbeplantning opfylder forudsætningen om ”en beplantning, som yder en høj grad af både læ og beskyttelse mod nedbør”, som anført i ovennævnte udtalelse?

Svar ad 2:

Rådet finder ikke, at en randbeplantning alene opfylder forudsætningerne for en høj grad af læ for vind og beskyttelse mod nedbør. Rådet vurderer, at en randbeplantning – ofte benævnt som et læbælte – kun yder læ fra bestemte vindretninger samtidigt med, at den ikke yder passende beskyttelse mod nedbør.

Spørgsmål 3:

Endvidere anmoder Fødevarestyrelsen om eventuelle yderligere bemærkninger fra Rådet.

Svar ad 3:

Der er i spørgetemaet spurgt separat ind til henholdsvis ”en særlig veldrænet bund” og ”en beplantning, som yder en høj grad af både læ og beskyttelse mod nedbør”. Rådet skal anføre, at de to forhold ikke kan adskilles, idet det er Rådets vurdering, at det ”tørre leje” skal være til rådighed, hvor der samtidigt er ”læ og beskyttelse mod nedbør”.

Idet der henvises til Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds ”Fællesudtalelse om hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr”, skal Det Veterinære Sundhedsråd fortsat udtale, at en fravigelse af kravet om læskur eller bygning kun undtagelsesvis må foretages, og at en fravigelse i alle tilfælde skal basere sig på en konkret vurdering af de forhold, hvorunder dyrene holdes og samtidig opfyldelse af øvrige krav om supplerende fodring, vandtilførsel og tilvænnning af dyrene til forholdene.

2012-20-09-00023

Mail af 9. august 2012 fra Kommuneqarfik Sermersooq Grønland, Adf. for Natur & Bæredygtighed.

Rådet fik fra en grønlandsk kommune forelagt nogle spørgsmål, idet det var problematisk at få kæledyr samt vilde katte aflivet, idet der var dagsrejser til nærmeste dyrlæge. Forespørgslen var fremsat af kommunens projektleder for hundehold, som var uddannet veterinærsygeplejerske.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er det uforsvarligt at anvende barbiturat/medicinsk aflivning?

Svar ad 1:

Under de rette omstændigheder samt under iagttagelse af de relevante grønlandske regler kan det være veterinærfagligt forsvarligt at anvende barbiturat/medicinsk aflivning.

Spørgsmål 2:

Er det forsvarligt at anvende boltpistol til bla. vildkatte i kattefælder?

Svar ad 2:

Under de rette omstændigheder samt under iagttagelse af de relevante grønlandske regler kan det være veterinærfagligt forsvarligt at anvende bolt pistol til aflivning af blandt andet vildkatte i kattefælder.

Spørgsmål 3:

Har I yderligere bemærkninger?

Svar ad 3:

Spørgsmål til Det Veterinære Sundhedsråd skal være konkrete. Formuleringen af spørgsmål 1 og 2 er af mere generel karakter, og Det Veterinære Sundhedsråd kan således udelukkende besvare spørgsmålene generelt. Såfremt der fremsendes konkrete spørgsmål for eksempel med beskrivelse af fremgangsmåde og ansvarlige fagpersoner, der skal stå for indgrebene, kan Rådet forholde sig til disse konkrete spørgsmål.

9 Rådets generelle udtalelser

2011-20-02-00014

Generel udtalelse af 16. marts 2012 vedrørende sygdomme og skader på mink.

Rådet har fået forelagt flere sager med anmeldelser affødt af fund under Fødevarestyrelsens og Plantedirektoratets kontrolbesøg på pelsdyrfarme. Et gennemgående tema har i disse sager været mink med skader og sygdomme, som ejerne af minkene enten ikke havde opdaget eller, hvis de var opdaget, ikke efterfølgende havde givet en tilstrækkelig behandling resulterende i dyreværns-mæssigt kritisable forhold for de berørte mink.

Forholdene for minkene på minkfarme veksler hen over kalenderåret, idet alle avlstæver bliver parret i marts måned, får hvalpe i april-maj måned, disse fravænes i juni-juli og er udvoksede og har skiftet pels i november/december måned, hvor de fleste pelses og kun de udvalgte avlsdyr får lov at overvintre for så at indgå som nye avlsdyr fra marts måned. Denne synkrone produktion medfører, at sygdomsproblemerne veksler hen over året og er meget forskellige fra måned til måned.

Vinterperioden

Af hensyn til en vellykket parring og efterfølgende drægtighed er det nødvendigt, at avlsdyrene ikke er for fede. Dette styres frem til parringstiden i marts gennem den daglige fodertildeling hen over vinteren. Dette kan i enkelte tilfælde bevirke, at i farme, hvor dyrenes vægttab ikke følges tæt, vil dyr, der er blevet for tynde, kunne dø, hvis der sker pludselige fald i temperaturen med lave frostgrader. Selv om minkene har lune redekasser bevirker en pludselig opståen af ekstremt lave temperaturer, at minkenes krav til vedligeholdelsesfoder stiger brat og er ejeren ikke opmærksom på dette kan forholdet blive fatal og medføre at dyrene dør. Sådanne dødsfald kan og skal undgås og Rådet skal derfor indskærpe, at der hos alle mink i vinterperioden foretages ugentlige vurderinger af huldet på de enkelte mink for at kunne øge kaloriemængden til de dyr, der er ved at komme i farezonen.

Fødselsperioden

I denne periode finder Rådet, at der skal være en øget opmærksomhed i form af flere daglige tilsyn for hurtigt at kunne gribe ind og yde hjælp til minktæver, der måtte få fødselsbesvær. Kan i fødselsvejen fastkilede hvalpe ikke hjælpes ud, skal dyrlæge tilkaldes, alternativt skal den pågældende mink aflives, da hendes situation er alvorlig og meget smertefuld.

Hvalpe med afbidte lemmer

Rådet har i de behandlede sager mødt tilfælde, hvor der på farmen har gået mink, der manglede flere lemmer. Det er Rådets vurdering, at den slags skader på minkene påføres hvalpene under og lige efter fødslen, hvor tæven enten trækker fastkilede hvalpe ud ved at bide og trække hvalpen ud eller hvor tæven under soignering af den nyfødte hvalp forgriber sig på hvalpens lemmer i stedet for navlestrengen. Sådanne skader er vanskelige at opdage tidligt, da en minutiøs undersøgelse af alle hvalpe i den første periode efter fødselen stresser tæverne gevaldigt.

Der er Rådets vurdering, at sådanne hvalpe, der enten helt kan mangle eller har fået amputeret større dele af op til flere lemmer, bør aflives så snart de opdages. Ved at lade dem leve udsættes de under deres ophold i burene med deres funktionsnedsættelse uden mulighed for nogen speciel pasning og omsorg for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke behandles omsorgsfuldt, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Sår og andre skader i vækstperioden

I hele vækstperioden, men specielt om efteråret, hvor dyrenes alder gør, at de begynder at blive territoriale, kan der ses bidsår. Sår er således ikke usædvanlige skader hos et fåtal af mink. De kan udover ved bid fra andre eller minken selv også opstå efter kontusioner og efter rifter o.a.

Sår skal behandles med oprensning, desinfektion og/eller antibiotiske lægemidler. Det kan ved nogle sår være tilstrækkeligt, at minken isoleres og sårets afheling og minkens ædelyst nøje bliver fulgt for hurtig indgriben.

Det er Rådets vurdering, at mink med større bidsår, som efterlades ubehandlede i bure sammen med andre mink, udsættes for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke behandles omsorgsfuldt, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Sygeafdeling

Alle mink skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

For at kunne efterleve dette og give syge og tilskadekomne mink en hurtig og sufficient behandling finder Rådet det derfor tilrådeligt, at disse mink samles i et farmafsnit (sygeafdeling) for bedre overvågning og evt. behandling. Til stadighed skal sår hos mink ved de daglige tilsyn således vurderes sammen med øvrige parametre (foderoptagelse, huld og opførsel) med henblik på hurtig helbredelse. Såfremt dette ikke skønnes muligt, skal det skadede dyr aflives, jf. Bek. nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 5.

2011-20-02-00013

Generel udtalelse af 29. marts 2012 om aflivning af ål.

Det Veterinære Sundhedsråd blev den 4. juli 2008 af Fødevarestyrelsen anmodet om Rådets vurdering af dels beskrivelsen af den nuværende metode til aflivning af ål på åleslagterierne i Danmark og dels, såfremt man ønsker at undgå dekapitering af ålene, hvorvidt en korrekt udført bedøvelse/aflivning med elektricitet kan anses for at være en dyreværns-mæssig forsvarlig metode.

Ved forelæggelsen af spørgsmålene fremkom Fødevarestyrelsen med følgende oplysninger:

”Fødevarestyrelsen har på baggrund af henvendelser fra bl.a. regionerne taget problematikken om bedøvelse og aflivning af ål op til fornyet overvejelse. Vi er blevet gjort opmærksomme på at der på grund af den meget begrænsede lovgivning på området og til trods for tidligere udtalelser fra Det Veterinære Sundhedsråd stadig foregår aflivninger af ål i Danmark med metoder af dyrevelfærdsmæssig betænkelig karakter.

Fødevarestyrelsen har undersøgt, hvilke metoder der typisk anvendes i dag til aflivning af ål:

Der produceres ca. 2000 tons ål i Danmark årligt. Heraf slagtes de 200 tons i Danmark, og de resterende eksporteres til Holland til slagtning. Der findes kun få åleslagterier i DK. Når ålene ankommer til slagteriet, læsses de fra 8 grader koldt vand ned i isvand, som er tæt på 0 grader. Efter nogen tid i isvandet lægges ålene på salt for at afslime dem. Derefter slagtes/aflives ålene ved at skære dem op fra gæller til gat og fjerne indvoldene. Dette foregår nogle steder med maskine.

På mindre steder så som fiskeforretninger og ”stalddørssalg” af f.eks. vildtfangede ål, er det stadigvæk en udbredt metode til aflivning/afslimning at overhælde ålene med en opløsning af salmiakspiritus i vand.

EFSA¹ konkluderer omkring bedøvelse og bedøvelse/aflivning af opdrættede fisk at kvælning, kvælning på is/termalt shock, salt, ammoniakopløsninger, elektroimmobilisering, dekapitation og afblødning er inhumane metoder til aflivning af fisk. Det anbefales, at bedøvelse eller aflivning af fisk ikke bør ske ved nedkøling i is

¹ The EFSA Journal (2004), 45, 1-29, Welfare aspects of the main systems of stunning and killing the main commercial species of animals

hverken i vand eller luft. EFSA's rapport er vedlagt denne forespørgsel sammen med en artikel fra *Animal Welfare* 2002 af Robb og Kestin om bedøvelse og aflivning af fisk².

Det Veterinære Sundhedsråd skriver i en tidligere udtalelse om affedtning af ål at anbringelse af levende ål i groft salt, læsket kalk eller i vand tilsat salmiakspiritus er i strid med dyreværnslovens bestemmelser og har karakter af mishandling.

Ligeledes fastslår Det Veterinære Sundhedsråd i en tidligere udtalelse om aflivning af ål, at aflivning af ål ved frysning ikke er en hurtig metode, samt at det ikke kan afvises, at metoden er stressende for dyret. Rådet anbefaler i denne udtalelse aflivning ved dekapitering med et skarpt instrument efterfulgt af knusning af det afskårne hoved i f.eks. en kværn eller kødhakker.

Sidstnævnte metode har mødt megen modstand i branchen, da dekapitering af ålene umuliggør fremstilling af røget ål, som er det hyppigst fremstillede produkt af danske ål.

Det er vores ønske at kunne tilføje en sidestillet metode til bedøvelse/aflivning af ål. Vores undersøgelser viser, at elektricitet i dag regnes for at være en god og brugbar metode til bedøvelse/aflivning af ål.

Elektricitet til bedøvelse/aflivning af ål bruges i dag i Tyskland og anbefales i EFSA's rapport fra 2004 om bedøvelse og aflivning. Elektricitet anses for at være en både hurtig, effektiv og skånsom aflivningsmetode til ål, når det anvendes korrekt. Metoden kræver præcision omkring strømstyrke og tid, da for højt strømstyrke kan give blødninger i muskulaturen på ålene, og for kort tid kan resultere i utilstrækkelig bedøvelse/aflivning. Samtidig bør sikkerheden for mennesker være høj. Elektricitet bruges i dag som aflivningsmetode på ørreddambrug."

Til brug for vurdering af spørgsmålene aflagde Det Veterinære Sundhedsråd besøg hos en dansk åleeksportør for at overvære elektrisk aflivning af ål.

Aflivningen foregik på følgende måde:

Ålene blev fra et bassin med ketcher overført til en plastiktønde og bragt til bedøver / aflivningsanlægget. Her overførtes ålene til en firkantet plastikkasse med små huller til afløb for vandet.

Selve elbedøver/-afliveraggregatet var forholdsvis enkelt i sin indretning. Det bestod af en plade med håndtag centralt øverst og under pladen 2 gange 4 stk. ca. 30 cm lange metalben nær siderne på pladen. Benene var indbyrdes forbundet, så de dannede 4 plus-ben og 4 minus-ben, der hver via et kabel var tilsluttet et el-skab på væggen, hvorfra styringen af strømtilførslen foregik.

Pladen anbragtes oven ned i kassen med de levende ål. Den stod således på de 2 x 4 stålben. På en kontakt tændtes der for strømmen, således at ålene nu opholdt sig i et spændingsfelt mellem de 4 plus-ben og 4 minus-ben. Ålene stivnede momentant og der blev helt stille i kassen. De virkede alle momentant fuldt bedøvede. Nogle åbnede og lukkede stille og roligt munden, ellers intet.

Bedøvelsesanlægget var indstillet til at give en spænding på 45 Volt, en strømstyrke på 0,5 Ampere og en tid på 8 minutter.

I løbet af de 8 minutter aftog antallet af ål med mundbevægelser, så der til sidst var fuldstændig ro i kassen.

Ålene blev nu overført til et cirkulært kar med 4 roterende arme i bunden og her afslimedes de ved, at der blev hældt lidt fortyndet salmiakspiritus ned til dem og de overbrusedes med vand indtil der ikke dannedes mere koaguleret åleslim. Ålene var nu klar til videre forarbejdning.

² *Animal Welfare* 2002, 11:269-282, Methods used to kill fish: field observations and literature reviewed

Det var Rådets vurdering, at bedøvelsen/aflivningen virkede hurtig, effektiv og skånsom. Vort indtryk var, at ålene var fuldt bedøvede og efter de 8 minutter var døde.

Rådet har til vurderingen af el-bedøvelse/aflivning af ål ud over ovenstående virksomhedsbesøg anvendt følgende litteratur:

- 1: Undersøgelse af fiskevelfærd, -kvalitet og miljøbelastning i ørred- og åleopdræt” udarbejdet af Ferskvandscentret, Silkeborg, december 2004.
- 2: The EFSA Journal (2004), 45, 1-29, Welfare aspects of the main systems of stunning and killing the main commercial species of animals.
- 3: Animal Welfare 2002, 11:269-282, Methods used to kill fish: field observations and literature reviewed.

I undersøgelsen fra Ferskvandscentret i Silkeborg angives, hvad der er anført i den videnskabelige litteratur, bl. a. om aflivningsmetoder til ål. Her er der en anbefaling af aflivning med elektricitet samt en gennemgang af nogle forskellige anvendte el-parametre.

Spørgsmål 1:

Hvordan vurderer Rådet beskrivelsen af den nuværende metode til aflivning af ål på åleslagterierne i Danmark?

Svar ad 1:

Rådet finder ikke, at aflivning af ål ved anvendelse af nedlægning i isvand / salt, overhældning med en opløsning af salmiakspiritus i vand, kvælning med CO₂ eller frysning er dyreværnsmæssigt forsvarlige metoder til aflivning af ål, idet de ikke opfylder kravet om, at aflivning skal foregå så hurtigt og smertefrit som muligt.

Spørgsmål 2:

Såfremt man ønsker at undgå dekapitering af ålene, kunne en korrekt udført bedøvelse/aflivning med elektricitet så anses for at være en dyreværnsmæssig forsvarlig metode?

Svar ad 2:

Rådet skal indledningsvis anføre, at det er problematisk at angive sikkert dokumenterede og dyreværnsmæssigt forsvarlige aflivningsmetoder til ål.

Rådet finder på baggrund af ovenstående virksomhedsbesøg og oplysningerne i ovenfor nævnte litteratur om emnet, at en korrekt udført bedøvelse/aflivning med elektricitet er den aflivningsmetode, der bedst kan opfylde de dyreværnsmæssige krav og samtidig er en praktisk håndterbar metode.

Rådet kan derfor med vores nuværende viden anbefale metoden til aflivning af ål.

Rådet vurderer således såvel dekapitation med efterfølgende knusning af hovedet som elektrisk bedøvelse/aflivning som fuldt forsvarlige metoder til aflivning af ål, idet det forudsættes, at begge metoder udføres korrekt.

Denne udtalelse erstatter tidligere udtalelse af 23. september 2005 om aflivning af ål.

2012-20-02-00016

Fællesudtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd og Dyreværnsrådet af 8. november 2012 om hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr.

Det Veterinære Sundhedsråd og Dyreværnsrådet afgav den 14. december 2001 en fælles udtalelse om uden-dørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr. Udtalelsen bidrager til fortolkningen

af dyreværnslovens § 3, stk. 1, hvoraf det bl.a. fremgår, at dyr skal sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådene har flere gange præciseret og suppleret udtalelsen af 14. december 2001, og efter Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse er der opstået behov for, at udtalelsen præciseres yderligere. Baggrunden herfor er bl.a., at udtalelsen af 14. december 2001 er baseret på en betragtning om en stabil racedefinition, hvilket som følge af nye og ændrede racemål ikke har vist sig hensigtsmæssig. Rådene har derfor endnu en gang behandlet spørgsmålet om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr og på den baggrund besluttet at afgive en ny revideret udtalelse.

Udtalelsen erstatter Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse af 14. december 2001 samt alle præciseringer og suppleringer, som rådene efterfølgende har afgivet i tilknytning til udtalelsen af 14. december 2001.

Rådene ønsker med denne nye reviderede udtalelse bl.a. at slå fast, at en vurdering af, om der kan afviges fra kravet om adgang til læskur eller bygning for dyr, der er udegående hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr, efter rådernes opfattelse skal baseres på en konkret vurdering af de forhold, hvorunder dyrene holdes, frem for på dyrenes race.

Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd skal i den anledning afgive følgende:

Udtalelse om hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr af d. 8. november 2012

Det fremgår af dyreværnslovens § 2, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Det fremgår endvidere af dyreværnslovens § 3, stk. 1, at rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed, også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Alle dyr, der er udegående hele døgnet³ i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr⁴, skal sikres mod vejr og vind ved at være forberedt på at skulle være udegående. Dyrene skal således være tilvænnet til at gå ude, skal have udviklet et kraftigt og tæt hårlag eller en tæt fjerdragt, og de skal være ved godt huld og de skal tilføres supplerende foder, så det gode huld opretholdes. Der skal hele tiden være adgang til frisk drikkevand.

De arealer, som dyr, der er udegående hele døgnet, opholder sig på i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr, skal i størrelsen være afpasset efter antallet af dyr samt være så store, at der altid er græsdækkede arealer, som dyrene ikke har trådt op. Det skal sikres, at foderpladser og vandingssteder er placeret i en sådan afstand fra dyrenes hvileområde, at arealet mellem disse kan holdes græsdækket.

³ Nærværende udtalelse omfatter alene dyr, der er udegående hele døgnet, mens dyr, der er ude i dagtimerne, men i øvrigt er i stald om natten, ikke er omfattet af udtalelsen. Det er rådernes opfattelse, at dyr, der går ude i mere end 12 timer af døgnet, er omfattet af denne udtalelse.

⁴ Månederne december, januar og februar skal forstås som ”vinterperiode”. Efter rådernes opfattelse er der i månederne november og marts ofte vinterlignende vejr, men der kan dog også efter rådernes opfattelse tidligere på efteråret samt i forårsperioden forekomme perioder med vinterlignende vejr.

Desuden skal dyr, der er udegående hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr, have adgang til læskur eller bygning, hvor alle dyr samtidigt kan hvile på et tørt, strøet leje.

Krav om læskur eller bygning kan alene fraviges under følgende forudsætninger:

1. Dyrene holdes på så store arealer, at de naturlige forhold er af en sådan beskaffenhed, at der kan ydes dyrene en beskyttelse, der i vidt omfang svarer til den beskyttelse, som et læskur eller en bygning vil kunne give. Med ”naturlige forhold” skal nærmere forstås, at der er en passende tæthed af bevoksning, der sammenholdt med de øvrige landskabsforhold (hældninger, skråninger og niveauforskelle) samt jordbundsforhold på arealet kan sikre dyrene mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov. De naturlige forhold skal herunder samtidig kunne sikre, at alle dyr på samme tid kan hvile på et passende tørt leje.

Det bemærkes, at der efter rådernes opfattelse alene findes ganske få steder i Danmark, hvor de naturlige forhold er af en sådan beskaffenhed, at dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr vil kunne holdes ude i mere end 12 timer om dagen uden adgang til læskur eller bygning.

2. For så vidt angår får skal det særligt bemærkes, at det med baggrund i den nuværende viden er Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at får generelt er særligt hårdføre. Det er derfor rådernes opfattelse, at kravet om læskur eller bygning samt de ovenfor under punkt 1 nævnte ”naturlige forhold” ikke bør gælde for får, såfremt disse tilses dagligt og dyrene i øvrigt er tilvænnet som beskrevet ovenfor.

Det er således Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at kravet om læskur eller bygning kun helt undtagelsesvis må fraviges, og at en fravigelse af kravet i alle tilfælde skal basere sig på en konkret vurdering af de forhold, hvorunder dyrene holdes og samtidig opfyldelse af øvrige krav om supplerende fodring, vandtilførsel og tilvæning for dyrene til forholdene.

10 Fødevarestyrelsens sager

10.1 Fødevarestyrelsens sager vedrørende heste

2011-20-2930-00577

Skrivelse af 7. juli 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Foranlediget af en anmeldelse aflagde politiet sammen med den lokale fødevareregion besøg i et blandet husdyrhold bestående af ca. 60 dyr, heraf ca. 40 heste. Hestene gik i en fold i tilknytning til ejendommen. I folden lå en stærkt afmagret hest, som var ude af stand til at rejse sig. Jorden omkring hesten bar præg af at den havde arbejdet sig rundt i en cirkel.

Spørgsmål 1:

Det fremgår af dyrlægens erklæring af 27. maj 2010, at en hest har været udsat for grov uforsvarlig behandling, da det er dyrlægens vurdering, at der er undladt at iværksætte, at hesten blev tilset af en dyrlæge eller at den blev aflivet langt tidligere i forløbet.

Kan Fødevarestyrelsen tiltræde den uforsvarlighedsvurdering, som er anført af dyrlægen i udtalelsen?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at en hest lå på siden i folden blandt ca. 40 andre heste. Den var ude af stand til at rejse sig og reagerede ikke på at blive håndteret og undersøgt. Hesten lå under hele forløbet apatisk hen og stønnede sagte og skar tænder. Hesten var tydeligt afmagret med fremstående ribben og hoftehjørner, samt manglende muskelfylde på bagparten. Græsset omkring hesten bar præg af at hesten havde ligget og arbejdet gennem længere tid. Årsagen til afmagringen og til at hesten ikke kunne rejse sig fremgår ikke af dyrlægens erklæring.

Ejeren oplyste, at hesten i nogle dage ikke havde kunnet støtte på det ene ben. Der havde ikke været tilkaldt dyrlæge til hesten.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Desuden skal enhver, der holder dyr, sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling. Hvis et dyr ikke kommer sig hurtigt af denne behandling, skal dyret enten aflives straks, eller også skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt.

Lægges det til grund, at hesten gennem en længere periode har udviklet en tydelig afmagring og i adskillige dage har ligget på marken blandt ca. 40 andre heste ude af stand til at rejse sig, således at den på undersøgelsesdagen var apatisk og ikke reagerede på håndtering er det Fødevarestyrelsens opfattelse at hesten har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2. Hesten burde for længst have været tilset af en dyrlæge eller aflivet.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling,

Spørgsmål 2:

Såfremt Fødevarestyrelsen har supplerende bemærkninger til sagen udbedes disse også.

Svar ad 2:

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sager med j.nr. 2007-20-051-00059 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Byretten idømte tiltalte en bøde på 40.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 20 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring at bøden nedsattes til 20.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 14 dage.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

2011-20-2930-00627

Skrivelse af 28. oktober 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Politiet aflagde sammen med en dyrlæge fra den lokale fødevareregion besøg på en ejendom med flere dyrearter. Ved besøget konstateredes flere kritisable forhold.

I et lille lukket rum i en gammel kostald blev der fundet en hund af racen Skt. Bernhard.

Hunden, der var meget mager, havde ikke adgang til vand eller foder.

På en græsmark øst for ejendommen gik sort shetlandspony og hvid araberlignende hingst.

Hingsten var afmagret og virkede sky. På marken stod en sort plastbalje, som var ca. halvt fyldt med vand.

I en anden fold gik en sort hingst af racen oldenborger samt en hoppe af racen jysk hest.

Hingsten var meget afmagret og begge havde dårlig hovpleje.

Spørgsmål 1:

Fødevarestyrelsen anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Kan uforsvarlighedsvurderingen, som beskrevet af dyrlæge A i bilag 4, side 3 tiltrædes?

Svar ad 1:

Følgende fremgår af embedsdyrlægens erklæringer:

a. I et rum på ca. 2x3 kvadratmeter fandtes en hund af racen Skt. Bernhard.

Døren til rummet var lukket med et stykke ledning, så hunden havde ikke mulighed for at komme ud.

Hunden virkede sløv og nedstemt, men kunne dog logre med halen. Den var tydeligt underernæret med opkneben bug. Ved berøring af hundens ryg og brystkasse, følte dens ribben tydeligt. Ved inspektion af dens hoved sås henfald af tyggemusklernes i panden. Øjnene var dybtliggende hvilket blev tolket som enten væskemangel eller længere tids afmagring. Hundens pels var tør og glansløs. Der var ikke adgang til vand og foder i rummet, men der var en tom og beskidt vand /foderskål. Der lå en del indtørret afføring af ældre dato i rummet. Hunden blev tilbudt vand, som den drak grådigt.

b. I en fold gik en hvid hingst af racen araberblanding og en brun shetlandspony. Den hvide hingst fandtes ved inspektion af hele dyret og berøring af bagparten, at være underernæret med manglende muskelfylde på lårene. Hingstens hals og ryg var af normal muskelfylde, men ribbenene fremstod tydeligt. Hingsten syntes ikke at lide af væskemangel, da den ikke var slinger og huden på halsen ikke virkede uelastisk. Hovene var af normal længde og tå akserne var ikke brudte.

c. I en anden fold gik en sort hest formodentlig en oldenborgblanding sammen med en jysk hest.

Den sorte hest var stærkt afmagret. Den havde tydelig opkneben bug og tydelige ribben. Der var muskelhenfald på bagparten. Den havde for lange hove, ca. 3-5 cm og tå akserne var brudt. Der fandtes et væltet vandkar og folden var græsset meget ned. Der var ikke adgang til foder.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Ad a: Lægges ovennævnte til grund er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at hunden ved ikke at have været fodret tilfredsstillende i en længere periode, og ved at være holdt isoleret i rummet i stalden uden permanent adgang til vand ikke har været behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med dens behov. Hunden har således været udsat for betydelig grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Ad bog c: Lægges embedsdyrlægens erklæring og de medsendte fotos til grund er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at hingsten og den sorte hest ved at have været fodret utilstrækkeligt og for sidstnævntes vedkommende ved i en længere periode ikke at have fået fornøden hovpleje, ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. De har herved været udsat for smerte lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevarestyrelsens svar.

Svar ad 2:

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sager med j.nr. 2007-20-054-00088 (DVS årsberetning 2007) og 2006-20-051-00043, spørgsmål 2 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte A blev straffet med bøde på 2.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 6 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte B blev straffet med bøde på 2.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 6 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00684

Skrivelse af 8. februar 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Politiet blev i forbindelse med en anden sag sendt til en ejendom med heste og kvæg. Ved undersøgelse af stalden, fandtes adskillige store og små heste, hvoraf flere stod bundet med forhåndenværende snor og bånd. Andre stod i interimistiske aflukker. På en af de bundne heste sås et større område uden hår. Der var intet der tydede på, at hestene kom ud i det fri. Ud over hestene var der 4 kreaturer i stalden.

Politiet tilkaldte fødevareregionen, samt en praktiserende dyrlæge.

Spørgsmål 1:

Er der samlet set tale om grovere uforsvarlig behandling af dyr i henhold til dyreværnslovens bestemmelse herom, såfremt det lægges til grund at dyrenes tilstand og deres skader samt karakteren af opstaldningsstedet var som beskrevet i bilagene 1,2,9,10,13,15.

Svar ad 1:

Der foreligger erklæringer fra den praktiserende dyrlæge og 2 af fødevareregionens embedsdyrlæger. Det fremgår af dyrlægererklæringerne, at vejen ned til ejendommen var snedækket. Der sås spor efter biler under sneen. Foran dørene til stuehuset og foran stalddøren lå ca. 30 cm sne. Ved forsøg på at åbne stalddøren lød

der en høj vrinsken fra stalden. Det lykkedes at åbne døren på trods af sneen foran den. Døren var i så dårlig stand, at den faldt af hængslerne.

Staldbygningen var i særdeles dårlig forfatning. Den østvendte side af stalden var i forfald. Der manglede dele af muren og tagkonstruktionen var flere steder knækket sammen over de i alt 4 heste der stod opstaldet i denne side. Endevæggen i stalden manglede ligeledes. Også her var tagkonstruktionen knækket. Inventaret, der var blevet brugt til at opbinde dyrene ved samt til at bygge bokse af, bestod overvejende af jernrør. Nogle var meget rustne og blev sporadisk holdt sammen af høstbindegarn. Der var flere steder skarpe kanter og hjørner som dyrene kunne komme til skade på. Ligeledes var der opsat høstbindegarn på tværs mellem ”bok-sene” og på forsiden af ”boksene” med risiko for såvel alvorlige sårdannelse på hoved og lemmer som kvælninger. Loftet over 2 af hestene var styrtet sammen og de kunne ikke stå fuldt oprejst.

I stalden stod såvel heste som kalve og køer. En pony gik løs rundt, 5 ponyer stod bundet, 2 køer (1 jersey og en krydsning) stod bundet. 2 små kalve stod bundet. Den ene kalv havde et reb stramt om halsen og havde viklet sig ind i inventaret så den kun havde ganske lidt bevægelsesfrihed til siderne. Den havde besværet vejrtrækning som følge heraf.

2 heste gik sammen i et bokslignende aflukke. 2 heste stod i hver deres aflukke. I et hjørne af bygningen afskærmet med halmballer og kalvehytter stablet ovenpå hinanden gik 4 små ponyer. Den løsgående pony var til stor gene for de opbundne. Den bed efter og jagede med dem samt forsøgte at bedække dem. De opbundne forsøgte forgæves at sparke den væk og var tydeligt stressede som følge heraf.

I den åbne ende af staldbygningen fandtes der halm i bigballer, som bl.a. blev brugt til afskærmning for de 4 ponyer. Ved siden af disse fandtes en rundballe med høg af ringe kvalitet. Alle fodertønder var tomme undtagen en, hvori der lå ca. 2 liter kraftfoder.

Hos såvel de opbundne dyr som de der gik i bokse manglede der strøelse på lejearealerne, der var våde af gødning og urin. Ingen af dyrene havde således adgang til et tørt leje.

Ingen af dyrene i stalden havde adgang til vand. De 4 små ponyer og de 2 heste i fællesboks på østsiden af stalden havde en rest delvis frosset, tilsmudset vand stående i 2 kar. Samtlige dyr viste sig meget tørstige da de blev vandet.

En ældre ponyhoppe var i særdeles dårlig forfatning. Den virkede meget nedstemt, nærmest døende. Efter kort tid lagde ponyhoppen sig ned. Den stønnede og var tydeligt smertepåvirket. Efter 5-10 minutter døde den. Dødsårsagen kunne ikke nærmere fastslås. Der blev ikke foretaget obduktion. Iflg. den praktiserende dyrlæge, som undersøgte ponyen efter at den var død, var den i normalt huld, men med forøget bugomfang. Iflg. embedsdyrlægernes erklæringer var den udpræget afmagret således at hele rygsøjlen, hofte- og sædebensknuder, skuldre og nakkeknuder, samt alle ribben stod tydeligt frem og dens skind var uelastisk og øjnene indsunkne, som tegn på væskemangel. Den havde betydeligt forøget bugomfang og tykke ben på gr. af ødemer (væskeansamling).

En hvid hoppe stod opstaldet sammen med en rød vallak. Hoppen havde et hævet venstre bagben fra midt på piben og ned. Der sås et sår af ældre dato. Hoppen kunne tage støtte på benet men var tydeligt halt og øm på det.

De resterende heste og ponyer var i normal til under normal foderstand. Flere af dem trængte til beskæring af hovene og alle trængte til omfattende pelspleje idet de var plaget af utøj (lus). Alle dyrene bar i såvel deres adfærd som udseende tydeligt præg af i lang tid ikke at være blevet passet omsorgsfuldt. Flere af dem udviste tydelige tegn på stress over at være indelukkede og/eller bundne.

Der var ikke på de tilstødende marker til ejendommen anlagt fold. Der var hverken på omgivelserne udenfor eller i opstillingen tegn på at dyrene skulle have været udenfor stalden.

Begge køer var afmagrede og angrebet af utøj. Begge kalve var magre. Den ene kalv havde flere gamle mærker efter bid. Den var særdeles stresset over at blive jaget og bidt af den løsgående pony. Den brølede voldsomt da den blev bidt i ørerne og forsøgte at springe væk fra ponyen, men den blev endnu hårdere bundet herved.

Dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at dyrene ved at være opstaldet og behandlet som beskrevet, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, ønskes en stilling til, hvorvidt der er tale om uforsvarlig behandling af dyr.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2011-20-051-00028 (DVS indkomne afgørelser 2012) og j.nr. 2007-051-00059 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00722

Skrivelse af 15. marts 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

8. december 2011 aflagde politiet, bistået af en embedsdyrlæge fra Fødevarestyrelsen, besøg på en ejendom med heste, idet politiet havde modtaget anmeldelse om, at der på stedet var heste, som ikke fik den fornødne pasning, ligesom der lå et dødt føl på marken. En praktiserende dyrlæge blev senere tilkaldt med henblik på obduktion af føllet.

Spørgsmål:

Fødevarestyrelsen anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Kan uforsvarlighedsvurderingen som beskrevet af embedsdyrlægen tiltrædes?

Det bemærkes, at sigtede A har erkendt, at være ejer af de to udegående heste og føllet. Ifølge det oplyste skulle hesten i ”garagen” tilhøre sigtede B.

Der anmodes derfor dels om en vurdering af uforsvarligheden for så vidt angår de udegående heste og føllet isoleret, dels en vurdering af uforsvarligheden for så vidt angår de samlede dyr (såfremt sigtede B tillige anses for ansvarlig i forhold til de udegående dyr, selvom han ikke er ejer).

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevestyrelsens svar.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrklægens erklæring, at vejret den pågældende dag var koldt med regn og blæst og at der havde været nattefrost. På en fold til venstre for indkørselsvejen til ejendommen fandtes 2 heste - en voksen hoppe og et føl. Føllet lå dødt ved det fjerneste hegn. Der var ingen græs på folden, idet græsset var fuldstændig nedgnavet og jorden optrådt. Der fandtes ikke tegn på andet supplerende foder og der var ikke vand tilstede i indhegningen. Folden var en åben mark uden levende hegn eller anden læ og der var hverken hus, læskur eller lignende, hvor hestene kunne søge ly for vejr og finde tørt leje.

Den voksne hest i indhegning var mager, men i øvrigt med upåvirket almenbefindende.

Det døde føl fandtes kraftigt afmagret, uden erkendeligt fedtlag, med fremstående hoftehjørner, skulderbladskam og torntappe. Det vurderedes, at der var begyndende muskeltrofi i lårmuskulatur m.m.

I forbindelse med beboelsesområdet fandtes en ”garage”, hvor der var opstaldet en voksen hest. Hesten havde adgang til vand, men der var ingen foder. Hesten var mager, men i øvrigt med upåvirket almenbefindende. Betongulvet i garagen var forurenet af gødning og uden strøelse. I rummet befandt sig forskellige genstande der kunne skade dyret.

Der kunne ikke noget sted på adressen findes foder (korn, halm, hø el. lign.) til heste.

Den obducerende dyrlæge vurderede føllets alder til ca. ½ år. Det var meget afmagret, idet ribben, ryggen torntappe og bækkens knogler/omdrejere var meget fremstående og kroppen var helt uden muskelfylde.

Ved obduktionen fandtes ingen tegn på sygelige forandringer af mundhule, tænder og organer, bortset fra bremselarver i mavens hvide del. Maven og forreste tyndtarmsafsnit var helt uden indhold af foder. I stortarm og blindtarm fandtes et tyndt jordtilblandet indhold uden den forventelige struktur, man normalt finder i disse afsnit af fordøjelsessystemet. Indholdet i endetarmen bestod af sparsomme, meget tørre knolde.

Dyrlægen konkluderede, at føllet havde været unddraget tilstrækkeligt næringsrigt foder over en længere periode (mere end 1 måned), hvilket havde medført den stærke afmagring. Jvf. fundet af de helt fodertomme forreste afsnit af fordøjelseskanalen, skønnedes føllet ikke at have fået føde indenfor de sidste 2 døgn af dets levetid.

Dyrlægen vurderede at dødsårsagen kunne tilskrives, kuldepåvirkning og mangel på såvel foder som vand.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Udegående dyr skal i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr have adgang til læskur eller bygning, hvor alle dyr samtidigt kan hvile på et tørt, strøet leje.

Det er Fødevestyrelsens opfattelse, at hoppen og føllet ved at have opholdt sig permanent på en afgræsset og optrådt mark i vinterperioden uden adgang til husning med ly, læ og tørt leje, uden permanent adgang til frisk vand og uden adgang til tilstrækkeligt foder har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1. Fødevestyrelsen finder, at det er en skærpende omstændighed, at forholdet omfatter et føl på ca. ½ år.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling.

Det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at den opstaldede hest, ved at være opstaldet under de beskrevne forhold uden tilstrækkelig fodring og uden permanent adgang til frisk vand har været udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling.

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises sag med j.nr. 2006-20-051-00052 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte A blev straffet med bøde på 7.500 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte B blev straffet med bøde på 2.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 6 dage.

De tiltalte skulle hver betale de sagsomkostninger, der vedrørte dem selv.

2012-15-2930-00756

Skrivelse af 26. april 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

En dyreværnsorganisation anmeldte, at en hest havde alt for lange hove. Hesten blev fjernet fra ejerens bopæl og kørt til et sted i nærheden, hvortil politiet blev tilkaldt. Politiet tilkaldte en praktiserende dyrlæge, som efter undersøgelse af hesten, vurderede, at den skulle aflives.

2 afskårne ben fra hesten blev indsendt til undersøgelse på Sektion for Patologi, KU-Life.

Spørgsmål:

Der anmodes om udtalelse om hvorvidt dyreværnslovens bestemmelser er overtrådt og om der er tale om uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller mishandling af hesten.

Svar:

Iflg. den praktiserende dyrlæges erklæring, var der tale om en mager, langhåret og lusebefængt shetlænder hingst, der havde helt ekstremt forvoksede baghove. Hovene var forlænget gængeagtigt med ca. 20 cm, således at de vippede opad, så hingsten gik på hovenes baller.

Dyrlægen vurderede, at hoven ikke havde været beskåret i ½ til 1 år.

Det fremgår af obduktionsattesten fra Sektion for Patologi, at højre baghov var forvokset, men ikke deform.

Efter langsgående gennemsavning af hoven, viste målinger, at afstanden fra spidsen af tåvæggen til spidsen af tåbenet og kronranden var henholdsvis 5 og 9 cm. På en normalt proportioneret hov af samme størrelse ville afstanden være henholdsvis ca. 2 cm og ca. 6 cm. Hornsålen var ca. 15 mm tyk på det tyndeste sted.

Venstre baghov var stærkt forvokset og deform. Efter langsgående gennemsavning af hoven, viste målinger, at afstanden fra spidsen af tåvæggen til spidsen af tåbenet og kronranden var henholdsvis 8,5 og 11,5 cm. Dragtvæggen (den bagerste del af hovkapslen) var især stærkt forvokset og dannede, sammen med resten af hovvæggen, en rør lignende struktur, der gjorde, at sålen først blev synlig ved gennemsavning af hoven. Hesten havde således gået på dragtvæggen, der var vokset ind under sålen.

Obducenten konkluderede, at der var tale om mangelfuld beskæring af begge hove, men især af venstre baghov. Hornmaterialet i normale hove vokser med ca. 5 til 7 mm om måneden. Graden af forvoksning tyder derfor på, at forandringerne har været adskillige måneder under udvikling. For venstre baghavs vedkommende, kan der være tale om et helt år.

Lægges ovennævnte samt de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at ponyen ikke har kunnet bevæge sig normalt, hvorved den igennem længere tid har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-051-00062 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 5.000 kr.

2012-15-2930-00764

Skrivelse af 22. maj 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Politiet aflagde efter henvendelse fra en dyreværnsorganisation besøg i en besætning med bl.a. heste, sammen med en dyrlæge fra Fødevarestyrelsen. I besætningen befandt sig en stærkt afmagret hest.

Spørgsmål:

Fødevarestyrelsen anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden. Kan forsvarlighedsvurdering som beskrevet af dyrlæge A tiltrædes?

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i styrelsen svar.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring at hesten stod med stærkt understillede ben (bagben og forben stod for tæt sammen i forhold til normalstillingen for heste). Den gik usikkert. Huld karakteren vurderedes efter palpation (undersøgelse ved beføling) til 1-1½.

Ejer oplyste, at hesten havde haft dyrlæge for ca. 2 måneder siden, og at hesten tidligere på året var blevet kastreret.

En unghest (på afstand vurderet til at være 1½ - 2½ år gammel) stående i boks med sin mor, var for tynd. Unghestens huld karakter kunne ikke vurderes ved palpation, da ejeren ikke kunne fastholde hesten. De øvrige heste i stalden vurderedes uden palpation til at være i normalt huld, dog til den tynde side.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges sagsakterne og de medsendte fotos og videoklip til grund vurderer Fødevarestyrelsen, at den stærkt afmagrede hest i en længere periode ikke har været fodret tilstrækkeligt. Hesten har efter Fødevarestyrelsens opfattelse været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyrlægelovens §§ 1, og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet, som uforsvarlig behandling af dyr.

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sag med j.nr. 2009-20-051-00069/2009-20-051-00007 (DVS årsberetning 2009).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 2.000 kr.

2012-15-2930-00826

Skrivelse af 22. august 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

På baggrund af en anmeldelse aflagde politiet 2. januar 2012 besøg på en ejendom med heste sammen med 2 dyrlæger fra Fødearestyrelsen. På ejendommen befandt sig 2 magre heste.

Spørgsmål:

Jeg anmoder om en udtalelse om, hvorvidt det ovennævnte begivenhedsforløb indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1, samt hvorvidt sagen i øvrigt giver styrelsen anledning til bemærkninger.

Svar:

Det fremgår af erklæringen fra Fødearestyrelsens dyrlæge, at der i en stor boks i stalden gik 2 heste. Der var, ved besøget, pænt strøet under hestene, men det var tydeligt at strøelsen var lagt på en ellers fuldstændigt ustrøet boksbund.

De to heste, en sort ridehest, ”spansk hest” 7 år gammel og en fjordhest, ca. 22 år gammel var begge i en foderstand langt under middel. Den sorte var mager. Den var præget af hungerbetinget muskelsvind og den var muskelfattig i en grad, så både ryg- og lårmuskulatur var svundet ind så huden sad stramt over skelettet. Fjordhesten var ikke helt så hungerpræget som den sorte hest, men også den havde hungerbetinget muskelsvind. Hestene havde ikke adgang til drikkevand. Politiet oplyste, at hestene om formiddagen den 2. januar havde drukket 60 liter vand, og ved besøget klokken 14 drak de ca. 40 liter vand, hvilket er tegn på stor tørst. Det fremgår ikke om hestene viste kliniske tegn på væskemangel, som f.eks. nedsat hudelasticitet eller ind-sunkne øjne.

Hestenes hovpleje gav ikke anledning til bemærkninger. Begge heste virkede tillidsfulde og de fremviste ikke tegn på klinisk sygdom.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund, er det Fødearestyrelsens opfattelse, at hestene ved at være opstaldet under de nævnte forhold uden permanent adgang til drikkevand og ved at være fodret utilstrækkeligt, så de begge var magre, har været udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt.

Fødearestyrelsen vil karakterisere forholdet, som uforsvarlig behandling af dyr.

Fødearestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sag med j.nr. 2009-20-051-00007 (DVS årsberetning 2009).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 6.000 kr.

10.2 Fødevarestyrelsens sager vedrørende kvæg

2011-20-2930-00548

Skrivelse af 6. juni 2011 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Politiet blev d. 6. marts af en praktiserende dyrlæge tilkaldt til et udendørs kvæghold bestående af 18 voksne kreaturer og 5 kalve af kødracerne Galloway og Aberdeen Angus, som gik på en mark.

Dyrlægen havde tilkaldt politiet fordi han vurderede, at kreaturerne var blevet vanrøgtet og generelt var i dårlig foderstand. Ejeren oplyste at kreaturer havde gået på marken i ca. 3 uger.

Spørgsmål:

Fødevarestyrelsen anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter styrelsens opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af kreaturerne, og hvis det er tilfældet om der så bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse.

Svar:

Det fremgår af dyrlægens erklæring at 14 af de 18 kreaturer var stærkt afmagrede. Græsdækket på marken var helt afbidt og dyrene havde på undersøgelsestidspunktet kun adgang til vissent græs fra sidste vækstsæson. 6 af kreaturerne havde områder med hårtab, muligvis som følge af ektoparasitter (skab eller kvæglus). 3 af kreaturerne havde forvoksede klove.

2 kreaturer kunne ikke rejse sig. Bag begge lå større mængder afføring, som tegn på at de havde ligget der i længere tid. Begge dyr var stærkt afmagrede, men uden tegn på sygdom. Øjnene var stærkt indfaldne og huden uelastisk, som tegn på væskemangel. Begge dyr blev aflivet.

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Desuden skal enhver, der holder dyr, sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, finder Fødevarestyrelsens at kreaturerne generelt har været behandlet uforsvarligt.

De 2 stærkt afmagrede og dehydrerede kreaturer, som var ude af stand til at rejse sig, har efter Fødevarestyrelsens opfattelse været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmålet om hel eller delvis rettighedsfrakendelse beror på en juridisk vurdering, som alene foretages af domstolene.

Der henvises til sag med j.nr. 2005-20-057-00039 (DVS årsberetning 2005).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00707

Skrivelse af 24. februar 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Foranlediget af en anmeldelse om at der i et vandhul på en mark lå en afkræftet tyr, aflagde politiet sammen med en praktiserende dyrlæge besøg på en ejendom med kvæg og heste. Da politiet ankom til ejendommen, havde besætningsejeren netop trukket tyren op med en traktor.

Spørgsmål:

På grundlag af den i sagen beroende dyrlægeerklæring (bilag 1/6) samt på grundlag af sagens akter i øvrigt, anmodes om en udtalelse om:

- hvorvidt det oplyste indebærer uforsvarlig behandling eller evt. mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, §28, stk. 1 og § 29, stk.1 samt
- hvorvidt sagen i øvrigt giver styrelsen anledning til bemærkninger.

Svar:

Det fremgår af dyrlægens erklæring, at der ved ankomst til adressen fandtes en meget afkræftet tyr liggende ved siden af et vandhul. Den havde siddet/ligget fast i mudderet i mindst en time efter at have været nede for at drikke. Tyren var nærmest bevidstløs og ude af stand til at rejse sig. Tyren fremtrådte afmagret til udhungret. Meget fremstående hoftehjørner og sædebenskuder. Tydeligt synlige ribben og meget svag muskulatur på bov/forpart. Bagparten var indsmurt i indtørret diarre. Den blev aflivet.

På ejendommen befandt sig desuden fire køer/kvier hvoraf de to ligeledes var i foderstand en del under middel, de andre to tilfredsstillende, samt to pæne småkalve. I en anden stald befandt sig en noget mager kalv med diarre.

Iflg. ejer havde diarre og vægttab udviklet sig over de sidste par uger pga. indvoldsorm samt "for kraftig wrap-fodring". Stadig iflg. ejer var dyrene for 14 dage siden behandlet mod orm.

Der blev fodret med frøgræshalm, tilsyneladende ad libitum. Tre trillebørfulde valset byg dagligt (iflg. ejer), udfodret på optrampet jord. Mindst halvdelen vurderedes at blive trampet ned. Fodermængden vurderedes at være tilstrækkelig, men spildet for stort på grund af udfodring på jorden.

Eneste vandingsmulighed var vandhullet, som var lidt svært tilgængeligt.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Alle dyr skal, når det under det daglige tilsyn konstateres, at de er syge eller tilskadekomne, omgående have en passende behandling. Kommer de sig ikke umiddelbart af denne behandling, skal de straks aflives eller tilses af en dyrlæge, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, samt bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 5.

Det er Fødevestyrelsens opfattelse, at en dyrlæge burde have været tilkaldt da kreaturerne fik diarre. Ved ikke at have været tilbudt en passende behandling og ved at være fodret og vandet på en måde, der besværliggjorde indtagelsen af både foder og vand, har dyrene været udsat for smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Fødevestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sager med j.nr. 2007-20-052-00191 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00671

Skrivelse af af 25. januar 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Ved det levende syn observerede embedsdyrlægen på et slagteri en ko som var meget halt på venstre bagben. Koen tog kortvarigt støtte på benet. Lidelsen så ud til at være kronisk med fortykkelse af kodebenet, uden at led var involveret.

Spørgsmål:

Fødevestyrelsen anmodes om, at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Kan uforsvarlighedsvurderingen som beskrevet af embedsdyrlægen tiltrædes?

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevestyrelsens svar.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at der ved kontrol af det afskårne underben sås fortykkelse af kodebenet til ca. dobbelt størrelse (20 cm i diameter). Fortykkelsen var forhærdet ved øget binde- og benvævsdannelse. Ved at skrabe et tyndt lag gødning af bagsiden på kodebenet sås ståltråd at stikke ud gennem to åbninger på undersiden omkring bøjesenen. Klovene på det skadede bagben var forvoksede og uden slid, som tegn på at koen ikke normalt tog støtte på benet. Den vurderes, at have været svært støtnehalt under hele forløbet. Den omfattende fortykkelse af koden tyder på, at lidelsen har varet i flere måneder.

Benet blev obduceret på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, Faggruppe patologi, KU Life, som fandt følgende efter gennemsavning af benet: Ståltråden omsnørede benet fuldstændigt. Ståltråden var indlejret i massive knoglenydannelser i forbindelse med mellemfodsknoglerne og var således kun synlig de to steder hvor spidserne stak ud gennem huden i to sår. Der var gennembrud af behinden på mellemfodsknoglerne, og i hele ståltrådens forløb fandtes bindevævsnydannelse.

Omsnøringen og de massive vævsforandringer blev også verificeret ved røntgenundersøgelse af benet umiddelbart før obduktionen.

På baggrund af de observerede forandringer blev det konkluderet, at venstre bagben har været fuldstændig omsnøret af ståltråd med deraf følgende voldsomme knogle-, bindevævs- og sårddannelser.

Det blev konkluderet, at forandringen havde en alder på adskillige uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, finder Fødevestyrelsen, at koen ved at have et stykke ståltråd snøret om venstre bagben i adskillige uger, således at ståltråden sled sig gennem huden og behinden med voldsomme bindevævs- og knoglenydannelser til følge, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Koens situation burde for længst, inden tilstanden udviklede sig, ved de daglige tilsyn have været opdaget og afhjulpet.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af koen.

Det er Fødevestyrelsens opfattelse, at koen ikke var transportegnet. Fødevestyrelsen vil karakterisere transporten af koen som uforsvarlig behandling.

Der henvises til sag med j.nr. 2004-20-052-00068 (DVS årsberetning 2004).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 10.000 kr.
Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.
Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-15-2930-00789

Skrivelse af 26. juni 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

NaturErhvervsstyrelsen aflagde 21. december 2011, sammen med 2 dyrlæger fra Fødevarestyrelsen besøg på en ejendom med kvæg, hvor der bl.a. befandt sig 4 køer med varierende grader af halthed.

Spørgsmål:

Fødevarestyrelsen anmodes om, at foretage en vurdering af uforsvarligheden. Kan uforsvarligheds-vurderingen, som beskrevet af dyrlæge A i bilag 1,10 tiltrædes?

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevarestyrelsens svar.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring at SDM ko nr. 1 var anbragt i en dybstrøelsesboks sammen med goldkøerne. Det blev oplyst, at koen i perioden 25. oktober til 27. oktober 2011 og igen i perioden 7. november 2011 til 9. november 2011 var behandlet for klovbrandbyld. Dette blev senere bekræftet i Vetstat.

Koen var afmagret. Den var stærk støttehalt grænsende til springhalt (tager ikke støtte på benet under gang) på venstre bagben og der sås svind af lårmuskulaturen. På højre forben fandtes en kraftig hævelse ovenfor forknæet. Der flød pus fra hævelsen, som tegn på opbrud fra en byld.

Der blev i forbindelse med tilsynet optaget 2 videosekvenser af koen. Det fremgår af optagelserne, at koen er tydeligt afmagret. Den tager på optagelserne ikke støtte på venstre bagben i hvile og under gang sætter den tåspidsen kort imod underlaget når den prøver at støtte på benet. Koen blev påbudt aflivet straks.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling. Hvis et dyr ikke kommer sig hurtigt af denne behandling, skal dyret enten aflives straks, eller også skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt.

Lægges sagsakterne og de medsendte fotos og videoklip til grund, vurderer Fødevarestyrelsen, at koen gennem længere tid ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Koens situation burde for længst have været afhjulpet, enten ved at en dyrlæge på et tidligt tidspunkt var blevet tilkaldt, eller ved aflivning af koen.

Koen har efter Fødevarestyrelsens opfattelse været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyrlægelovens §§ 1, og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet, som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

3 køer var anbragt i en fælles dybstrøelsesboks sammen med andre køer:

SDM ko nr. 2 var stærk støttehalt på højre forben og ved berøring af forknæet udviste koen ømhed. Forknæet var hævet og hævelsen føltes fast. Koen tog begrænset støtte på højre forben, idet den under gang satte tåspidsen kort imod underlaget. Når koen stod stille løftede den højre forben fra underlaget. Det blev oplyst, at koen var behandlet i perioden 29. november til 1. december 2011 for tyk has. Dette blev senere bekræftet i Vetstat.

SDM ko nr. 3 var støttehalt på højre bagben, og det blev observeret at der var læsioner af huden på bagpiben (underbenet), og at piben var hævet.

Det blev oplyst at koen havde fået bagbenet i klemme og at den tidligere var behandlet for en klov- brandbyld i perioden 25. november 2011 til 1. december 2011. Dette blev senere bekræftet i Vetstat.

SDM ko nr. 4 lå ned på venstre side da den blev tilset. På højre bagbens lår fandtes en fast hævelse. Koen rejste sig op ved egen hjælp. Den var stærk støttehalt på højre bagben og under gang trådte den ikke igennem på benet og den holdt benet i en udadgående vinkel. Der blev endvidere observeret en trykning på boven. Det blev oplyst, at koen for en uge siden var skredet ud og tidligere i forløbet ikke havde kunnet rejse sig op. Det blev ligeledes oplyst, at koen i denne periode var blevet fodret på dybstrøelse og tilbudt vand fra en spand. Koen var ikke blevet behandlet.

Lægges sagsakterne og de medsendte fotos og videoklip til grund vurderer Fødevarestyrelsen, at de 3 køer ikke har været behandlet omsorgsfuldt og under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Deres situation burde for længst have været afhjulpet enten ved at tilkalde en dyrlæge med henblik på en klinisk udredning, eller om nødvendigt ved aflivning.

Køerne har efter Fødevarestyrelsens opfattelse været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyrlægelovens §§ 1, og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet, som uforsvarlig behandling af dyr.

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sag med j.nr. 2008-20-052-00205 (DVS årsberetning 2008).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 15.000 kr.

2012-15-2930-00842

Skrivelse af 20. september 2012 fra Nordsjællands Politi.

En slagter på et kreaturslagteri bemærkede efter afblødning af en tyr et ca. 15 cm langt, 7-8 cm bredt og ca. 4 cm dybt sår på halsen i en hudfold under en grime. Såret var ildelugtende, ligesom håret omkring såret var tilsmudset med betændelse.

Spørgsmål 1:

Er det ovenfor beskrevne forløb at betegne som uforsvarlig behandling, groft uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr efter dyreværnslovens §§ 1-3, jf. § 28?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring at han blev hentet til stikstien af en slagter for at inspicere en tyr efter stikning. Dyret var hængt op på glidestangen og dyrets grime fjernet. Slagteren løftede huden i nakke-regionen, hvorved der afsløredes et sår, som lå i en dyb hudfold. Det viste sig, at grimmen havde siddet stramt om hovedet, og at rebet var groet ind i huden og havde medført et ca. 15 cm langt, 7-8cm bredt og ca. 4 cm dybt sår. Såret var gammelt og ildelugtende. Håret omkring såret var tilsmudset med betændelse fra såret.

Nærmere undersøgelser viste, at huden nærmest var vokset ud over rebet. På bunden af såret, hvor rebet havde siddet, var sårfladen beklædt med en ru hinde af granulationsvæv (reparationsvæv). Under granulationsvævet fandtes en bindevævsdannelse på ca. 0,5 cm tykkelse. Sårrendene langs rebet på begge sider var fortykket med et ca. 2,5 cm tykt lag bindevæv. Grimmen vurderedes efter fundene og tykkelsen af bindevævet at dømme, at have siddet for stramt gennem længere tid, op til flere måneder.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte og de noget uskarpe fotos til grund er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at tyren ved gennem måneder at have været opbundet i en for stram grime, så grimen skar sig ned i og delvist blev overvokset af huden, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet, som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Giver det ovenfor beskrevne i øvrigt anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-052-00185 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

10.3 Fødevarestyrelsens sager vedrørende svin

2011-20-2930-00591

Skrivelse af 1. august 2011 fra Østjyllands Politi.

En so blev leveret til slagteriet med et alvorligt, åbent skuldersår på højre skulder. Soen var iflg. køresedlen ikke transporteret adskilt fra de øvrige dyr.

Spørgsmål 1:

Jeg skal anmode om Styrelsens udtalelse om, hvorvidt soen har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at soen ved det levende syn fandtes i normalt huld. Der var ikke andre væsentlige, synlige skader på soen end skuldersåret. Soen virkede let nedstemt, lagde sig ned straks efter indsættelse i sygestien og rejste sig nødigt. Den havde ikke feber.

På højre skulder havde soen et alvorligt, åbent skuldersår under begyndende heling. Såret havde uregelmæssige kanter og var ca. 5 cm i diameter. Omkring såret var der en fortykkelse af huden, som var ca. 14 cm i diameter og ca. 2 cm tyk. Det hævede område var varmt og huden var rød og let fugtig omkring såret. Sår-randene var tørre og der var en hårløs lyserød kant (epithelrand) som tegn på begyndende opheling i en mindre del af sårranden. En større del af sårranden var tør og nekrotisk (vævsdød), uden tegn på begyndende opheling. Bunden af såret var dækket af granulationsvæv (reparationsvæv), som havde en flosset og nekrotisk overflade. I sårbunden var der en smule fedtet, ildelugtende pus.

Ved palpation (berøring) af sårbunden føltes affladiget knoglevæv under et ganske tyndt lag granulationsvæv. Der var sammenvoksning mellem hud og underliggende knoglestruktur, som tegn på at såret gik helt ned til underliggende knoglefremspring på skulderknoglen.

Soen ytrede smerte og ubehag ved selv lettere berøring af huden omkring skuldersåret i hele området med hævelse.

Ved undersøgelse af skuldersåret efter slagtning fandtes ca. 0,5 cm knoglenydannelse på skulderknoglen ud mod sårbunden. Knoglenydannelsen havde en plan overflade ud mod sårbunden. Der var fortykkelse og kronisk betændelse i hud og underhud i hele det hævede område omkring såret.

Lægges dyrlægens beskrivelse, samt de medsendte fotos til grund, finder Fødevarestyrelsen, at soen har haft et skuldersår af grad 4.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at soen under udvikling af det omhandlede skuldersår til grad 4 har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Soens situation burde for længst ved de daglige tilsyn have været opdaget og afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at den på et tidligt tidspunkt inden tilstanden udviklede sig havde fået et blødt underlag at ligge på, eller ved at aflive den.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af soen.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-053-00282 (DVS årsberetning 2007), samt Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse om skulderris hos søer (2003) og supplerende udtalelse om skulderris hos søer (2008).

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2011-20-2930-00602

Skrivelse af 24. august 2011 fra Østjyllands Politi.

Et slagtesvin blev leveret til slagteriet med en stor byld ved venstre øje. Bylden havde en størrelse på ca. 20x10x10 cm. Slagtesvinet var ved ankomsten til slagteriet ikke adskilt fra de øvrige dyr på vognen.

Spørgsmål 1:

Jeg skal anmode om Styrelsens udtalelse om hvorvidt grisen under opholdet på adresse A forud for transporten har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at der ved det levende syn af slagtesvinet fandtes en stor byld (ca. 20 x 10 x 10 cm), som strakte sig fra det underste øjenlåg ved venstre øje og 20 – 25 cm ned ad siden på hovedet. Bylden generede øjet, der var rødt og hævet. Der var sår på overfladen af bylden. Svinet var ikke transporteret adskilt fra de øvrige svin på vognen.

Bylden blev vejlet efter aflivning af svinet. Den vejede over 1 kg. Alderen vurderedes til mindst 2 uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, finder Fødevarestyrelsen, at slagtesvinet under udvikling af bylden har været udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Slagtesvinets situation burde for længst ved de daglige tilsyn have været opdaget og afhjulpet, enten ved at den var blevet tilset af en dyrlæge eller aflivet.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Jeg skal endvidere anmode om Styrelsens udtalelse om hvorvidt grisen under transporten fra landbrugsejendommen til slagteriet har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28.

Svar ad 2:

Fødevarestyrelsen finder, at slagtesvinet under læsning og transport til slagteriet har været udsat for smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Styrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Der henvises til sager med j.nr. 2006-20-053-00247 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte (landmanden) modtog en udenretlig bøde på 15.000 kr.

2011-20-2930-00623

Skrivelse af 24. oktober 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Et slagtesvin, som var halt på venstre forben blev leveret til et slagteri sammen med 226 andre slagtesvin. Slagtesvinet var ikke adskilt fra de andre dyr under transporten.

Spørgsmål 1:

Fødevestyrelsen anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden. Kan uforsvarlighedsgraden, som beskrevet af dyrlæge A i bilag 6 tiltrædes?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring at der ved aflæsning af en transport af slagtesvin blev observeret en gris som var højgradigt halt på venstre forben. Grisen var meget medtaget og kunne ikke følge med de andre dyr ved aflæsningen. Det konstateredes efterfølgende, at haltheden skyldtes et ældre brud involverende albueledet, der var sæde for betydelig knogledannelse og nedsat bevægelighed. Chaufføren forklarede at han ikke havde bemærket haltheden ved læsningen, samt at ejeren ikke havde oplyst noget der kunne have hjulpet ham til at erkende forholdet.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte og sagsakterne i øvrigt til grund finder Fødevestyrelsen, at grisen med det beskrevne ældre brud i venstre forbens albueregion både i besætningen og ved at være transporteret levende til slagtning har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevestyrelsens svar.

Svar ad 2:

Fødevestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sag med j.nr. 2008-20-053-00317, forhold 6 (DVS årsberetning 2008), samt Redegørelse fra Det Veterinære Sundhedsråd af den 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte 1 (landmand) blev straffet med bøde på 13.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte 2 (chauffør) blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 8 dage.

De tiltalte skulle betale de sagsomkostninger, der hver især vedrørte dem.

Tiltalte 2 skulle betale 10.600 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Statskassen skulle betale 3.100 kr. med tillæg af moms af salæret til den for tiltalte 2 beskikkede forsvarer.

2012-20-2930-00721

Skrivelse af 8. marts 2012 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Embedsdyrlægen på en eksportsamlestald observerede ved aflæsningen af en transport af søer en so, som var halt på højre bagben. Soen var transporteret i et rum sammen med andre søer.

Spørgsmål 1:

Fødevestyrelsen anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter styrelsens opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling af dyr. Endvidere anmodes styrelsen om stillingtagen til eventuel rettighedsfrakendelse under sagen.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at soen var smertepåvirket ved gang, med stive bevægelser og halvhed på højre bagben. Soen blev isoleret i en separat sti, hvor den straks forsøgte at lægge sig, hvilket var vanskeligt for den.

På højre bagben sås hævelse fra kodeled til haseled. På ydersiden af benet sås et 7 x 4 cm stort sår med granulationsvævsvæddannelse (reparationsvæv). Ved palpation (berøring) fandtes såret samt området cirka 2 cm rundt om såret meget fast. Berøring af såret forårsagede ingen tydelig smertereaktion. Såret vurderedes til at være minimum 20 dage gammelt.

På højre forben sås på ydersiden ud for kodeledet en cirka 3 x 8 cm stor hævelse, der ved berøring var af middel fasthed og ud for knæledet en cirka 2 x 2 cm stor hævelse af middel fasthed. På forsiden af benet sås ud for knæledet en hævelse på cirka 3 x 6 cm, der ved berøring ligeledes var af middel fasthed. Soen viste ingen smerteytring ved berøring af hævelserne. På venstre forben sås på ydersiden af benet ud for knæledet et sår på cirka 4 cm i diameter omgivet af en moderat fast hævelse på 4 x 6 cm. Soen viser ingen smerteytring ved berøring af hævelserne.

Alle hævelser vurderedes til at være minimum 5 dage gamle på grund af fastheden i strukturerne.

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødevestyrelsens opfattelse, at soen ved at være transporteret levende til slagtning har været udsat for smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1. Soen burde have været slagtet eller aflivet i besætningen.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmålet om evt. rettighedsfrakendelse, jf. dyreværnslovens § 29, beror på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 2:

Det kan oplyses, at både chaufføren og vognmanden er sigtet i samme sag, og styrelsen bedes ligeledes komme med en udtalelse om, hvorvidt disse har overtrådt dyreværnsloven og transportbekendtgørelsen.

Svar ad 2:

Fødevarestyrelsen skal henlede opmærksomheden på, at der ikke kan stilles spørgsmål, der lægger op til en bevismæssig vurdering eller stillingtagen til, om den sigtede kan anses for skyldig i bestemte lovovertrædelser, da denne vurdering henhører under retten, jf. Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2008.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra styrelsens side?

Svar ad 3:

Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2005-20-053-00178 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 13.000 kr.

2011-20-2930-00622

Skrivelse af 24. oktober 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Under et uanmeldt kontrolbesøg i en svinebesætning konstaterede Plantedirektoratet og Fødevareregionen flere kritisable forhold.

Spørgsmål 1:

Fødevarestyrelsen anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Kan uforsvarlighedsgraden, som beskrevet af dyrlæge A i bilag 1/3 tiltrædes?

Svar ad 1:

Iflg. embedsdyrlægens erklæring, fandtes følgende forhold i besætningen:

1. En gris ca. 35 dage gammel med tydelig bylddannelse omkring højre forbens albueled. Benet var ubevægeligt og grisen var i gang/løb springhalt. Grisen var ikke isoleret i sygesti. Iflg. Besætningsejeren var grisen behandlet, der kunne dog ikke fremvises dokumentation herfor.
2. En gris ca. 7 uger gammel med blodøre i venstre side samt ørebidt i højre øre. Grisen var kraftigt støtتهalt på venstre bagben og der fandtes hævelse omkring knæleddet. Hævelsen var fast men ikke hård. Grisen var ikke isoleret i sygesti og den var ikke behandlet.
3. To grise med halebid. Halerne var tykke, nedbidte til ryggen med nekrotiserende væv, hævelse, rødme og demarkationslinje. Grisene var ikke isoleret i sygesti og de var ikke behandlet. Stierne hvor grisene befandt sig, var mangelfuldt indrettet med rode- og beskæftigelsesmateriale.
4. En gris med ørebid. Kraftig rødme, hævelse og nekrotiserende væv. Grisen var nedstemt, den holdt hovedet lavt og havde krum ryg. Der er ikke iværksat behandling og grisen var ikke isoleret i sygesti.
5. Flere brokgrise med brok større end 15 cm. Den ene brokgris med begyndende udvikling af 1 cm stort sår på undersiden. Grisene var ikke isoleret i stier med lavere belægningsgrad, ligesom der heller ikke var etableret blødt leje i form af dybstrøelse.
6. I en almindelig sti fandtes en gris med brok samt blodøre. Grisen udviste unormal adfærd, idet den forblev liggende i stien mens øvrige grise var aktive. En anden gris ligeledes med blodøre fandtes at være nedstemt med hængende hoved og krum ryg. Grisene var ikke taget i behandling, og ikke sat i sygesti.

7. En gris med endetarms fremfald. Grisen var ikke isoleret i sygesti og der var ikke iværksat behandling af grisen. Prolapsen var ca. 3 cm i diameter, lettere flosset og med let fibrinudvidning. Prolapsens alder vurderes til at være ca. 1 dag.

8. Et slagtesvin som var støttehalt på højre forben. Omkring albueled fandtes en blød hævelse. Slagtesvinet var ikke isoleret i sygesti.

9. I en almindelig sti fandtes 24 slagtesvin med udbredt ørebid. Sårene var med sårskorpe og der var sporadisk forekomst af friske blødninger. Hos en gris fandtes forandringer med hævelse, rødme og demarkationslinjer. Grisen viste tillige nedstemthed med unormal adfærd i forhold til de øvrige grise i stien. I stien manglede rode- og beskæftigelsesmateriale. Embedsdyrlægen vurderede, at tilstanden havde stået på i mere end en uge.

10. Et slagtesvin med kraftig bylddannelse ved basis af venstre øre. Bylden vurderes til 20-25 cm og forhindrede grisen i at bruge venstre øje.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund finder Fødevarestyrelsen, følgende:

Ad 1, 2 og 3: Det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at grisene for længst burde have været sat i behandling for de beskrevne læsioner samt indsat i syge-/aflastningssti eller aflivet. Under sygdomsforløbet har de været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse og angst varigt mén og væsentlig ulempe jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 og derved været udsat for uforsvarlig behandling.

Ad 4, 8 og 10: Fødevarestyrelsen finder, at ejeren ved ikke at sørge for, at de syge dyr blev behandlet eller aflivet og ved ikke at anbringe dyrene i sygesti har udsat dem for smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr.

Ad 5 og 6: grise med store brok kræver ekstra opmærksomhed og påpasselighed fra staldpersonalets side ved det daglige tilsyn af det enkelte dyr. Grise, hvor broklidelsen medfører dårligt almenbefindende, væksthæmning eller tydelig bevægelsehæmning, skal aflives straks. Såfremt det vurderes, at et stort brok hos en gris ikke er af en sådan karakter, at dyret skal aflives/slagtes straks, skal dyret anbringes i sygesti med et tykt lag strøelse, da det er stærkt udsat for stifællers bid, tråd, puf og stød, ligesom der er stor risiko for sår dannelse på broksækken.

Lægges ovennævnte til grund, finder Fødevarestyrelsen, at grisene, ved at være opstaldet under de beskrevne forhold, har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén samt væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr.

Ad 7: På baggrund af de givne oplysninger finder Fødevarestyrelsen det ikke muligt, at udtale sig om det beskrevne forhold.

Ad 9: Fødevarestyrelsen finder, at ejeren, ved ikke at foretage korrigerende indgriben mod ørebidningen, har udsat grisene for smerte, lidelse, angst, og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger bedes disse ligeledes anført i Fødevarestyrelsens svar.

Svar ad 2:

Det fremgår af Plantedirektoratets rapport, at der generelt ikke eller kun i utilstrækkeligt omfang var tildelt beskæftigelses- og rodemateriale i besætningen. Smågrise, avls- og slagtesvin skal have adgang til halm eller andet, der kan tilgodese deres behov for beskæftigelses- og rodemateriale, idet svinene i modsat fald kan udvise aggressiv adfærd overfor deres stifæller med eksempelvis, halebid, ørebid og blodører, som resultat. Ved ikke at være tildelt beskæftigelses- og rodemateriale finder Fødevarestyrelsen, at dyrene har været udsat for smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe og ikke er passet omsorgsfuldt jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 samt bekendtgørelse om beskyttelse af svin, §§ 10 og 20.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling.

Der henvises til sag med j.nr. 2008-20-053-00322 (DVS årsberetning 2008), samt 2006-20-053-00248, forhold 11 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 15.000 kr.

2012-20-2930-00652

Skrivelse af 22. december 2011 fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

På baggrund af en anmeldelse om mulig vanrøgt af dyr aflagde fødevareregionen sammen med politiet kontrolbesøg i sobesætning.

Forhold 1:

I en sygesti indrettet med halm befandt der sig en so med udskudt endetarm. Den udadkrængede del af tarmen var ca. 12 cm lang og dækket af fibrinbelægninger samt begyndende nekrotisering (vævsdød). Der var ikke noteret nogen former for behandling af soen.

Forhold 2:

I en aflastningssti uden blød bund og varmekilde befandt der sig en so som var springhalt (ude af stand til at tage støtte) på højre bagben. Soen var mager med tydelig markering af rygsøjlen. Efter det oplyste var den højdrægtig.

I samme sti gik yderligere 3 søer, alle støttehalte.

Forhold 3:

I løbeafdelingen fandtes 4 søer med skuldarsår, opstaldet i traditionelle løbebokse på betongulv uden mulighed for blødt leje. Ingen af dyrene var behandlet.

So 1: Skuldarsår på højre side med knoglenydannelse, ca. 6 cm. i diameter med granulationsvævsdannelse. Vurderet som grad 3.

So 2: Skuldarsår på højre side med knoglenydannelse, ca. 5 cm. i diameter. Vurderet som grad 3.

So 3: Skuldarsår på højre side, ca. 4 cm. i diameter. Vurderet som grad 2.

So 4: Skuldarsår på højre side, betændt. Vurderet som grad 2.

Forhold 4:

Der sås moderat overbelægning i bl.a. løsdriftsafdelingen for drægtige søer og i farestalden havde hverken søerne eller de større pattegrise adgang til rodemateriale. Det samme var tilfældet for ornerne i de 2 ornebokse.

Forhold 5:

Ved inspektion af pattegrisenes haler, blev det konstateret, at mere end halvdelen af halerne var kuperet.

Spørgsmål 1:

Fødevestyrelsen anmodes om en udtalelse om, hvorvidt der efter styrelsens opfattelse foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling af svinebesætningen, og hvorvidt der efter styrelsens opfattelse bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse under sagen.

Svar ad 1:

Forhold 1:

Det fremgår af erklæringen fra regionsdyrlægen samt de medsendte fotos, at prolapsen fremstod fibrinøs og med begyndende vævsdød. Lægges dette til grund, finder Fødevestyrelsen at soens situation på et langt tidligere tidspunkt burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at aflive eller nødslette den. Under sygdomsforløbet har soen været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling.

Forhold 2:

Det fremgår ikke af embedsdyrlægens erklæring hvor længe søerne har været halte og hvad årsagerne antages at være eller om de har været behandlet.

Det er imidlertid Fødevestyrelsens opfattelse, at søerne ved ikke at være opstaldet i en sygesti med blød bund har været udsat for uforsvarlig behandling.

Forhold 3:

Lægges ovennævnte samt de medsendte fotos til grund, finder Fødevestyrelsen, at søerne med skuldersår, ved at være opstaldet under de givne forhold og ved ikke at være sat i behandling for de beskrevne læsioner, hvilket burde have været sket ved, at de bl.a. blev sat i syge- eller aflastningssti med blød bund, har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén samt væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling.

Forhold 4:

Fødevestyrelsen finder, at såvel de dyr som har været opstaldet i stier med moderat overbelægning, som dem der har været opstaldet i stier uden rode- og beskæftigelsesmateriale, har været udsat for en betydelig grad af væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3. stk. 1, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en sådan måde, at dyrenes behov har været tilgodeset.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr,

Forhold 5:

Pattegrise kan halekuperes inden for dyrets 2.-4. levedøgn, hvis der er dokumentation for, at der på bedriften er sket skader på haler som følge af, at kupering ikke er foretaget. Halen skal kuperes mindst muligt, og der må højst kuperes op til halvdelen af den. Ved at få klippet mere end halvdelen af halen finder Fødevestyrelsen, at grisene har været udsat for unødigt varigt mén og væsentlig ulempe.

Vedr. evt. rettighedsfrakendelse: Hvorvidt sagen bør føre til hel eller delvis frakendelse af retten til at holde dyr, jf. dyreværnslovens § 29, beror på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger fra styrelsens side?

Svar ad 2:

Nej.

Der henvises til sager med j.nr. 2008-20-053-00322, spørgsmål 1 og 4. J.nr. 2008-20-053-0032, spørgsmål 3 og 4 (DVS årsberetning 2008). J.nr. 2007-20-053-00287, spørgsmål 3 (DVS årsberetning 2007) og j.nr. 2003-20-053-00044, spørgsmål 4 (DVS årsberetning 2003).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 10.000 kr.
Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.
Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00670

Skrivelse af 30. januar 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Under et uanmeldt svinevelfærdskontrolbesøg i en slagtesvinebesætning, konstaterede Fødevarestyrelsen flere kritisable forhold.

Spørgsmål 1:

Anser Fødevarestyrelsen, at dyrene er blevet behandlet omsorgsfuldt, herunder behandlet på en sådan måde, der er passende for en sygestald under hensyn til dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige tilstand og behov?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at der er tale om en ren slagtesvinebesætning, der blandt andet modtager de ”vraggrise” (dyr med mindre fejl og skavanker, fx brok), der ikke kan sælges fra ejerens andre besætninger. Der vil derfor være en overhyppighed af dyr med skader mv. Disse dyr stiller særlige fordringer til overvågning og pleje.

Der var 4 staldafsnit.

I stald 1 var der 24 stier med ca. 16 svin i hver. I to af stierne var der samlet ca. 8 svin i hver, alle havde brok i forskellige størrelser. I den første sti var der anbragt to gumminåtter til aflastning af dyrene. Disse nåtter var indsmurt i ekskrementer. I den anden sti var der ingen blød bund, og det var derfor en almindelig slagtesvinesti. I stald 2 var der 18 stier med ca. 12-15 svin i hver. I stald 3 var der 11 stier med dyr i, ca. 16 dyr i hver sti og i stald 4 var der 6 stier med i alt ca. 60 svin.

Embedsdyrlægen fandt i alt 13 svin med navlebrok i forskellige størrelser fordelt i alle staldafsnittene:

Et svin på 40-50 kg havde et meget stort brok. Broksækken slæbte mod gulvet. På undersiden af broksækken fandtes et ringformet sår på ca. 15 cm i diameter.

Et svin på ca. 50 kg med et brok på 20-25 cm i diameter, med et kronisk sår på bagsiden. Såret var ca. 8 cm i diameter og dækket af granulationsvæv (reparationsvæv).

Et svin på ca. 60 kg med et brok 25-30 cm. På undersiden sås et V-formet sår, ca. 20 cm langt. Huden var tæt på gennembrud flere steder.

Et svin med et brok på ca. 30 cm i diameter. På undersiden sås et ca. 10 cm langt og gabende sår. Huden var gennembrudt.

Et svin med et brok på ca. 35 cm i diameter, med mindre overfladiske sår.

Et svin med et brok på 20-25 cm, med et 5 cm stort sår på undersiden.

Et svin med et brok på 20-25 cm med spredt sår dannelse på et areal på 10 x 15 cm².

Et svin på ca. 60 kg med et navlebrok på ca. 25 cm i diameter og begyndende sår dannelse

Fem svin med store navlebrok med forskellige grader af sår.

I en sti gik et svin på ca. 60 kg. med en flosset og blødende rectalprolaps (endetarmsfremfald). Stifællerne bed i prolapsen. Embedsdyrlægen vurderede at prolapsen kunne være opstået indenfor det seneste døgn.

I en anden sti gik et svin på ca. 80 kg med et alvorligt halebid. Halen var gnavet af til roden. Såret var ca. 10 cm i diameter og omfattede også anus. Under inspektionen observerede embedsdyrlægen, at stifællerne bed i såret.

Et enkelt af de skadede svin gik i en sti med 7 andre svin med mindre brok. I stien var anbragt to gummimåtter til aflastning. Måtterne var indsmurt i ekskrementer.

De øvrige svin var opstaldet i almindelige fuldspaltestier.

Samtlige 15 svin blev påbudt aflivet straks.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Syge eller tilskadekomne dyr skal omgående have en passende behandling og om fornødent isoleres i et passende rum med tør og bekvem strøelse.

Lægges ovennævnte samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, finder Fødevarestyrelsen, at de syge og skadede svin ved ikke at være opstaldet i egnede sygestier, men i stier med fuldspalter sammen med andre svin, med risiko for forværring af deres tilstand, og ved ikke at have været underkastet fornøden behandling eller om nødvendigt aflivet, har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, 1. punktum, bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 5 og bekendtgørelse om beskyttelse af svin, §§ 11 og 11a. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 2:

Hvis nej til spørgsmål 1: Er der så tale om uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3

Giver sagens fakta i øvrigt Fødevarestyrelsen anledning til yderligere bemærkninger?

Svar ad 3:

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen?

Der henvises til sager med j.nr. 2007-20-053-00289 (DVS årsberetning 2007), 2006-20-053-00231 og 2006-20-053-00243 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2012-20-2930-00698

Skrivelse af 21. februar 2012 fra Sydøstjyllands Politi.

Under kontrolbesøg i 3 svinebesætninger med samme ejer konstaterede Fødevarestyrelsen en række kritisable forhold.

Besætning A.

Spørgsmål 1:

Et slagtesvin havde alvorligt åbent halebid og påvirket almen tilstand uden at dyret var behandlet eller adskilt i en sygesti, men gik sammen med 11 andre svin i en sti uden blødt underlag. Dyret havde et 5x5 cm stort åbent sår i halen, der var bidt af 5 cm fra roden. Den tilbageblevne del af halen var tydeligt hævet og meget øm for berøring. Sårfladen var skorpet og indtørret, men med en åbning ind i vævet, hvorfra der ved et let tryk løb tyndt gulligt pus. Grisen var let afmagret med synlig ryglinie og i tydeligt ringere huld end de øvrige grise i stien. Grisen gik let krumbøjjet og var let halt på venstre forben, uden at der dog kunne findes en årsag

til dette. Grisen hostede og virkede tydeligt nedstemt som tegn på at almenbefindendet var påvirket. Grisen havde feber. Dyr lægen vurderede at halebiddet var mindst en uge gammelt, at dyret havde været sygt i længere tid og at helbredelse ikke var mulig.

Hvis ovenstående lægges til grund vurderes der da at være tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af svinet?

Svar ad 1:

På baggrund af de kliniske symptomer vurderede embedsdyrlægen det som sandsynligt, at grisen som følge af infektionen i halen, havde haft spredning af bakterier til blodbanen med metasatser i lunger, hjerte og knogler til følge.

Der var ikke oplysninger om, at grisen var behandlet eller tilset af en dyrlæge.

Alle dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og skal behandles omsorgsfuldt, herunder fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Dette indebærer, at alle dyr, når det under det daglige tilsyn konstateres, at de er syge eller tilskadekomne, omgående skal have en passende behandling og om fornødent isoleres i et passende rum med tør bekvem strøelse. Kommer de sig ikke umiddelbart af denne behandling, skal de straks aflives eller tilses af en dyrlæge.

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Fødevarestyrelsen, at slagtesvinet ved ikke at være opstaldet i en sygesti, men sammen med 11 grise med en vægt på ca. 80-100 kg stykket i en sti med fast betongulv og uden blødt underlag og ved ikke at have været underkastet fornøden behandling eller om nødvendigt aflivet, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2, bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 5 og bekendtgørelse om beskyttelse af svin, §§ 11 og 11a.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling.

Besætning B.

Spørgsmål 2:

Et stort slagtesvin (gris 1), havde i ca. fem dage været lam i bagkroppen, ligesom svinet ikke var anbragt i sygesti eller adskilt fra sine artsfæller. Svinet havde ikke været behandlet. Der henvises yderligere til fotos, bilag 3/3.

Hvis dette lægges til grund vurderes der da at være tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af svinet?

Svar ad 2:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring at en gris (gris 1) var lam i bagparten, den var mærket op med rød farvespray, men var ikke adskilt fra sine stifæller eller anbragt i en dertil indrettet sygesti. Det blev oplyst, at grisen var mærket op ca. 5 dage forinden med henblik på aflivning, men man havde haft travlt, og derfor havde man ikke fået det gjort. Det blev endvidere oplyst, at der ikke havde været tilkaldt dyrlæge og dyret var heller ikke behandlet af ejeren selv. Der er tale om en økologisk besætning uden sundhedsrådgivningsaftale.

Embedsdyrlægen vurderede, at lammelsen skyldtes en udskridning i hoften eller et brud i bækken-/lårbensregionen.

Lægges ovennævnte til grund er det Fødevarestyrelsens opfattelse af slagtesvinet ved at være behandlet som beskrevet, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 3:

Et slagtesvin (gris 2) var støttehalt på højre bagben med akut ledbetændelse og var ikke var anbragt i sygesti, men gik med sine artsfæller i en sølet sti uden mulighed for tørt leje eller varmetildeling. Efter det oplyste var grisen ikke behandlet. Der henvises yderligere til fotos, bilag 3/3.

Hvis dette lægges til grund vurderes der da at være tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af svinet?

Svar ad 3:

Ved kontrolbesøget konstaterede embedsdyrlægen et slagtesvin (gris 2), som var støttehalt på højre bagben. Grisen gik i sin normale sti sammen med stifæller. Det blev vurderet, at grisen havde en akut ledbetændelse og at anbringelse i sygesti samt tilkald af dyrlæge med henblik på behandling var påkrævet. Det er ikke muligt for Fødevarestyrelsen på det foreliggende grundlag at vurdere lidelsens alder. Fødevarestyrelsen finder det derfor betænkeligt, at vurdere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 4:

Et slagtesvin (gris 3), havde i ca. fem dage været delvist lam i bagkroppen, idet den kun ved hjælp kunne rejse sig og var meget slinger i bagparten. Den var ikke anbragt i sygesti eller adskilt fra sine artsfæller og havde ikke været behandlet. Der henvises yderligere til foto, bilag 3/3.

Hvis dette lægges til grund vurderes der da at være tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af svinet?

Svar ad 4:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at grisen gik i en stærkt tilsølet sti sammen med andre slagtesvin. Embedsdyrlægen vurderede, at lammelsen skyldtes en udskridning i hoften eller et brud i bækken-/lårbensregionen.

Lægges ovennævnte til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse at slagtesvinet, ved at gå i 5 dage ubehandlet og uden at være i sygesti, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 5:

Et slagtesvin (gris 4) havde i ca. 5 dage været anbragt alene i en tom sti med dybstrøelse, idet grisen var springhalt på venstre forben. Den tog ikke støtte på benet. Dyret var ikke behandlet. Der var ikke tørt strøelse i stien, hvorfor grisen lå på gødningen. Der var ikke sørget for overdækning af stien eller anden mulighed for at søge varme. Tidspunktet var 14. april 2010. Der henvises yderligere til foto, bilag 3/3.

Hvis dette lægges til grund vurderes der da at være tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af svinet?

Svar ad 5:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring at en tredje gris (gris 4) var springhalt på venstre forben (tog ikke støtte på benet). Grisen var ca. 5 dage forinden mærket op og anbragt i en tom sti, som skulle fungere som sygesti. Det var en dybstrøelsessti uden strøelse, og grisen lå i en dyng af gødning (foto 8, 9, 10, 11). Der var ikke tilkaldt dyrlæge og dyret var ifølge det oplyste ikke behandlet.

Lægges ovennævnte til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse at slagtesvinet har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 6:

Giver sagen anledning til øvrige udtalelser?

Svar ad 6:
Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2006-20-053-00231 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte 1 (driftsleder) blev straffet med bøde på 12.000 kr.
Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.
Tiltalte 2 (besætningsejer) blev straffet med bøde på 16.000 kr.
De tiltalte skulle hver betale den del af sagens omkostninger, som angik dem.

2011-20-2930-00629

Skrivelse af 1. november 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Et slagtesvin blev leveret til slagteriet med adskillige slagmærker.

Spørgsmål 1:

Fødevarestyrelsen anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden.
Kan uforsvarlighedsvurderingen, som beskrevet af dyrlæge A tiltrædes?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at der i en større leverance af slagtesvin fra den samme leverandør fandtes et slagtesvin med adskillige slagmærker på ryggen. På slagtesvinet sås mere end 30 slagmærker på lænd og ryg, efter noget som lignede en stav med en krog for enden.

Som følge af slagene sås sammenflydende blødninger i det underliggende væv såvel i spæk som i muskulatur. Dele af rygsøjlelsens torntappe var også blevet traumatiseret.

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges embedsdyrlægens erklæring og de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at slagtesvinet ved at været tildelt mere end 30 slag, som forårsagede blødninger i hud, underhud og muskulatur og skader i dele af rygradens torntappe, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1,

I betragtning af antallet af slag og skadernes omfang vil Fødevarestyrelsen karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevarestyrelsens svar.

Svar ad 2:

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sager med j.nr. 2005-20-053-00205 (DVS årsberetning 2005).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2011-20-2930-00639

Skrivelse af 18. november 2011 fra Sydøstjyllands Politi.

Embedsdyrlægen på et soslagteri synede på slagtegangen 3 søer med slagmærker.

På alle 3 søer var slagmærkerne placeret på ryg og lænd på langs og på tværs af sokroppen. Slagmærkeme var 1-2 cm brede og mindst 30 cm lange. For enden af nogle af slagmærkeme sås punktformigt nærmest trekantet hoved.

So nr. 1 havde mindst 4 slagmærker.

So nr. 2 havde mindst 8 slagmærker.

So nr. 3 havde mindst 5 slagmærker.

Slagmærkeme på so nr. 1 og 2 var friske røde blødninger, hvor slagmærkeme på so nr. 3 var mere brune som tegn på, at det er lidt ældre blødninger. Skaderne er karakteriseret ved blødninger og vævsbeskadigelse i hud og underhud.

Hudstykker fra ryggen af hver af søerne blev obduceret på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU, Life. Ved inspektion af præparaterne fandtes der på alle hudstykker multiple blødninger i huden. Blødningerne varierede i længde fra ca. 7,5 cm til ca. 26 cm. *Bredden på blødningerne varierede fra ca. 0,4 til 0,7 cm, hvor adskillige havde såkaldt togskinnekonfiguration, hvor blødningerne var paralleltløbende med en opklaring imellem. Mellemrummet imellem blødningerne havde en bredde på ca. 0,9 cm.*

Ved gennemskæring af blødningerne fandtes disse at strække sig ned i subkutis (underhuden).

Ved den histologiske undersøgelse fandtes udelukkende reaktionsløse, subkutane blødninger, hvorfor de observerede blødningers alder ikke kan fastslås på det foreliggende grundlag.

Spørgsmål 1:

Er det en mulighed, at ovenstående skader kan være opstået ved, at nogle af grisene under transporten havde ødelagt nogle alu-skillevægge, hvorved nogle af grisene havde kunnet mase sig under og over deres rum og til andre rum.

Svar ad 1:

Nej.

Spørgsmål 2:

Hvis det lægges til grund, at skaderne er påført ved slag, er der da tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af de pågældende svin.

Svar ad 2:

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødearestyrelsens opfattelse, at søerne ved at været tildelt adskillige slag, som forårsagede blødninger i hud og underhud, har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1,

Fødearestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-053-00305/ 2008-20-053-00318, forhold 3 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 5.000 kr.

2011-20-2930-00640

Skrivelse af 22. november 2011 fra Fyns Politi.

Embedsdyrlægen på et svineslagteri konstaterede på slagtegangen at 2 svin ud af en leverance på 229 slagtesvin havde mærker efter slag hen langs ryggen og nakken.

Slagene var ca. 1 cm brede striber med tydelig ”togskinneeffekt”, varierende af længde, nogle mere end 30 cm lange, og med blodudtrædninger i underhuden og muskulatur (se fotobilag).

Spørgsmål 1:

Er Fødevarestyrelsen enig i - under forudsætning af, at de i sigtelsen nævnte to grises tilstand ved slagtningen er som beskrevet af embedsdyrlægen i dennes anmeldelse af 6. januar 2010 - at behandlingen af grisene må betegnes som uforsvarlig?

Svar ad 1:

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges embedsdyrlægens beskrivelse, samt de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens vurdering, at blødningerne skyldes slag med en stavformet genstand. Slagtesvinene har ved at været tildelt adskillige slag, som forårsagede blødninger i hud, underhud og muskulatur, været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Giver forholdene samlet set styrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-053-00305/ 2008-20-053-00318, forhold 3 (DVS årsberetning 2007).

Supplerende spørgsmål af 3. juni 2012 fra Fyns Politi.

Spørgsmål:

Kan det faktum, at grisene er meget kolde på grund af udendørs ophold i 12-15 graders kulde, føre til at grisene ved retmæssig og almindelig brug af drivbræt og dasker hurtigere/lettere pådrager sig mærker, herunder mærker med ”togskinneeffekt”?

Svar:

Fødevarestyrelsen er ikke bekendt med undersøgelser, der viser at slagtesvin lettere pådrager sig mærker efter slag i frostvejr.

I øvrigt henvises til Fødevarestyrelsens udtalelse af 13. marts 2012.

Afgørelse:

Tiltalte blev frifundet, idet man ikke fandt det beviseligt, at det var tiltalte, som havde tildelt grisene slagene. Statskassen skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00653

Skrivelse af 22. december 2011 fra Østjyllands Politi.

Embedsdyrlægen på et svineslagteri konstaterede ved den rutinemæssige kødkontrol, at 4 slagtesvin ud af en leverance på 156 svin havde slagmærker på ryggene. Slagmærkerne var aflange og lineære. Der sås blødninger i hud og underhud og det underliggende væv (fedt som muskulatur enkelte steder), hvilket tyder på, at slagene er tilføjet med en ikke ubetydelig kraft.

En landbrugsmedhjælper hos leverandørbesætningen erkendte at have påført slagtesvinene slagene.

Spørgsmål 1:

Såfremt ovenstående lægges til grund skal jeg anmode om en udtalelse om, hvorvidt tildeling af slag til svine med de anførte skader er uforsvarlig/grovere uforsvarlig eller mishandling jf. dyrevæmslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. og/eller 3. pkt.

Svar ad 1:

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges embedsdyrlægens beskrivelse samt de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at blødningerne skyldes slag med en stavformet genstand. Grisene har herved været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe og er ikke passet omsorgsfuldt. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Såfremt oplysninger fra dyrlægen fra slagteriet lægges til grund skal jeg om muligt anmode om en udtalelse om, hvorvidt slagmærkerne var kendelige ved transportens start.

Svar ad 2:

Da sagsakterne ikke indeholder en klinisk beskrivelse af de levende svin, har Fødevarestyrelsen ikke det fornødne, faglige grundlag for at kunne besvare spørgsmålet.

Spørgsmål 3:

Jeg skal endvidere, såfremt foranstående spørgsmål besvares bekræftende anmode om en udtalelse om, hvorvidt transport af 4 svin med den anførte skader er uforsvarlig/grovere uforsvarlig eller mishandling jf. dyrevæmslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. og/eller 3. pkt.

Svar ad 3:

Se svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Såfremt der ønskes en aldersbestemmelse af forandringerne skal det nedfrosne materiale indsendes til

Københavns Universitet
Det Biovidenskabelige Fakultet
Institut for Veterinær Sygdomsbiologi/Faggruppe Patologi
Ridebanevej 3
1870 Frederiksberg C.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-053-00305 / 2008-0053-00318 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 5.000 kr.

2012-20-2930-00656

Skrivelse af 28. november 2011 fra Østjyllands Politi.

Embedsdyrlægen på et svineslagteri konstaterede ved den rutinemæssige kødkontrol 12 slagtesvin med slagmærker på ryggene. Slagmærkerne var aflange og lineære. Der sås blødninger i huden og det underliggende spækklag, som tyder på, at slagene er tilføjet med en ikke ubetydelig kraft.

Hudstykker fra ryggen af begge grise blev sendt til undersøgelse på Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige Fakultet, KU, Life.

Der fandtes multiple, tydelige kontusioner lokaliseret til hele ryggen på begge præparater. Kontusionerne havde jernbanesporconfiguration med perifer blødning og centralt mere normalt udseende væv.

Der fandtes ca. 23 kontusion af varierende længde (ca. 11-17 cm.), alle ca. 1 cm brede. Der sås tydelig blødning i subkutis (underhuden) og i enkelte tilfælde ligeledes i den underliggende muskulatur. Der blev udtaget væv til histologisk undersøgelse.

I det subkutane fedtvæv sås blødning omkring blodkarrene samt stedvis infiltration af neutrocytære celler. Yderligere sås i den subkutane muskulatur ødem samt enkelte nekrotiske (døde) muskelfibre.

Blødningerne, der er forenelige med at være påført ved traumer, vurderes til at være påført ca. 4-5 timer før aflivning.

Spørgsmål 1:

Såfremt ovenstående lægges til grund skal jeg spørge om, om det kan lægges til grund, at traumerne ikke er påført i tiden inden kl. 17.30, hvor landbrugsmedhjælperne forlod ejendommen.

Svar ad 1:

Det fremgår af erklæringen fra Sektion for patologi, at slagene vurderes at være påført svinene ca. 4 – 5 timer før aflivning. Iflg. embedsdyrlægens erklæring blev svinene aflivet tidligst 23.40 og senest 23.53.

Det er på dette grundlag ikke muligt for Fødevarestyrelsen at vurdere med tilstrækkelig sikkerhed om slagene er påført før kl. 17.30 eller efter kl. 18.30.

Spørgsmål 2:

Jeg skal endvidere spørge om, om det kan lægges til grund, at traumerne er påført efter kl. 18.30, hvor grise-
ne har været i chaufførens varetægt.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Jeg skal endvidere spørge om, hvorvidt det at tildele slag som beskrevet i Fødevarestyrelsens anmeldelse af 7. juli 2011 og i udtalelse af 10. oktober 2011 fra Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet, er uforsvarlig eller grov uforsvarlig behandling af dyr, jfr. dyreværnslovens § 28, stk. 1,1. pkt. jf. 2. pkt.

Svar ad 3:

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges embedsdyrlægens og Sektion for Patologis beskrivelse til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at blødningerne skyldes slag med en stavformet genstand. Ved at være blevet påført et stort antal kraftige slagmærker med dybtgående blødninger, har grisene været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe og er ikke passet omsorgsfuldt.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Der henvises til sag med j.nr. 2005-20-053-00205 (DVS årsberetning 2005).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00720

Skrivelse af 15. marts 2012 fra Østjyllands Politi.

Embedsdyrlægen på et slagteri observerede på slagtegangen, at et slagtesvin udover de normale tatoveringer på skinkerne havde fået adskillige slag med en tatoveringshammer ved haleroden.

Spørgsmål 1:

Såfremt det i anmeldelsen anførte lægges til grund, skal Østjyllands Politi anmode om en udtalelse om, hvorvidt slag med en tatoveringshammer med skader som anført er uforsvarlig eller groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevæmslovens § 28, stk. 1,2. pkt.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at der ved den rutinemæssige kødkontrol efter den slagtemæssige behandling, blev fundet et slagtesvin, som udover de to obligatoriske tatoveringer på lårene, som anvendes rutinemæssigt til identifikation af dyret, havde 6-7 mærker efter slag med tatoveringshammer. Mærkerne sås i huden over og på en byld i ryggen ved haleroden. Ved yderligere undersøgelse af området konstateredes sår i halen efter bid, knoglemarvsbetændelse i den bagerste del af rygraden samt bylder i bagparten.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges embedsdyrlægens erklæring, samt de medsendte fotos til grund, er det er Fødevarestyrelsens vurdering, at slagtesvinet ved at være tildelt 6 - 7 slag med en tatoveringshammer i et betændt område ved haleroden har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger.

Svar ad 2:

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse om overdreven anvendelse af tatoveringshammer af 12. maj 2009.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 10.000 kr.

2012-20-2930-00727

Skrivelse af 4. juni 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Embedsdyrlægen på et slagteri observerede på slagtegangen, at 5 slagtesvin fra samme besætning var overta-
toveret.

Spørgsmål:

Fødevarestyrelsen anmodes om, at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Kan uforsvarlighedsvurderingen som beskrevet af afdelingsdyrlæge A tiltrædes?

Såfremt sagen i øvrigt giver Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Fødevarestyrelsens svar.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at der ved den rutinemæssige kødkontrol fandtes 5 slagtesvin med tydelige slagmærker. Svinene var skinketatoveret med samme leverandørnummer.

På alle fem svin fandtes der voldsomme slagmærker hen over ryggen og i nakken. Området med slagmærker havde en udbredelse på op til 15 x 50 cm på det svin med flest slagmærker. Slagmærkerne var rektangulære og ca. 5 x 10 cm i de fleste tilfælde. Der var blødninger til det underliggende fedtvæv og muskulatur.

Præparater omfattende hud og muskulatur blev undersøgt på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU, Life. Ved sektion af hudstykkerne fandtes der på samtlige multiple (4-6 styk), ensartede blødninger med en bredde på 4,3 til 4,5 cm. Blødningerne havde længder varierende fra ca. 4 til ca. 10 cm. Ved gennemskæring af blødningerne fandtes de at strække sig ned i det underliggende spæklag og muskulatur.

Med henblik på histologisk undersøgelse blev der udtaget vævsprøver fra et repræsentativt antal af blødningerne.

Ved den histologiske undersøgelse fandtes ingen inflammatoriske reaktioner.

Det kan konkluderes, at blødningerne er forenelige med at være påført ved slag. Den reaktionsløse tilstand i forbindelse med blødningerne gør, at læsionerne ikke kan tilbagedateres i forhold til aflivningstidspunktet.

Dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at slagtesvinene ved at været tildelt adskillige, unødige slag på kroppen med en tatoveringshammer har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1. Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr.

Der henvises til Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-293-00703 (DVS årsberetning 2007) og

Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse om overdreven anvendelse af tatoveringshammer af 12. maj 2009.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 15.000 kr.

10.4 Fødevarestyrelsens sager vedrørende hunde og katte

2010-20-2930-00427

Skrivelse af 12. oktober 2010 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Politiet blev 5. januar tilkaldt til en adresse, hvor der befandt sig 2 hunde i en hundegård. Hundegården var uden nogen form for overdækning og var overalt dækket af sne og ældre afføring. En tilkaldt dyrlæge konstaterede, at der var afsat enkelte klatter af afføring inden for de seneste dage. Der var ingen tegn på frisk afsat urin. På et område af hundegården, hvor hundene havde søgt leje, var sneen smeltet, og jorden tøet op og delvis omdannet til mudder.

Der var ingen tegn på, at der havde været tilbudt foder eller vand i hundegården. Udendørstemperaturen var -1 grad celsius.

Spørgsmål:

Jeg anmoder om en udtalelse om, hvorvidt hundenes tilstand, som beskrevet i bilag 1, 2 og 4 indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller evt. en mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28 og § 29?

Svar:

Det fremgår af dyrlægens erklæring at den ene hund, en Mastiff lignende tæve var under middel foderstand. Den viste ikke tegn på sygdom.

Den anden hund, en Mastiff lignende hanhund var stærkt undervægtig grænsende til kakeksi (ekstrem afmagring). Hunden viste tegn på let dehydrering og slikkede jævnlige på sneen for at optage væske. Der var tydelige tegn på at hunden havde kløet sig på kroppen flere steder. Specielt på et område ca. 10 cm fra haleroden var der udprægede hudforandringer. Hunden havde kronisk, purulent øjenbetændelse på begge øjne.

Begge hunde var rolige og tillidsfulde, men virkede meget tørstige og sultne og udviste adfærdsmæssige tegn på, at kulden påvirkede dem meget.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at hundene ved ikke at blive fodret og vandet tilstrækkeligt, med det resultat at den ene hund var stærkt undervægtig og den anden under middel foderstand, ved at opholde sig i frostvejr i en snedækket hundegård uden mulighed for at søge ly og tørt leje, samt for hanhundens vedkommende uden at blive behandlet for sine sygdomme, ikke er blevet passet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har derved været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Fødevarestyrelsen vil samlet set karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-054-00085 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-2930-00563

Skrivelse af 24. juni 2011 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Politiet blev tilkaldt til et hus, hvori der opholdt sig 3 hunde. Der var tale om 3 pekingsere, hvoraf de 2 var døde og den tredje afkræftet. Boligen virkede forsømt, præget af manglende oprydning og rengøring. Hundene var lukket inde hver for sig. Den levende hund befandt sig i køkkenet. Dens madskål var tom, vandskålen fugtig. De 2 døde hunde befandt sig i hhv. entre og badeværelse. Deres madskåle var tomme, det samme gjaldt vandskålene, som desuden var indtørrede.

Spørgsmål:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det i forbindelse med ovennævnte – samt sagens akter i øvrigt – oplyste indebærer uforsvarlig behandling af dyr, eller evt. mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at den levende hund var afkræftet og slinger, de døde hunde var afmagrede. Den levende hund blev bragt til undersøgelse på en dyreklinik. Det fremgår af dyrlægens erklæring, at hunden var kakektisk (sygeligt afmagret), med meget blege/gullige slimhinder. Den havde tegn på anæmi (blodmangel) og ikterus (gulsot). Hundens pels var dækket af lopper og loppeekskremitter. Hundens højre øje havde været perforeret, og i hullet i hornhinden sås rester af linsen. Hunden blev aflivet.

De 2 døde hunde blev obduceret på Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige Fakultet, KU, som fandt følgende:

I overmunden på den ene hund manglede 5 tænder og i undermunden 4. En kindtand var flækket og den forreste del sad løst. Alle tænder var stærkt angrebet af tandsten, adskillige helt dækkede af tandsten. Begge de forreste kindtænder i overmunden var løse, og tandkødet omkring dem betændt med purulent eksudat.

Den anden hund havde alle tænder i behold; en kindtand var flækket og samtlige kindtænder dækket af tandsten.

Pelsen hos begge hunde var mat og fyldt med lopper og loppeekskremitter. Upigmenterede slimhinder var hvide, som tegn på blodmangel. Begge hunde vejede langt mindre end den normale gennemsnitsvægt for racen. Der sås tydeligt muskeltab af de store muskler over lænd og skulder, således at knoglerne fremstod meget tydeligt. Der var intet fedt omkring organerne og meget lidt i øjenhulen. Der sås serøse fedtatrofi på hjertebasis hos den ene hund og hos den anden desuden i knæled og i fedtet omkring øjet.

I mave-tarmkanalen hos begge hunde fandtes et meget sparsomt indhold (få gram).

Konklusion: Begge hunde led af blodmangel, dårlige tænder/tandkødsbetændelse og voldsom loppeinfektion. Den ene hund var kakektisk, den anden patologiske afmagret på grænsen til kakektisk. Fundene er forenelige med, at hundene er døde af sult. Tilstanden vurderes at have udviklet sig over mindst nogle uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse at de 3 hunde ved ikke at være tilset, fodret, vandet og passet i overensstemmelse med deres behov og ved ikke at være behandlet for deres mundhule-, øjen- og hudlidelser har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1, 2 og 3, stk. 1.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-054-00086 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

De tiltalte blev hver især straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

De tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-15-2930-00763

Skrivelse af af 29. maj 2012 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Politiet modtog en anmeldelse om at en person havde slået en hundehvalp ihjel med en svensknøgle. Anmelderen havde ikke overværet, at hunden blev slået ihjel.

Politiet kørte til stedet og fik kontakt med omtalte person, som forklarede, at han havde fået hunden nogle dage forinden, da de gamle ejere ikke ville have den mere. Hunden var en 11 måneder gammel krydsning mellem en schæfer og en rottweiler.

Han havde hunden hos sin mor, hvor han boede. Efter et skænderi med moderen, blev han træt af hunden og valgte at aflive den.

Han forklarede, at han slog den med en ca. 30 cm lang svensknøgle. Han slog hunden i hovedet.

Efter første slag lå hunden på jorden hvor den sitrede og var i kramper. Han slog den herefter 4-5 gange til kraniet knækkede.

Spørgsmål:

Jeg anmoder om at Fødevarestyrelsen foretager en vurdering af (u)forsvarligheden af den beskrevne aflivningsmetode.

Såfremt sagen i øvrigt giver styrelsen anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i svaret.

Svar:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved den beskrevne aflivningsmetode er hunden ikke blevet aflivet så hurtigt og så smertefrit som muligt, ligesom den ikke er behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har ved at blive holdt fast og slået med svensknøglen 4 - 5 gange, været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13, stk. 1,1. punktum.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-054-00098 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 8 dage.

Tiltalte skulle betale halvdelen af sagens omkostninger og det offentlige skulle betale den anden halvdel af sagens omkostninger.

2012-15-2930-00814

Skrivelse af 23. august 2012 fra Østjyllands Politi.

En mand forsøgte at aflive en hund, golden retriever, med et slag i hovedet med en brosten, 10 cm x 10 cm. Ved undersøgelse den følgende morgen kunne en praktiserende dyrlæge konstatere, at hunden havde et sår på ca. 1 x 1 cm og hævelse oven i hovedet. Den var derudover ikke synligt mærket af skaden. Der sås ingen CNS symptomer.

Spørgsmål 1:

Såfremt ovenstående lægges til grund skal Østjyllands Politi spørge, hvorvidt slag med en brosten 10x10 cm mod hovedet på en golden retriever er forhold af uforsvarlig/groft uforsvarlig eller forhold med karakter af mishandling jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1,1. punkt jf. 2. eller 3. punkt.

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten, at en patrulje blev tilkaldt til et stisystem hvor anmelderen havde observeret en mand der slog en hund i hovedet med en brosten, mens hunden var bundet til en pæl.

Politiet kontaktede manden, som anmelderen udpegede. Han erkendte straks, at han havde slået sin hund i hovedet med brostenen, da han havde til hensigt at aflive den. Da anmelderen havde råbt til ham, at han skulle stoppe, indså han at det ikke var den rigtige løsning.

Politiet skønnede, at hunden umiddelbart virkede veltilpas på trods af at den havde et ca. 3x3 cm stort blødende sår oven i hovedet, ligesom den blødte fra næsen.

Da dyrlægen undersøgte hunden den følgende morgen, konstateredes et sår på ca. 1 x 1 cm samt en hævelse oven i hovedet. Hunden var herudover ikke synligt mærket af skaden. Der sås ingen CNS symptomer.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den der vil aflive et dyr, skal sikre sig at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Ved at blive forsøgt aflivet med et slag i hovedet med en brosten er det ikke tilsikret, at hunden blev aflivet så hurtigt og så smertefrit som muligt. Hunden er ved den beskrevne handle måde ikke behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har ved at blive bundet fast og slået med brostenen været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe §§ 1, 2 og 13, stk. 1,1. punktum.

Fødevarestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Der henvises til sag med j.nr. 2007-20-054-00098 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr i 2 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-15-2930-00824

Skrivelse af 22. august 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

En mand efterlod en kattekilling på 2 - 3 uger i vejkanten ved en landevej. Et vidne anmeldte forholdet til politiet.

Spørgsmål:

Jeg anmoder om en udtalelse om, hvorvidt det ovennævnte begivenhedsforløb indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1, samt hvorvidt sagen i øvrigt giver styrelsen anledning til bemærkninger.

Svar:

Det fremgår af sagsakterne, at et vidne så en ældre mand sætte en eller to kattekillinger af i vejkanten, hvorefter manden satte sig ind i sin bil og kørte fra stedet. Vidnet fulgte efter og fik stoppet bilen. Manden forklarede, at han ikke vidste, hvad han skulle gøre med katten/kattene, og at han ikke før havde prøvet at aflive katte. Den ældre mand kørte herefter videre. Vidnet vendte derefter tilbage for at lede efter killingen/killingerne.

Politiet kontaktede efterfølgende den ældre mand, som erkendte forholdet. Han forklarede, at han var ejer af en 2-3 uger gammel kattekilling, som peb hele tiden.

Dette havde irriteret ham voldsomt og da han ikke selv kunne aflive killingen havde han taget den med i sin bil og herefter sat den af i en vejgrøft, uden at sikre sig, at den kunne klare sig selv.

Kattekillinger på 2 - 3 ugers alder har ikke mulighed for at klare sig på egen hånd, jf. også bekendtgørelse om overdragelse af kattekillinger, hvoraf det fremgår at kattekillinger ikke må overdrages inden de er 12 uger gamle medmindre moderdyr og killinger overdrages sammen eller der er tale om moderløse killinger.

Det er derfor efter Fødevarestyrelsens opfattelse ikke forsvarligt, at fjerne en 2 - 3 uger gammel killing fra moderen og efterlade den alene i en vejkant.

Det fremgår ikke af sagsakterne hvad der efterfølgende skete med killingen. Fødevarestyrelsen har derfor ikke mulighed for på det foreliggende grundlag, at udtale sig om graden af uforsvarlighed.

Fødevarestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 2.000 kr.

10.5 Fødevarestyrelsens sager vedrørende får og geder

2011-20-2930-00573

Skrivelse af 5. juli 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Politiet kørte d. 3. marts 2011 til en mark efter at ejeren af et fårehold havde anmeldt at 4 får på marken var blevet bidt ihjel og 1 får pelset. Marken skønnedes at være på ca. 3 tdr. land og var omkranset af et ca. 50 cm højt fårehegn, med et elhegn øverst. På marken gik ca. 50 får. Der blev derudover på området og i nogle læskure fundet flere døde får eller rester heraf.

Spørgsmål 1:

Såfremt vedlagte sagsmateriale lægges til grund, hvorledes vil Fødevarestyrelsen så samlet set vurdere den udviste grad af uforsvarlighed i henhold til dyreværnslovens § 28, stk. 1?

Svar:

Det fremgår af erklæringer fra den praktiserende dyrlæge, som politiet tilkaldte, at der på marken fandtes en fårebesætning af racen finuld. Der var tale om en permanent græsfold på ca. 3 tdr. land. Hovedparten af arealet var veldrænet og dækket af sparsom plantevækst. Der var beplantning på 2 af foldens sider, således at der dannedes et hjørne med naturligt læ.

I folden var der placeret en foderhæk hvorfra dyrene kunne fodres. På undersøgelsestidspunktet befandt der sig i foderhækken en wrap-balle med græsensilage af tilfredsstillende kvalitet.

Udstyr til vanding bestod af et trug på ca. 200 l placeret på jorden. Over truget var der placeret en palletank, hvorfra der kunne tappes vand ned i truget. Palletanken var tom og i bunden af truget befandt sig et ca. 10 cm tykt lag is.

Et af fårene var afkræftet og svagt. Fårets hud og kondition var særdeles ringe. Fåret kunne trods flere forsøg ikke rejse sig. Ved inspektion af bugen fandtes huden rød, hvilket formodentlig skyldtes at fåret havde ligget i længere tid uden at kunne rejse sig. Fåret blev aflivet da dyrlægen vurderede at tilstanden var uoprettelig. Ved obduktion fandtes et vomindhold på 8 – 10 l, som for størstedelens vedkommende bestod af wrap-plastik. Optagelse af plastik vurderedes at skyldes foderknaphed.

Dyrlægen fandt flere døde får på marken. Der var henfaldne rester af mindst 4 forskellige dyr, hvis dødsårsag og –tidspunkt ikke kunne fastslås. Hos 4 af de døde får sås ikke omfattende kadaverose. De vurderedes at være selvdøde indenfor ca. en uge. Disse dyr fandtes ved palpation (manuel undersøgelse) kakektiske (sygagtigt afmagrede). Der var ikke synlige tegn på sygdom, som kunne have forårsaget afmagringen.

2 af fårene blev obduceret. Der sås ikke tegn på sygdom, som dødsårsag. Vommen hos begge får skønnedes at have et indhold på 8 – 10 l, som for størstedelens vedkommende bestod af wrap-plastik. Optagelse af plastik vurderedes at skyldes foderknaphed. Fårene vurderedes at være døde af sult.

Hos det ene får var huden omkring øjne, næse og vulva/anus beskadiget. Der var ikke tegn på blødning, hvilket betyder at skaderne er sket efter at døden er indtrådt, og sandsynligvis er forårsaget af rovdyr eller fugle.

Ved en efterfølgende undersøgelse blev resten af fårene undersøgt enkeltvis. 2 får fandtes kraftigt afmagrede og 5 får fandtes afmagrede. Besætningens hud fandtes gennemsnitligt under middel.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte, samt sagsakterne og de medsendte fotos til grund, er det Fødevarestyrelsens opfattelse, at fårene på marken igennem længere tid ikke er blevet fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres

fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Det afkræftede får der blev aflivet og de 4 døde får, der fandtes i sygeligt afmagret tilstand, hvor sult var den sandsynlige dødsårsag, har efter Fødevarestyrelsens opfattelse været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1 og 2.

Fødevarestyrelsen vil samlet set karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Spørgsmål 2:

Giver sagen Fødevarestyrelsen anledning til øvrige kommentarer.

Svar ad 2:

Nej.

Der henvises til sager med j.nr. 2007-20-055-00024 (DVS årsberetning 2007).

Afgørelse:

Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring at bøden blev nedsat til 5.000 kr. Byretsdommen forelå ikke.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

10.6 Fødevarestyrelsens sager vedrørende andre dyr

2011-20-2930-00619

Skrivelse af 20. oktober 2011 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Politiet aflagde efter en anmeldelse besøg på en mindre landejendom. Bagerst i haven fandtes en række bure i 2 etager. Disse var lavet i træ med trådnet og plexiglas i facaden. Det var dog ikke tilfældet for det nederste venstre bur, idet dette kun i højre side var forsynet med en ca. 3 x 20 cm åbning og en ca. 3 x 10 cm åbning, der ikke sikrede det fornødne luft og lys indtag. I burene befandt der sig et antal duer og dværghøns, hvoraf nogle var levende, mens en del var døde.

På en blå plastfodertønde ca. midt for burene stod et kaninbur uden over dækning.

Fødevarestyrelsen udtalte:

Spørgsmål 1:

Anser Fødevarestyrelsen ud fra de beskrevne omstændigheder, og under særlig hensyn til dyrlæge As erklæring, at dyrene er blevet behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyn til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Svar ad 1:

Det fremgår af dyrlægens erklæring, at der bag huset fandtes 7 bure med fjerkræ.

Kaninbur: 1 levende dværghøne og 2 døde, som var gået i forrådnelse.

Buret var åbent på alle fire sider og overdækket af gitter, så der var ikke mulighed for at søge ly. Hønen gik i fæces, der er ingen strøelse, foder eller vand.

Hønen var meget mager, brystbenet stod tydeligt frem og brystmuskulaturen var svundet ind.

Første bur foroven fra venstre: 3 levende duer og 7-8 døde. Disse var gået i forrådnelse.

Buret var overdækket og det var muligt at finde ly.

Duerne gik i beskidt strøelse, der var ingen foder eller vand.

Duerne var meget magre, brystben stod tydeligt frem og brystmuskulaturen var svundet ind.

Andet bur foroven fra venstre: 4 levende dværghøns.

Buret var overdækket og det var muligt at finde ly.

Hønsene gik i beskidt strøelse og der var ingen vand. I bunden lå lidt hvede.

Hønsene var meget magre, brystben stod tydeligt frem og brystmuskulaturen var svundet ind.

Tredje bur foroven fra venstre: 3 levende dværghøns.

Buret var overdækket og det var muligt at finde ly.

Hønsene gik i beskidt strøelse og der var ingen vand. I bunden lå lidt hele majs-korn.

Hønsene var meget magre, brystben stod tydeligt frem og brystmuskulaturen var svundet ind.

Fjerde bur foroven fra venstre: 1 levende dværghane samt en død der var gået i forrådnelse.

Buret var overdækket og det var muligt at finde ly.

Hanen gik i beskidt strøelse, der var ingen vand eller mad.

Hanen var meget mager, brystben stod tydeligt frem og brystmuskulaturen var svundet ind.

Første bur forneden fra venstre: 6 levende høns og 6-8 døde som var gået i forrådnelse.

Buret var overdækket og det var muligt at finde ly, men det var helt lukket til af brædder, så der var næsten ingen lys.

Hønsene gik i beskidt strøelse, der var ingen vand eller mad.

Hønsene var meget magre, brystben stod tydeligt frem og brystmuskulaturen var svundet ind.

Andet bur forneden fra venstre: 1 levende hane og 3-4 døde som var gået i forrådnelse.
Buret var overdækket og det var muligt at finde ly.
Hanan gik i beskidt strøelse og der var ingen vand eller mad.
Hanan var meget mager, brystbenet stod tydeligt frem og brystbrystmuskulaturen var svundet ind.

Der stod en tønde med ca. 3 kg hel hvede og majs. Da dyrene tildeles dette, udviste de stor sult.

Dyrlægen vurderede, at dyrene havde været uden eller uden tilstrækkelig føde i en længere periode, 1-2 uger, hvilke formentlig havde resulteret i, at adskillige var døde. De der var i live havde sandsynligvis ernæret sig af de døde.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Ligeledes skal de behandles omsorgsfuldt, herunder huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Lægges ovennævnte, samt de medsendte fotos til grund er det Fødevestyrelsens opfattelse, at dyrene gennem længere tid ikke har været passet forsvarligt.

Dyrene har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Fødevestyrelsen vil karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr. Kan det lægges til grund, at de døde dyr er døde som følge af sult og tørst, vil Fødevestyrelsen karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Spørgsmål 2:

Hvis nej til spørgsmål 1: Er der så tale om uforsvarlig behandling, grov uforsvarlig behandling eller mishandling?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagens fakta i øvrigt Fødevestyrelsen anledning til yderligere bemærkninger.

Svar ad 3:

Nej.

Der henvises til sager med j.nr. 2005-20-056-00032 (DVS årsberetning 2005).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 40 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle være under tilsyn af Kriminalforsorgen i 1 år fra endelig dom.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr for bestandig.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2012-20-2930-00708

Skrivelse af 24. februar 2012 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Foranlediget af en anmeldelse aflagde politiet sammen med en praktiserende dyrlæge besøg på en ejendom med et mindre hønsehold, som ejeren var fraflyttet 3 uger forinden. På ejendommen konstateredes flere kritiske forhold.

Spørgsmål:

Der anmodes om en udtalelse om:

- hvorvidt det i forbindelse med det overfor - samt sagens oplysninger i øvrigt - oplyste, indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller evt. grovere uforsvarlig behandling, jævnfør dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1, eller § 29, stk. 1, samt
- hvorvidt sagen i øvrigt giver styrelsen anledning til bemærkninger.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at det ved ankomst til adressen, som var et almindeligt landhus med udbygninger, blev konstateret at der i et hønsehus på ca. 2,5 x 4,5 meter gik 15 levende høns og at der på gulvet lå 4 døde høns.

Alle høns tilsyneladende af blandingsrace og middel til store af type.

I direkte forbindelse med, og med fri adgang til hønsehuset, var en større, godt indrettet hønsegård med forskellig bevoksning. Hele udendørsarealet var dækket med 2-3 cm sne og udendørstemperaturen var -1 °C.

Der sås hverken vand eller foder i hønsehuset eller hønsegården og på grund af frost og sne var der ikke adgang til naturlig føde.

Dyrene gik i stærkt gødningsindsølet strøelse og der var ingen steder rent og tørt leje.

Foderbakker og vandtrug var i særdeles uhygiejnisk stand og indsmurt i gødning.

Flere steder under siddepindene er der gødning i en tykkelse på 5 -10 cm.

De levende høns var i en foderstand langt under middel, på grænsen til at være afmagrede.

Fjerdragten var pæn og dyrene tilsyneladende uden synlig sygdom. Dog var der flere steder i hønsehuset en stærk overrepræsentation af gødningsklatter udelukkende bestående af urindelen. På baggrund heraf sammenholdt med dyrenes foderstand, vurderede dyrlægen, at der i en periode på mindst en uge og formodentligt længere, havde været mangel på egnet foder. Dyrene virkede meget sultne og var meget kontaktsøgende. De udviste ikke almindelig skepsis/angst mod at blive indfanget og undersøgt, og flygtede ikke ud af hønsehuset efter undersøgelsen.

De 4 døde høns kunne ikke undersøges nærmere pga. delvis forrådnelse, men var tydeligvis i en foderstand langt under normalt. De havde været udsat for delvis kannibalisme. Dyrene var desuden trådt ned i strøelsen. Dyrene lå tæt ved foder og vandtrug. Dødsårsagen kunne ikke fastslås.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk 1.

Lægges ovennævnte beskrivelse til grund vil Fødevestyrelsen karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr. Hvis det kan påvises, at de afmagrede og døde høns er døde som følge af mangelfuld fodring og vanding, vil Fødevestyrelsen karakterisere forholdet som grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Fødevestyrelsen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Der henvises til sager med j.nr. 2005-20-056-00035 (DVS årsberetning 2005).

Afgørelse:

Tiltalte blev frifundet, idet der ikke fandtes domsfældende bevis for, at tiltalte var skyldig. Statskassen skulle betale for sagens omkostninger.

10.7 Fødevarestyrelsens sager vedrørende blandede besætninger

2011-20-2930-00636

Skrivelse af 14. november 2011 fra Fyns Politi.

Politiet aflagde i marts 2011 sammen med en dyrlæge fra Fødevareregionen besøg på en ejendom hvor der befandt sig et blandet dyrehold.

Spørgsmål 1:

Er Fødevarestyrelsen enig i - under forudsætning af at de i sigtelsen nævnte dyreholds tilstand og forhold er som beskrevet af embedsdyrlægen i dennes udtalelse af 3. marts 2011 - at behandlingen af dyrene må karakteriseres som værende uforsvarlig i dyreværnslovens § 28, stk. 1's forstand?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at dyreholdet omfattede 9 heste, 5 hunde, heraf to voksne og tre hvalpe. 12 gæs, 6 høns, ca. 20 duer, ca. 10 dværghøns og 2 kaniner.

2 store brogede heste gik i en stald for sig. Den ene var lidt tynd, den anden havde normalt huld. I en rundbuehal stod en stor broget hest og 6 ponyer. Alle var bundet til forværket. Hestene var i normalt huld. Der var ikke spor af hove i sneen udenfor hallen, og ejeren oplyste, at hestene ikke blev motioneret eller kom på fold hver dag. Han oplyste desuden, at de, når de var ude stod i tøjlr.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver der holder dyr skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyr har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Lægges det til grund at hestene i rundbuehallen stod opbundet permanent og at de ikke har haft adgang til fri motionering på fold, jf. lov om hold af heste § 5 og § 17, stk. 1, finder Fødevarestyrelsen, at de 7 heste har været udsat for uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 2:

Giver forholdene samlet set styrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Der henvises til sager med j.nr. 2006-20-057-00043 (DVS årsberetning 2006).

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med 20 dagbøder af 500 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 20 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

11 Afgjorte sager fra tidligere år

2011-20-051-00029

Skrivelse af 21. juni 2011 fra Nordjyllands Politi.

Efter en politianmeldelse aflagde politiet besøg i et hestehold, hvor der konstateredes en hest, der lå rystende af kulde på et tilfrosset vandhul/sø uden at kunne rejse sig. Efter tilkaldelse af Falck og en praktiserende dyrlæge blev hesten - efter gentagne forgæves forsøg på at hjælpe den op - aflivet. Da der konstateredes et større hestehold, der delvis var udegående i en fold, der også havde et indhold af diverse affaldsgenstande, hvorpå hestene kunne komme til skade, tilkaldte politiet en embedsdyrlæge. Denne konstaterede bl.a. et halt føl, der havde en kronisk lidelse i et kodeled. Føllet blev efterfølgende aflivet, og det syge ben indsendt til pato-anatomisk undersøgelse.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt det lægges til grund, at omstændighederne er som beskrevet af dyrlægen sammenholdt med politiets iagttagelser, er forholdet omkring føllet – hvor benet efterfølgende er undersøgt på instituttet – så af en sådan karakter, at Rådet finder:

- a) Føllet har været udsat for unødvendige lidelser?
- b) Føllet ikke har været behandlet omsorgsfuldt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe?
 - Dels ved ikke at være adskilt fra øvrige dyr
 - Dels ved, at der ikke har været tilkaldt dyrlæge eller foretaget anden behandling, og
- c) Er Rådet enig i Det Biovidenskabelige Fakultets vurdering af, at tilstanden har en varighed på flere uger? Og kan denne adfærd i givet fald i dyreværnsmæssig henseende betegnes som:
- d) Uforsvarlig behandling af dyr?
- e) Grovere/groft uforsvarlig behandling af dyr? eller
- f) Mishandling af dyr?
- g) Og giver forholdet anledning til at Rådet finder, at der bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens redegørelse af d. 3. februar 2011, at denne efter at være tilkaldt af politiet til et hestehold d. 21. december 2010 konstaterede et føl med afvigende benstilling af venstre forben. Føllet tog støtte på benet, men var synligt halt. Ejeren oplyste, at føllet var sparket eller trådt på ca. 14 dage forinden, men det havde indtil da haft normal benstilling. Føllet havde ikke været tilset af en dyrlæge eller behandlet på anden måde. Føllet blev aflivet, og det venstre forben blev indsendt til patoanatomisk undersøgelse på Det Biovidenskabelige Fakultet, Sektion for Patologi, KU LIFE. Af udtalelsen af d. 10. marts 2011 fremgår, at der ved sektionen blev påvist kroniske ulcerative (sårdannende) forandringer i brusken i kodeledet samt ankylosering (total eller partiel sammenvoksning) i og omkring kodeleddet. De påviste forandringer af kronisk karakter var udviklet over flere uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at føllets sygdomsforløb har været af ugers varighed, og at dets situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at

tilkalde dyrlæge med henblik på diagnosticering og behandling af dets lidelse, eller ved at aflive det. Rådet finder endvidere, at føllet - ved at gå ubehandlet i uger med den beskrevne lidelse og sammen med øvrige dyr - har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Vedrørende påstand om rettighedsfrakendelse se svar ad 3.

Spørgsmål 2:

Såfremt det lægges til grund, at omstændighederne omkring hestenes ophold på udearealet, hvor der ikke til stadighed er adgang til frisk drikkevand, og hvor der tillige fandtes uvedkommende materiale, hvorpå dyrene kunne komme til skade, ligesom flere af hestenes pels vurderes mat og med hårløse partier og delvis tilsmudset, er som beskrevet, samt at der er uhindret adgang til et vandhul, hvor en af hestene var faldet om og ikke kunne komme op, og senere måtte aflives, finder Rådet så:

- a) At hestene har været udsat for unødvendige lidelser?
- b) At hestene ikke har været behandlet omsorgsfuldt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe? Og kan denne adfærd i givet fald i dyreværnsmæssig henseende betegnes som:
- c) Uforsvarlig behandling af dyr?
- d) Grovere/groft uforsvarlig behandling af dyr?
- e) Og giver dette forhold i givet fald 1) isoleret eller 2) i sammenhæng med situationen omkring føllet anledning til, at Rådet finder, at der bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse.

Svar ad 2:

Af embedsdyrlægens redegørelse af d. 3. februar 2011 fremgår, at der under besøget d. 21. december 2010 ligeledes konstateredes ca. 25 heste (blanding af hingste og hopper), der gik i en fold, hvor der var opsat 3 fodersteder med stråfoder, men der var ingen adgang til drikkevand i folden. Hestene var i foderstand under middel, og deres pels var mat og med hårløse partier samt tilsmudset. Af politiets forelæggelsesskrivelse fremgår, at en hest var fundet liggende ude af stand til at rejse sig ved egen drift på et tilfrosset vandhul/-sø i den sydlige del af folden. Ved politiets ankomst lå hesten stille på isen og rystede af kulde. Efter assistance fra Falck blev hesten trukket op, men den kunne fortsat ikke stå eller rejse sig. En tilkaldt praktiserende dyrlæge forsøgte ved gentagne forsøg at få hesten op at stå. Da dette ikke lykkedes besluttedes det at aflive hesten på stedet. Det vandhul/sø, hvor hesten havde befundet sig, var ikke afskærmet i form af hegn eller tråd. I foldområdet fandtes uvedkommende materialer såsom gamle biler, gitterlåger, løst liggende hegnstråd m.v., der udgjorde risici for, at hestene kunne komme til skade.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at hesten, der blev fundet liggende på isen og ude af stand til at rejse sig, har været udsat for mindst en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De arealer, hvor hesten har været holdt har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrets behov, herunder en sikring af, at dyret havde den fornødne bevægelsesfrihed uden risiko for at komme til skade.

Rådet vil karakterisere forholdet som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet finder, at de øvrige heste i den sydlige fold, ved at have opholdt sig i folden uden mulighed for frisk drikkevand samt på arealer, hvorpå der henlå diverse materialer, som hestene havde risiko for at beskadige sig på, har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, ad-

færds-mæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De arealer, hvor hestene har været holdt har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset deres behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed uden risiko for at komme til skade. Rådet vil karakterisere dette forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Vedrørende påstand om rettighedsfrakendelse se svar ad 3.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til at fremkomme med bemærkninger f.eks. omkring den dyreværns-mæssige adfærd.

Svar ad 3:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte blev idømt bøde på 20.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 14 dage.

Tiltalte blev frakendt retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i 3 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-051-00030

Skrivelse af 1. juli 2011 fra Fyns Politi.

6 heste blev holdt under staldforhold, der ikke ydede dyrene muligheder for passende tørt leje. 3 af hestene var ikke i passende huld. Hestene blev senere i forløbet sat på fold, der var meget fugtig og ikke ydede muligheder for ly, læ og tørt leje. En af hestene var fortsat i uacceptabelt huld.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Til brug for anklagemyndighedens overvejelser skal der anmodes om en udtalelse, om hvorvidt de beskrevne forhold efter Rådets opfattelse helt eller delvis kan karakteriseres som uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyrene eller om der er tale om grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

Udtalelsen bedes afgivet vedrørende forholdene på ejendommen i A d. 1. juli 2010, således at det lægges til grund, at tilstanden har været som beskrevet af anmelderen i bilag 2 til forhold 1 og i nødvendigt omfang under inddragelse af dyrlægens supplerende iagttagelser d. 5. juli 2010 (bilag 5 til forhold 1, suppleret med bilag 9 til forhold 1).

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelsen af d. 15. juli 2010 (bilag 2 forhold 1), at en repræsentant for en dyreværnsorganisation aflagde besøg på en ejendom med 6 heste. Alle heste stod i et tykt og fugtigt gødningslag og hestene, der var af forskellig race og størrelse, blev beskrevet overvejende som beskidte med kager af gødning på større dele af kroppen.

Af erklæringen af d. 9. juli 2010 (bilag 5 forhold 1) fremgår, at en praktiserende dyrlæge sammen med repræsentanten for dyreværnsorganisationen aflagde endnu et besøg i besætningen d. 5. juli 2010. Dyrlægen konstaterede, at hestene generelt var i dårlig foderstand, hvoraf især 2 haflinger og en hannoveraner (vallak)

havde en uacceptabel huldkarakter (hhv. huldkarakter 3½, 4 og 1 jf. Henneke et al. Body Condition Scoring System). Hestene var ikke beskåret passende, idet de havde lange, belastende tålægder og kraftigt underløbne dragter. Hestene bevægede sig forsigtigt, hvoraf 4 decideret ømmende pga. den mangelfulde beskæring. En pony vurderedes at være lidende af kronisk forfangenhed på begge forben. Alle hestene havde tegn på kronisk hudbetændelse i kodebøjninger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne heste igennem længere tid, ved at være opstaldet under forhold, hvor der ikke var foretaget passende udmugning og renholdelse, der ydede dem mulighed for tørt leje samt ved at være holdt i en foderstand, der for 3 af hestene blev betegnet som uacceptabel, har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum, hvor hestene har været opstaldet, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at de havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder, drikke og ved hvile. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Endvidere bedes udtalelsen afgivet vedrørende forholdene på ejendommen i B vedrørende tidsrummet fra det første tilsyn d. 28. oktober 2010, således at det lægges til grund, at tilstanden har været som beskrevet i dyrlægeudtalelsen af 6. november 2010 (i anmodningen angivet som 6. november 2011) (forhold 1, bilag 7) og af 17. november 2010 (i anmodningen angivet som 17. november 2011) (forhold 2, bilag 2), suppleret med udtalelse af 13. december 2010 (forhold 2, bilag 4) samt af 26. april 2011 (forhold 2, bilag 29).

Svar ad 2:

Det fremgår af dyrlægeudtalelsen af d. 6. november 2010, at dyrlægen sammen med politiet aflagde et opfølgende besøg d. 28. oktober 2010 på ejendommen i B, hvor de samme heste som omhandlet i spørgsmål 1 gik på fold. Hele folden var trådt op og dækket af et 10-20 cm tykt lag mudder. Hestene havde ingen muligheder for at søge ly og læ samt tørt leje. Deres foderstand syntes uforandret i forhold til det under spørgsmål 1 beskrevne, dog med undtagelse af hannoveraneren (vallak), der tidligere blev vurderet i huldkarakter 1 nu havde taget lidt på i vægt. Hestenes foderstand skønnes generelt for dårlig, især under de givne forhold som udegående. Dyrlægen aflagde et uvarslet kontrolbesøg d. 3. november 2010, hvorefter denne anbefalede, at hestene blev fjernet fra adressen til en anden stald med ordentlige forhold.

Af embedsdyrlægens erklæring af d. 17. november 2010 fremgår, at denne sammen med politiet d. 16. november 2010 aflagde besøg på adressen B. Det konkluderedes, at der var gode intentioner om at rette hesteholdet op, hestene var velbeskårede og alle var i acceptabel foderstand med undtagelse af hannoveraneren, hvis foderstand var uacceptabel. Embedsdyrlægen anbefalede til politiet i skrivelse af d. 13. december 2010, at det blev pålagt ejeren, at hesten (X, hannoveraner, vallak) skulle undersøges af en praktiserende dyrlæge mhp. konstatering af evt. kronisk sygdom.

Det fremgår af endnu en embedsdyrlæges udtalelse af d. 26. april 2011, at denne sammen med politiet d. 29. marts foretog et anmeldt tilsyn med opstaldningsfaciliteter og foldarealer på adressen B. Politiet havde tidligere meddelt frist for færdiggørelse af faciliteterne til d. 16. marts 2011. Opstaldningsfaciliteterne bestod af 5 træbokse bygget som forlængelse af et mindre murstenshus. I boksene var der frit siddende søm og et vindue i bagvæggen var itu. Det vurderedes, at der ikke var foretaget tilstrækkeligt til sikring af passende ly, læ og

tørt leje under vinterlige forhold. Den ene del af foldområdet bestod af et 4000 m² stort område, der var så fugtigt, at man ikke kunne bevæge sig uden at synke i, nogle steder til knæet. Den anden del bestod af et 6500 m² stort højere liggende område, hvor der lå fældede træer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at hestene igennem længere tid har gået under forhold, der ikke har ydet muligheder for passende ly, læ og tørt leje. En af hestene har igennem længere tid været i en uacceptabel foderstand. Ved det beskrevne har dyrene været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor hestene har opholdt sig, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at de havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder, drikke og ved hvile. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 3:

I relation til forholdene på sidstnævnte ejendom ønskes gerne Rådets bemærkninger til den mulige årsag til de noget forskellige bedømmelser af forholdene i december måned 2010. Her tænkes særligt på dyrlæge As udtalelse af 24. december 2010 (forhold 2, bilag 4) sat i relation til de øvrige omtrent samtidige udtalelser, men understreger, at der dermed ikke ønskes en bevismæssig vurdering af, hvilken vurdering, der skønnes mest retvisende.

Svar ad 3:

Generelt begrundes Rådets udtalelser på veterinærfaglige oplysninger i sagens akter. I den konkrete sag foreligger der udtalelser fra flere interessenter og fagpersoner, der udtrykker sig på forskellig vis og med varierende specificitet og med mere eller mindre tydelige veterinærfaglige beskrivelser. Alle beskrivelser i sagen indeholder oplysninger om stald- og foldforhold samt af huld- og pelsbeskrivelser for hestene, der har dannet grundlag for Rådets vurdering af de dyreværns-mæssige forhold.

Spørgsmål 4:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, ser man gerne sådanne bemærkninger indarbejdet i udtalelsen.

Svar ad 4:

Rådet har på det foreliggende grundlag ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Afgørelse:

Byretten idømte de tiltalte bøde på 4.000 kr. hver.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 8 dage.

De tiltalte skulle in solidum betale sagens omkostninger, dog skulle de hver især betale halvdelen af salæret til den beskikkede forsvarer.

Dommen blev anket til landsretten. Anken blev afvist pga. overskridelse af ankefristen.

De tiltalte skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

2011-20-03-00007**Skrivelse af 31. oktober 2011 fra advokat.**

En syvårig vallak blev handlet til brug for springkonkurrencer. Hesten blev inden handlen handelsundersøgt og godkendt til den forventede anvendelse af dyrlæge 1. Ved undersøgelsen var hesten blevet undersøgt med fokalt lys af øjnene og uden anmærkninger vedrørende øjnene. Hesten blev undersøgt i en stald. Dyrlæge 2 blev tilkaldt få dage efter til korrektion af tænder og fandt forandringer i øjnene, ved fokalt lys, spaltelampe og direkte ophthalmoskopi, forenelige med katarakt, grå stær og anbefalede yderligere undersøgelse. Hesten blev derefter sendt til dyrlæge 3, der ved en komplet systematisk undersøgelse i lys og mørke med spaltelampe fandt, at hesten havde hvide belægninger på linsekapslen sandsynligvis som tegn på tidligere forekomst af øjenbetændelse, uveitis. Disse fund kunne genfindes ved ultralydsundersøgelse. Idet uveitis har tendens til at komme igen, Equine recurrent Uveitis, og kan være årsag til blindhed, anbefalede dyrlæge 3 at handlen gik tilbage. Køber lagde sag an mod dyrlæge 1, idet sagsøger fandt, at dyrlægen ved handelsundersøgelsen burde have opdaget læsionerne i hestens øjne og havde handlet ansvarspådragende. Under retssagen blev hesten undersøgt af syn- og skønsmand dyrlæge 4, som stillede diagnosen grå stær. Dyrlæge 4 fandt ikke hesten egnet til brug i springkonkurrencer, men til almindelig ridning fandt denne ikke anledning til nogen restriktioner.

Rådet udtalte:Spørgsmål AA:

Det Veterinære Sundhedsråd bedes alene ud fra bilag 1 (handelsundersøgelsesskemaet) vurdere, om handelsundersøgelsen er udført i overensstemmelse med god skik for handelsundersøgelser i relation til hestens øjne.

Herunder bedes Det Veterinære Sundhedsråd oplyse, hvilke undersøgelser af hestens øjne en dyrlæge bør foretage i forbindelse med en sædvanlig handelsundersøgelse, herunder ved brug af hvilken slags lyskilde, og Det Veterinære Sundhedsråd bedes vurdere, om disse undersøgelser er foretaget i overensstemmelse med god skik. Det Veterinære Sundhedsråd bedes begrunde sit svar.

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad AA:

Af bilag 1 fremgår det at dyrlægen vedrørende hestens højre og venstre øje (syn, conjunktiva, blinkhinde, øjenlåg, cornea, iris, linse, øjenstørrelse) ikke finder anledning til anmærkning. Ved synskontrol med fokalt lys anfører dyrlægen ok.

Lægges ovennævnte til grund, vurderet alene ud fra handelsundersøgelsesskemaet, finder Rådet, at handelsundersøgelsen vedrørende hestens øjne er udført i overensstemmelse med god skik. Det bemærkes, at det ikke af handelsundersøgelsen bilag 1 fremgår, hvorvidt undersøgelsen er foregået i mørke omgivelser, hvilket ej heller er et krav til en almindelig handelsundersøgelse.

Ved en handelsundersøgelse af en hest finder Rådet, at Sektion vedrørende Hestes vejledning til brug for udfyldelse af de blå Sundhedsundersøgelsesformularer kan følges med mindre andet aftales. Af denne fremgår følgende:

”Øjnene undersøges helst på ikke sederet hest.

Undgå at røre hestens hoved og øjeomgivelser. Betragt øjnene lige forfra og vurder øjnenes og omgivelsernes symmetri incl. øjestørrelse og evt. hængende øjenlåg incl. uni- eller bilateralt tåreflåd. Undersøg om der er tegn på nedsat eller intet syn på et eller begge øjne. Dette kan f.eks. gøres ved langsomt at føre en finger ind mod øjets mediale vinkel indtil ca. 2 cm før hornhinden. Ved normalt syn vil hesten lukke/blinke med øjet. Det næste vigtige trin i undersøgelsen er at undersøge, om hesten har symptomer på uveitis/måneblindhed. Dette gøres ved brug af fokal lyskilde (lommelygte med mulighed for centreret lys) helst under mørke omgivelser f.eks. i stald med slukket lys. Der inspiceres, uden at røre øjet, for abnorme forhold

(uklarheder og skydannelser) i cornea, forreste øjekammer (betragtes lidt fra siden), pupillens regelmæssighed, tilstedeværelse af synechier og kontraktionsevne samt linsens klarhed. Slimhindens incl. blinkhindens beskaffenhed vurderes ligeledes.”

Begrundelsen for at bruge fokalt lys i lysdæmpet/mørkelagt lokale er, at dette vil være tilstrækkeligt til at afsløre eventuelle forandringer. Baggrunden for lysdæmpning/mørkelægning er at pupillerne under sådanne forhold er delvis udvidede, hvilket muliggør undersøgelse af større dele af linsen. Forstyrrende reflekser fra andre lyskilder end det fokale lys elimineres.

Rådet finder, at såfremt der på stedet for handelsundersøgelsen er mulighed for lysdæmpning/mørkelægning, da skal undersøgelse af hestens øjne i fokalt lys foregå ved lysdæmpning/mørkelægning.

Spørgsmål B:

Med henvisning til syn og skønsrapport fra specialdyrlæge i øjensygdomme X af 1. februar 2011 især svarene på spørgsmål 1-5, 11-13 og DD og besvarelse af supplerende syns- og skønstema af 15. september 2011 bedes Det Veterinære Sundhedsråd oplyse, hvorvidt rådet vurderer, at dyrlægen, burde have konstateret de omtalte øjenforandringer ved hesten A i forbindelse med handelsundersøgelsen.

Svar ad B:

Rådet finder, at dyrlægen såfremt undersøgelsen blev foretaget ved mørkelægning/lysdæmpning burde have konstateret, at der var forandringer i hestens øjne.

Såfremt dyrlægen ikke kunne finde mulighed for at undersøge hestens øjne ved mørkelægning/lysdæmpning med fokalt lys, finder Rådet ikke nødvendigvis, at dyrlægen burde have opdaget forandringerne i hestens øjne, men dyrlægen burde have oplyst køber om begrænsningen i undersøgelsen.

Med baggrund i bemærkningerne om fordelene, men ikke kravet om at foretage undersøgelsen af øjets dybere strukturer med fokalt lys i mørke omgivelser, finder Rådet, at såfremt sådanne kan frembringes på undersøgelsesstedet skal disse anvendes.

Afgørelse:

Sagen blev forligt således:

Tiltalte betalte til sagsøger kr. 254.660,47 til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav parterne imellem i anledning af handelsundersøgelse af hesten A den 26. februar 2009.

Forligsbeløbet er sammensat af kr. 124.660,47 til dækning af udgifter, afholdt på hesten, og 130.000 kr. til dækning af købesummen for hesten. Der blev tillagt beløbet sædvanlig procesrente. Tiltalte skulle betale for sagsomkostninger i byretten.

Det blev overladt til landsretten at træffe afgørelse om sagens omkostninger for begge instanser.

Landsretten fandt ikke grundlag for at forhøje de sagsomkostninger, som tiltalte blev pålagt ved byrettens dom. Sagens omkostninger for landsretten skulle tiltalte betale til sagsøger, subsidiært statskassen, med 7.500 kr.

2011-20-052-00037

Skrivelse af 7. december 2011 fra politiet i Midt- og Vestjylland.

Ved det levende syn af en ko på et slagteri, fandtes koen ude af stand til at støtte på venstre forben. Kodeleddet var hævet til dobbelt tykkelse og på indersiden kom der pus ud. Embedsdyrlægen vurderede, at der var tale om en fistel. På udvendige side af kodeleddet var der en ca. 5 cm stor, rød, blød hævelse. Det blev vurderet, at lidelsen var minimum 3 uger gammel. Sigtede chauffør og ejer af koen oplyste, at han havde bemærket en hævelse ved koens forben 5-6 dage før transporten. Den haltede, men gik uden problemer op ad

rampen ved pålæsning. Ved aflæsning var der ingen problemer med at få koen ned af køretøjets rampe, men da den skulle videre på slagteriets rampe, som sigtede påpegede havde en hældning på 60° og ikke 20° som det maksimalt tilladte, gled koen og ramte med forbenene ind i et jerngitter, han ville ikke afvise, at skaden kunne være af ældre dato. Sigtede fik forelagt et bødeforlæg på 40.000 kr.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt vedlagte sagsmateriale lægges til grund, hvorledes vil man så samlet set vurdere den udviste grad af uforsvarlighed i henhold til dyreværnslovens § 28, stk.1.

Svar ad 1:

Af dyrlægens anmeldelse samt medsendte DVD fremgår det, at koen ved det levende syn d. 7. oktober 2010 på slagteriet, fandtes ude af stand til at støtte på venstre forben. Kodeleddet var hævet til dobbelt tykkelse og på indersiden kom der pus ud, embedsdyrlægen vurderede, at der var tale om en fistel. På udvendige side af kodeleddet var der en ca. 5 cm stor, rød, blød hævelse, som formodedes at være en fistel som endnu ikke var brudt op.

Af attest af d. 23. november 2011, j.nr. 41.594, fra Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige fakultet for Fødevarer, Veterinærmedicin og Naturressourcer, KU Life, fremgår det, at der blev modtaget den distale del af venstre forben fra en okse, afsavet under forknæleddet. Præparatet var ikke slagtemæssigt behandlet. Ved sektion af præparatet fandtes voldsom hævelse/fortykkelse af benet strækkende sig fra midt på piben (metacarpus) og ned til klovranden. Hævelsen fandtes blød og fluktuerende på ydersiden (lateralt), blød på undersiden og fast på indersiden (medialt). Medialt i koderegionen fandtes et område, ca. 10,0 x 9,0 cm, med hårløshed og ekssudat. Eksudatet var purulent og kom fra en fistelkanal, der kunne sonderes 5,5 cm i dybden. Omkring fistelkanalens udgangssted, ca. 2,0 cm i diameter, fandtes et tykt lag af størknet ekssudat tilblandet strå. Ved fjernelse af dette, fulgte hårene i området med og efterlod et hårløst område. Fistelkanalens sårrande fremstod nekrotiske (dødt væv).

Ved gennemskæring af benet fandtes ødem og voldsom fibrosering (bindevævsdannelse) omkring kodeleddet. Der fandtes kronisk purulent, hæmorrhagisk (blødning) og fibroserende ankyloserende (sammenvokset) ledbetændelse i kodeleddet. Endvidere fandtes en kronisk purulent og fibroserende tendovaginitis (seneskebetændelse) relateret til den dybe bøjesene samt fibrinøs tendovaginitis og ruptur af en stræksene (tendo musculus extensor digitorum communis). Tykkelsen på det nydannede væv i og omkring kodeleddet varierede fra ca. 1,5 cm til 2,0 cm. Det konkluderedes at de observerede læsioner havde en alder på flere uger.

Rådet finder, at koens situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at aflive den. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halthed, således som det også fremgår af anmeldelsen. Koen burde således ikke have været transporteret levende til slagtning. Under sygdomsforløbet i besætningen samt under læsning og transport har den været udsat for høj grad af smerte, lidelse og angst samt væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koen i besætningen samt ved at blive transporteret levende til slagteriet, har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen anledning til øvrige kommentarer.

Svar ad 2:

Der skal henvises til Det Veterinære Sundhedsråds redegørelse af d. 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte blev idømt bøde på 70.000 kr. Retten lagde vægt på forholdenes karakter og tiltaltes tidligere strafbare forhold.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 30 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-052-00017

Skrivelse af 5. marts 2010 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

En embedsdyrlæge fik af politiet forelagt to billeder af et frisk sår på en kohale, der ifølge oplysninger fra en anmelder var fremkommet ved en ejers voldsomme vridninger af halen under drivning af koen til malkestald. Senere blev der sammen med politiet aflagt besøg i besætningen, hvor der konstateredes flere køer med tegn på brud af haler samt et par stærkt halte køer. Desuden var nogle kalve opstaldet uden konstant adgang til drikkevand.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Der ønskes Det Veterinære Sundhedsråds vurdering af, hvorvidt man kan tiltræde de uforsvarlighedsvurderinger, som fremgår af udtalelserne af 26. juni 2009 og 18. september 2009 udarbejdet af dyrlægen.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 29. juni 2009, at denne modtog en politirapport samt 2 nærbilleder af halen på en ko til veterinærfaglig vurdering. Ifølge politianmeldelsen var såret fremkommet ved, at ejeren under drivning af koen (nr.1) d. 1. juni 2009 til malkestalden havde vredet halen voldsomt opad og til siden. Rådet er enig i vurderingen af, at billederne viser et frisk sår med ujævne sårflader på halen, hvori en halehvirvel er blottet.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Det er Rådets vurdering, at såfremt såret er fremkommet under drivning af koen med et voldsomt vrid af halen, har koen været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Af embedsdyrlægens udtalelse af d. 18. september 2009 samt af de ledsagende fotos fremgår, at der ved et besøg i besætningen d. 5. august 2009 hos 8 køer blev konstateret haler med et eller flere knæk, som sandsynligvis var følger af, at halerne havde været brækket. Hos ko nr. 1 var der under midten af halen et sår under opheling. Fra såret hang halen i en skæv vinkel til højre, og 5-10 cm længere nede slog halen endnu et knæk. Sår og halepartiet omkring de to knæk på halen var tykkere end de omgivende partier. Det blev vurderet, at skaderne på halen svarede til de skader, der var opstået under den ovenfor d. 1. juni 2009 beskrevne hændelse. De 7 andre køer havde ligeledes skæve haler, heraf en med 4 knæk på halen, alle sandsynligvis på grund af brud på halerne.

Endnu en ko nr. 2 med et knæk på halen stod i en sengebås i løsdriftsstalden med hævede og tydeligt ømme bagben. Presset til at gå havde den en øm benet gang, og i balleregionerne på begge bagben sås hævelse og

rødme som tegn på betændelsestilstand. Ejeren oplyste, at koen ikke havde været tilset af en dyrlæge, men at den af beslagsmeden havde fået pålagt en sko ca. 3 uger forinden.

Ko nr. 3 blev konstateret stærkt halt, næsten støttehalt på venstre bagben. I hvile stod den med dette ben let bøjet og stillet fremad. Ejeren oplyste, at koen havde gået i løsdriften siden kælvningen d. 24. april 2009, samt at den ikke for nylig havde været tilset af en dyrlæge. I balleregionen på venstre bagben sås hævelse og rødme som tegn på en betændelsestilstand, og benet var desuden fortykket og hævet fra lidt under hasen og ned over koden til kloven. Under inderkloven sad en delvis løsnet træklods (sko). I forhold til højre bagben syntes venstres lårmuskulatur at være atrofisk (manglende muskelfylde) som følge af, at musklerne igennem længere tid ikke havde været brugt, da koen aflastede benet på grund af smerter. Højre bagbens haseparti var fortykket til næsten dobbelt størrelse, og hævelsen strakte sig op i låret. Midt på halen fandtes en hård hævelse omkring et haleled som tegn på brud eller kronisk ledbetændelse.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at såfremt de mange påvisninger af brud på haler er forårsaget ved drivning af køerne med voldsomme vridninger af haler, har køerne været udsat for den højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere disse forhold som groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

De 2 køer, der var stærkt halte, har igennem længere tid været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdene som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

I besætningen var 11 kalve opstaldet i kalvebokse uden adgang til vand på tilsynstidspunktet. Da kalvene blev tilbudt vand drak de alle. Ved ikke at tilsikre, at kalvene konstant havde drikkevand til rådighed, kunne kalvene blive udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de derved ikke vil være behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet finder, at ejeren ved at undlade, at kalvene konstant havde drikkevand til rådighed, har udsat dem for en uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte blev ved byretten tildelt en bøde på 15.000 kr.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

Landsretten ændrede byrettens dom således, at tiltalte straffedes med fængsel i 10 dage, der blev gjort betinget, idet fuldbyrdelse af straffen blev udsat og ville bortfalde efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begik strafbart forhold.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger blev stadfæstet.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

2011-20-052-00036

Skrivelse af 7. juli 2011 fra Fyns Politi.

Ved det levende syn på et slagteri fandtes en dag kl. 16.15 en tyr liggende i en lille boks adskilt fra de øvrige slagtedyr. Ved embedsdyrlægens forsøg på at drive tyren op gjorde den ikke forsøg på at rejse sig. Tyrens almenbefindende virkede uforstyrret og rektaltemperaturen målt til 38,8 gr C.

Ved embedsdyrlægens ankomst til slagteriet næste dag kl. 06.30 var tyren slagtet. Embedsdyrlægen havde ønsket at tilse tyren inden slagting næste dag, men ved en fejl var den blevet slagtet inden dyrlægen ankom

til slagteriet. Personalet i slagteriet oplyste, at tyren havde været liggende, men at den kunne drives op og selv gå til aflivningsboksen.

Ved den efterfølgende kontrol af slagtekroppen fandtes dobbeltsidig brud af bækkenknoglerne. Embedsdyrlægen vurderede at skaden var sket inden tyren var blevet transporteret.

Vognmanden på slagteriet oplyste, at han havde nægtet at transportere tyren, da han ved afhentning af tyren havde konstateret, at den var dårligt gående og ikke gik ligeligt på bagbenene, og efter hans vurdering ikke var transportegnet.

Ejeren oplyste, at tyren havde vist tegn på, at der var noget galt med bagpartiet. Det havde ikke været hans indtryk, at skaderne havde været så store, hvorfor han havde ladet tyren gå, indtil den skulle slagtes. Det var ikke hans opfattelse, at tyren havde vist tegn på lidelse. Efter vognmandens afvisning af at tage tyren med havde ejeren selv transporteret tyren til slagtehuset og lukket den ind til de andre slagteklare dyr. Han erkendte forholdet.

Slagteriets dyrlæge havde kl. 16.15 samme eftermiddag ved syn foretaget før slagtning fundet tyren liggende i en lille boks adskilt fra de andre slagtedy. Ved forsøg på at drive den op gjorde den ikke forsøg på at rejse sig. Dens almenbefindende i øvrigt virkede uforstyrret og den var afebril.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Vurderes forholdet til at være uforsvarlig, grovere uforsvarlig eller mishandling af dyr.

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne, at ejeren havde observeret, at der var noget galt i bagpartiet med tyren, men havde beholdt den i besætningen indtil den skulle til slagtning. Det fremgår endvidere, at vognmanden ikke havde fundet tyren transportegnet, idet den var dårligt gående på bagbenene. Derfor havde vognmanden ikke villet transportere den, hvorfor ejeren selv valgte at køre den.

Sagsakterne indeholder ikke yderligere oplysninger om tyrens tilstand i besætningen, under transporten eller ved ankomst til slagteriet. Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 29. marts 2011, at tyren d. 7. marts 2011 kl. 16.15 ved det levende syn på slagtehuset fandtes liggende i en lille boks adskilt fra de øvrige slagtedy. Ved embedsdyrlægens forsøg på at drive tyren op, gjorde den ikke forsøg på at rejse sig. Tyrens almenbefindende i øvrigt virkede uforstyrret og rektaltemperaturen målt til 38,8 gr C. Ved den efterfølgende kontrol af slagtekroppen på slagtedagen d. 8. marts 2011 fandtes dobbeltsidig fraktur (brud) af bækkenknoglerne mellem korsben og hofteskål i begge sider. Omkring det bagerste stykke tarm (endetarm) sås rødme og massiv væskeansamling (ødem) og ligeledes i det omkringliggende fedtvæv. På begge halve slagtekroppe blev bækken med tilhørende muskulatur skåret af, og der blev observeret omfattende væskeansamling i muskulaturen i bagpart og strækkende sig ud i den bageste bugmuskulatur. I begge sider sås massiv blødning i muskulaturen omkring bækkenet og løse afbrækkede knoglestykker i muskulaturen (split-fraktur) samt ødem flere steder i muskulaturen. Nogle af knoglestykkerne fandtes med begyndende afrunding på brudfladerne, og i dyrets venstre side fandtes stribning af muskulaturen som følge af blødning, der var trukket ud i muskulaturen mellem muskelfibrene.

Rådet har rekvireret materiale fra den i sagen omtalte tyr og ladet det obducere på Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige fakultet for Fødevarer, Veterinærmedicin og Naturressourcer. Der blev modtaget to præparater fra en tyr til patoanatomisk undersøgelse. Præparaterne, der var frosne ved modtagelsen, omfattede højre og venstre bækkenhalvdel med påsiddende sacralhvirvler og omkringliggende bløddelsvæv. Ved sektion af præparaterne fandtes i begge bækkenhalvdele komplet splintret fraktur af corpus ossis ilii nær ved overgangen til os ischium og craniodorsalt for acetabulum. Der fandtes diffus blødning med koageldannelse i et stort område omkring frakturerne. Der fandtes ingen makroskopiske reparative forandringer i forbindelse med frakturen. Det vurderes, at det påviste dobbeltsidige bækkenbrud er opstået inden for de sidste 5 døgn forud for slagtetidspunktet.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at bruddet således kan være opstået såvel i besætningen som under transporten eller under opholdet på slagteriet.

Rådet kan ikke afvise, at den udtalte skade i tyrens bækken i besætningen ikke har været så omfattende, at det har været klart for ejeren, at der var tale om så alvorlig en lidelse som fundet efter slagtingen. Ved udskridning under transporten eller efter ankomsten til slagteriet kan tilstanden nemt være blevet forværret. Rådet hæfter sig her ved oplysningen om, at tyrens almenbefindende ved dyrlægens undersøgelse på slagteriet om eftermiddagen dagen før slagtingen beskrives som uforstyrret, ligesom tyren var afebril.

Der er i anmeldelsen med henvisning til Rådets udtalelse om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste af 17. februar 2009 anført, at dyr der ikke kan gå og stå ved egen hjælp, eller dyr der er springhalte, svært støtتهalte eller udpræget gangbesværede på grund af diagnosticeret eller formodet knoglebrud, ledskred, smertefulde betændelsestilstande i lemmerne, samt dyr der lider af almen svækkelse, ikke må transporteres levende til slagting.

Rådet skal anføre, at det af samme udtalelse fremgår, at dyr med upåvirket eller kun i mindre grad påvirket almenbefindende i forbindelse med mindre smertevoldende lidelser som tilskadekomst, afhelede eller lokale betændelsestilstande og lettere haltheder samt gangbesvær forårsaget heraf, kan transporteres levende, såfremt dyret ikke påføres yderligere lidelse på grund af transporten. Der skal ved tvivl om, hvorvidt dyret påføres unødigt lidelse ved transporten indhentes en dyrlægeerklæring. Af- og pålæsning samt drivning skal foregå særskilt, hvor dyret skal kunne gå ved egen hjælp. Transport af syge, tilskadekomne eller afmagrede dyr må kun foretages, såfremt transportmidlets bund under transporten forsynes med et ekstra tykt lag egnet strøelse.

Rådet savner i sagen vognmandens beskrivelse af dyrets tilstand, der lå til grund for, at vognmanden ikke fandt tyren transportegnet. Tillige savner Rådet en beskrivelse af under hvilke forhold transporten blev foretaget, tyrens tilstand ved aflæsningen på slagteriet, samt en beskrivelse af dyrets tilstand, der begrundes, at dyret på slagteriet flyttes og isoleres fra de andre slagteklare dyr til en enkeltboks.

Rådet kan således ikke på det fremsendte grundlag samt på baggrund af obduktionsattesten udtale sig med nogen grad af sikkerhed om forsvarligheden af behandlingen af tyren i besætningen samt af den foretagne transport.

Af sagsakterne fremgår det, at tyren 7. marts kl. 16.15 er liggende, samt at den ved embedsdyrlægens forsøg på at drive den op ikke gjorde forsøg på at rejse sig. Tyren undersøges ikke nærmere, men slagtes følgende morgen.

Rådet finder, at tyren burde have været yderligere undersøgt herunder eventuelt rektaleksploreret for at be- eller afkræfte mistanke om evt. knoglebrud. Rådet finder, at tyren ved at blive efterladt ude af stand til at rejse sig ved egen vilje har været udsat for smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at tyren under opholdet på slagteriet har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Hvorvidt forholdet skal medføre påstand om rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29.

Svar ad 2:

Rådet finder ikke i sagsakterne oplysninger, der efter Rådets opfattelse burde føre til overvejelse om rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalen blev opgivet, da videre forfølgning af sagen ikke ventedes at kunne føre til straf. Man vurderede, at det ikke var muligt at føre bevis for, at sigtede var skyldig.

2010-20-052-00020

Skrivelse af 17. marts 2010 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

I forbindelse med et besøg i en besætning med henblik på udtagelse af blodprøve til restkoncentrationsundersøgelse konstateredes uforsvarlige forhold for besætningens kreaturer, hvoraf mange opholdt sig i staldområder, der var dækket af gylle eller gødning. Foderborde var uhygiejniske, og flere dyr var stuvet sammen på lidt plads. Sammen med politiet blev der af embedsdyrlægen aflagt flere opfølgende besøg, hvor der konstateredes tilsvarende uforsvarlige forhold, indtil besætningen blev afhændet. En praktiserende dyrlæge aflivede en dårligt gående tyr, der havde en delvis afrevet klov samt snabelklove.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Besætningsejeren og den ansvarlige for pasningen sigtes for overtrædelse af dyreværnsloven samt bekendtgørelse nr. 999 af 14. december 1993 om beskyttelse af kalve på ejendommen X i forbindelse med erhverv at have behandlet deres kreaturbesætning under følgende nærmere omstændigheder:

1.

Ved igennem nogen tid frem til d. 18. november 2008 at have været ansvarlig for

- a) at 33 tyre gik i tre bokse i gylle/pladder til op over koderne og uden adgang til rent foder eller mulighed for tørt leje; dyrene var meget beskidte med møg henad ryggen samt i hovedet,
- b) at 23 af disse gik i en boks med meget høj belægning, at ca. 60 dyr gik i løsdrift i en gammel malkestald uden tilstrækkelig udmugning eller adgang til tørt, rent leje, og en del af disse var i for dårlig foderstand og med dårligt hårlag,
- c) at to magre køer med kalve gik på en ”fodergang” og fik ikke tilstrækkeligt foder, ligesom de kunne komme til skade med skrammel, bindegarn og andet, at tre køer i foderstand under middel med dårligt hårlag og deres kalve gik på en høj, fugtig dybstrøelsesmåtte med risiko for at falde ned i næste boks,
- d) at kalve under 6 måneder i besætningen ikke havde adgang til bekvem, rent og passende drænet leje, og
- e) at foderhygiejnen til samtlige kreaturer var dårlig eller meget dårlig, alt under tilsidesættelse af dyrenes behov for husning, fodring, vanding og pasning.

2.

Ved i tiden frem til d. 8. december 2008 at have undladt at efterkomme pålæg af 27. november 2008, hvorefter gylle under spaltegulv i gammel malkestald skulle bortfjernes senest d. 28. november 2008, og der i begge stalde skulle etableres tørt leje i sengebåse og dybstrøelsesafdeling senest d. 1. december 2008, således at alle dyr havde adgang til tørt, bekvemt leje, idet

- a) at gyllen kun var pumpet væk fra nogle af boksene,
- b) at ca. 25 tyre var stuvet sammen i den bagerste del for at gylletømning kunne foretages,
- c) at der i en boks gik ca. 20 køer og ca. 10 kalve, herunder småkalve, som i en del af boksen sank i til over knæene og havde vanskeligt ved at bevæge sig rundt samt ikke havde adgang til tørt, bekvemt leje, og
- d) at foderbordene var meget uhygiejniske, alt under fortsat tilsidesættelse af dyrenes behov for husning, fodring, vanding og pasning.

3.

Ved i tiden frem til d. 13. januar 2009 at have undladt at efterkomme pålæg af 10. december 2008 om at afhænde besætningen inden d. 10. januar 2009, samt yderligere at have været ansvarlig for

- a) at den gamle malkestald overvejende var oversvømmet af gylle, således at kun få af ca. 150 kreaturer havde adgang til nogenlunde tørt leje, og

- b) at stålpladehal/stald var oversvømmet af gylle, således at ca. 35 kreaturer ikke havde adgang til tørt leje, men havde risiko for at blive skadet, idet de gik i bokse, hvor mange af spalterne lå og vippede mod hinanden i op til 45 graders vinkler, så gulvet var meget ujævnt og ikke udgjorde tilgængeligt liggeareal for dyrene, alt under fortsat tilsidesættelse af dyrenes behov for husning, fodring, vanding og pasning.

4.

Ved i tiden frem til d. 21. januar 2009 at have undladt at efterkomme pålæg af 10. december 2008 om at afhænde besætningen inden d. 10. januar 2009, samt yderligere at have været ansvarlig for

- a) at den gamle malkestald, hvor 21 kreaturer gik, stadig var oversvømmet af gylle overalt på gangarealet, således at dyrene måtte bevæge sig meget forsigtigt for ikke at skride,
b) at en 1½-2 år gammel tyr havde meget lange, forvoksede forklove og var meget ømbenet og ikke transportegnet, alt under fortsat tilsidesættelse af dyrenes behov for husning, fodring, vanding og pasning.

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det i forbindelse med ovennævnte og sagens akter i øvrigt beskrevne indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1 og § 29, stk.1.

Svar ad 1:

Ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. november 2008, at der i forbindelse med et besøg d. 18. november 2008 i sigtedes besætning med henblik på udtagelse af blodprøve til restkoncentrationsundersøgelse blev konstateret uforsvarlige forhold for kreaturerne.

Ca. 60 dyr (køer, kvier og kalve i forskellige aldre samt en tyr) gik i løsdrift, hvor der ikke blev brugt strøelse. Der var meget pladret i rækken af sengebåse midt i stalden, og mange steder var båseadskillelsen itu med bøjede jernrør. Mange af dyrene havde lårkager og gødningskager på bugen.

En ko havde et horn, der voksede ned over hovedet og trykkede ind i det ene øjelåg.

I en dybstrøelsesboks gik 3 køer med kalve på en gødningsmåtte, der var ca. 80 – 100 cm høj. Køerne var i foderstand under middel og med dårligt hårlag. Rækværket/afspærringen ind til den næste boks var itu, således at dyrene havde risiko for at falde de ca. 80 – 100 cm ned i den næste boks.

I en boks opholdt sig 23 dyr – en belægningsgrad, der blev betegnet som meget høj. Dyrene gik i et lag af gylle/pladder, der gik op over dyrenes koder. Alle var meget beskidte med møg henad rygge og i hoveder samt lårkager. Nogle dyr havde tegn på ringorm eller skab med delvis hårløse partier – enkelte med hudafskrabninger formentlig som følge af den stærkt kløende hudlidelse. Foderbordet var forurenet med gylle. I en del af stalden var liggearealet fugtigt og beskidt, og dyrenes foderstand var under middel, og mange havde pelsproblemer.

Ad 2:

Det fremgår af embedsdyrlægens supplerende udtalelse, at der ved et besøg i besætningen d. 8. december 2008 blev konstateret, at ca. 25 meget beskidte dyr var stuvet sammen i en boks, medens 7 dyr opholdt sig i en anden boks, hvor gyllen stod op i niveau med spalterne, hvorved de ikke havde mulighed for tørt leje. I en dybstrøelsesboks havde dyrene ikke mulighed for tørt leje, da der ikke var strøet eller kun strøet meget lidt. I en anden dybstrøelsesboks med 20 køer og ca. 10 kalve sank dyrene i til knæene i den forreste del af boksen og knapt så dybt i den bagerste del. Eneste ædetrug bestod af et badekar, hvor kun få dyr kunne æde samtidigt.

Af konklusionen fremgår, at der fortsat opholdt sig dyr udendørs trods vintervejret var sat ind med regn og skiftende temperaturer. Nogle af de dyr, der var taget ind, var magre, medens andre var i passende huld. Der

var tiltagende beskidt i en del af besætningsområdet, hvor der stadig ikke blev strøet. Foderbordene var uhygiejniske.

Ad 3:

Af embedsdyrlægens erklæring af d. 19. januar 2009 vedrørende et opfølgende besøg d. 13. januar 2009 fremgår, at der i den gamle stald overalt var et tykt lag gylle i den store boks, hvorved kun få dyr havde adgang til nogenlunde tørt leje. I den nye stald var der i en boks med ca. 15 store kalve et ca. 10 cm tykt lag af gylle, hvorved dyrene ingen mulighed havde for at kunne lægge sig på tørt leje. I en anden boks var gulvet ligeledes dækket af gylle, og mange af spalterne lå løse og vippede imod hinanden, hvorved dyrene kunne træde forkert og blive skadet.

Ad 4:

Af embedsdyrlægens erklæring af d. 26. januar 2009 vedrørende det opfølgende besøg d. 21. januar 2009 i besætningen fremgår, at der i den gamle stald var et tykt lag af gylle overalt på gangarealet. Der var strøet lidt halm i nogle sengebåse. De 15 køer og 6 kalve, der opholdt sig i staldområdet, bevægede sig meget forsigtigt. En del af køerne var i foderstand under middel. I en boks opholdt sig en Gallowaytyr med lange forvoksede forklove. Tyren var ømbenet og ville helst ligge. Inderkloven på højre forben var enten delvis afrevet eller vokset ind over yderkloven.

Tyren blev aflivet samme dag af en praktiserende dyrlæge, der i erklæringen af d. 31. januar 2009 beskriver tyren som værende i dårlig forfatning, idet den havde svært ved at tage støtte på forbenene på grund af en delvis afrevet klov på højre forben og forvoksede snabelklove på begge forben. Tyren kunne som følge heraf ikke tage støtte på sålefladerne af forklovene, men måtte tage hvile på klovenes balleregioner ved at strække benene frem foran sig. Tilstanden var forårsaget af lang tids manglende beskæring samt ophold i boks med et tykt lag gødning og ingen tør strøelse.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, jf. dyreværnslovens § 3, stk. 1.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at mange dyr i besætningen igennem længere tid har opholdt sig under uacceptable uhygiejniske forhold på foderborde og staldområder, der ikke har ydet dyrene muligheder for tørt og rent leje, ligesom en del af dyrene har været stuvet tæt sammen. En del af dyrene gik under forhold, hvor de havde risiko for at beskadige sig på diverse inventargenstande eller risiko for at falde ud fra høje gødningsmætter uden afskærmning. Fodringen af dyrene har ikke sikret alle dyrene et passende huld, ligesom en del af dyrene har lidt af en kløende hudlidelse. Tyren, der blev aflivet på stedet, har igennem længere tid været lidende af mangelfuld klovbeskæring samt en delvis afrevet klov. En ko med et nedgroet horn, der trykkede på et øjenlåg, har været udsat for mindst en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet vurderer, at dyrene, ved at opholde sig under de beskrevne forhold, har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder at være huset, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt har ikke været indrettet på en sådan måde, at dyrenes behov er blevet tilgodeset, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1 samt § 5 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr.

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske helt eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jvf. dyreværnslovens § 29. Hvorvidt der skal eller kan fastsættes sanktioner jf. § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der foretages alene af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte A blev straffet med fængsel i 30 dage.

Tiltalte skulle betale en tillægsbøde på 31.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Tiltalte B blev straffet med fængsel i 30 dage.

De tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med produktiondyr i 5 år fra dommen.

De tiltalte skulle in solidum betale sagens omkostninger.

2011-20-052-00042

Skrivelse af 19. november 2011 fra Nordsjællands Politi.

I flere omgange konstaterede embedsdyrlæger sammen med politiet uforsvarlige forhold i en besætning med kvæg og får. Kreaturer var magre med fremstående knoglepartier og dyrene havde ikke vand til rådighed. Desuden var der i flere tilfælde ikke passende muligheder for ly og tørre lejer.

Rådet udtalte:

Forhold 1:

Den 11. juni 2010 er adskillige dyr fra et kvæghold på 51 af racen Rød dansk malke race i utilstrækkelig foderstand, herunder var nogle af dyrene magre med tydelige ribben, tvær- og torntappe og fremstående bækken og lårbensknogler og 5 kalve havde ikke adgang til vand eller foder.

På samme tidspunkt blev konstateret, at kalv nr. A, af racen Rød Dansk malke race, havde let indfaldne øjne og let vaklende gang, fugtig hoste, snot i næseborene, diarre og var dehydreret, ligesom den på halen og bagpartiet manglede hårvækst på grund af gødningsirritation. Den 12. oktober 2010 fremstod samme kalv, nr. A, skarp over ryg og vom.

Spørgsmål 1:

Indebærer den beskrevne tilstand, at dyrene har været udsat for uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1, § 2 og § 3?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 11. juni 2010 besigtigede sigtedes besætning. På en mark opholdt sig 34 kreaturer, hvoraf 10 dyr vurderedes under 6 måneder gamle. 9 af de voksne kreaturer vurderedes magre med tydelige ribben, tvær- og torntappe, fremstående bækken og lårbensknogler.

I en fællesboks i en staldlænge opholdt sig 5 kalve i alderen 5-9 måneder. Dyrene havde ikke adgang til frisk vand. Gulvet var dækket af strøelse, der var våd og fedtet af urin og gødning. Kalvene havde et mat hårlag og var i foderstand under middel med tydelige torntappe og ribben, ligesom en af de ældste kalve havde et uforholdsmæssigt stort hoved som tegn på misvækst.

På staldgangen gik en lille kalv (nr. A), der virkede nedstemt med let indfaldne øjne og vaklende gang. Den havde en fugtig hoste og sekret i næsebor samt diarre. Kalven var dehydreret med nedsat hudelasticitet.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne dyr ved ikke at have været fodret sufficient, ved at opholde sig i en boks uden adgang til frisk vand og på et underlag af fugtig strøelse har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene har haft den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Kalv (nr. A), der var lidende af en infektion i luftveje samt diarre, har - ved ikke at være passende behandlet for de beskrevne lidelser - været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdene som uforsvarlig behandling af dyr, jf. hhv. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Supplerende spørgsmål 1:

Giver det beskrevne i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, herunder i relation til den tidsmæssige udstrækning og antallet af dyrs betydning for vurderingen i anledning af spørgsmål 1?

Svar ad supplerende spørgsmål 1:

Nej.

Forhold 2:

Den 12. oktober 2010 er konstateret, at kalv nr. A og en anden kalv ikke havde adgang til vand. Herudover havde 14 kreaturer i en fold ikke adgang til vand, ligesom ca. halvdelen af den samlede besætning var i en foderstand under middel og gik på en nedbidt græsmark.

Spørgsmål 2:

Indebærer den beskrevne tilstand, at dyrene har været udsat for uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1, § 2 og § 3?

Svar ad 2:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 12. oktober 2010 foretog et opfølgende besøg i sigtedes besætning. To tyrekalve på stald havde ikke adgang til frisk drikkevand, og den ene (nr. A) – den samme kalv som beskrevet i spørgsmål 1 – var skarp over ryggen. 14 kreaturer, der blev vurderet i foderstand under middel, opholdt sig på en fold og havde ikke adgang til frisk drikkevand.

Lægges dette til grund finder Rådet, at de beskrevne dyr ved at være unddraget frisk drikkevand og ved ikke at have været fodret sufficient har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under

hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Supplerende spørgsmål 2:

Giver det beskrevne i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, herunder i relation til den tidsmæssige udstrækning og antallet af dyrs betydning for vurderingen i anledning af spørgsmål 2?

Svar ad supplerende spørgsmål 2:

Nej.

Forhold 3:

Det blev konstateret d. 3. december 2010, at 5 kalve, der gik i laden overfor stalden, var uden strøelse og uden adgang til vand. Endvidere gik en flok ungdyr, køer samt en ældre tyr (i alt ca. 25) uden tør strøelse. Alle dyrene, på nær to, var i huld under middel.

9 kreaturer, der gik på samme mark, var magre, apatiske og synligt frysende, uden adgang til læ eller tørt leje. En ældre ko, nr. B, var springhalt.

12 bundne kreaturer, i stalden nærmest stuehuset, og i alt 6 kalve, havde ikke adgang til vand eller foder og dyrene var i foderstand væsentligt under middel.

Spørgsmål 3:

Indebærer den beskrevne tilstand, at dyrene har været udsat for uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1, § 2 og § 3?

Svar ad 3:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 3. december 2010 foretog endnu et opfølgende besøg i sigtedes besætning.

I laden gik 5 kalve i et aflukke, der ikke var strøet og dyrene havde ikke adgang til frisk vand. Ligeledes opholdt sig ca. 25 dyr i staldområder, hvor der enten ingen strøelse var eller hvor strøelsen var våd. De fleste dyr havde strittende pels og kun 2 køer var i nogenlunde foderstand.

På en mark opholdt sig 9 kreaturer, der ikke havde adgang til læ eller tørt leje. Dyrene var magre, apatiske og synligt frysende – de stod med opadkrummet ryg, understillede lemmer og ludende hoveder.

En ældre ko (nr. B) var springhalt på højre bagben.

I stalden stod 12 bundne kreaturer samt 3 kalve i boks samt 3 løse kalve på gangen. Der var intet vand til dyrene og dyrene var i foderstand væsentligt under middel.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne dyr, ved ikke at være fodret sufficient, ved ikke at have passende muligheder for ly og tørt leje og adgang til frisk drikkevand, har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1,2 og 3, stk 1.

Rådet finder at koen, der desuden var springhalt, på et tidligere tidspunkt burde have været undersøgt af dyrlæge med henblik på behandling eller aflivning.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Supplerende spørgsmål 3:

Giver det beskrevne i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, herunder i relation til den tidsmæssige udstrækning og antallet af dyrs betydning for vurderingen i anledning af spørgsmål 3?

Svar ad supplerende spørgsmål 3:

Sagsakterne viser, at der i flere tilfælde er konstateret dyreværnmæssigt uforsvarlige forhold i sigtedes besætning. Som sagen er forelagt for Rådet, finder Rådet under henvisning til dyreværnslovens §§ 20, 21 og 22, at politiet, eventuelt sammen med de veterinære myndigheder, burde have grebet effektivt ind på et tidligere tidspunkt for at få rettet op på de dyreværnmæssigt kritisable forhold i besætningen.

Forhold 4:

Der blev d. 31. marts 2011 konstateret, at 27 kreaturer – voksne dyr og småkalve, alle af racen Rød Dansk Malkerace, ikke havde tørt leje, ikke blev tilstrækkeligt fodret eller passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov, hvorfor de fremstod med huld væsentligt under middel.

Spørgsmål 4:

Indebærer den beskrevne tilstand, at dyrene har været udsat for uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1, § 2 og § 3?

Svar ad 4:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 31. marts 2011 foretog endnu et opfølgende besøg i sigtedes besætning.

Det blev konstateret, at 27 kreaturer blev beskrevet som meget magre samt at de bundne kreaturer var beskidte med lårkager samt bunden i løsdriften var fugtig.

Lægges dette til grund finder Rådet, at de beskrevne dyr ved ikke at have været fodret sufficient samt unddraget muligheder for passende tørt leje har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene har haft den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Supplerende spørgsmål 4:

Giver det beskrevne i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, herunder i relation til den tidsmæssige udstrækning og antallet af dyrs betydning for vurderingen i anledning af spørgsmål 4?

Svar ad supplerende spørgsmål 4:

Se svar ad supplerende spørgsmål 3.

Forhold 5:

Det blev d. 20. juni 2011 konstateret, at et ældre får, dyr nr. C, havde for lange klove på højre bagben, hvorved den haltede kraftigt.

Spørgsmål 5:

Indebærer den beskrevne tilstand, at dyrene har været udsat for uforsvarlig, groft uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1, § 2 og § 3?

Svar ad 5:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 20. juni 2011 foretog endnu et opfølgende besøg i sigtedes besætning.

Det blev konstateret, at et ældre får havde lange klove på højre bagben, der havde bevirket, at fåret gik på klovens baller, hvilket gjorde dyret kraftigt halt. De øvrige ældre får havde mere eller mindre lange klove, der trængte til beskæring.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at det beskrevne får samt de øvrige får med for lange klove igennem længere tid har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2.

Supplerende spørgsmål 5:

Giver det beskrevne i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, herunder i relation til den tidsmæssige udstrækning og antallet af dyrs betydning for vurderingen i anledning af spørgsmål 5?

Svar ad supplerende spørgsmål 5:

Se svar ad supplerende spørgsmål 3.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 20 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte blev frataget retten til at eje, passe, bruge, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med produktionsdyr i 5 år.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-052-00021

Skrivelse af 31. maj 2010 fra Østjyllands Politi.

Ved et kontrolbesøg af krydsoverensstemmelse, som gennemførtes sammen med politiet, idet ejeren tidligere havde nægtet Fødevareregionens kontrolafdeling adgang, blev der konstateret afmagrede dyr, køer og kalve, der ikke kunne rejse sig samt kalve med symptomer på luftvejslidelser. Ved et senere besøg i et dyrehold i en af sigtede lejet stald konstateredes en fedekalv med misdannede forben, som kun besværligt kunne bevæge sig. Besætningsejeren var tidligere dømt i en dyreværns sag.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1, af koen, der var sygeligt afmagret og ikke i stand til at rejse sig for at søge vand, hvorfor koen led af væskemangel, hvilket medførte at koen blev aflivet på stedet.

Svar ad 1:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 konstaterede en afmagret ko (A), der lå i brystleje og var ude af stand til at rejse sig. Angiveligt var koen lidende af væskemangel, hvilket blev konstateret ved vurdering af hudens elasticitet. Koen blev efterfølgende aflivet af en tilkaldt praktiserende dyrlæge.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at koen igennem længere tid ved ikke at være fodret og vandet sufficient har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af koen, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1 at kalvene, der var godt en måned gamle og lå tæt ved vandspanden, men ikke havde kræfter til at stå op. Begge kalve havde stødende respiration, var nedstemte og uinteresserede i deres omgivelser og hostede. Begge kalve blev aflivet og kalv B var døende umiddelbart før den senere aflivning.

Svar ad 2:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 konstaterede to kalve (C og B) var nedstemte, havde stødende respiration og var uinteresserede i deres omgivelser. Kalvene var afkræftede og kunne ikke stå op. De blev begge efterfølgende aflivet af en tilkaldt praktiserende dyrlæge.

Ved en pato-anatomisk undersøgelse af de to kalve jf. udtalelse af d. 12. juni 2008 fra Laboratorium for Patologi, KU LIFE, blev det konstateret at alt fedtvæv var fraværende under huden og omkring de indre organer. Begge havde kroniske lungebetændelser i store dele af lungevolumener.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at kalvene ved ikke at være ydet passende pleje og behandling har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af kalvene, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1 af koen, der var afmagret, havde sår på bagparten og var næsten hårløs på bagpartiet, og som manglede muskulatur i bagkroppen og ikke kunne rejse sig. Koen blev aflivet.

Svar ad 3:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 udenfor indhegningen ved den store fold bag stalden konstaterede en liggende, afmagret ko (D), som havde sår på og var næsten hårløs på bagparten og manglede muskulatur i bagkroppen. Koen kunne ikke rejse sig angiveligt på grund af den mangelfulde muskulatur i bagkroppen.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at koen ved ikke at være ydet passende pleje og behandling har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af kalven, der lå nedstemt i et hjørne på den beskidte staldgang bag køerne, og som virkede uinteresset i sine omgivelser. Den havde lukket øjnene og havde rallende respiration og var afmagret. Tvunget på benene gik den med vaklende gang. Den hostede og blev senere aflivet.

Svar ad 4:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 i stalden konstaterede en afmagret kalv (E), der lå i staldgangen bag køerne. Den virkede uinteresset i dens omgivelser, havde lukkede øjne og en rallende respiration og hostede. Kalven kunne stå op, men havde en vaklende gang.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at kalven ved ikke at være ydet passende pleje og behandling har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 5:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1 af kalv E, der lå nedstemt i et hjørne med stødende respiration og hørbar rallen fra luftvejene, og som blev behandlet for luftvejssymptomer af tilkaldt dyrlæge, og af kalv F, der lå nedstemt med stødende respiration og hoste og som blev behandlet af tilkaldt dyrlæge, og af kalv G, der havde hoste og luftvejssymptomer og som blev behandlet af tilkaldt dyrlæge.

Svar ad 5:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt delvis af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 i stalden konstaterede 3 kalve (E, F og G), der alle havde luftvejssymptomer med stødende respiration, rallen i luftveje og hoste.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at kalvene ved ikke at være ydet passende pleje og behandling har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 6:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1 af flere kreaturer, der manglede hårlag på flere steder af kroppen og af adskillige kreaturer, der fremstod afmagrede og af flere voksne kreaturers klove, der ikke var rettidigt beskåret.

Svar ad 6:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 konstaterede, at mange af de voksne dyr var spidsryggede med markant fremtrædende knogler. Det blev vurderet, at flere dyrs huld karakter var under 3, mens enkelte, herunder 2 køer, der blev aflivet, var sygeligt afmagrede i huld karakter 0-1.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de afmagrede køer i huldkarakter under 3 ved ikke at være fodret sufficient til acceptabelt huld igennem længere tid har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, de sygeligt afmagrede køer i huldkarakter 0-ved ikke at være fodret sufficient til acceptabelt huld igennem længere tid har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdene som henholdsvis uforsvarlig behandling og groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 7:

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1 af de kreaturer i stalden, der ikke havde permanent adgang til vand, idet vandkopperne ikke var funktionsdygtige og var fyldt med skidt, ligesom foderrende/krybberne foran dyrene var fyldt op med foder og møg, således at det måtte anses for tvivlsomt om alle kreaturerne kunne få vand.

Svar ad 7:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 24. juni 2008 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne ved kontrolbesøget i besætningen d. 8. maj 2008 konstaterede, at de voksne dyr ikke havde permanent adgang til vand, idet vandkopperne ikke var funktionsdygtige og fyldte med skidt.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at kreaturerne ved ikke at have haft permanent adgang til drikkevand har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 8 (i fremsendelsesskrivelsen betegnet som spørgsmål 7):

Giver forholdene i øvrigt anledning til bemærkninger.

Svar ad 8:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 9 (i fremsendelsesskrivelsen betegnet som spørgsmål 8):

Er der tale om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling eller evt. mishandling, jf. dyreværnslovens § 1, jf. § 28 stk. 1 af benævnte kalv, der manglede klovene på højre forben. Forbenet var stift i det nederste led med en fast hård, ikke varm hævelse, hvor klove manglede. Ifølge det oplyste var kalven født med misdannelsen. Det modsatte forben var deformt og bøjet, og kalven bevægede sig besværligt rundt på grund af den funktionsnedsatte forpart.

Svar ad 9:

Det fremgår af embedsdyrlægens udtalelse af d. 5. februar 2009 samt af det ledsagende billemateriale, at denne ved besøg d. 27. januar 2009 i besætningen konstaterede en jerseyfedekalv (H) på 80-100 kg, som manglede klovene på højre forben. Benet var stift i det nederste led med en fast, hård og ikke varm hævelse,

hvor klovene manglede. Ifølge det oplyste var kalven født misdannet. Venstre forben var deformt og bøjet. Kalven bevægede sig på grund af den funktionsnedsatte forpart besværligt rundt.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at kalven på baggrund af dens medfødte misdannelser langt tidligere burde være tilset og undersøgt af en dyrlæge med henblik på en vurdering af prognose, herunder en dyrevelfærdsmæssig vurdering. Ved at være vokset op med den beskrevne nedsatte funktion af forbenene har kalven været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 40 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge og passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr i et tidsrum af 5 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-052-00026

Skrivelse af 13. september 2010 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Efter anmeldelse aflagde politiet sammen med embedsdyrlæger besøg i et dyrehold, hvor der konstateredes afmagrede køer og ungdyr samt køer med snørefurer på næseryg efter rebgrimer. En afmagret, opkneben kvie med fremstående hoftehjørner havde en hævelse på et forben og tog nødtigt støtte på benet. Der var ikke muget ud på gangareal og i grebninger bag de opbundne dyr. Udenfor staldene lå der i snedriver 5 døde, afmagrede kreaturer.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der ønskes en vurdering af uforsvarligheden af det i erklæringen af d. 8. april 2010 anmeldte forhold vedrørende overtrædelse af dyreværnsloven. Kan uforsvarlighedsvurderingen vedrørende overtrædelse af dyreværnsloven, som fremgår af erklæringen side 8, tiltrædes?

Svar ad 1:

Indledningsvis skal Rådet anføre, at besvarelsen begrundes på bl.a. embedsdyrlægens erklæring af d. 28. april 2010, idet den i spørgsmål 1 nævnte erklæring af d. 8. april 2010 anses som en fejlskrivning af den i sagen værende erklæring af d. 28. april 2010.

Det fremgår af embedsdyrlægens anbefaling til politiet af d. 25. januar 2010 og af embedsdyrlægens erklæring af d. 28. april 2010 samt af det ledsagende billedmateriale, at embedsdyrlæger sammen med politiet ved et besøg i kvægbesætningen d. 22. januar 2010 konstaterede følgende forhold:

- Udenfor staldene lå der delvis dækket af sne 5 døde, stærkt afmagrede køer.
- I bindestalden opholdt sig ca. 30 voksne kreaturer. Flere køer var tøjret med rebgrimer, som hos 3 af køerne havde medført snørefurer i huden på næseryg med fortykkede sårrande. Gangarealet og grebningen var dækket af et 30-40 cm tykt lag gødning. Køerne var indsmurt i gødning på bagparten med tykke udbredte lårkager på lår og sider. Foderstanden var under middel og 5 køer var decideret afmagrede med synlige ribben og manglende muskelfylde over kryds og lår og ligeledes var en charolais krydsningskalv utrivelig og afmagret med manglende muskelfylde over kryds og ryg.
- I en sti fandtes et skelet af en kalv med indtørret kranium og rygsøjle og i en nabosti forefandtes gamle indtørrede svineknogler.

- I en sygeboks opholdt sig en sygeligt afmagret kvie med synlige ribben og skarp ryg med manglende muskelfylde over kryds, ryg og lår samt fremstående hoftehjørner. Venstre forben var hævet omkring piben og kvien støttede nødtigt på benet.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at besætningens dyrehold igennem længere tid ved ikke at være fodret til et acceptabelt huld og opstaldet under urene forhold medførende udbredte gødningskager på bagparter, lår og krop samt 3 køer med snørefurer som følge af for stramme rebgrimer har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, huset, fodret, og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer – herunder ydet passende veterinærfaglig undersøgelse og behandling. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset deres behov.

Rådet skal udtale, at dyrene under de beskrevne forhold har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3 stk.1.

Afgørelse:

Tiltalen blev opgivet, da videre forfølgning af sagen ikke ventedes at kunne føre til straf. Der er ikke modtaget nærmere begrundelse fra Midt- og Vestjyllands Politi.

2011-20-052-00038

Skrivelse af 23. juni 2011 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Efter en politianmeldelse bistod en embedsdyrlæge politiet ved et besøg i en kreaturbesætning. I besætningen konstateredes flere døde køer og kalve. De levende dyr var opstaldet under forhold, der ikke ydede passende muligheder for tørt og rent leje. Flere dyr blev karakteriseret som afmagrede med tydelige ribben, torn- og tværtappe samt bækkenknogler.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det anførte i sagen samt det i sagens bilag beskrevne indebærer uforsvarlig behandling af dyr eller eventuel mishandling eller grovere uforsvarlig behandling jævnfør dyreværnslovens § 1, § c28 stk.1 og § 29 stk. 1.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens rapport og af det ledsagende billedmateriale, at denne, d. 21. april 2010, sammen med politiet aflagde besøg i sigtedes besætning. I malkestalden konstateredes 27 køer, der var i varierende foderstand fra afmagret med intet eller næsten intet underhudsfedt, muskelsvind og med tydeligt fremstående ribben, torn- og tværtappe samt hoftebenskogler til magre dyr og dyr i normal foderstand. Under alle dyrene var der et 5-15 cm tykt lag af mæg uden tør strøelse, og mellem rækkerne og i grebninger var der et 15-25 cm lag af frisk og ældre mæg. I stalden konstateredes 2 selvdøde køer, 2 selvdøde kalve samt 10 selvdøde spædkalve i kalvebokse.

I foderladen var gulvet dækket af 10-25 cm mæg med noget strøelse enkelte steder. Her var der 3 døde køer og 3 døde spædkalve samt 4 kalve lagt på en palle. Den ene ko var lettere opspilet og havde rester af foster-

hinder ud af skedeåbningen. Endvidere konstateredes en ko med et dårligt venstre bagben og en kalv, der haltede på venstre forben.

En mager ko (nr. 1) lå stønnende med indsunkne øjne og havde et stridt hårlag på en uelastisk hud. Koen rejste sig på et tidspunkt, hvorefter den stod stille med let sitrende hoved.

Uden for laden lå en død ko i et lag af møg og ajle. Uden for var der ca. 12 kvier/køer i varierende foderstand fra mager til normal. Under en presenning lå 3 døde køer.

På marken mod landevejen var der ca. 32 kreaturer, og bag svinehus og maskinlade var der ca. 28 fortrinsvis yngre dyr, hvoraf sidste års kalve var i fin foderstand, medens de yngre var magre eller under middel i foderstand. Et enkelt dyr observeredes med dårligt ben.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne dyr,

- ved at være opstaldet under forhold, der ikke har ydet dyrene mulighed for tørt og rent leje,
- ved ikke at være fodret sufficient, men forefundet i en foderstand med intet eller næsten intet underhudsfedt, muskelsvind og med tydeligt fremstående ribben, torn- og tværtappe samt hoftebensknogler,
- ved at være selvdøde og henligge som døde blandt levende artsfæller som følge af ikke nærmere beskrevne forhold eller lidelser,
- samt for enkelte dyrs vedkommende ved at være lidende af ikke nærmere beskrevne haltheder,

igennem længere tid har været udsat for en betydelig eller muligvis høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene har haft den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdene som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger.

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 20 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-052-00039**Skrivelser af 6. april og 20. juni 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.**

Fra en kvægbesætning blev der til et slagteri leveret 3 nødslagtede kreaturer, der alle var afmagret og stort set uden kropsfedt. En tyr havde et hævet kodeled samt en stor byld på brystbenet. En ko manglede yderklovens klovkapsel og klovben på et bagben og endnu en ko havde en stor, kugleformet, knogleagtig nydannelse omkring højre hofte. Læsionerne, med undtagelse af det hævede klovled, der ved en fejl var destrueret på slagteriet, blev efterfølgende indsendt til obduktion, hvorved der påvist processer, der havde været uger til måneder om at udvikle sig. Slagteriets veterinærkontrol anmeldte forholdet til politiet, der efterfølgende foretog et kontrolbesøg i besætningen. Herved var der intet at kritisere, idet alle dyr fremstod upåfaldende. Kreaturerne blev nødslagtet 3 døgn efter dyrlægens udfærdigelse af ejer- og dyrlægeerklæringer.

Rådet udtalte:Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden. Kan uforsvarlighedsvurderingen vedrørende overtrædelsen i anmeldelse af 25. februar 2011 fra Fødevareregion Vest tiltrædes?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af d. 25. februar 2011 samt af det ledsagende billedmateriale, at der på sanitetsslagteriet fra sigtedes besætning d. 29. november 2010 blev modtaget 3 kreaturer, der var nødslagtet i besætningen.

En tyr (CHR A) havde et hævet kodeled på højre bagben samt en 25-30 cm stor byld på brystbenet, der involverede selve brystbenet og mindst 2 ribben med invasion til brysthulen. Bylden var fyldt med gul/grøn betændelsesmasse. Slagtekroppen fremstod afmagret (fedmekarakter 1, hvor 1 er total afmagret uden kropsfedt og 5 er overfed med rigeligt kropsfedt). Af ejer- og dyrlægeerklæringen, der ledsagede tyren, fremgik vedrørende årsagen til nødslagtningen ”Brud eller ledskede højre bagbens kode. Nødslagtning nødvendig”.

Læsionen på brystbenet blev efterfølgende indsendt til undersøgelse på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi på KU LIFE, medens læsionen ved kodeledet ved en fejl blev destrueret. Ved obduktionen konstateredes en benhård hævelse på 20 x 20 x 15 cm. Hævelsen udgjordes af nydannet knoglevæv og granulationsvæv (sårsvæv) med indlejrede knogler og bruskvæv (ribbensbrusk). Det vurderedes, at læsionens opståen havde to sandsynlige årsager, enten en spredning af bakterier til området via blodet eller følger til en infektion opstået fra hudoverfladen. Forandringerne var imidlertid så omfattende, at det ikke var muligt at identificere det oprindeligt inficerede væv, men uanset dette vurderedes det på baggrund af omfanget af nydannet knoglevæv, at tilstanden havde stået på i flere uger.

En ko (CHR B) manglede klovkapslen på ydertåen af venstre bagben og på læsionen fandtes arvæv med lettere overfladiske hudafskrabninger. Slagtekroppen fremstod afmagret og uden kropsfedt (fedmekarakter 1). Af ejer- og dyrlægeerklæringen fremgik ”Klov på venstre bagben trådt akut af - nødslagtning nødvendig”.

Ved obduktion af den indsendte nederste del af venstre bagben konstateredes, at kloven manglede på ydertåen, idet denne var erstattet med et ujævnt granulationsvæv, hvortil en fistelkanal udmundede. Ved gennemsnævning viste det sig, at såvel klovkapsel som klovben manglede, og det oprindelige led mellem kronben og klovben var erstattet af en pusfyldt hule beklædt med granulationsvæv og fibrøst væv (sår- og arvæv). Det vurderedes, at læsionen kunne være opstået som et resultat af traumatisering (spontan amputation) af klovkapsel og klovben med efterfølgende infektion, men der kunne også have været andre årsager. På baggrund af det nydannede knoglevæv vurderedes det, at tilstanden havde stået på i flere uger.

En ko (CHR C) havde en ca. 30 cm stor kuglerund knoglevævsnydannelse ud for hofteskålen, der invaderede bækkenhulen og udfyldte ca. $\frac{3}{4}$ af den ene halvdel af bækkenet. Nydannelsen var muligvis betændt. Slagtekroppen fremstod mager (fedmekarakter 2). Af ejer- og dyrlægeerklæring fremgik ”Muligt lårbensbrud højre bag eller hofteskred med akut forværring – nødslagtning nødvendig”.

Ved obduktion af den indsendte ”pistoludskæring” (højre bækken med påsiddende bagben uden mellemfod og tær) konstateredes en uregelmæssig ca. 30 cm i diameter, ballonformet og knogleagtig dannelse, der havde centrum i lårbenshovedet. Ved gennemsavning var nydannelsen hul med en vægtykkelse på ca. 5 cm. Nedenfra og ind i hulheden sås lårbenshovedet med en stærkt afladiget struktur, ligesom hulheden også omfattede den stærkt forandrede ledskål. Lårbenet var forbundet til den knogleagtige hulhed via bindevæv, hvorved lårbenshovedet og omdrejeren var frit bevægelig inde i hulheden. Det vurderedes, at en mulig årsag for tilstandens opståen bestod i et hofteskred med efterfølgende udvikling af reparative processer, der havde medført dannelse af den knogleagtige hulhed, der havde fungeret som led. På baggrund af omfanget af det nydannede knoglevæv vurderedes det, at tilstanden havde stået på i flere uger og måske i måneder.

Af de 3 citerede ejer- og dyrlægeerklæringer fremgår, at ingen af de ovennævnte kreaturer indenfor de senere 6 måneder før nødslagtningerne har været behandlet med veterinære lægemidler m.v.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de omhandlede 3 kreaturers sygdomsforløb har været af længere varighed (uger til måneder), og at deres situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at tilkalde dyrlæge med henblik på diagnosticering og behandling af deres lidelser eller ved at nødslagte dem. Rådet vurderer, at kreaturerne ved igennem længere tid (uger til måneder) at have været lidende af de beskrevne læsioner har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Når det lægges til grund, at dyrene har været udsat for groft uforsvarlig behandling, finder Rådet, at den praktiserende dyrlæge jf. dyreværnslovens § 20 af egen drift burde have anmeldt forholdet til politiet samt sikret sig, at kreaturerne blev nødslagt hurtigst muligt og ikke - som det stedfundne - 3 dage senere end dyrlægens undersøgelsestidspunkt.

Afgørelse:

Tiltalte modtog en udenretlig bøde på 20.000 kr.

2011-20-052-00029

Mail af 14. januar 2011 fra Gråsten Politi.

I forbindelse med en sanering af en kreaturbesætning aflivede en dyrlæge med jagtriffel 82 kreaturer i stalden mellem tilstedeværende dyr. Efterfølgende blev der påvist skudhuller i inventar og loft. Under aflivningen af de mange kreaturer sprang flere dyr over indhegningen og ud på gangarealet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er aflivningen foretaget på en dyreværnsmæssig forsvarlig måde?

Svar ad 1:

Følgende fremgår af fremsendelsesskrivelsen:

”En landmand, som tidligere har haft flere dyreværnsager i 2008 og som politiet følger op på flere gange i løbet af 2009, hvor han tilsyneladende får rettet op på forholdet, bliver i forbindelse med sag om foderforgiftning pålagt, at der skal foretages syn og skøn på hans dyr.

I slutningen af 2009 bliver der foretaget et syn og skøn på ejendommen. Ud fra denne rapport bliver der tilkaldt en dyrlæge. Dyrlægen rekvireres via en advokat, som sender mail til dyrlægen. Ud fra mailen fremgår, at dyrlægen skal gennemgå besætningen, herunder foretage aflivning/behandling af dyr, hvor det er påkrævet af dyrevelfærds- eller dyreværnsmæssige grunde.

Dyrlægen beslutter, at der skal aflives 82 kreaturer. Fødevareregionen eller politiet bliver ikke underrettet om dette og landmanden er truet med, at hvis han ikke vil være med til at aflive dyrene, bliver han anmeldt til politiet.

En anden dyrlæge bliver tilkaldt for at foretage aflivningen af dyrene.

Dette bliver foretaget med jagtriffel. Dyrlægen afliver alle de 82 kreaturer med jagtrifflens. Dette bliver foretaget i stalden mellem alle andre tilstedeværende dyr. Der er efterfølgende skudhuller i inventaret og i loftet. Dyrene har i tidsrummet for aflivningen været stærkt påvirket, idet flere er sprunget over indhegningen og ud på gangarealet.

Landmanden havde selv foreslået, at de kunne bruge hans bolt pistol, men dette blev afslået”.

Med baggrund i, at der ikke i sagen er forelagt yderligere oplysninger end de ovenstående – herunder detaljerede oplysninger om de enkelte dyrs tilstand samt proceduren ved aflivningen af de 82 kreaturer (f.eks. hvor var dyrene ramt, og blev der foretaget aflivning?), og idet der henvises til ”Rådets udtalelse af 15. maj 2009 om aflivning af søer/orner og kreaturer med forskellige typer af geværer” skal Rådet udtale, at kreaturer kan aflives dyreværnsmæssigt forsvarligt med riffelskud.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet imidlertid, at en aflivning af 82 kreaturer, der er foretaget med jagtriffelskud i stalden mellem tilstedeværende dyr, og som har medført skudhuller i inventar og loft, samt at flere kreaturer er sprunget over indhegningen og ud på gangarealet, har medført en betydelig risiko for, at andre end de tilsigtede kreaturer kunne komme til skade ved rikolettering eller ved anslag af kugler, der har passeret igennem ramte dyr. Herved har dyrene i stalden været udsat for mindst en betydelig grad af risiko for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vurderer forholdet som værende mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2. Rådet finder, det ikke sandsynliggjort at aflivningen af de mange kreaturer er sket på en måde, der har tilsikret, at dyrene blev aflivet så hurtigt og smertefrit som muligt, jf. dyreværnslovens § 13.

Spørgsmål 2:

Har dyrlæger en særskilt uddannelse til at foretage aflivning med jagtriffel eller skal de have bestået en prøve?

Svar ad 2:

Nej. Dyrlæger har ikke en særskilt uddannelse til at foretage aflivning med jagtriffel.

Tilladelse til anvendelse og besiddelse af jagtriffel foregår i henhold til jagtlovens og våbenlovens bestemmelser.

Afgørelse:

Sigtelsen blev opgivet pga. forældelse. Der er ikke modtaget nærmere begrundelse for forældelsen.

2010-20-053-00050

Skrivelse af 8. november 2010 fra Sydøstjyllands Politi.

Ved et kontrolbesøg af dyrevelfærd i en slagtesvinebesætning konstaterede 2 dyrlæger fra fødevareregionen flere uacceptable forhold. I tilslutning til besøget blev 5 grise aflivet og præparater fra 3 af grisene blev indsendt til nærmere patoanatomisk undersøgelse. Herved blev der diagnosticeret kroniske ledbetændelser, der aldersmæssigt blev vurderet til at være adskillige uger, gamle, dog i et af tilfældene en alder på ikke under en uge. Flere grise var trods konstaterede lidelser ikke anbragte i sygestier, ligesom tilstedeværende sygestier ikke ydede syge grise passende rene og strøede lejer.

Rådet udtalte:

Politiets sagsfremstilling:

Fødevareregion Vest er den 26. november 2009 på et kontrolbesøg ved en slagtesvinebesætning. Ved besøget konstateres, at der var tale om en slagtesvinebesætning på ca. 3800 slagtesvin. Staldhygiejnen fandtes ikke optimal. En del stier var tilsølede, og i flere sektioner lå gødning overgroet med mug på staldgangene, ligesom to sygestier var tilsølede. Den ene sygesti var meget tilsølet, den anden mindre. I tilslutning til besøget blev 5 grise aflivet.

Gris 1) En gris på ca. 50 kg lå lammet på højre side i den mest tilsølede sygesti. Grisen var ude af stand til at rejse sig, den havde formentlig hjernebetændelse. Ifølge den praktiserende dyrlæges besøgsrapport havde besætningen problemer med hjernebetændelse. Grisen var i normal foderstand. Den lå på et meget beskidt leje og var stærkt tilsølet. Ejeren aflivede grisen, inden den blev undersøgt nærmere.

Gris 2) En gris på ca. 50-60 kg var ligeledes i den mest tilsølede sygesti. Ejeren aflivede grisen, inden den blev nærmere undersøgt. Den omtalte gris formodes af embedsdyrlægerne fra Fødevareregionen at være en gris, som i live havde kravlet rundt på bøjede forben, uden at den kunne rejse sig. Grisen var ikke afmagret, men stærkt tilsølet. Alle fire ben blev efterfølgende skåret af og ved undersøgelsen af leddene kunne embedsdyrlægen konstatere, at grisen havde kroniske ledforandringer på begge forben, mens forandringerne på bagbenene var af mere akut karakter. Alle fire ben blev efterfølgende sendt til patoanatomisk undersøgelse, hvor man konkluderede, at begge forbens albueled var sæde for en kronisk, ulcerativ og deformerende arthrose med periartikulær fibrosering og apostemdannelse. Læsionernes alder vurderedes at være adskillige uger. For så vidt angår bagbenene, konkluderede man, at begge bagbens knæled var sæde for en kronisk arthrose. Læsionernes alder vurderes her at være på ikke under en uge.

Gris 3) En gris på 50-60 kg, indsat i den mest tilsølede sygesti, sad på bagparten og havde svært ved at rejse sig. Den var springhalt på højre bagben, og den havde en kraftig hævelse omkring højre knæ og på højre lår. Den havde derudover halebid. Grisen var ikke afmagret, men var som de øvrige grise stærkt tilsølet. Grisen blev aflivet i forbindelse med besøget, og højre bagben blev skåret af. Ved patoanatomisk undersøgelse af bagbenet konkluderedes det, at højre bagbens knæled var sæde for en kronisk, ulcerativ arthrose med periartikulær fibrosering og apostemdannelse. Læsionernes alder vurderes at være adskillige uger.

Gris 4) En gris på ca. 40 kg var halt på højre bagben og en stor fast hævelse omkring højre haseled. Hævelsen var 35 cm i omkreds og havde to til tre opbrud på indersiden af hasen og et opbrud på ydersiden af hasen. Grisen var af normal huld og anbragt i den mindst tilsølede sygesti. Grisen blev aflivet i forbindelse med

besøget og højre bagben blev skåret af. Ved patoanatomisk undersøgelse af bagbenet konkluderes det, at højre bagbens haseled var sæde for en kronisk, fibroserende arthrose og fistulært opbrud, samt kronisk, sekvesterende osteomyelitis. Læsionernes alder vurderes at være adskillige uger.

Gris 5) En gris på ca. 40 kg lå på staldgangen og havde symptomer på akut hjernebetændelse, da den lå og cyklede med benene nærmest uden bevidsthed. Grisen havde desuden et alvorligt halebid. Ifølge ejeren var grisen blevet behandlet for hjernebetændelse med antibiotika og flunixin den 16. november. Grisen blev aflivet i forbindelse med besøget.

Under gennemgangen af besætningen fandt man yderligere en gris på 50-60 kg (gris 6), som havde ledbetændelse på venstre bagben. Den var kraftig halt, støttede let på benet, men ikke afmagret. Den var ikke anbragt i sygesti. Derudover var der to grise med halebid (gris 7 og 8), der ikke var adskilt i sygesti samt en gris (gris 9) med halen bidt af helt op ved basis. Grisen var strithåret, bleg, skarprygget og pustede.

Spørgsmål 1:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende grisene 2, 3 og 4 er det så Rådets vurdering, at grisene 2, 3 og 4 burde have været aflivet forud for den 26. november 2009?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægenes anmeldelse af d. 18. januar 2010 og den ledsagende fotodokumentation, at disse under et kontrolbesøg af dyrevelfærd d. 26. november 2009 i sigtedes slagtesvinebesætning konstaterede flere uacceptable forhold.

Gris 2) på ca. 50-60 kg gik i en tilsølet sygesti. Grisen blev aflivet af ejeren inden nærmere undersøgelse, men formodedes at være en gris, der blev observeret kravlende rundt på forknæene og uden at kunne rejse sig. Alle fire ben blev skåret af og efterfølgende konstateredes kroniske ledforandringer på begge forben. Ved patoanatomisk undersøgelse på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU LIFE konstateredes jf. sektionsrapport af d. 27. august 2010, at begge forbens albueled var sæde for en kronisk, ulcerativ (sårdannende) og deformerende arthrose (ledbetændelse) med periartikulær fibrosering (bindevævsdannelse omkring ledet) og apostemdannelse (betændelsesreaktion) – læsionernes alder vurderedes til at være adskillige uger. Bagbenenes knæled var sæde for en kronisk arthrose, hvis alder vurderedes at være ikke under en uge.

Gris 3) på ca. 50-60 kg sad på bagparten i en tilsølet sygesti. Den havde svært ved at rejse sig, og den var springhalt på højre bagben, der havde en kraftig hævelse omkring knæ og lår. Grisen, der var tilsølet, var derudover halebidt. Ved den pato-anatomiske undersøgelse, jf. ovennævnte sektionsrapport, konstateredes knæledet at være sæde for en kronisk, ulcerativ arthrose med periartikulær fibrosering og apostemdannelse, hvis alder vurderedes at være adskillige uger.

Gris 4) på ca. 40 kg var halt på højre bagben med hævelse på ca. 35 cm omkring haseledet. Ved den pato-anatomiske undersøgelse jf. ovennævnte sektionsrapport, konstateredes haseledet at være sæde for en kronisk, fibroserende arthrose med apostemdannelse og fistulært opbrud samt kronisk, sekvesterende osteomyelitis (knoglemarvsbetændelse), hvor læsionernes alder vurderedes til at være adskillige uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne grise på et langt tidligere tidspunkt burde have været isoleret i passende indrettede sygestier samt behandlet sufficient, og såfremt de ikke umiddelbart var kommet sig efter behandlingen, burde de have været underkastet en nærmere undersøgelse og behandling af en dyrlæge eller aflivet. Rådet finder endvidere, at grisene under de beskrevne forhold igennem længere tid har været udsat for en betydelig høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De stier, hvor grisene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk.1.

Spørgsmål 2:

Hvis der svares ja til spørgsmål 1, er det så Rådets vurdering, at manglende aflivning af grisene 2, 3 og 4 har medført, at grisene er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Hvis der svares nej til spørgsmål 1, er det så Rådets vurdering, at grisene 2, 3 og 4 burde have været behandlet for deres lidelser forud for den 26. november 2009?

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Hvis der svares ja til spørgsmål 3, er det så Rådets vurdering, at manglende behandling af grisene 2, 3 og 4 har medført, at grisene er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling?

Svar ad 4:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 5:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende gris 5, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have været aflivet forud for den 26. november 2009?

Svar ad 5:

Gris 5) på ca. 40 kg lå på staldgangen og cyklede med benene uden bevidsthed med symptomer på akut hjernebetændelse. Grisen, der desuden havde et alvorligt halebid, var sandsynligvis taget ud af stien under besøget og var ikke anbragt i sygesti. Den var mærket med sprayfarve og ifølge ejerens oplysninger behandlet for hjernebetændelse den 16. s.m. (10 dage tidligere).

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at grisen (gris 5) på et tidligere tidspunkt burde have været fundet ved det daglige tilsyn, isoleret i en passende indrettet sygesti samt behandlet sufficient, og såfremt den ikke umiddelbart herefter var kommet sig af behandlingen, burde den have været underkastet en nærmere undersøgelse, diagnosticering og behandling af en dyrlæge eller aflivet. Rådet finder, at grisen under de beskrevne forhold igennem flere dage har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mn og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet i sygesti

under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk.1.

Spørgsmål 6:

Hvis der svares ja til spørgsmål 5, er det så Rådets vurdering, at manglende aflivning af grisen har medført, at grisen er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling?

Svar ad 6:

Se svar ad 5.

Spørgsmål 7:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende gris 8, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have været aflivet forud for den 26. november 2009?

Svar ad 7:

Se svar ad 15.

Spørgsmål 8:

Hvis der svares ja til spørgsmål 7, er det så Rådets vurdering, at manglende aflivning af grisen har medført, at grisen er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling?

Svar ad 8:

Se svar ad 15.

Spørgsmål 9:

Hvis der svares nej til spørgsmål 7, er det så Rådets vurdering, at grisen burde have været behandlet for dens lidelser forud for den 26. november 2009?

Svar ad 9:

Se svar ad 15.

Spørgsmål 10:

Hvis der svares ja til spørgsmål 9, er det så Rådets vurdering, at manglende behandling af grisen har medført, at grisen er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling?

Svar ad 10:

Se svar ad 15.

Spørgsmål 11:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende grisene 1, 2 og 3, er det så Rådets vurdering, at grisene, ved at være anbragt i de mest tilsølede sygestier, er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling.

Svar ad 11:

Vedrørende grisene 2 og 3 se svar ad 1.

Vedrørende gris 1 var denne en gris på ca. 50 kg, der lå lammet i den mest tilsølede sygesti. Den var ude af stand til at rejse sig, formentligt på grund af hjernebetændelse. Grisen blev aflivet inden den blev undersøgt

nærmere. Lægges dette til grund finder Rådet, at gris 1 på et tidligere tidspunkt burde have været fundet ved det daglige tilsyn, isoleret i en passende indrettet sygesti samt behandlet sufficient, og såfremt den ikke umiddelbart herefter var kommet sig af behandlingen, burde den have været underkastet en nærmere undersøgelse, diagnosticering og behandling af en dyrlæge eller aflivet. Ved at være anbragt i en tilsølet sygesti har grisen mindst været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet i sygesti under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk.1.

Spørgsmål 12:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende grisene 4 og 9, er det så Rådets vurdering, at grisene, ved at være anbragt i de mindst tilsølede sygestier, er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling.

Svar ad 12:

Vedrørende gris 4) se svar ad 1.

Vedrørende gris 9) forstår Rådet den gris, der i embedsdyrlægernes anmeldelse beskrives som en gris med halebid, hvor halen er bidt af ved dennes basis. Grisen var strithåret, bleg, skarprygget og pustede.

Lægges dette til grund finder Rådet, at grisen på et tidligere tidspunkt burde have været isoleret i passende indrettet sygesti samt behandlet sufficient, og såfremt den ikke umiddelbart var kommet sig efter behandlingen, burde den have været underkastet en nærmere undersøgelse og behandling af en dyrlæge eller aflivet. Rådet vurderer, at grisen under de beskrevne forhold igennem mindst flere dage har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet i sygesti under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk.1.

Spørgsmål 13:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende gris 5, er det så Rådets vurdering, at grisen, ved at ligge på staldgangen og ikke anbragt i en sygesti, er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling.

Svar ad 13:

Se svar ad 5.

Spørgsmål 14:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende gris 6, er det så Rådets vurdering, at grisen, ved ikke at være anbragt i en sygesti, er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling.

Svar ad 14:

Vedrørende gris 6) forstår Rådet den gris, der i embedsdyrlægernes anmeldelse beskrives som en gris på 50-60 kg i stald 10 med ledbetændelse i venstre bagben. Grisen haltede kraftigt, men støttede let på benet. Grisen var mærket op, men ikke behandlet. Den var ikke adskilt i sygesti, men blev overført til sygesti i forbindelse med besøget.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at grisen var lidende af ledbetændelse. Rådet finder det dog ikke muligt på baggrund af den kliniske beskrivelse at vurdere, om grisen havde været lidende af ledbetændelse i flere dage og dermed, om grisen under daglige tilsyn burde have været opdaget tidligere og derpå overført til sygesti og behandling.

Spørgsmål 15:

Hvis ovennævnte lægges til grund vedrørende gris 7 og 8, er det så Rådets vurdering, at grisene, ved ikke at være anbragt i en sygesti, er blevet uforsvarlig behandlet, groft uforsvarlig behandlet eller behandlet groft med karakter af mishandling.

Svar ad 15:

Ved gris 7) forstår Rådet den gris, der i embedsdyrlægenes anmeldelse beskrives som en gris med halebid i sti 10, der ikke var adskilt i sygesti, men som blev overført til sygesti i forbindelse med besøget. Ved gris 8) forstår Rådet den i anmeldelsesskrivelsen beskrevne gris med halebid i stald 11, der i forbindelse med besøget blev overført til sygesti. Rådet finder det dog ikke muligt på baggrund af den sparsomme kliniske beskrivelse af de to grise at vurdere, om grisene havde været lidende af halebid i flere dage og dermed, om de under daglige tilsyn burde have været opdaget tidligere og derpå overført til sygesti og behandling og dermed om grisene har været udsat for uforsvarlig behandling og eventuel grad heraf.

Spørgsmål 16:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til yderligere bemærkninger?

Svar ad 16:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev idømt en bøde på 50.000 kr.
Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 20 dage.
Tiltalte frifandtes for frakendelsespåstanden.
Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-053-00026

Skrivelse af 17. december 2009 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters politi.

Ejeren af 3 svinebesætninger fik kontrolbesøg af Fødevareregionen den 30. oktober 2008, 9. marts 2009 og 13. maj 2009. Der kunne ved alle besøgene konstateres dyreværnsmæssigt kritisable forhold, hvor flere af disse havde stået på over længere tid, idet de trods indskærpelse ikke blev ændret. Forholdene blev den 10. juli 2009 anmeldt. Ejeren kunne erkende forholdene.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det ønskes oplyst, om vurderingen om uforsvarlig behandling af dyr er gældende for hver enkelt overtrædelse jf. anmeldelsen fra Fødevarestyrelsen eller om det er en overordnet vurdering.

Svar ad 1:

Følgende fremgår af anmeldelsen af 8. juli 2009 fra fødevareregionen:

1) Vedrørende adresse A:

a) Sygesti, klimastald:

I klimastalden var der etableret en sygesti ca. 2 x 3 m. De ca. 2 m² var med sparsom halmstrøelse, men ikke i en tilstrækkelig mængde til at kunne udgøre blød bund. Der var 15 grise på 15-30 kg i stien. I henhold til

lovkravet var der dog kun frit tilgængeligt gulvareal i sygestien til 12 dyr (~ en overbelægning på 25 %) og blødt underlag til 5 dyr (~ en overbelægning på 200 %).

b) Sygesti, søer:

Sygestien var indrettet uden varmekilde, som f. eks. en overdækning, tilstrækkeligt med halm til at dyrene kan lave en hule, varmelampe eller lignende. Dyrene i sygestien havde således ikke mulighed for at regulere deres kropstemperatur.

c) Sygesti, bageste stald - større grise:

I sygestien, som var ca. 2 x 5 m gik 22 svin med en gennemsnitsvægt på 15-30 kg. Der var således en overbelægning på 27 %.

d) Manglende håndtering af syge/ tilskadekomne dyr:

En sti var fyldt med syge og tilskadekomne dyr (ca. 20 stk.): brokgrise, halte grise, grise med halebid m.v. Der var ikke etableret hverken blød bund eller varmekilde i stien. Endvidere var belægningsgraden alt for høj til en sygesti - ca. 8-10 dyr for mange, svarende til en overbelægning på 20-25 %. I en anden sti gik to halte grise. De var ikke isoleret, men gik sammen med raske dyr.

e) Tilsølet leje:

I det bageste staldafsnit var to af stierne så tilsølede, at dyrene ikke havde mulighed for tørt leje.

f) For små bokse:

I løbeafdelingen var mindst 4 søer, som var anbragt i for korte og/eller for smalle enkeltdyrsbokse. Disse dyr kunne ikke ligge udstrakt uden at skulle lægge hovedet i krybben eller hvilende på kanten af krybben, og de kunne ikke ligge i sideleje. Da svin ikke har svedkirtler, er deres eneste mulighed for at komme af med overkydende varme at lægge sig i sideleje.

g) Opbevaring af døde dyr:

Der var ikke etableret et underlag hævet fra jorden.

2) Vedrørende adresse B:

a) Rodemateriale:

I stalden var der 40 stier med op til 12-15 dyr per sti. I hver sti var der ophængt én trækloids i en kæde.

Dyrene skal have permanent adgang til en tilstrækkelig mængde rodemateriale, der kan opfylde deres behov for beskæftigelses- og rodemateriale.

b) Sygestier:

Der var én sygesti i stalden. Denne var indrettet uden varmekilde, som f.eks. en overdækning, tilstrækkeligt med halm til at dyrene kan lave en hule, varmelampe eller lignende. Dyrene i sygestien havde således ikke mulighed for at regulere deres kropstemperatur.

c) Opbevaring af døde dyr:

Der var ikke etableret et underlag hævet fra jorden.

3) Vedrørende adresse C:

a) Rodemateriale:

Ca. 60 stier med 12 svin per sti. Der var en manipulerbar foderautomat i hver sti. I 13 af stierne var der ophængt 1-2 trækloids i metalkæder. Kæderne var så korte, at trækloidserne ikke lå på gulvet. I de resterende 47 stier var der intet rode- eller beskæftigelsesmateriale ud over foderautomaten.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile, jf. dyreværnslovens § 3, stk.1.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de ovenfor beskrevne dyr har været udsat for betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Stierne har desuden ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at punkterne 1a-1g, 2 a-2c og 3a samlet set og hver for sig vurderes til uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 2:

Er det ikke en overordnet vurdering ønskes det for hver overtrædelse oplyst, hvilken der vurderes som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, (grovere uforsvarlig behandling med) karakter af mishandling eller mishandling.

Svar ad 2:

Bortfalder.

Spørgsmål 3:

Det ønskes desuden oplyst, om den manglende efterkommelse af indskærpelse har indflydelse på vurderingen.

Svar ad 3:

Nej, det har ikke haft indflydelse på vurderingen.

Spørgsmål 4:

Det ønskes også oplyst, om det har indflydelse på vurderingen, at der går lang tid uden at forholdene forbedres for dyrene. Her tænkes på, om en overtrædelse kan være uforsvarlig behandling, men bliver groft uforsvarlig behandling p.g.a. manglende efterkommelse af indskærpelse.

Svar ad 4:

Rådet har vurderet dette, men finder ikke i denne konkrete sag, at det ændrer på vurderingen.

Afgørelse:

Tiltalte modtog et udenretligt bødeforelæg på 15.000 kr.

2011-20-053-00077

Skrivelse af 28. november 2011 fra Østjyllands Politi.

På et slagteri fandtes ved efterkontrollen 12 slagtesvin fra samme levering at have slagmærker. Dyrene blev leveret til slagteriet ca. kl. 20.55. Dyrene var afhentet fra besætningen kl. ca. 18.30 og dyrene slagtet i tidsrummet 23.40 til 23.53. Besætningsejeren havde været på ferie og to medhjælpere havde passet besætningen. Den ene medhjælper oplyste, at sammendrivningen af grisene til læsserampen den pågældende dag skete i tidsrummet 15 -17.30, hvorefter de havde forladt ejendommen. Der var 2010 grise, som skulle til slagting

fra bedriften. Drivningen af grisene skete på normal vis og der blev anvendt et drivbræt. Grisene var kommet ud uden problemer. Den anden medhjælper kunne bekræfte dette. Chaufføren oplyste, at han ikke havde bemærket noget usædvanligt ved afhentningen og grisene blev drevet op uden problemer. Han havde ingen drivredskaber på bilen, var der et problem brugte han drivbrættet på stedet.

Rådet udtalte:

Af politiets skrivelse fremgår, at følgende kan lægges til grund:

”for overtrædelse af dyreværnslovens § 1, ved den 5. juli 2011 at have tildelt 12 slagtesvin slag på ryggen. Der henvises til anmeldelse af 7. juli 2011 fra Fødevarestyrelsen.

Besætningsejeren var på ferie på det pågældende tidspunkt.

Landbrugsmedhjælperne A og B forestod sammendrivningen til læsseramperne den pågældende dag, hvilket skete i tiden mellem kl. 15 og 17.30, hvorefter de forlod ejendommen. De nægter at have tildelt grisene slag.

Chauffør C hentede grisene den pågældende dag. Der var planlagt afhentning kl. 19-01, men grisene blev nok hentet ca. 30 minutter før. Han bemærkede ikke, at nogen af grisene havde slagmærker. Grisene blev drevet ud uden problemer. Han medbringer ikke drivredskaber. Ved ankomst til slagteriet blev grisene optalt og registreret uden bemærkninger. Han nægter således at have tildelt grisene slag.

Grisene er modtaget på slagteriet kl. 20.55, og der er sket aflivning tidligst 23.40 og senest kl. 23.52.

Der er foretaget obduktion af frossent præparat fra 2 hudstykker. Af erklæring af 10. oktober 2011 fra Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet, fremgår det, at blødningerne, der er forenelige med at være påført traumer, vurderes til at være påført ca. 4-5 timer før aflivning.”

Spørgsmål 1:

Såfremt ovennævnte lægges til grund skal jeg spørge om, om det kan lægges til grund, at traumerne ikke er påført i tiden inden kl. 17.30, hvor landbrugsmedhjælperen forlod ejendommen.

Svar ad 1:

Det fremgår af attest af d. 10. oktober 2011, j.nr. 41.496, fra Sektion for Patologi, Det Biovidenskabelige Fakultet for Fødevarer, Veterinærmedicin og Naturressourcer, Københavns Universitet, at der er blevet indsendt to præparater, hudstykker, til patoanatomisk undersøgelse. Hudstykkerne målte hhv. 9,5 x 90 cm og 9,5 x 95 cm og stammede fra ryggen af en gris. Ved undersøgelsen fandtes multiple tydelige læsioner (kontusioner) lokaliseret til hele ryggen. Læsionerne antog jernbanesporskonfiguration med perifer blødning og centralt mere normalt udseende væv. Der fandtes ca. 23 læsioner af varierende længde, ca. 11-17 cm, alle ca. 1 cm brede, hvorved det formodedes, at læsionerne var mærker efter samme type redskab. Der fandtes tydelig blødning i underhuden (subkutis) og i enkelte tilfælde affektion af den underliggende muskulatur. Ved histologisk undersøgelse fandtes i fedtvævet under huden perivaskulær blødning samt stedvis infiltration af neutrocytære celler. Yderligere sås i muskulaturen under huden perimysielt ødem (væskeansamling) samt enkelte døde (nekrotiske) muskelfibre. Det blev konkluderet, at blødningerne er forenelige med at være påført ved traumer og vurderes til at være påført ca. 4-5 timer før aflivning.

Det fremgår endvidere af sagsakterne at aflivningen er foregået i tidsrummet 23.40-23.53. Lægges dette samt ovenstående til grund, vurderer Rådet at traumerne er påført i tidsrummet 18.40-19.50.

Rådet vurderer således, at traumet ikke er påført i tidsrummet inden kl. 17.30.

Spørgsmål 2:

Jeg skal endvidere spørge om, om det kan lægges til grund, at traumerne er påført efter kl. 18.30, hvor grisene har været i chaufførens varetægt?

Svar ad 2:

Lægges svar ad 1 til grund, vurderes traumerne at være påført i tidsrummet 18.40-19.50, idet dyrene er slagtet i tidsrummet 23.40-23.53.

Spørgsmål 3:

Jeg skal endvidere spørge om, hvorvidt det at tildele slag som beskrevet i Fødevarestyrelsens anmeldelse af d. 7. juli 2011 og i udtalelse af d.10. oktober 2011 fra Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet, er uforsvarlig, eller grov uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. pkt.

Svar ad 3:

Det fremgår af Fødevarestyrelsens anmeldelse af d. 7. juli 2011, at der ved den rutinemæssige kødkontrol fandtes 12 slagtesvin med slagmærker på ryggen. Der sås blødninger i huden og det underliggende spæklag. Af obduktionsattesten af d. 10. oktober fremgår det, ved sektion af præparatet, at der er blevet påført op til ca. 23 slagmærker med blødning i underhuden til følge og visse steder gående ned i den underliggende muskulatur.

Dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og skal behandles omsorgsfuldt, herunder passes under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov. Ved at blive påført utallige traumer, op til ca. 23, med dybtgående blødninger til følge har grisene været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og er ikke passet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere behandlingen af grisene som groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte (chauffør C) blev idømt bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-07-00009

Skrivelse af 8. august 2010 fra Østjyllands Politi.

I forbindelse med en dyreværns sag i en slagtesvinebesætning, hvor der konstateredes groft uforsvarlige forhold, der havde stået på igennem længere tid, blev den ydede sundhedsrådgivning i besætningen gennemgået af dyrlæger fra Fødevareregionen. Besøgsrapporter m.m. fra den praktiserende dyrlæge blev indhentet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Om Rådet finder de forelagte besøgsrapporter fagligt acceptable?

Svar ad 1:

Af de forelagte besøgsrapporter fremgår følgende:

Vedr. besøg d. 9. december 2008:

”P.t. er der ikke så mange grise på stald, som sædvanligvis. Muligvis vil der blive indkøbt nye grise inden jul eller også primo januar 2009.

I denne periode er der behandlet lidt flere grise. Der er blevet fulgt op på tingene i slagtesvinestalden. I fortsættelse heraf skal det nævnes, at tilvæksten er på rette spor.

Samlet set en fornuftig besætning uden de store problemer p.t., og hvor forbrug af medicin er o.k.

I ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Klinisk vurdering af den aktuelle tilstand, samt udbredelse: Ok.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Vedr. statusrapport af d. 10. december 2008:

”a. sygdomsforekomst: Der er ingen ændring i forhold til 2007. Det er især Lawsonia og Glæser, der er problemer med.

3. Evaluering af det samlede medicinforbrug samt øvrige tiltag i henhold til handlingsplanerne: Det samlede medicinforbrug er under landsgennemsnittet. Ganske flot. I perioder er det svingende på grund af flere behandlinger i perioden.

5. Målsætninger for det kommende år med henblik på at reducere sygdomsforekomst i besætningen og optimere medicinanvendelse: ingen.”

Vedr. besøg d. 16. januar 2009:

”Status siden sidst: Uændret siden sidste besøg.

Aftalte handlingsplaner: Ved at aflevere alle grise ud og vask/rep stald. Nye grise ind i løbet af 30-40 dage.

Klinisk vurdering af aktuell tilstand, samt udbredelse: Slagtesvinene, 30 kg's grise, som ankommer, er pæne.

Der er et fornuftigt medicinforbrug, hvilket også gør sig gældende for så vidt angår dødeligheden.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Vedr. besøg d. 16. februar 2009:

”Status siden sidst: Indledningsvis skal det oplyses om, at X er i færd med at sætte grisene ud. Efterfølgende bliver der rengjort og indsat nye grise, som skal komme fra en ny leverandør. På baggrund heraf er der p.t. ikke mange grise tilbage i systemet, hvorfor der heller ikke har været et særligt forbrug af medicin.

Klinisk vurdering af aktuell tilstand, samt udbredelse: Ok.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.

Vedr. besøg d. 18. marts 2009:

”Status siden sidst: Status siden mit sidste besøg er uændret. I fortsættelse heraf skal det oplyses, at det tynder ud med grise i besætningen. På grundlag har der ikke været et forbrug af medicin. Afslutningsvis skal det nævnes, at når der er tømt ud af grise, bliver der rengjort, vasket og efterfølgende indsættes nye grise.

Klinisk vurdering af aktuell tilstand, samt udbredelse: Ok.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Vedr. besøg d. 27. april 2009:

”Status siden sidst: Status siden mit sidste besøg er uforandret. Forstået således, at der ikke er ankommet nye grise. Dermed bliver der også færre grise på stald end tidligere. Medicinmæssigt set er der p.t. intet at komme efter. Det er klart, at forbruget er lille, når der er færre grise.

Aftalte handlingsplaner: Er ved at sanere ud i besætningen - (og noget ulæseligt)

Klinisk vurdering af aktuell tilstand, samt udbredelse: Grisene er ok. Der er intet at komme efter p.t.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Vedr. besøg d. 26. maj 2009 (foretaget af vikar):

”Status siden sidst: Besætningen er under sanering. De sidste 200 grise leveres de næste par uger.

Klinisk vurdering af aktuell tilstand, samt udbredelse: grisene er ok.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Vedr. besøg d. 24. juni 2009:

”Status siden sidst: Status siden sidst er, at der kun er store grise tilbage. I fortsættelse heraf skal det oplyses, at der snart skal indsættes nye grise. Medicinmæssigt er der p.t. intet at komme efter, hvilket også gør sig gældende sundhedsmæssigt. På foranstående grundlag anbefales det, at der fortsættes efter de samme principper, som hidtil.

Klinisk vurdering af aktuell tilstand, samt udbredelse: Ok.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Vedr. besøg d. 23. juli 2009:

Af den håndskrevne ”Besøgsrapport Svin” fremgår: minus grise p.t.

Af den EDB baserede besøgsrapport fremgår:

”Status siden sidst: Status er, at der er ganske få grise tilbage. Medicinmæssigt er der p.t. intet at komme efter. Hvis der ankommer nye grise fortsættes efter de hidtil aftalte handlingsplaner.

Vurdering af medicinforbruget: Medicinforbruget findes acceptabelt på baggrund af den aktuelle tilstand. Og fortsættes uændret.”

Rådet skal udtale, at grundlaget for en veterinær sundhedsrådgivning i en besætning med produktionsdyr skal baseres på en klinisk vurdering af alle dyr i alle besætningsdele samt på alle relevante produktionsdata, der kan have indflydelse på den samlede veterinærfaglige vurdering. Det er endvidere Rådets vurdering, at en besøgsrapport bør indeholde en beskrivelse af de under besøg diagnosticerede sygdomme samt en beskrivelse af forhold af betydning for sundhedstilstanden. En besøgsrapport bør endvidere indeholde en vurdering af tidligere iværksatte behandlinger samt en beskrivelse af de aftalte behandlingsplaner for den kommende periode.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de forelagte besøgsrapporter, der væsentligst forefindes uden konkrete veterinærfaglige vurderinger, ikke er veterinærfagligt acceptable.

Spørgsmål 2:

Om de hver for sig opfylder kravene i bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger?

Svar ad 2:

Rådet skal indledningsvis anføre, at Rådet kun har kompetence til at udtale sig om forhold af veterinærfaglig karakter. En vurdering af, hvorvidt der er sket overtrædelse af regler i lovgivningen, ligger uden for Rådets kompetence, idet det beror på juridiske overvejelser. Jf. svar ad 1 er det Rådets vurdering, at ingen af de forelagte besøgsrapporter har et acceptabelt veterinærfagligt indhold og således ikke opfylder de gældende veterinærfaglige krav, som angivet i § 8 og bilag 2 i Bekendtgørelse nr. 927 af d. 21. november 2003 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger.

Spørgsmål 3:

Om Rådet finder det korrekt fremgangsmåde, at dyrlægen i forbindelse med besøget d. 27.7.2010 genordinerer medicin uden at have aflagt besøg i staldene?

Svar ad 3:

Rådet finder det ikke veterinærfagligt korrekt, at dyrlægen i forbindelse med besøget d. 27. juli 2009 genordinerer medicin uden at have aflagt besøg i besætningsområderne og vurderet de i stalden værende svin.

Spørgsmål 4:

Om Rådet finder det sandsynligt, at en dyrlæge i tilstrækkelig grad fagligt kan dække 111 sundhedsrådgivninger fordelt over et større geografisk område?

Svar ad 4:

Rådet skal anføre, at Rådet afgiver veterinærfaglige udtalelser på baggrund af dokumenterede forhold. I den konkrete sag er der forelagt besøgsrapporter fra én besætning, hvorfor Rådet på baggrund af dette ikke finder det muligt med sikkerhed at besvare spørgsmålet.

Rådet skal dog henviser til en tidligere besvarelse af tilsvarende spørgsmål vedrørende samme dyrlæge, hvor til der for Rådet var forelagt dokumentation fra flere besætninger. Rådet fandt ikke det præsenterede skriftlige materiale som værende fagligt acceptabelt. Med dette lagt til grund fandt Rådet det sandsynligt, at det ikke var muligt i tilstrækkelig grad fagligt for en dyrlæge at dække 129 sundhedsrådgivningsaftaler over et stort geografisk område.

Spørgsmål 5:

Om Rådet finder, at dyrlægen har udvist omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin gerning jf. dyrlægelovens § 8, stk. 1 og stk. 2?

Svar ad 5:

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at dyrlægen, ved igennem en længere periode at have undladt i tilstrækkelig grad i den omhandlede besætning at have dokumenteret veterinærfaglige observationer og begrundelser for behandlinger, medicinordinationer og forebyggende tiltag, ikke har udvist tilstrækkelig veterinærfaglig omhu og samvittighedsfuldhed i sin gerning.

Spørgsmål 6:

Om sagen giver Rådet anledning til yderligere kommentarer?

Svar ad 6:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte skulle betale bøde på 30.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 14 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-054-00023

Skrivelse af 25. oktober 2010 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

En psykisk syg person havde holdt sin hund under en varmtvandshane, hvorved den pådrog sig skoldninger, hvorfor den blev indbragt til dyrlæge. Denne konstaterede skader primært i højre lyske- og lårregion, hvor der konstateredes områder, hvor huden var beskadiget ned til underhuden.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Hermed fremsendes med anmodning om en udtalelse, hvorvidt Det Veterinære Sundhedsråd ud fra de beskrevne omstændigheder, og under særlig hensyn til dyrlægens, udfærdigede erklæring, anser at hunden er blevet behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyn til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Svar ad 1:

Nej. Det fremgår af dyrlægens attestation, at hunden ved undersøgelsen havde skader primært i højre lyske-region og på bagsiden af højre lår. Huden var flere steder beskadiget ned til underhuden, i et område på 5 gange 2 cm og 4 gange 3 cm. I et område på ca. 5 gange 3 cm var overhuden beskadiget. Ydermere fandtes flere områder, bl.a. på højre baglår, hvor huden ligeledes var beskadiget ned til underhuden.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at hunden ved at være påført de beskrevne skader har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Hvis nej til spørgsmål 1: Er der så tale om uforsvarlig behandling? Grov uforsvarlig behandling? Eller mishandling?

Svar ad 2:

Se Svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagens fakta i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til yderligere bemærkninger.

Svar ad 3:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte skulle undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kunne træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Længstetiden for foranstaltningen var 5 år.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr for bestandigt.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-054-00034

Skrivelse af 14. november 2011 fra Fyns Politi.

Ejeren af en sort tæve af racen labrador blev sigtet for over en længere periode at have behandlet hunden groft uforsvarligt - tangerende mishandling, idet der ved dyrlægeundersøgelse blandt andet blev fundet massive forandringer af hofte og knæled med deraf kraftig gigt i højre hofteled og begge knæled. Hunden fremstod endvidere med en stor tumorknude på venstre forben ved albueledet. Ved en nærmere undersøgelse af en autoriseret dyrlæge fandtes tilstanden at have været til stede over en længere periode, hvilket havde givet hunden konstante smerter i en sådan grad, at den autoriserede dyrlæge beordrede hunden aflivet straks for at befri den for smerter og yderligere ulemper, idet det ikke ville være muligt medicinsk at behandle hunden til smertefrihed.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er det Rådets vurdering, at der - under forudsætning af, at hundens tilstand var som beskrevet af dyrlæge A i dennes udtalelse af 29. juni 2011, har været tale om uforsvarlig behandling, herunder grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af hunden?

Svar ad 1:

Det fremgår bl.a. af politirapporten af d. 29. juni 2011, at hunden ved besigtigelse sås meget dårligt gående. Den haltede på begge bagben. Den havde et 5x5 cm stort liggesår ved venstre albueled. Hunden virkede overvægtig og prustede ved enhver form for bevægelse.

Fra dyrlæge A oplyses bl.a. følgende i attest af d. 29. juni 2011:

”ANAMNESE: Hunden har problemer med bagpart og Politi vurderer ejer ikke kan tage vare på hunden og at hunden lider i henhold til Dyreværnsloven. Hunden indbringes på X Dyreklinik ved 22-tiden den 29. juni 2011.

BESKRIVELSE AF HUNDEN: Sort labrador tæve, alder anslået over 10 år, overvægtig (42 kg), flerfarvet stofhalsbånd med kliklås. Ingen identifikation ved chip eller tatovering.

UNDERSØGELSE: Ved gang på klinikken ses hunden at sejle med bagparten. Benstillingen er meget hjulbenet. Ringe fylde af lårbensmuskulatur på begge bagben. Ved stand lægges vægten på forbenene. Begge forben har tydelig fortykket hud på albuerne som tegn på at hunden ligger meget. Venstre albue med liggesår 3 cm dia.

På venstre forben mellemalbue led og carpalled ses en rund tumor beliggende under huden. ca. 15 cm dia. Tumoren er hård, afgrænselig, spændt og øm. På overflade af tumor ses huden tyndslidt på størrelse med en 5-krone. Det må formodes at knuden brister indenfor ca. 2 uger.

Desuden ses en del vortedannelser og knuder forenelige med fedtknude rundt på corpus. Tænder meget slidte og med emalje skader.

RØNTGEN: Røntgen af hofte og knæled viser massive forandringer foreneligt med kraftig gigt i højre hofteled og begge knæled.

DIAGNOSE af betydning for Dyreværn: Massive røntgenologiske forandringer foreneligt med kronisk kraftig gigt på begge knæled samt højre hofte led. Tilstanden har været tilstede over en længere periode, hvor hunden antagelig for at aflaste for smerter, har belastet knæledets yderflader. Her ses en nedslidning af knæenes ledflader hvorfor hundens bagben fremstår hjulbenet. Hunden har uden tvivl konstante smerter.

PROGNOSE: Det vil ikke være muligt medicinsk at behandle hunden til smertefrihed.

TERAPI: Aflivning i henhold til dyreværnsloven § 1: Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte lidelse, angst, varigt mén og væsentlige ulemper.”

Det kan lægges til grund, at hunden i længere tid har udviklet sygelige tilstande frem til den nuværende ovenfor beskrevne status med svær slidgigt, udtalte bevægelsesforstyrrelser, muskelsvind af bagparten, et 3 cm stort liggesår på venstre albue, dårlig tandstatus og diverse svulster og vortedannelser.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling.

Ved at gå i lang tid med de ovenfor beskrevne sygelige tilstande er hunden ikke behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med dens behov. Den burde langt tidligere have været bragt til dyrlæge for en vurdering

og behandling af dens lidelser eller aflivning. Ved at gå i lang tid med de beskrevne lidelser har hunden været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver forholdene samlet set styrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 7.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-054-00026

Skrivelse af 20. november 2010 fra Nordsjællands Politi.

En hundeejer lod sin ca. 9 måneder gamle hund sidde i en personbil i ca. 1½ time en dag i starten af juli.

Hunden måtte efterfølgende behandles af dyrlæge, der konstaterede, at hunden udviste symptomer forenelige med akut truende shocktilstand i forbindelse med hedeslag.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Indebærer den ovenfor beskrevne tilstand, at hunden har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens §28, stk. 1, jf. §1 og §2.

Svar ad 1:

Af den i sagen vedlagte dyrlægeerklæring fremgår det, at hunden ved ankomst til dyreklinikken ikke var i stand til at stå, og at den virkede meget svag. Hundens temperatur var 35,8 C, og den havde kraftigt nedsat pupilrefleks, nedsat blodcirkulation, smudsige slimhinder og svag hjerteaktion. Af erklæringen fremgår det endvidere, at det var svært at finde brugbare vener i lemmerne til anlæggelse af kateter. Dyrlægen konstaterede, at disse symptomer var tegn på akut truende shocktilstand i forbindelse med hedeslag. Behandling med binyrebarkhormon (solumedrol) og væske iværksattes, og hunden blev hjemsendt efter 3-4 timer, idet den dog forinden havde haft gentagne mørkfarvede opkastninger samt afgang af tynd mørk fæces.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejrr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Såfremt det lægges til grund, at hunden har været efterladt i en personbil under de i sagsakterne beskrevne omstændigheder, har hunden ikke været behandlet omsorgsfuldt og i overensstemmelse med sit behov. Ved at sidde i en af sommervarmen opvarmet bil med ringe eller ingen ventilation eller adgang til drikkevand, og ved at sidde i bilen så længe, at det medførte udvikling af symptomer forenelige med akut truende shocktilstand i forbindelse med hedeslag, har hunden været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og

væsentlig ulempe. Lægges ovennævnte til grund, vil Rådet betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Giver det i øvrigt Fødevarestyrelsen anledning til bemærkninger?

Svar ad 7:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte fik en advarsel for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. punkt, jf. 2. punkt, jf. §1, §2 og §3, stk. 1.

2011-20-054-00035

Skrivelse af 19. november 2011 fra Nordsjællands Politi.

En amerikansk bulldog, tæve, ca. 13 år gammel, der var misrøgtet, kraftigt angrebet af skab og kraftigt underernæret; den havde store og dybe liggesår, væskefyldt krop samt meget nedslidte tænder. Dyrlægen var nødsaget til at aflive hunden.

Rådet udtalte:

Politiets beskrivelse af forhold:

Den 13. juli 2011 blev en 13 år gammel tævehund, af racen Amerikansk Bulldog, konstateret i følgende tilstand:

- kraftigt underernæret,
- særdeles voldsomt plaget af skab, meget afkræftet og dehydreret,
- generaliseret muskelatrofi,
- vævstab ind til dybereliggende muskulatur og over talrige knoglefremspring,
- vejrtrækningsproblemer,
- øjenbetændelse med indsunkne og sammenfaldene øjne til følge,
- kompliceret tandfraktur,
- flere dybe tryksår med dødt væv og betændelse,
- negle der ikke var klippet i flere måneder m. v.

hvilket medførte, at hunden straks blev aflivet.

Det fremgår af erklæring fra dyrlægen, at det vurderes at have taget ca. 5 måneder for tilstanden at udvikle sig som beskrevet. Der henvises herudover til vedlagte fotomappe.

Spørgsmål 1:

Indebærer den ovenfor beskrevne tilstand, at hunden har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1 og § 2?

Svar ad 1:

Det fremgår bl. a. af attest dateret d. 15. august 2011 fra dyrlægen:

”Hunden kunne dårligt nok stå selv. Den var afkræftet, kakektisk og havde vejrtrækningsproblemer (dyspnø). Hunden var dehydreret (7-9%; hud turgor, indsunkne øje). Hunden havde generaliseret muskelatrofi, værst omkring bagpart og ryg. Der var generaliseret alopeci (pelstab), og hunden var voldsomt plaget af pruritis og krustøse (skorpelignende) belægninger over hele kroppen. Formentlig forårsaget af skab (Sar-

coptes scabiei), da skrab var positiv for miden. Hunden havde tryknekroser, vævstab indtil dybereliggende muskulatur og ligeledes over talrige knoglefremspring (Tuber ischiadicum, coxae, tarsalt, ala osis ili), bakteriel infektion i sårene tilkendegivet ved pusdannelse. Sår af sådan en karakter tyder på at hunden ikke har kunnet rejse sig ved egen hjælp og skifte ligge position.

Fund af subkutan ødem (pitting edema) på begge bagben fra digiti til illium, kompliceret fraktur af dentes caninum (204), abrasion/attrition af incisiver, præmolarer og molarer i både mandiblen (undermundten) og maxillen (overmundten).

Øjenbetændelse, øjne var indsunkne og sammenknebne. Negle var lange og ikke blevet klippet i flere måneder. Hele anal området var hævet, der forekommet hyperpigmentering, keratinisering, hævelse og rødme sfa. gentagen og kronisk mekanisk traume (muligvis grundet tab af fedtvæv og hårdt underlag).

Alle ovenstående fund er af kronisk karakter og der er således ikke søgt at rette op på hundens tilstand eller pleje. Hunden har tydelige sundhedsmæssige brister.”

”Hundens vægttab, liggensår og øvrige fund har sandsynligvis minimum stået på i 5 måneder eller mere.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling.

Dersom ovenstående beskrivelse af hundens tilstand i politirapporten og politiets beskrivelse af forhold samt oplysningerne i dyrlægeattesten lægges til grund, har hunden ikke været beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og er ikke passet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med dens behov. Den burde langt tidligere have været bragt til dyrlæge for en vurdering og behandling af dens lidelser eller aflivning. Ved over flere måneder at udvikle en tilstand med udtalt underernæring, afkræftelse, generaliseret muskelatrofi med vævstab ind til dybereliggende muskulatur og over talrige knoglefremspring, flere dybe tryksår med dødt væv og betændelse, et udtalt angreb af skab, vejtrækningsproblemer, øjenbetændelse og kompliceret tandfraktur har hunden været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver det beskrevne i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

De tiltalte blev hver især straffet med bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 8 dage.

De tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-054-00029

Skrivelse af 25. maj 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

I marts 2011 fandt en ejendomsudlejer under oprydning på adressen i forbindelse med udsætning af lejeren to døde katte i badeværelset. Udlejeren havde sidst set lejeren i december 2010. De to døde katte var helt indtørrede og ekstremt afmagrede.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om at udtale sig om, hvorvidt det kan tiltræde Midt- og Vestjyllands Politis vurdering af graden af lidelser:

Sigtede er sigtet for at have behandlet to katte groft uforsvarligt med karakter af mishandling, idet de ikke var huset, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov, hvorved kattene døde af underernæring, jf. dyreværnslovens § 28, stk.1, 3. pkt., jf. §§ 1, 2 og 3.

Svar ad 1:

Af den i sagen vedlagte dyrlægeerklæring fremgår det, at de to katte var døde og helt indtørrede samt afmagrede i ekstrem grad, og at der ved den efterfølgende undersøgelse ikke er fundet tegn på synlig sygdom eller synlige tegn på vold. Undersøgende dyrlæge konstaterede, at begge katte uden tvivl er døde af sult.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Såfremt den i sagen vedlagte dyrlægeerklæring lægges til grund, og det samtidigt lægges til grund, at de to katte over en længere tid ikke er fodret, er de to katte selvdøde af sult og således ikke passet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har derved været udsat for højeste grad af lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet vil anse forholdet for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 10 dage.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte skulle betale en tillægsgbøde på 2.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 6 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-054-00033

Skrivelse af 24. oktober 2011 fra politiet i Østjylland.

En katteejer blev sigtet for overtrædelse af dyreværnsloven ved at have behandlet 3 voksne katte og 8 kattekillinger groft uforsvarligt, idet sigtede fraflyttede sin lejlighed og efterlod kattene på den aflåste adresse i en periode på 10 dage uden tilsyn og uden adgang til mad og drikke, hvorved kattene blev udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. To af kattekillingerne blev fundet døde på adressen, og yderligere 5 kattekillinger døde efterfølgende af sult, tørst eller udmattelse, selvom de blev forsøgt fodret.

Rådet udtalte:

Pågældende er sigtet for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. § 1, § 2 og § 3, ved den 29. juli 2011 på adressen X at have behandlet 3 voksne katte og 8 kattekillinger groft uforsvarligt, idet sigtede den 29. juli 2011 fraflyttede nævnte adresse og efterlod kattene på den aflåste adresse uden adgang til mad og drikke, hvorved kattene i perioden fra den 29. juli 2011 frem til den 8. august 2011 blev udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, hvorved 2 af kattekillingerne blev fundet døde på adressen, og yderligere 5 kattekillinger efterfølgende døde af sult, tørst eller udmattelse, selvom de blev forsøgt fodret.

Der kan lægges følgende til grund,

- at der er tale om 3 voksne katte, hvoraf den ene var mor til 8 kattekillinger,
- at de nævnte katte blev efterladt på nævnte adresse ca. den 29. juli 2011,
- at de nævnte katte i perioden fra 29. juli 2011 frem til 8. august 2011 ikke havde adgang til mad og drikke,
- at de nævnte katte blev fundet, idet en nabo til nævnte adresse undrede sig over, hvem der passer dyrene i lejligheden, henset til at sigtede er fraflyttet, og at naboen som følge heraf tog kontakt til udlejeren, hvorved kattene blev fundet den 8. august 2011,
- at to af kattekillingerne blev fundet døde i lejligheden, at yderligere 5 kattekillinger efterfølgende døde på internat, selvom de blev forsøgt fodret,
- at kattene var tynde og afkræftede.

Der henvises til sagens bilag.

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om en udtalelse om hvorvidt kattene har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, jf. dyreværnslovens § 28?

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med 2 vidneudsagn, at de 3 voksne katte og 8 killinger har været efterladt i lejligheden uden tilsyn og uden tilsikret aftale om at blive tildelt mad og vand i 10 dage. Af det ene vidneudsagn fremgår, at der ikke var blevet leveret nøgle til vedkommende vidne. Sigtede havde oplyst, at der var indgået en aftale med en nabo om at passe dyrene.

Samme vidne havde efter et stykke tid, ca. en uge, bemærket, at der ikke var nogen, der tog sig af dyrene. Vidnet havde kontaktet udlejeren, og de havde sammen låst sig ind i lejligheden, hvor de konstaterede, at der var afføring efter dyrene alle steder. Der var ikke foder eller vand til dyrene. De konstaterede ligeledes, at 2 af de 8 killinger lå døde i lejligheden. De øvrige katte var meget afkræftede og tydeligt både tørstige og sultne, idet de angiveligt ikke havde fået mad og vand i flere dage.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Dersom det kan lægges til grund, at de 3 voksne katte og 8 killinger har været efterladt i lejligheden uden tilsyn og uden tilsikret aftale om at blive tildelt mad og vand i 10 dage, at kattene var meget afkræftede og tydeligt både tørstige og sultne, og at to af killingerne døde som følge af mangel på mad og vand, har kattene ikke været behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De har ved ikke at blive tilset og ved ikke at blive fodret og vandet været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i 3 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

Sagen blev anket til landsretten, men blev efterfølgende frafaldet.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

2011-20-055-00010

Skrivelse af 28. maj 2011 fra Fyns politi.

En politipatrulje blev tilkaldt til et døende får, hvorefter en praktiserende dyrlæge blev tilkaldt. Denne konstaterede fåret liggende på siden i kakektisk og i afkræftet tilstand. Fåret blev aflivet. Efterfølgende blev dyrlægen anmodet om at foretage huldvurdering af de øvrige får. Dette skete efter fårene var transporteret til et slagteri. Dyrlægen konstaterede alle fårene i huld karakterer 1,0 til 1,5 samt at de alle havde været højdrægtige før slagtingen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Fra hvilken omtrentlig levealder kan det påregnes, at vædderlam bedækker får?

Svar ad 1:

Vædderlam kan være kønsmodne og i stand til at bedække ved ca. 4 måneders alderen.

Spørgsmål 2:

Er dyrenes beskrevne tilstand et resultat af manglende fodring og vanding?

Svar ad 2:

Det fremgår af den praktiserende dyrlæges erklæring af d. 11. marts 2011, at denne efter tilkaldelse af politiet til et fårehold konstaterede, at et får, der lå på siden, var ude af stand til at rejse sig. Ved undersøgelse fandtes fåret afmagret uden fedtlag under huden og med manglende muskelmasse. Knoglerne kunne tydeligt mærkes under huden. Fordøjelsessystemet virkede ikke fyldigt som normalt og vom og tarme virkede tomme. Fåret havde ikke tegn på sygdom. Det afkræftede får blev aflivet.

Af dyrlægens erklæring af d. 26. marts 2011 fremgår, at han i forlængelse af ovennævnte besøg af politiet blev anmodet om at undersøge resten af fåreflokken, der var sendt til et lokalt slagteri. Således blev 8 voksne får d. 16. marts 2011 undersøgt, heraf havde et får læmmet efter transporten til slagteriet. Ved palpation af torn- og tværtappe, sædeben og hoftehjørner vurderedes huldkarakteren for de enkelte får, og efter slagtningen af fårene d. 22. marts 2011 blev dyrenes drægtighedsstatus vurderet ved bl.a. opmåling af fostrenes længde fra nakkehvirvel til halerod og behåringsgraden. Seks får blev vurderet til huldkarakter 1,5 mens 2 får blev vurderet til huldkarakter 1,0. Fem af fårene havde været højdrægtige med tvillingefostre, mens 2 var højdrægtige med et foster.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne får igennem længere tid ikke har været sufficient fodret, hvorved de har været udsat for en betydelig høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1 og 2.

Spørgsmål 3:

Er det muligt – og i givet fald hvordan og fra hvilket tidspunkt i drægtighedsperioden – for lægmand at konstatere drægtighed hos får?

Svar ad 3:

Rådet forstår spørgsmålet således, at der ønskes en besvarelse af, hvornår og hvordan en lægmand uden hjælpemidler kan konstatere drægtighed hos får.

Positiv drægtighed hos får uden anvendelse af hjælpemidler baseres overvejende på observationer af ophør af østralcyclus sammenholdt med positive tegn på bedækning (f.eks. ved farvemarkeringer fra vædder). I den sidste del af drægtigheden kan der især hos tynde eller afmagrede får ses fosterbevægelser eller føles ballottement, som imidlertid kræver nogen øvelse og erfaring.

Spørgsmål 4:

Er det dyreværnsmæssigt forsvarligt at lade får og væddere opholde sig i udendørs fold om vinteren?

Svar ad 4:

Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd er kommet med en fællesudtalelse af d. 14. december 2001 om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr.

De to råd er enige om, at følgende betingelser skal være opfyldt for alle udegående husdyr, herunder heste, kvæg, får, geder og fjerkræ:

Dyrene skal være forberedt på at gå ude i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr, hvilket betyder, at de skal have udviklet et kraftigt og tæt hårlag eller fjerdragt, og de skal være ved godt huld. Dyrene

skal i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr tilføres supplerende foder, så det gode huld oprettholdes. Der skal hele tiden være adgang til frisk drikkevand.

De arealer, som udegående dyr opholder sig på i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr, skal i størrelsen være afpasset efter antallet af dyr samt være så store, at der altid er græsdækkede arealer, som dyrene ikke har trådt op. Det bør sikres, at foderpladser og vandingssteder er placeret i en sådan afstand fra dyrenes hvileområde, at arealet mellem disse kan holdes græsdækket.

Udegående dyr skal i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr have adgang til læskur eller bygning, hvor alle dyr samtidigt kan hvile på et tørt, strøet leje.

Kravet om læskur eller bygning kan fraviges under forudsætning af, at dyrene holdes på store arealer, hvorpå der er en beplantning, som yder en høj grad af både læ og beskyttelse mod nedbør og har en særligt veldrænet bund (f.eks. et tykt lag grannåle). Kravet om læskur eller bygning kan alene under disse forudsætninger fraviges for dyr af hesteracerne Islandsheste og Shetlandsponyer, kvægracerne Skotsk Højlandskvæg, Angus, Galloway og Hereford samt alle fåreracer. For heste og kvæg skal der være tale om dyr af rene racer med stambog, eller dyr som dokumenterbart er mindst 7/8-rene racedyr.

Afslutningsvis skal det understreges, at udegående dyrs velfærdsmæssige forhold kan variere meget og må derfor i visse tilfælde underkastes en konkret sagkyndig undersøgelse for at vurdere, om alle forudsætninger er tilgodeset.

Spørgsmål 5:

Hvilken huldstørrelse kan ved korrekt fodring og vanding forventes hos får i slutningen af vinterperioden?

Svar ad 5:

Ved korrekt fodring og vanding kan får opretholde normalt huld (huldkarakter 3 – 4) året rundt.

Spørgsmål 6:

Er Rådet enig i, at den beskrevne adfærd kan karakteriseres som grovere uforsvarlig behandling af dyr?

Svar ad 6:

Se svar ad 2.

Spørgsmål 7:

Giver sagen Rådet anledning til yderligere bemærkninger?

Svar ad 7:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med en bøde på 15.000 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget at beskæftige sig personligt med fårehold i 3 år.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2011-20-056-00024

Skrivelse af 23. juni 2011 fra Fyns Politi.

Ved aflivningen af en andebesætning blev det af regionens veterinærafdeling vurderet, at ænderne havde været blodigt stækket. Sigtede erkendte, at alle nyklækkede ællinger samtidigt med foretagelse af kønsbestemmelse blev blødt stækket uden at der derved fremkom en eneste dråbe blod.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

På baggrund af brev fra en fødevareregion af 7. april 2011 anmodes Det Veterinære Sundhedsråd om en udtalelse i denne sag.

Sagen drejer sig om stækning af 3.700 ænder. Det er vurderet, at sagen kan have principiel karakter, da selve stækningen foretages umiddelbart efter klækningen.

Udtalelsen bedes klargøre, om man mener, at der er sket en overtrædelse af dyreværnsloven med henføring til relevante paragraffer.

Svar:

Rådet skal indledningsvis anføre, at Rådet kun har kompetence til at udtale sig om forhold af veterinærfaglig karakter. En vurdering af, hvorvidt der er sket overtrædelse af regler i lovgivningen, ligger uden for Rådets kompetence, idet det beror på juridiske overvejelser.

I ovenstående sag er der udover politirapporter fremlagt et billedmateriale samt regionens veterinærafdelings anmeldelse af d. 14. juni 2010. Heraf fremgår, at det d. 25. marts 2010 under aflivningen af en andebesætnings 3700 ænder blev konstateret, at en del af ænderne var blevet stækket blodigt, hvorfor det antoges, at alle besætnings fugle var blodigt stækket.

Sigtede har forklaret, at de aflivede et til to år gamle ænder blev blødt stækket straks efter at være kommet ud af rugemaskinen samtidigt med kønsbestemmelse. Ved stækningen, der blev foretaget med en skævbider, var der ikke fremkommet én eneste dråbe blod.

Såfremt stækningen er foretaget på andefuglene uden bedøvelse ved afklipping af et led på vingen med en skævbider, finder Rådet at fuglene derved er blevet udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet finder at fuglene har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Sigtelse opgivet pga. forældelse. Der er ikke modtaget nærmere begrundelse for forældelsen.

2011-20-056-00031

Skrivelse af 7. december 2011 fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Et vidne så to mænd gå på det flade tag af en lagerbygning og sparke flere hundrede ikke flyvefærdige mågeunger fra en stor mågekoloni ud over kanten af taget. Mågeungerne faldt 8-9 m ned, hvorunder flere døde og endnu flere fik skader på ben og vinger, samt mange blev overladt til sig selv uden føde. Mange af mågeungerne lå efterfølgende halvdøde på jorden ved siden af bygningen. Politiet så, at der lå mågeunger det meste af vejen rundt om bygningen. Der var stadig nogle, der var i live og som sad på rækker af paller.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om, at foretage en vurdering af uforsvarligheden på baggrund af sagens oplysninger.

Svar ad 1:

Det fremgår af politirapporten med fotos, at flere hundrede store, ikke flyvefærdige mågeunger er smidt eller sparket ud over kanten af taget på lagerbygningen til et fald på 8-9 m. Ungerne faldt ned på stablede træpaller og på asfalteret underlag, hvorved flere døde, mens mange af mågeungerne blev skadet på ben og vinger. Mange blev indfanget af lokale arbejdere og aflivet, men mange andre gemte sig rundt i området buske og træer, for efterfølgende at løbe rundt på kørebanen, hvor de blev kørt over. Andre igen har formentlig lidt sultedøden, idet de ikke har kunnet få føde fra deres forældre.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at mågeungerne ved den beskrevne adfærd ikke har været behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med deres behov. De er ved at blive smidt eller sparket ud fra taget afgået ved døden, kommet til skade på ben og vinger og er blevet adskilt fra deres forældres beskyttelse og pasning, og flere af mågeungerne er døde af sult og tørst som følge af manglende pasning fra forældrefuglene. Mågeungerne har herved været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at mågeungerne derved har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Rådets svar.

Svar ad 2:

Rådet har ikke yderligere bemærkninger.

Afgørelse:

Byretten straffede de tiltalte med fængsel i 30 dage.

14 dage af straffen skulle afsones med det samme. Resten af straffen skulle ikke afsones, hvis de tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte skulle hver betale de sagsomkostninger, der vedrørte dem.

Dommen blev anket til landsretten.

Landsretten frifandt de tiltalte.

Statskassen skulle betale sagens omkostninger for begge retter.

2011-20-056-00026

Skrivelse af 16. juni 2011 fra Sydøstjyllands Politi.

En hesteejer blev anmeldt for, at heste gik på en mark i januar måned i frost og sne uden adgang til vand eller foder. En hest blev forefundet død. Ved inspektion af dyreholdet fandtes flere uacceptable forhold.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Spørgsmålet stilles med den forudsætning at følgende kan lægges til grund: 4 fjordheste gik den 9. januar 2010, hvor der havde været frostvejr i flere uger, i en indhegning på adressen X. Hestene havde et tæt og kraftigt hårlag og var middel i huld. Hestene gik ude døgnet rundt, men havde adgang til et læskur, hvor taget var utæt, en væg var væltet og der var intet tørt strøelse, ligesom der lå sne i skuret. Se foto. Hestene blev fodret én gang dagligt med ensilage eller halm, som blev smidt på marken. Ensilagen frøs hurtigt til is, når den kom ud af emballagen. Dyrene alene blev tildelt vand i forbindelse med fodring.

Er der tale om uforsvarligt, groft uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 15. februar 2010 samt af de øvrige sagsakter, at 4 fjordheste gik ude døgnet rundt i vinterperioden, hvor der havde været frostvejr i flere uger, i en indhegning, hvor dyrene havde adgang til et læskur, der ikke ydede den fornødne ly for vind og vejr, idet taget var utæt, en væg var væltet og der var ingen tør strøelse. I skuret lå der sne. Hestene blev fodret én gang dagligt med ensilage eller halm, som blev smidt på marken. Ensilagen frøs hurtigt til is, når den kom ud af emballagen. Dyrene blev kun tildelt vand i forbindelse med fodring. Hestene havde et tæt og kraftigt hårlag og var middel i huld.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de 4 fjordheste, ved ikke at have været beskyttet tilstrækkeligt mod vind og vejr, ved ikke at have adgang til tørt strøet leje samt ved ikke at blive fodret og vandet under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at de 4 fjordheste har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk.1. Der skal henvises til Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds fællesudtalelse om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr.

Spørgsmål 2:

Spørgsmålet stilles med den forudsætning at følgende kan lægges til grund: 4 heste gik samme dag på adressen X. Hestene havde et tæt og kraftigt hårlag og var middel i huld. Hestene gik ude døgnet rundt, men havde adgang til dele af et læskur på 200 m², hvor der imidlertid var gennemtræk. Dyrene blev tildelt halm og wrap i hele baller, men disse var stivfrosne. Der konstateredes ingen vanding, vandforsyningen var frossen. En hest var død, men er ikke obduceret og dødsårsag således ikke fastslået. En af hestene var afmagret, men bevismæssigt må det lægges til grund, at hesten kan være tilkøbt besætningen kortere tid forinden i afmagret tilstand.

Er der tale om uforsvarligt, groft uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr?

Svar ad 2:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 15. februar 2010 samt af de øvrige sagsakter, at de 4 heste, der samme dag opholdt sig på adressen Y, gik ude døgnet rundt, men havde adgang til dele af et læskur på

200 m², hvor der imidlertid var gennemtræk, idet der var åbent i begge sider. Dyrene blev tildelt halm og wrap i hele baller, men disse var stivfrosne og blev vurderet som ikke egnede til foder. Der konstateredes ingen vanding, vandforsyningen var frossen. Hestene havde et tæt og kraftigt hårlag og var middel i huld, med undtagelse af en af hestene som var afmagret (svind af muskulatur), men bevismæssigt lægges det af politiet til grund, at hesten kan være tilkøbt besætningen kortere tid forinden i afmagret tilstand. Dyrlægen vurderede, at alle heste skulle på stald samme aften.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de 4 heste, ved ikke at have været beskyttet tilstrækkeligt mod vinden samt ved ikke at blive fodret og vandet under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at de 4 heste har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1. Der skal henvises til Dyreværnsrådets og Det Veterinære Sundhedsråds fællesudtalelse om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr.

Vedrørende den døde fjordhest, hvorom der i sagsakterne kun er sparsomme oplysninger, herunder ingen dødsårsag, kan Rådet ikke udtale sig med en fornøden grad af sikkerhed om forsvarligheden af behandlingen af denne.

Spørgsmål 2a:

Hvis det lægges til grund, at hestene ikke var tilset, og dermed ikke vandet i en uge: Er der tale om uforsvarligt, groft uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr?

Svar ad 2a:

Såfremt det lægges til grund, at dyrene ikke var tilset en uge og dermed ikke vandet i en uge, finder Rådet, at dyrene, som beskrevet i spørgsmål 2, har været udsat for høj grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe. Rådet finder, at dyrene herved har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3.

Spørgsmål 3:

Hvis det lægges til grund, at der den 9. januar 2010 gik 40 får med et læskur, der var i orden og gav tilstrækkelig beskyttelse mod vind og vejr. Hver anden dag blev en halm balle kørt ud og hver anden dag en balle wrap, begge dele direkte på marken, hvor de imidlertid sås stivfrosne den 9. januar. Der blev ikke tildelt kraftfoder. Et får blev undersøgt og konstateret afmagret.

En vædder var blevet taget ind fra adressen samme morgen og blev af veterinærsektionen fundet døende. Den var stærkt afmagret og blev aflivet i forbindelse med besøget. Den havde ikke adgang til vand.

Er der tale om uforsvarligt, groft uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr?

Svar ad 3:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 15. februar 2010, at der gik 40 får med et læskur, der var i orden og gav tilstrækkelig beskyttelse mod vind og vejr. Fårene blev hver anden dag fodret med en halm balle, der blev kørt ud og hver anden dag en balle wrap, begge dele direkte på marken, hvor halmen og det wrappede foder imidlertid sås stivfrosne d. 9. januar. Der blev ikke tildelt kraftfoder. Et får blev undersøgt og konstateret afmagret.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de 40 dyr ved ikke at blive fodret sufficient under hensyntagen til deres fysiologiske og sundhedsmæssige behov har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe. Rådet finder, at de 40 får har været udsat for uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Det fremgår endvidere, at en vædder var blevet taget ind fra adressen samme morgen og blev af veterinærsektionen fundet døende. Den var stærkt afmagret og blev aflivet i forbindelse med besøget. Den havde ikke adgang til vand. Vædderens situation burde på et langt tidligere tidspunkt have været afhjulpet, enten ved tilkaldelse af dyrlæge med henblik på undersøgelse, diagnosticering og eventuel behandling eller ved aflivning. Rådet finder, at vædderen herved har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Rådet finder, at vædderen har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med en bøde på 7.500 kr.

Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

2010-20-057-00009

Skrivelse af 8. september 2010 fra Nordjyllands Politi.

Efter en anmeldelse aflagde politiet sammen med en embedsdyrlæge besøg i en svine- og kvægbesætning, hvor der konstateredes flere syge svin og afmagrede kreaturer i huld karakterer fra 1 – 2,5. I staldene var der et tykt lag af fugtig gødning uden synlige strølesrester. Dyrene havde desuden ikke permanent adgang til drikkevand.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Hvorvidt man finder, at sigtede på baggrund af sagens beskrivelse har behandlet sine dyr uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af d. 1. juli 2010, at denne ved besøg i besætningen konstaterede følgende forhold:

- a. I et rum med fast gulv (tidligere roerum), der var dækket af et tykt lag fugtig gødning med kun enkelte halmstrå, opholdt sig nogle svin og en kalv.
- b. Et svin lå i gødningen ude af stand til at rejse sig, idet det tilsyneladende var fuldstændigt lammet. Ligeledes lå der en so, der var i fødsel, og da den rejste sig kunne den ikke tage støtte på venstre bagben, som var voldsomt hævet i klov- og koderegion. Svinet og soen havde ikke været tilset af en dyrlæge eller isoleret i syge- eller faresti.
- c. Gulvet i svinestalden var dækket af et op til 25 cm tykt lag fugtig gødning uden synlige rester af strøelse. Her opholdt sig 3-4 svin, hvoraf en so lå i gødningen. Ingen af dyrene havde mulighed for at ligge på et rent og tørt leje.
- d. I og omkring et læskur opholdt sig liggende svin, hvoraf en so/gylt viste sig halt på venstre bagben, da dyrene blev drevet op. Soen/gylten tog kun nødtigt støtte på benet, der ved hvile blev holdt bøjjet uden at røre underlaget. En orne, der manglede halen, hældte ved gang mod venstre og var usikker på benene. Et stort svin, der var i dårligere foderstand end de øvrige i flokken, havde en byld på hoften, hvorfra der via et sår flød betændelse.
- e. Der var ikke etableret permanent vandforsyning til bindestald, svinestald eller til udearealet.
- f. I spaltestalden opholdt sig 49 kreaturer i 8 spaltebokse og i en dybstrølesboks. 10 af kreaturerne var magre med en huld karakter mellem 1,5 – 2,5. En ko, der var hårløs på bug, flanker og lår, blev vurderet til huld karakter 1 med tydeligt fremtrædende ribben, tvær- og torntappe og bækkenknogler samt indfaldent halerodsparti og muskelsvind af lår muskulatur.
- g. I bindestalden var der et op til 30 cm tykt lag af fugtig gødning, hvor 9 kreaturer var opbundne. Dyrene blev vurderet magre i huld karakterer mellem 1,5 og 2,5, ligesom de var hårløse på bug og flanker samt indsmurte i gødning på bug og bagpartier samt på dele af halsene.

- h. En løsgående ko blev vurderet i huld karakter 1 med tydeligt fremstående ribben, torn- og tværtappe samt bækkenknogler, ligesom den var hårløs på bug, lår samt havde hårløse partier på ryg, skuldre og hals.
- i. Der havde ikke været tilkaldt dyrlæge til de syge svin eller til de magre kreaturer.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne svin og kreaturer ved at være holdt under de beskrevne forhold igennem længere tid har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum og arealer, hvor dyrene har været holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov. De syge dyrs situation burde langt tidligere have været afhjulpet, hvilket burde være sket ved, at dyrene blev tilset af en dyrlæge med henblik på diagnose og behandling eller aflivning. Rådet vurderer samlet forholdene som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3 stk. 1.

Spørgsmål 2:

Finder Rådet ikke grundlag for at udtale sig generelt, er der så dele af sigtelsen som beskrevet, hvor Rådet finder at sigtede har handlet uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 2:

Udgår.

Spørgsmål 3:

Vurderer Rådet, at sagen isoleret har en sådan karakter, at der er grundlag for at overveje rettighedsfrakendelse.

Svar ad 3:

Oplysningerne i sagsakterne tyder på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværns- mæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev af byretten straffet med fængsel i 30 dage.

Dommen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

Dommen blev anket.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig med kreaturer og svin i 5 år, dog således at rettighedsfrakendelsen var begrænset til en besætning på mere end 25 kreaturer (moderdyr og avl) samt 30 svin. Tiltalte skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

12 Register

Handelssager

2012-20-03-00008 Ældre dressurhest handlet med kodeledsartrose [S. 7](#)

Ansvarssager vedr. heste

2012-20-04-00034 Hest med røntgenforandringer omkring C6-C7 godkendt af dyrlæge i handel [S. 20](#)

Ansvarssager vedr. svin

2012-20-04-00036 Levering af foder til sobesætning med svingende indhold [S. 22](#)

Dyreværnssager vedr. heste

2012-20-051-00035 Berider brugte hårdhændede metoder i træning af heste [S. 24](#)

2012-20-051-00036 Kritisable forhold i dyrehold hos hestehandler [S. 25](#)

2012-20-051-00037 To heste hhv. afmagret og sygeligt afmagret [S. 26](#)

2012-20-051-00038 Kritisable forhold i hestehold [S. 28](#)

2012-20-051-00039 Hest faldet ned i gyllekanal [S. 29](#)

Dyreværnssager vedr. kvæg

2012-20-052-00044 Kalve transporteret med ufuldstændigt afhelede navler [S. 32](#)

2012-20-052-00045 Limousine kvie skudt i nakken med boltpistol [S. 34](#)

2012-20-052-00047 Ko halt efter klovbeskæring [S. 35](#)

2012-20-052-00048 Ko med haseledsbetændelse samt dyr opstaldet under kritisable forhold [S. 39](#)

2012-20-052-00049 Kvie med ældre brud nødslagtet i besætning [S. 41](#)

2012-20-052-00050 Kreaturer stod i et lag af gødning, urin og strøelse til bugen [S. 43](#)

2012-20-052-00051 Ko med stort åbent sår på halen transporteret til slagteriet [S. 45](#)

2012-20-052-00052 Ko med ældre afhelet bækkenbrud i bækkenet transporteret levende til slagtning [S.46](#)

2012-20-052-00053 Kreaturer opstaldet under kritisable forhold. Flere af dyrene var magre [S. 47](#)

2012-20-057-00018	Kreaturhold - hvor der var manglende tørt leje og uden læ og ly	S. 49
Dyreværnsager vedr. svin		
2012-20-053-00078	Søer med ubehandlede skulderrår samt søer/gylte med sår og ledbetændelse	S. 52
2012-20-053-00090	Svinebesætning med alvorlige halebid, halte svin, manglende rode- og beskæftigelsesmateriale	S. 56
2012-20-053-00079	Ved velfærdsbesøg fandtes større antale syge og tilskadekomne svin	S. 58
2012-20-053-00080	Ved velfærdsbesøg fandtes problemer med skulderrår	S. 59
2012-20-053-00081	Besætning med skulderrår, kronisk ledbetændelse, navlebrok og lammet gris med halebid	S. 61
2012-20-053-00085	To svinebesætninger med overbelægning, gylleoversvømmelse, ventilationsdefekt o.a.	S. 62
2012-20-053-00098	Grise anbragt i sygesti med hhv. navlebrok, endtarmsprolaps, ørebid, lungelidelser og lammelse af bagpart	S. 64
2012-20-053-00099	Svin pådraget sig dybdegående læsion på inventaret i stalden	S. 73
2012-20-053-00089	Svin med medfødt defekt af klove transporteret levende til slagting	S. 74
2012-20-053-00097	Fem slagtesvin med flænger i skinkerne transporteret levende til slagteriet	S. 75
2012-20-053-00091	To smågrise brugt i underholdningsudsendelse	S. 78
2012-20-053-00096	Tolv slagtesvin med slagmærker. Nogle med blødninger ned til muskulaturen	S. 79
Dyreværnsager vedr. hunde og katte		
2012-20-054-00038	Hundepension undlod at få tæve med livmoderbetændelse behandlet	S. 82
2012-20-054-00039	Tre stærkt afmagrede dalmatinere	S. 85
2012-20-054-00042	Rottweiler efterladt i hus	S. 86
2012-20-054-00046	Rottweilertæve med hvalpe uden adgang til foder og vand. Holdt under uhygiejniske forhold	S. 88

2012-20-054-00047	To labradorhunde, den ene afmagret, holdt under uhygiejniske forhold	S. 90
2012-20-054-00041	Hundehvalp forsøgt aflivet med udstødningsgas og derefter druknet	S. 91
2012-20-054-00043	Nabo skød nabos ene gravhund og slog den anden med jernrør - begge døde	S. 92
2012-20-054-00045	Mand skar halsen over på en hund med en stanley-kniv	S. 94
2012-20-054-00049	Dansk-svensk gårdhund aflivet med en skovl	S. 95
2012-20-054-00048	Nitten hunde transporteret til internat bundet med løkke om halsen - to hunde døde	S. 97
2012-20-054-00040	Tre katte efterladt ved ejers flytning fra hjemmet	S. 98
Dyreværnssager vedr. får og geder		
2012-20-055-00013	Magre får på en mark	S. 101
Dyreværnssager vedr. andre dyr		
2012-20-056-00032	Hjort anskudt uden at jægeren foretog sig yderligere	S.103
2012-20-056-00034	Ni mink med bl.a. sår, urinvejsinfektion og urinætsninger	S. 104
2012-20-056-00043	Tre mink med dybereliggende læsioner efter bid	S. 106
2012-20-056-00044	En mink med bidsår og en med ataksi	S. 107
2012-20-056-00045	Flere mink med større sår samt mink med lammelse i bagparten	S. 109
2012-20-056-00035	To mink lamme i bagparten	S. 110
2012-20-056-00036	Skægagame undladt dyrlægebehandling og måtte aflives	S. 112
2012-20-056-00038	Mangelfuld pasning af natalmus og diverse papegøjer	S. 115
2012-20-056-00039	Tilskadekommen svane forsøgt aflivet ved at brække halsen og trampe på den	S. 116
2012-20-056-00040	Fodring og opbevaring af levende hummere samt aflivning af disse i kogende vand	S. 117
2012-20-056-00041	Duer døde som følge af mangelfuld fodring og vanding	S. 119

2012-20-056-00042	Kronkalv jagtet med bil, påkørt og efterfølgende aflivet med ratlås	S. 120
Dyreværnsager vedr. blandede besætninger		
2012-20-057-00016	Dværgged formodentlig død af sult og tørst	S. 123
Sager vedr. dyrlægers virksomhed		
2012-20-07-00013	Dyrlæge receptordinerede/udleverede antiparasitære midler alene på baggrund af gødningsundersøgelse	S. 124
2012-20-07-00014	Dyrlæge godkendte gris med stort navlebrok til transport	S. 125
Høringer		
2012-20-08-00060	Forvaltningsplan til mink	S. 128
2012-20-08-00061	Mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder	S. 128
2012-20-08-00062	Gensidig udveksling i nordiske lande om informationer vedrørende personer der er rettighedsfrakendt at have dyr	S. 128
2012-20-08-00063	Delrapport om avl af svin	S. 129
2012-20-08-00064	Ændring af revisionsbestemmelse i Lov om uden-dørs hold af svin	S. 129
2012-20-08-00065	Ikke-kommerciel transport af selskabsdyr	S. 129
2012-20-08-00066	Salmonella hos svin	S. 129
2012-20-08-00067	Lov om hold af heste	S. 129
2012-20-08-00068	Reduktion af Salmonella Enteriditis og S. Thyphimurium i kalkunflokke	S. 130
2012-20-08-00069	Bekendtgørelse om personer der beskæftiger sig med aflivning af dyr og dermed forbundne aktiviteter	S. 130
2012-20-08-00070	Bekendtgørelse om nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger	S. 130
2012-20-08-00071	Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger	S. 130
2012-20-08-00072	Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger	S. 131
2012-20-08-00073	Lov om fødevarer og Lov om hold af dyr	S. 131

2012-20-08-00074	Bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.	S. 131
2012-20-08-00075	Bekendtgørelse om miltbrand	S. 131
2012-20-08-00076	Lov om forbud mod slagtning og aflivning af drægtige produktionsdyr	S. 131
2012-20-08-00077	OIE's Terrestrial Animal Health code	S. 132
2012-20-08-00078	Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger	S. 133
2012-20-08-00079	Bekendtgørelse om uddannelse m.v. af personer der er beskæftiget i minkfarme, samt af personer der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme	S. 133
2012-20-08-00081	Lov om hold af dyr, Lov om landbrugsejendomme og Lov om dyrlæger	S. 133
2012-20-08-00082	Bekendtgørelse om slagtning og aflivning af dyr	S. 133
2012-20-08-00083	Vejledning om formuleringen "tydeligt forurenede" i relation til parasitter i fiskevarer	S. 133
2012-20-08-00084	Bekendtgørelse om dyreforsøg	S. 134
2012-20-08-00085	Bekendtgørelse om betaling af kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.	S. 134
2012-20-08-00086	Bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr, udskydelse af frist for krav om pasningsvejledning	S. 135
Andre sager		
2012-20-09-00019	Anmodning om præcisering af Rådenes udtalelse om udendørshold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr	S. 136
2012-20-09-00022	Fortolkning af beplantet og tørt leje i Rådenes udtalelse om udendørs hold af dyr i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr	S. 137
2012-20-09-00023	Spørgsmål fra Grønlands Kommune om aflivning af kæledyr og vilde katte	S. 139
Rådets generelle udtalelser		
2011-20-02-00014	Udtalelse vedrørende sygdomme og skader på mink	S. 141
2011-20-02-00013	Udtalelse om aflivning af ål	S. 142

2012-20-02-00016 Udtalelse af 8. november 2012 om hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr [S. 144](#)

Fødearestyrelsens sager vedr. heste

2011-20-2930-00577 Afmagret hest ude af stand til at rejse sig [S. 147](#)

2011-20-2930-00627 Afmagret Skt. Bernhardhund og hingst, dårlig hovpleje [S. 148](#)

2012-20-2930-00684 Heste og kvæg opstaldet bundne og under intermitterende forhold. Nogle dyr var afmagrede [S. 149](#)

2012-20-2930-00722 Heste på fold uden læ og ly samt uden vand og fodring [S. 151](#)

2012-15-2930-00756 Manglende beskæring af hove på en hingst [S. 153](#)

2012-15-2930-00764 Stærkt afmagret hest [S. 154](#)

2012-15-2930-00826 Afmagrede heste [S. 155](#)

Fødearestyrelsens sager vedr. kvæg

2011-20-2930-00548 Afmagrede kreaturer på en mark [S. 156](#)

2012-20-2930-00707 Afkræftet og afmagret tyr liggende i et vandhul [S. 156](#)

2012-20-2930-00671 Halt ko transporteret levende til slagtning [S. 158](#)

2012-15-2930-00789 Fire køer konstateret med varierende grader af halvhed ved kontrolbesøg [S. 159](#)

2012-15-2930-00842 Indgroet grime på en tyr [S. 160](#)

Fødearestyrelsens sager vedr. svin

2011-20-2930-00591 So transporteret med åbent skuldersår [S. 162](#)

2011-20-2930-00602 Slagtesvin med stor byld ved venstre øje [S. 163](#)

2011-20-2930-00623 Slagtesvin med ældre brud transporteret levende til slagtning [S. 164](#)

2012-20-2930-00721 So halt på højre bagben transporteret levende til slagtning [S. 165](#)

2011-20-2930-00622 Besætning med flere kritisable forhold - grise der var halte, med halebid, med ørebid, endetarmsprolaps o.a. [S. 166](#)

2012-20-2930-00652	Besætning med flere kritisable forhold - søer med skuldarsår, so med udskudt endetarm, halekuperede pattegrise etc.	S. 168
2012-20-2930-00670	Slagtesvinebesætning med flere kritisable forhold, brok med sår, rectalprolaps, halebid etc.	S. 170
2012-20-2930-00698	Svinebesætninger med flere kritisable forhold, halebid, lam i bagkroppen, ledbetændelse etc.	S. 171
2011-20-2930-00629	Slagtesvin med slagmærker	S. 174
2011-20-2930-00639	Tre søer med slagmærker	S. 175
2011-20-2930-00640	To svin med slagmærker	S. 176
2012-20-2930-00653	Fire slagtesvin med slagmærker	S. 176
2012-20-2930-00656	Tolv slagtesvin med slagmærker	S. 177
2012-20-2930-00720	Slagtesvin med adskillige tatoveringer	S. 179
2012-20-2930-00727	Fem slagtesvin med adskillige tatoveringer	S. 179
Fødevarestyrelsens sager vedr. hunde og katte		
2010-20-2930-00427	Hunde under kritisable forhold i hundegård	S. 181
2011-20-2930-00563	To hunde døde af sult, en hund sygeligt afmagret	S. 182
2012-15-2930-00763	Hund aflivet med svensknøgle	S. 183
2012-15-2930-00814	Hund forsøgt aflivet med brosten	S. 184
2012-15-2930-00824	Kattekillling efterladt på vejen	S. 185
Fødevarestyrelsens sager vedr. får og geder		
2011-20-2930-00573	Fårehold med manglende fodring	S. 186
Fødevarestyrelsens sager vedr. andre dyr		
2011-20-2930-00619	Høns og duer, flere døde, holdt under kritisable forhold	S. 188
2012-20-2930-00708	Kritisable forhold i hønsehold, hvor ejer var fraflyttet	S. 190
Fødevarestyrelsens sager vedr. blandede besætninger		
2011-20-2930-00636	Kritisable opstaldningsforhold i blandet dyrehold	S. 192

Afgjorte sager fra tidligere år

2011-20-051-00029	Hest ude af stand til at rejse sig, liggende på fros-sen sø	S. 193
2011-20-051-00030	Heste uden tørt leje og flere med dårligt huld	S. 195
2011-20-03-00007	Hest handlet med læsioner i øjet	S. 198
2011-20-052-00037	Halt ko transporteret levende til slagteriet	S. 199
2010-20-052-00017	Flere køer med brud på halen	S. 201
2011-20-052-00036	Tyr med dobbeltsidig brud af bækkenet	S. 202
2010-20-052-00020	Kreatur opstaldet under uhygiejniske forhold	S. 205
2011-20-052-00042	Manglende sufficient fodring af kvæg og får	S. 208
2010-20-052-00021	Afmagrede køer, kalve og syge dyr	S. 212
2010-20-052-00026	Afmagrede, døde kreaturer, køer med snørefurer på næseryg	S. 216
2011-20-052-00038	Kreaturbesætning med kritisable opstaldningsforhold, afmagrede dyr uden tørt og rent leje, flere døde dyr	S. 217
2011-20-052-00039	Tre nødslagtede kreaturer med forskellige læsio-ner/lidelser	S. 219
2011-20-052-00029	Dyrlæge aflivede 82 kreaturer med jagtriffel i stal-den	S. 220
2010-20-053-00050	Fem grise med kronisk ledbetændelse blev aflivet ved kontrolbesøg, samt andre forhold	S. 222
2010-20-053-00026	Ved flere kontrolbesøg fandtes dyreværnsmæssigt kritisable forhold	S. 227
2011-20-053-00077	Slagtesvin med slagmærker	S. 229
2010-20-07-00009	Mangler ved dyrlæges sundhedsrådgivning, herun-der besøgsrapporter i svinebesætning	S. 231
2010-20-054-00023	Hund holdt under varmtvandshane og skoldet	S. 234
2011-20-054-00034	Ubehandlet hund med konstante smerter	S. 235
2011-20-054-00026	Hund efterladt i bil, hedeslag	S. 237
2011-20-054-00035	Gammel misligholdt amerikansk bulldog	S. 238
2011-20-054-00029	To katte efterladt i lejlighed, begge døde	S. 240

2011-20-054-00033	Katte og killinger efterladt uden foder og vand, flere døde	S. 241
2011-20-055-00010	Afmagrede og sygeligt afmagrede får	S. 242
2011-20-056-00024	Blodig stækning af ænder	S. 245
2011-20-056-00031	Flere hundrede mågeunger fra mågekoloni sparket ned fra tag	S. 245
2011-20-056-00026	Udendørs hold af heste i januar uden vand og foder	S. 246
2010-20-057-00009	Kvæg- og svinebesætning fleres syge, afmagrede, manglende udmugning, strøelse og vand	S. 249